

URADNI LIST

REPUBLIKE SLOVENIJE

[tevilka 3

Ljubljana, petek 20. januarja 1995

Cena 640 SIT

ISSN 1318-0576

Leto V

267.

Na podlagi drugega odstavka 14. člena zakona o nerazdružljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo (Uradni list RS, št. 49/92) in 3. točke odloka o ustanovitvi, nalogah in sestavi Komisije po zakonu o nezdružljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo (Uradni list RS, št. 6/93) je komisija na seji dne 12. 1. 1995 sprejela

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE POSLOVNIKA

o načinu dela Komisije po zakonu o nezdružljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo

1. člen

V poslovniku o načinu dela Komisije po zakonu o nezdružljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo (Uradni list RS, št. 71/93) se v 6. členu nadomesti tretji odstavek z novima tretjim in četrtim odstavkom, ki se glasita:

“Ovojnice s podatki zahtevanimi na obrazcu B se odprejo na seji komisije vsaki dve leti v času trajanja funkcije in po prenehanju le-te, da se opravi primerjava premoženjskega stanja za čas trajanja mandata. Vpogled se opravi brez prisotnosti funkcionarja. V primeru, da so pri primerjavi podatkov ugotovljene spremembe v premoženjskem stanju, komisija povabi obravnavanega funkcionarja na sejo, da se izjavi o predloženih podatkih.

Ovojnice s podatki zahtevanimi na obrazcu B se odprejo na seji komisije tudi v primeru iz 19. člena zakona, vendar ob prisotnosti funkcionarja, na katerega se obravnavani primer nanaša.”

2. člen

Spremembe in dopolnitve poslovnika začnejo veljati z dnem, ko jih sprejme komisija z dvotretjinsko večino vseh članov in se uporabljajo od dneva objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 020-02/93-36

Predsednik
Ciril Pucko l. r.

268.

Na podlagi točke I/2 do 6 in I/8 do 9 sklepa Komisije Državnega zbora Republike Slovenije za volitve, imenovanja in administrativne zadeve o drugih osebnih prejemkih in povračilih poslancev Državnega zbora Republike Slovenije, št. 102-02/90-2 z dne 2. 2. 1993 (Uradni list RS, št. 8/93, 34/93, 35/94) in točke I/2 in II. sklepa o osebnih prejemkih in povračilih delavcev služb Državnega zbora Republike Slovenije predsednik Komisije Državnega zbora Republike Slovenije za volitve, imenovanja in administrativne zadeve objavlja

Z N E S K E

drugih osebnih prejemkov in povračil poslancev Državnega zbora Republike Slovenije in delavcev služb Državnega zbora Republike Slovenije

Za mesec februar 1995 znašajo:

1. nagrade ob delovnih jubilejih:

– za 10 let delovne dobe 30.240 SIT;

– za 20 let delovne dobe 45.359 SIT;

– za 30 let delovne dobe 60.479 SIT;

2. regres za prehrano med delom je 9.471 SIT;

3. dnevnice za službeno potovanje v Republiki Sloveniji, ki traja:

– 6 do 8 ur 1.648 SIT;

– 8 do 12 ur 2.368 SIT;

– nad 12 ur 4.736 SIT;

4. povračilo stroškov prenočevanja:

– na podlagi računa za prenočevanje v hotelih de luxe kategorije do 4.139 SIT;

– brez računa 1.421 SIT;

5. kilometrina (30% cene bencina) 22 SIT;

6. povračilo stroškov za prevoz na delo in z dela, če ni možnosti prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi, za vsak kilometer (15% cene bencina) 11 SIT;

7. nadomestilo za ločeno življenje:

– povračilo stroškov stanovanja 17.048 SIT;

– povračilo stroškov prehrane 20.836 SIT;

8. solidarnostna pomoč v primeru smrti poslanca oziroma delavca služb Državnega zbora ali ožjega družinskega člana, težje invalidnosti, daljše bolezni ter elementarne nesreče ali požara 60.479 SIT;

9. učencem in študentom pripadajo za obvezno prakso mesečne nagrade:

– učencem 6.552 SIT;

– študentom 13.416 SIT.

Št. 102-02/90-2

Ljubljana, dne 17. januarja 1995.

Predsednik
Komisije Državnega zbora
Republike Slovenije za volitve,
imenovanja in administrativne
zadeve

Tone Anderlič l. r.

269.

Na podlagi 102. člena ustave Republike Slovenije in drugega odstavka 22. člena zakona o vojaški dolžnosti (Uradni list RS, št. 18/91) ter na predlog Ministrstva za obrambo Republike Slovenije (št. 831-9/95 z dne 10. 1. 1995) izdajam

ODLOK**o predčasnem odpustu s služenja vojaškega roka**

1. člen

Vojake, ki so služenje vojaškega roka v Teritorialni obrambi Republike Slovenije pričeli 2., 3. in 22. avgusta 1994, se s služenja vojaškega roka odpusti 30 dni pred iztekom polnega vojaškega roka.

Vojake iz prvega odstavka odpustijo pristojni štabi in poveljstva Slovenske vojske.

2. člen

Ta odlok začne veljati takoj. Odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 830-01/95-1

Ljubljana, dne 13. januarja 1995.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

270.

Na podlagi 41. člena zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 82/94) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o oznakah v Slovenski vojski**

1. člen

S to uredbo se določa oznaka pripadnosti, oblika zastav in himna Slovenske vojske.

2. člen

Oznaka pripadnosti Slovenski vojski je znak Slovenske vojske. Znak je okrogle oblike, ki se zgoraj končuje kot stiliziran obris Triglava. V notranjem polju od zgoraj navzdol so barve državne zastave bela, modra in rdeča. Za poljem sta dva prekrížana meča, ki sta vidna samo delno, spodaj ročnika in zgoraj konici mečev.

Oznaka pripadnosti Slovenski vojski je stalni razpoznavni znak pripadnikov Slovenske vojske v skladu z določbami mednarodnega vojnega prava.

Z oznako pripadnosti Slovenski vojski se lahko označujejo tudi vozila, plovila ter sedeži poveljstev, enot in zavodov Slovenske vojske.

3. člen

Pripadniki Slovenske vojske nosijo oznako pripadnosti na kapah oziroma čeladah v obliki znaka in na levem rokavu uniforme v obliki našitka.

Znak na kapah je:

- za vojaka znak Slovenske vojske;
- za podčastnike in častnike znak Slovenske vojske, ki ga obdaja venec lipovih listov zlatorumene barve;
- za generale znak Slovenske vojske, ki ga obdaja venec lipovih listov zelene barve.

Znak iz prejšnjega odstavka mornariških podčastnikov in častnikov ter admiralov ima na notranjem polju stilizirano sidro, znak letalskih podčastnikov, častnikov in generalov pa stiliziranega orla.

Vsi znaki na kapah bojnih uniform oziroma čeladah so bronaste oziroma patinirane barve.

Našitek na rokavu je v obliki ščita. Polje je temnorjave ali svetlorjave barve in se prilagaja barvi uniforme. Sredi polja je znak Slovenske vojske. Polje je obrobljeno z barvami državne zastave, ki si slede od roba proti sredini polja bela, modra in rdeča.

4. člen

Zastava Slovenske vojske je geometrijsko, likovno in barvno enaka, kot je državna zastava, brez državnega grba. Na sredini zastave je znak Slovenske vojske, ki zgoraj sega v belo in spodaj v rdeče polje. Nad znakom je polkrožen napis 'REPUBLIKA SLOVENIJA', pod znakom pa polkrožni napis 'SLOVENSKA VOJSKA'.

Na vrhu kopjišča je kovinski stiliziran znak Slovenske vojske.

5. člen

Bojne zastave vojaško teritorialnih poveljstev, operativnih poveljstev, brigad, samostojnih bataljonov, njim enakih ali višjih enot so po obliki in barvah ter oznaki pripadnosti enake kot je zastava Slovenske vojske iz prejšnjega člena. Nad znakom Slovenske vojske je številčna oznaka poveljstva ali enote, pod znakom pa polkrožni napis, ki vsebuje ime poveljstva ali enote.

Učni centri Slovenske vojske imajo svoje bojne zastave, ki so po obliki, barvah ter oznaki pripadnosti enake zastavi Slovenske vojske. Nad znakom Slovenske vojske je številčna označba učnega centra, pod znakom pa polkrožen napis, ki vsebuje ime kraja, v katerem je sedež učnega centra.

6. člen

Himna Slovenske vojske je pesem 'Naprej zastave slave' pesnika Simona Jenka v glasbeni priredbi skladatelja Davorina Jenka.

Himna Slovenske vojske se izvaja za državno himno.

Himna Slovenske vojske se izvaja ob vojaških svečanostih.

7. člen

Dosedanja oznaka pripadnosti Teritorialni obrambi Republike Slovenije se po uveljavitvi te uredbe uporablja kot oznaka pripadnosti Slovenski vojski.

Sestavni del te uredbe je risba znaka Slovenske vojske, našitka z oznako pripadnosti Slovenski vojski in zastave Slovenske vojske.

8. člen

Zastava Teritorialne obrambe Republike Slovenije in bojne zastave vojaško teritorialnih poveljstev, enot in zavodov ter učnih centrov Teritorialne obrambe Republike Slovenije, se zamenjajo z zastavami, določenimi s to uredbo v treh mesecih po njeni uveljavitvi.

9. člen

Z uveljavitvijo te uredbe preneha veljati odlok o oznakah v Teritorialni obrambi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 21/91) in določbe uredbe o činih in poviševanju v Ministrstvu za obrambo Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 26/93) v delu, ki urejajo oznake činov.

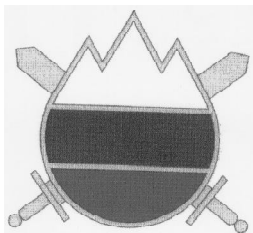
10. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

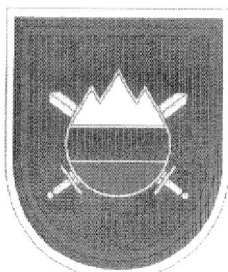
Št. 800-02/95-3/1-8
Ljubljana, dne 12. januarja 1995.

Vlada Republike Slovenije

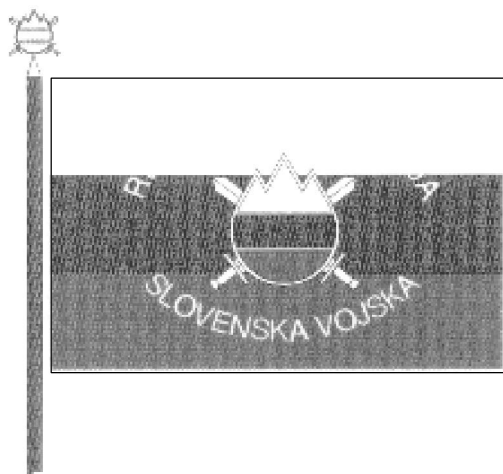
dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

Znak Slovenske vojske

Našitek z oznako
pripadnosti Slovenski
vojski

Zastava Slovenske vojske

271.

Na podlagi tretjega odstavka 2. člena zakona o računanju časa (Uradni list RS, št. 13/93) in prvega odstavka 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O
o določitvi prehoda iz srednjeevropskega pasovnega časa na poletno računanje časa in prehoda nazaj v letu 1995

1. člen

V letu 1995 se prehod na poletni čas izvede 26. marca ob 2. uri 00 minut 00 sekund tako, da se ura premakne za eno uro naprej in se čas ob 2. uri 00 minut 00 sekund računa kot 3. ura 00 minut 00 sekund.

Prehod s poletnega časa nazaj v srednjeevropski pasovni čas pa se izvede 24. septembra ob 3. uri 00 minut 00 sekund tako, da se ura pomakne za eno uro nazaj in se čas ob 3. uri 00 minut 00 sekund računa kot 2. ura 00 minut 00 sekund.

Uro, ki se 24. septembra med 2. uro 00 minut 00 sekund in 3. uro 00 minut 00 sekund zaradi pomaknitve za eno uro nazaj pojavi dvakrat, se označi: prvo kot uro 2 A, drugo pa kot uro 2 B.

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 140-01/93-2/2-8
Ljubljana, dne 12. januarja 1995.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

272.

Na podlagi 4. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I in 45-I/94), 3. člena zakona o enotni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list SRFJ, št. 6/76) ter prvega odstavka 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93 in 71/94) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O
o spremembah in dopolnitvah uredbe o uvedbi in uporabi standardne klasifikacije dejavnosti

1. člen

V uredbi o uvedbi in uporabi standardne klasifikacije dejavnosti (Uradni list RS, št. 34/94) se spremenijo oziroma dopolnijo standardna klasifikacija dejavnosti in skrajšana standardizirana imena posameznih postavk iz standardne klasifikacije dejavnosti, ki so v skladu z določilom 6. člena te uredbe njen sestavni del.

2. člen

Spremembe oziroma dopolnitve standardne klasifikacije dejavnosti so naslednje:

– Razred dejavnosti A/01.41 – Storitve za rastlinsko predelavo – se razdeli v dva podrazreda in sicer:

A/01.411 Urejanje in vzdrževanje parkov, vrtov in zelenih športnih površin

A/01.412 Druge storitve za rastlinsko predelavo

– Besedilo pri podpodročju dejavnosti DA – Proizvodnja hrane, pijač in tobačnih izdelkov – se dopolni tako, da se glasi:

DA Proizvodnja hrane, pijač, krmil in tobačnih izdelkov

– Besedilo pri oddelku dejavnosti DA/15 – Proizvodnja hrane in pijač – se dopolni tako, da se glasi:

DA/15 Proizvodnja hrane, pijač in krmil

– Besedilo pri skupini dejavnosti DA/15.1 – Proizvodnja, predelava in konzerviranje mesa in mesnih izdelkov – se spremeni tako, da se glasi:

DA/15.1 Proizvodnja, predelava in konzerviranje mesa in proizvodnja mesnih izdelkov

– Besedilo pri razredu dejavnosti DA/15.13 – Proizvodnja mesnih izdelkov in izdelkov iz perutninskega mesa – se spremeni tako, da se glasi:

DA/15.13 Proizvodnja mesnih izdelkov, tudi iz perutninskega mesa

– Besedilo pri skupini dejavnosti DA/15.2 in pri razredu dejavnosti DA/15.20 – Predelava in konzerviranje rib in ribjih izdelkov – se spremenita tako, da se glasita:

DA/15.2 Predelovanje in konzerviranje rib, proizvodnja ribjih izdelkov

DA/15.20 Predelovanje in konzerviranje rib, proizvodnja ribjih izdelkov

– Besedilo pri razredu dejavnosti DA/15.51 – Mlekarstvo in sirarstvo – se dopolni, tako da se glasita:

DA/15.51 Mlekarstvo in sirarstvo, proizvodnja mlečnih izdelkov

– Besedilo pri skupini dejavnosti DD/20.3 in razredu dejavnosti DD/20.30 – Lesno stavbarstvo – se spremeni tako, da se glasita:

DD/20.30 Stavbno mizarstvo

– Besedilo pri razredu dejavnosti DE/21.22 – Proizvodnja gospodinjskih, higienskih in toaletnih potrebščin – se dopolni tako, da se glasita:

DE/21.22 Proizvodnja gospodinjskih, higienskih in toaletnih potrebščin iz papirja

– Besedilo pri razredu dejavnosti DG/24.62 – Proizvodnja kleja in želatine – se spremeni tako, da se glasita:

DG/24.62 Proizvodnja sredstev za lepljenje

– Besedilo pri razredu dejavnosti DH/25.11 – Proizvodnja plaščev in zračnic za vozila – se spremeni tako, da se glasita:

DH/25.11 Proizvodnja plaščev in zračnic za vozila

– Besedilo pri skupini dejavnosti DJ/28.1 – Proizvodnja gradbenih kovinskih konstrukcij – se spremeni tako, da se glasita:

DJ/28.1 Proizvodnja gradbenih kovinskih izdelkov

– Razred dejavnosti DJ/28.51 – Površinska obdelava in prekrivanje kovin – se razdeli v dva podrazreda, in sicer:

DJ/28.511 Galvanizacija

DJ/28.512 Druga površinska obdelava in prekrivanje kovin

– Besedilo pri razredu dejavnosti F/45.12 – Poskusno vrtnanje in sondiranje – se spremeni tako, da se glasita:

F/45.12 Raziskovalno vrtnanje in sondiranje

– V besedilu pri skupini dejavnosti G/52.2 – Trgovina na drobno z živili, pijačami, tobakom in specializiranih prodajalnih – se besedico “tobakom” nadomesti z besedicama “tobačnimi izdelki.”

– Besedilo pri razredu dejavnosti H/55.11 – Dejavnost hotelov z restavracijo – se dopolni tako, da se glasita:

H/55.11 Dejavnost hotelov z restavracijo, penzionov

– Razred dejavnosti H/55.11 – Dejavnost hotelov z restavracijo, penzionov – se razdeli v dva podrazreda, in sicer:

H/55.111 Dejavnost hotelov z restavracijo

H/55.112 Dejavnost penzionov

– Razred dejavnosti H/55.40 – Točenje pijač in napitkov – se razdeli v tri podrazrede, in sicer:

H/55.401 Točenje pijač in napitkov v točilnicah

H/55.402 Točenje pijač in napitkov v diskotekah in nočnih barih

H/55.403 Točenje pijač in napitkov v drugih lokalih

– V besedilu pri oddelku dejavnosti I/60, pri skupinah dejavnosti I/60.1 in I/60.2 ter pri razredih dejavnosti I/60.10, I/60.21, I/60.23 in I/60.24 se besedico “prevoz” nadomesti z besedico “promet”.

– Besedilo pri razredu dejavnosti I/60.21 – Drug kopenski potniški prevoz na rednih progah – se spremeni tako, da se glasita:

I/60.21 Drug kopenski potniški promet na rednih linijah

– Razred dejavnosti I/60.21 – Drug kopenski potniški promet na rednih linijah – se razdeli na tri podrazrede, in sicer:

I/60.211 Mestni in primestni potniški promet na rednih linijah

I/60.212 Medkrajevni potniški cestni promet na rednih linijah

I/60.213 dejavnost žičnic, vlečnic

– Besedilo pri razredu dejavnosti I/60.22 – taksi – se spremeni tako, da se glasita:

I/60.22 Storitve taksistov

– Besedilo pri oddelku dejavnosti I/61 – Vodna plovba – se spremeni tako, da se glasita:

I/61 Vodni promet

– Besedilo pri skupini dejavnosti I/61.1 in pri razredu dejavnosti I/61.10 – Morska plovba – se spremenita tako, da se glasita:

I/61.1 Pomorski promet

I/61.10 Pomorski promet

– Besedilo pri skupini dejavnosti I/61.2 in pri razredu dejavnosti I/61.20 – Rečna, jezerska plovba in plovba po prekopih – se spremenita tako, da se glasita:

I/61.2 Promet po rekah, jezerih, prekopih

I/61.20 Promet po rekah, jezerih, prekopih

– Besedilo pri oddelku dejavnosti I/62 – Zračni prevoz – se spremeni tako, da se glasita:

I/62 Zračni promet

– Besedilo pri skupini dejavnosti I/62.1 in pri razredu dejavnosti I/62.10 – Zračni prevoz na rednih progah – se spremenita tako, da se glasita:

I/62.1 Zračni promet na rednih linijah

I/62.10 Zračni promet na rednih linijah

– Besedilo pri skupini dejavnosti I/62.2 in pri razredu dejavnosti I/62.20 – Izredni zračni prevoz – se spremenita tako, da se glasita:

I/62.2 Izredni zračni promet

I/62.20 Izredni zračni promet

– Besedilo pri razredu dejavnosti K/70.31 – Agencije za posredništvo v prometu z nepremičninami – se spremeni tako, da se glasita:

K/70.31 Dejavnost agencij za posredništvo v prometu z nepremičninami

– Besedilo pri razredu dejavnosti K/71.22 – Dajanje plovil v najem – se dopolni tako, da se glasita:

K/71.22 Dajanje vodnih plovil v najem

– Razred dejavnosti K/71.40 – Izposojanje izdelkov široke porabe – se razdeli na tri podrazrede, in sicer:

K/71.401 Izposojanje športne opreme

K/71.402 Dejavnost videotek

K/71.403 Izposojanje drugih izdelkov široke porabe

– Besedilo pri oddelku dejavnosti K/72 – Računalništvo in z njim povezane dejavnosti – se spremeni tako, da se glasita:

K/72 Obdelava podatkov, podatkovne baze in s tem povezane dejavnosti

– Besedili pri skupini dejavnosti K/72.1 in pri razredu dejavnosti K/72.10 – Svetovanje o računalniški strojni opremi – se spremenita tako da se glasita:

K/72.1 Svetovanje o računalniških napravah
K/72.10 Svetovanje o računalniških napravah

– Besedili pri skupini dejavnosti K/72.2 in pri razredu dejavnosti K/72.20 – Svetovanje in oskrba s programsko opremo – se spremenita tako, da se glasita:

K/72.2 Svetovanje in oskrba z računalniškimi programi
K/72.20 Svetovanje in oskrba z računalniškimi programi

– Besedili pri skupini dejavnosti K/72.4 in pri razredu dejavnosti K/72.40 – Dejavnosti, povezane z bazami podatkov – se spremenita tako, da se glasita:

K/72.4 Dejavnosti, povezane s podatkovnimi bazami
K/72.40 Dejavnosti, povezane s podatkovnimi bazami

– V besedilih pri skupini dejavnosti K/72.5 in pri razredu dejavnosti K/72.50 – Vzdrževanje in popravila pisarniških in računskih strojev ter računalniške opreme – se besedici “računalniške opreme” nadomesti z besedama “računalniških naprav.”

– Razred dejavnosti K/74.83 – Tajniška dela in prevajanje – se razdeli na tri podrazrede, in sicer:

K/74.831 Prevajanje
K/74.832 Fotokopiranje in drugo razmnoževanje
K/74.833 Druga splošna tajniška dela

– Razred dejavnosti K/74.84 – Druge raznovrstne poslovne dejavnosti, d.n. – se razdeli na tri podrazrede, in sicer:

K/74.841 Prirejanje razstav, sejmov in kongresov
K/74.842 Oblikovanje, aranžerstvo, dekoraterstvo
K/74.843 Druge poslovne dejavnosti

– Besedilo podrazredov dejavnosti M/80.103 – Osnovnošolsko prilagojeno izobraževanja – se spremeni tako, da se glasi:

M/80.103 Dejavnost zavodov za izobraževanje otrok z motnjami v razvoju

– Ker je prišlo v skupinah dejavnosti N/85.1 – Zdravstvo – in N/85.3 – Socialno varstvo – do sprememb v besedilu dejavnosti, poleg tega pa tudi do večjih razčlenitev razredov na podrazrede dejavnosti, objavljamo novo besedilo za ti dve dejavnosti v celoti:

N/85.1 Zdravstvo
N/85.11 Bolnišnična zdravstvena dejavnost
N/85.12 Izvenbolnišnična zdravstvena dejavnost
N/85.121 Osnovna zdravstvena dejavnost
N/85.122 Specialistična ambulantna dejavnost
N/85.13 Zobozdravstvena dejavnost
N/85.14 Druge zdravstvene dejavnosti
N/85.141 Samostojne zdravstvene dejavnosti, ki jih ne opravljajo zdravniki

N/85.142 Alternativne oblike zdravljenja
N/85.143 Druge zdravstvene dejavnosti, d.n.
N/85.3 Socialno varstvo
N/85.31 Institucionalno socialno varstvo
N/85.311 Dejavnost domov za starejše
N/85.312 Dejavnost posebnih socialnovarstvenih zavodov za odrasle
N/85.313 Dejavnost socialnovarstvenih zavodov za usposabljanje otrok in mladostnikov
N/85.314 Dejavnost varstveno delovnih centrov
N/85.315 Druge oblike institucionalnega varstva
N/85.32 Izvajanje socialnovarstvenih programov in storitev

N/85.321 Dejavnost centrov za socialno delo
N/85.322 Dejavnost invalidskih organizacij
N/85.323 Dejavnost dobrodelnih organizacij
N/85.324 Druge socialne dejavnosti

– Razred dejavnosti O/90.00 – Storitve javne higiene – se razdeli na pet podrazredov, in sicer:

O/90.001 Zbiranje in odvoz odpadkov
O/90.002 Dejavnost deponij, sežiganje in drugi načini odstranjevanja trdnih odpadkov
O/90.003 Ravnanje s posebnimi odpadki
O/90.004 Kanalizacija in delovanje čistilnih naprav
O/90.005 Druge storitve javne higiene

– Razred dejavnosti O/92.71 – Prirejanje iger na srečo – se razdeli na dva podrazreda, in sicer:

O/92.711 Prirejanje klasičnih iger na srečo
O/92.712 Dejavnost igralnic

– Besedilo pri razredu O/93.02 – Dejavnost frizerskih in kozmetičnih salonov – se dopolni tako da se glasi:

O/93.02 Dejavnost frizerskih, kozmetičnih in pedikerskih salonov

– Razred dejavnosti O/93.02 – Dejavnost frizerskih, kozmetičnih in pedikerskih salonov – se razdeli na tri podrazrede, in sicer:

O/93.021 Dejavnost frizerskih salonov
O/93.022 Dejavnost kozmetičnih salonov
O/93.023 Dejavnost pedikerskih salonov.

3. člen

Spremembe oziroma dopolnitve skrajšanih standardiziranih imen so izvedene pri naslednjih dejavnostih:

01.13 Vinogradništvo, prid. sadja, zelišč
01.411 Oskrbovanje parkov, vrtov
01.412 Dr. stor. za rastlinsko prid.
15 Pro. hrane, pijač, krmil
21.22 Pro. gospodinjstvih, higienskih izdelkov
24.62 Pro. sredstev za lepljenje
26.63 Pro. sveže betonske mešanice
27.3 Dr. primarna pre. železa, ferozlitin
28.511 Galvanizacija
28.512 Dr. površinske obdelava kovin
36.4 Pro. športnih izd.
36.40 Pro. športnih izd.
51.33 Trg. na debelo z mlečnimi izd., olji ipd.
51.44 Trg. na debelo s keramiko, laki, čistili
51.21 Trg. na debelo z opr. za AOP
52.21 Trg. na drobno s sadjem, vrtninami
52.46 Trg. na drobno s kovinskimi izd., laki
55.11 Hoteli z restavracijo, penzioni
55.111 Hoteli z restavracijo
55.112 Penzioni
55.401 Točenje pijač v točilnicah
55.402 Točenje pijač v diskotekah, barih
55.403 Točenje pijač v dr. lokalih
60.1 Železniški promet
60.10 Železniški promet
60.2 Dr. kopenski promet
60.21 Dr. kopenski potniški promet, redne proge
60.211 Mestni potniški promet
60.212 Medkrajevni cestni potniški promet
60.213 Dej. žičnic
60.22 Storitve taksistov
60.23 Dr. kopenski potniški promet
60.24 Cestni tovorni promet

- 61 Vodni promet
- 61.1 Pomorski promet
- 61.10 Pomorski promet
- 61.2 Rečni, jezerski promet
- 61.20 Izredni zračni promet
- 62 Zračni promet
- 62.1 Zračni promet, redne proge
- 62.10 Zračni promet, redne proge
- 62.2 Izredni zračni promet
- 62.20 Izredni zračni promet
- 64.12 Kurirske stor. izven javne pošte
- 71.401 Izposojanje športne opreme
- 71.402 Dej. videotek
- 71.403 Izposojanje dr. izd. široke porabe
- 72 Obdelava podatkov, s tem povezane dej.
- 72.1 Svetovanje o računal. napravah
- 72.10 Svetovanje o računal. napravah
- 72.2 Svetovanje, oskrba s programi
- 72.20 Svetovanje, oskrba s programi
- 74.831 Prevajanje
- 74.832 Fotokopiranje, dr. razmnoževanje
- 74.833 Dr. splošna tajniška dela
- 74.841 Prirejanje razstav, kongresov, sejmov
- 74.842 Oblikovanje, aranžerstvo, dekoraterstvo
- 74.843 Dr. poslovne dej.
- 80.103 Dej. zavodov-šol za otroke z motnjami
- 80.41 Dej. voznških šol
- 85.121 Dej. splošnih ambulant
- 85.122 Dej. specialističnih ambulant
- 85.141 Samostojne nezdravniške dej.
- 85.142 Alternativne oblike zdravljenja
- 85.143 Dr. zdravstvene dej.
- 85.31 Institucionalno socialno varstvo
- 85.311 Dej. domov za ostarele
- 85.312 Dej. posebnih zavodov za odrasle
- 85.313 Dej. posebnih zavodov za mlade
- 85.314 Dej. varstvenih delovnih centrov
- 85.315 Dr. oblike institucionalnega varstva
- 85.32 Izvajanje socialnih programov
- 85.321 Dej. centrov za socialno delo
- 85.322 Dej. invalidskih organizacij
- 85.323 Dej. dobredelnih organizacij
- 85.324 Dr. socialne dej.
- 90.001 Zbiranje in odvoz odpadkov
- 90.002 Dej. deponij, uničevanje odpadkov
- 90.003 Ravnanje s posebnimi odpadki
- 90.004 Kanalizacija, dej. čistilnih naprav
- 90.005 Dr. stor. javne higiene
- 92.711 Prirejanje klasičnih iger na srečo
- 92.712 Dej. igralnic
- 93.021 Dej. frizerskih salonov
- 93.022 Dej. kozmetičnih salonov
- 93.023 Dej. pedikerskih salonov.

4. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št: 050-01/94-4/8-8

Ljubljana, dne 12. januarja 1995.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

273.

Na podlagi četrtega odstavka 98. člena zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O**o spremembi uredbe o pogojih, pod katerimi so zavezanci za dohodnino dolžni odpreti žiro račun**

1. člen

V uredbi o pogojih, pod katerimi so zavezanci za dohodnino dolžni odpreti žiro račun (Uradni list RS, št. 47/94, 73/94) se besedilo drugega odstavka 1. člena nadomesti z besedilom, ki se glasi:

‘Določba prvega odstavka tega člena se uporablja tudi v primeru, če zavezanec ni rezident Republike Slovenije.’

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 440-07/93-4/4-8

Ljubljana, dne 12. januarja 1995.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

274.

Na podlagi 4. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o neodvisnosti in samostojnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I), drugega in tretjega odstavka 36. člena carinskega zakona (Uradni list SFRJ, št. 34/90-pb) ter 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O**o spremembi in dopolnitvi uredbe o višini davščine za carinsko evidentiranje v letu 1995**

1. člen

V 6. točki 2. člena uredbe o višini davščine za carinsko evidentiranje v letu 1995 (Uradni list RS, št. 80/94) se za tarifno številko “0102.103 junci in junice” doda tarifna številka “0102.104 teleta”, tarifna številka “0811.909 Drugo” se nadomesti s tarifno številko “0811.90 Drugo”, tarifna številka “8479.9 Deli” se nadomesti s tarifno številko “8470.90 Deli” ter črtata tarifni številki “8518.8 Drugi aparati in 8517.82 za telefonijo.”

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 424-05/93-5/4-8

Ljubljana, dne 12. januarja 1995.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

275.

Na podlagi 4. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o neodvisnosti in samostojnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I), drugega odstavka 1. člena zakona o posebni taksi na uvoženo blago (Uradni list SFRJ, št. 31/70) ter 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o dopolnitvi uredbe o plačilu posebne takse za uvoženo blago v letu 1995**

1. člen

V 1. členu uredbe o plačilu posebne takse za uvoženo blago v letu 1995 (Uradni list RS, št. 80/94) se za tarifno številko "0409.009 v drugih pakiranjih" dodata tarifni številki:

"0701 Krompir, svež ali ohlajen 0701.90 – drugi	50,0."
--	--------

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 424-05/93-3/6-8

Ljubljana, dne 12. januarja 1995.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

276.

Na podlagi 11. člena uredbe o ustanovitvi Pošte Slovenije d.o.o. (Uradni list RS, št. 76/94) je Vlada Republike Slovenije na 123. seji 12. januarja 1995 sprejela

STATUT**Pošte Slovenije d.o.o.****I. SPLOŠNE DOLOČBE**

1. člen

Ta statut določa:

- firmo, sedež in dejavnost družbe,
- pooblastila v pravnem prometu,
- zastopanje in predstavljanje družbe,
- notranjo organiziranost družbe,
- premoženje družbe,
- pridobivanje prihodka in razporejanje dobička,
- organe družbe,
- uresničevanje sodelovanja delavcev pri upravljanju,
- način sodelovanja s sindikatom,
- poslovno skrivnost,
- splošna akte, poslovne knjige in letno poročilo,
- prehodne in končne določbe.

2. člen

Pošta Slovenije d.o.o. (v nadaljevanju: Pošta) je ustanovila Vlada Republike Slovenije (v nadaljevanju: vlada).

Pošta se vpiše v sodni register in prične poslovati z dnem vpisa v sodni register.

II. FIRMA, SEDEŽ IN DEJAVNOST

3. člen

Firma je: Pošta Slovenije d.o.o.

Pri poslovanju s tujimi fizičnimi in pravnimi osebami uporablja Pošta firmo:

Pošta Slovenije d.o.o.

La Poste de Slovenie, S.A.R.L.

4. člen

Sedež Pošte je v Mariboru, Slomškov trg 10.

5. člen

Štampiljka Pošte je okrogle oblike z besedilom: Pošta Slovenije d.o.o., Maribor in vsebuje tudi stilizirano podobo poštnega roga.

Poleg štampiljke ima Pošta tudi pečat okrogle oblike z enakim besedilom in znakom.

Direktor določi rabo štampiljke in pečata s posebnim navodilom.

6. člen

Pošta opravlja dejavnost doma in v tujini brez omejitev v svojem imenu in za svoj račun. Pošta lahko sklepa posle iz dejavnosti tudi v svojem imenu za tuj račun.

7. člen

O statusnih spremembah Pošte odloča vlada.

III. POOBLASTILA V PRAVNEM PROMETU

8. člen

Pošta odgovarja za svoje obveznosti z vsem premoženjem neomejeno.

9. člen

Podružnica (v nadaljevanju: poslovna enota) je pooblaščenca, da v imenu in za račun Pošte sklepa naslednje pravne posle v skladu s sprejeto poslovno politiko in planskimi akti:

1. pogodbe o prodaji in opravljanju poštnih storitev z neposrednimi uporabniki,
2. nabava materiala, rezervnih delov in drobnega inventarja za tekoče poslovanje, razen nabave tipiziranega poštnega materiala in materiala z uvozom,
3. poravnava obveznosti iz pogodb s podjetji za komunalne in temu podobne storitve za tekoče poslovanje.

IV. ZASTOPANJE IN PREDSTAVLJANJE

10. člen

Direktor zastopa in predstavlja Pošto neomejeno, razen v zadevah, za katere je potrebno predhodno soglasje nadzornega sveta oziroma v zadevah, o katerih odloča nadzorni svet.

11. člen

Direktor sklepa posle v zvezi s pravnim prometom z nepremičninami ob predhodnem soglasju nadzornega sveta.

12. člen

V primeru odsotnosti ali zadržanosti direktorja opravlja njegove naloge in izvaja njegova pooblastila namestnik direktorja.

Direktor lahko pisno pooblasti tudi druge osebe za sklepanje določenih vrst pogodb ali za določene vrste pravnih poslov in dejanj.

13. člen

Poslovno enoto vodi direktor poslovne enote. Direktor poslovne enote zastopa in predstavlja poslovno enoto v mejah obsega iz 9. člena tega statuta ter odgovarja, da se pri tem drži sprejete poslovne politike in planskih aktov.

Direktor poslovne enote lahko pisno pooblasti tudi druge osebe za sklepanje določenih vrst pogodb ali za določene pravne posle in dejanja v mejah svojih pooblastil.

V. NOTRANJA ORGANIZIRANOST

14. člen

Pošta ima v svojem sestavu podružnice, ki poslujejo z nazivom poslovna enota.

Nazivi in sedeži poslovnih enot so:

1. Poslovna enota Celje, Krekov trg 9, 63000 Celje
2. Poslovna enota Koper, Kolodvorska ul. 4, 66000

Koper

3. Poslovna enota Kranj, Poštna ul. 4, 64000 Kranj
4. Poslovna enota Ljubljana, Tržaška c. 68a, 61000

Ljubljana

5. Poslovna enota Maribor, Partizanska 54, 62000 Maribor
6. Poslovna enota Murska Sobota, Trg zmage 6, 69000

Murska Sobota

7. Poslovna enota Nova Gorica, Kidričeva 19, 65000
8. Poslovna enota Novo mesto, Novi trg 7, 68000

Nova Gorica

mesto

9. Poslovna enota Trbovlje, Trg revolucije 27a, 61420

Trbovlje.

15. člen

Družbo Pošta sestavljajo:

1. Poslovni sekretariat
2. Sektor za pošto
3. Sektor za kadrovske, pravne in splošne zadeve
4. Sektor za računovodske zadeve in analize
5. Sektor za finančne zadeve
6. Sektor za informatiko.

Podrobnejšo notranjo organiziranost Pošte določa direktor.

VI. PREMOŽENJE PODJETJA

16. člen

Premoženje Pošte sestavljajo sredstva, pravice in obveznosti, s katerimi Pošta gospodari.

VII. PRIDOBIVANJE PRIHODKOV IN POSLOVNI IZID

17. člen

Pošta ustvarja prihodke s prodajo poštnih in drugih storitev na domačem in tujih trgih ter na drugih osnovah, določenih z zakonom.

Poslovni izid Pošte je ustvarjeni dohodek oziroma dobiček ali izguba.

Poslovni izid Pošte je direktor dolžan predložiti nadzornemu svetu v obliki poročila o rezultatih poslovanja.

18. člen

Poslovni izid ugotavlja vlada, pri čemer se presežek prihodkov nad odhodki, na predlog nadzornega sveta, namenijo predvsem razvoju Pošte.

19. člen

Za kritje tveganja pri poslovanju oblikuje Pošta sredstva rezerv.

VIII. ORGANI

20. člen

Organi Pošte so:

- nadzorni svet,
- direktor,
- namestnik direktorja.

Nadzorni svet

21. člen

Nadzorni svet šteje šest članov. Tri člane nadzornega sveta izvoli svet delavcev Pošte, tri člane pa imenuje vlada, med njimi predsednika in namestnika predsednika.

Seje nadzornega sveta sklicuje predsednik nadzornega sveta, v njegovi odsotnosti pa namestnik predsednika s predhodnim soglasjem predsednika.

22. člen

Mandat nadzornega sveta traja 4 leta. Nadzorni svet oziroma njegov član je lahko razrešen pred potekom mandata, če tako sklene vlada oziroma svet delavcev Pošte.

23. člen

Delo nadzornega sveta vodi predsednik oziroma njegov namestnik.

24. člen

Nadzorni svet sprejema sklepe z navadno večino navzočih članov.

V primerih neodločenega sklepanja je odločujoč glas predsednika nadzornega sveta.

25. člen

Način svojega dela nadzorni svet določi s poslovníkom.

26. člen

Nadzorni svet ima zlasti naslednje pristojnosti:

- nadzoruje vodenje poslov Pošte,
- določa poslovno politiko v okviru sprejetih načrtov poslovanja,
- sprejema pravilnike Pošte,
- sprejema cene storitev, razen tistih, ki so v pristojnosti vlade oziroma direktorja iz 13. alinee 32. člena tega statuta,
- daje soglasje za sklepanje pravnih poslov pri prometu z nepremičninami,
- daje direktorju navodila in smernice za delo,
- predlaga vladi ukrepe za povečanje in zmanjšanje kapitala,
- imenuje in razrešuje disciplinsko komisijo in komisijo za pritožbe,
- odloča o sklepanju pogodb, katerih vrednost presega 240.000.000 SIT,

– spremlja donosnost Pošte, gospodarska gibanja in položaj na trgu.

27. člen

Nadzorni svet je dolžan nadzirati poslovanje Pošte, kar opravlja na rednih sejah in sicer najmanj enkrat v treh mesecih.

28. člen

O svojem delu predloži nadzorni svet vladi letno poročilo.

Poročilo nadzornega sveta vsebuje predvsem:

– mnenje o delu direktorja oziroma njegovega namestnika,

– mnenje o revizijskem in kontrolnem poročilu,

– mnenje o poslovanju Pošte.

Kršitve zakonov ali splošnih aktov Pošte in sklepov vlade v zvezi s Pošto mora nadzorni svet takoj sporočiti vladi.

29. člen

Člani nadzornega sveta prejmejo za svoje delo v nadzornem svetu plačilo v višini, ki jo določi ustanovitelj in je odvisna od nalog, ki jih imajo člani nadzornega sveta pri delu v nadzornem svetu in od uspešnosti poslovanja Pošte.

Direktor

30. člen

Poslovodja Pošte je direktor.

31. člen

Direktorja imenuje in razrešuje vlada.

Mandat direktorja traja 4 leta.

Vlada lahko razreši direktorja pred potekom mandata.

Ista oseba je lahko po preteku mandata ponovno imenovana za direktorja.

32. člen

Direktor ima poleg pristojnosti določenimi z zakonom še predvsem naslednje pristojnosti:

– sprejema ukrepe za izboljšanje poslovanja,

– odgovarja za zakonitost dela Pošte,

– obvešča nadzorni svet in vlado o morebitnih prekoračitvah planskih aktov,

– skrbi za uresničevanje sklepov vlade in nadzornega sveta,

– imenuje člane strokovnih komisij in delovnih skupin,

– kot delodajalec sklepa pogodbe o zaposlitvah,

– določa plače delavcem, ki niso zajeti v ceniku delovnih mest,

– odloča o notranji organiziranosti,

– izdaja navodila za izvajanje poslovnega procesa in poslovnih funkcij,

– s soglasjem nadzornega sveta imenuje in razrešuje delavce s posebnimi pooblastili in odgovornostmi,

– odloča o razporejanju delavcev na določene naloge,

– sklepa pravne posle v mejah svojih pooblastil,

– določa cene pogodbenih storitev, vrste popustov in njihovo višino,

– daje poročilo o rezultatih poslovanja,

– predlaga nadzornemu svetu kadrovski načrt,

– odloča o odpisih do višine, za katero ga pooblasti nadzorni svet.

O svojem delu in delu Pošte poroča direktor nadzornemu svetu in vladi.

33. člen

Direktor ima namestnika.

Namestnika direktorja imenuje in razrešuje vlada.

Mandat namestnika direktorja traja 4 leta.

Vlada lahko razreši namestnika direktorja pred potekom mandata.

Namestnik direktorja nadomešča direktorja z enakimi pooblastili, kot jih ima direktor.

34. člen

Z aktom o notranji organiziranosti določi direktor delovno področje in pooblastila delavcev s posebnimi pooblastili, ki za svoje delo odgovarjajo neposredno direktorju.

35. člen

Direktor in njegov namestnik sta razrešena:

– na lastno zahtevo,

– če sta s svojim delom huje prekršila delovno obveznost,

– v drugih primerih, določenih z zakonom.

36. člen

Če je direktor ali njegov namestnik razrešen brez utemeljenega razloga, mu pripada odpravnina v višini najmanj 12-kratne njegove mesečne plače, izplačane v mesecu pred razrešitvijo.

IX. URESNIČEVANJE SODELOVANJA DELAVCEV PRI UPRAVLJANJU

37. člen

Sodelovanje delavcev pri upravljanju Pošte se uresničuje tako, da:

– so delavci neposredno obveščeni,

– delavci neposredno dajejo pobude, predloge in mnenja in imajo pravico do odgovora nanje,

– so delavci obveščeni preko sveta delavcev in preko sveta delavcev dajejo predloge in mnenja, zahtevajo skupno posvetovanje ter soodločajo o določenih vprašanjih v skladu z zakonom in tem statutom.

Svet delavcev

38. člen

Delavci v Pošti izmed sebe izvolijo svet delavcev in uresničujejo svoje pravice iz sodelovanja pri upravljanju Pošte preko njega in preko svojih predstavnikov v nadzornem svetu Pošte.

39. člen

V svetu delavcev morajo biti zastopane vse poslovne enote in uprava Pošte z najmanj enim predstavnikom. Število predstavnikov poslovnih enot in uprave se določi glede na število zaposlenih v Pošti na dan sprejema sklepa o razpisu volitev.

X. POGOJI DELOVANJA SINDIKATA

40. člen

Direktor je dolžan zagotoviti pogoje za delovanje sindikata v skladu s kolektivno pogodbo za poštno dejavnost.

XI. POSLOVNA SKRIVNOST

41. člen

Za poslovno skrivnost se štejejo listine in podatki:

- ki jih kot zaupne sporoči Pošti pristojni organ,
- ki se nanašajo na dela, ki jih Pošta opravlja v zvezi z obrambnimi pripravami,
- ki vsebujejo ponudbe za razpis ali javni natečaj, dokler ni objavljen izid razpisa ali javnega natečaja,
- ki jih kot poslovno skrivnost določi direktor.

Za poslovno skrivnost se štejejo tudi podatki, za katere je očitno, da bi nastala občutna škoda, če bi zanje izvedela nepooblaščen oseba.

42. člen

Podrobnejše določbe o poslovni skrivnosti, načinu njenega varovanja in odgovornosti oseb, ki so dolžne varovati poslovno skrivnost določi direktor.

Z aktom iz prejšnjega odstavka morajo biti seznanjeni delavci Pošte, člani organov Pošte in druge osebe, ki so dolžne varovati poslovno skrivnost.

XII. SPLOŠNI AKTI, POSLOVNE KNJIGE IN LETNO POROČILO

43. člen

Splošni akti Pošte so statut in pravilniki.

44. člen

Pobude za sprejem, spremembe in dopolnitve statuta se pošljejo direktorju, ki jih po proučitvi pošlje s svojim predlogom vladi v sprejem.

Pobude za sprejem, spremembe in dopolnitve pravilnikov se pošljejo direktorju, ki jih po proučitvi pošlje s svojim predlogom nadzornemu svetu v sprejem.

Direktor lahko vedno vloži pobudo za sprejem, spremembo in dopolnitev splošnega akta, po svoji presoji.

45. člen

Pošta vodi poslovne knjige v skladu z določbami zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93, 29/94).

Poslovne načrte in letna poročila o delu Pošte pripravlja direktor.

46. člen

Poslovne načrte in letna poročila sprejema vlada.

47. člen

Računovodske izkaze in računovodsko poslovanje daje Pošta v redno letno revizijo.

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

48. člen

Pravice in obveznosti, ki so jih pridobili delavci s svojim delom in iz delovnega razmerja pri PTT podjetju Slovenije p.o., bodo delavci, ki preidejo v Pošto, uveljavljali pri Pošti, pravice v zvezi z lastninjenjem pa pri PTT podjetju Slovenije p.o. oziroma njegovem pravnem nasledniku.

49. člen

Do sprejetja splošnih aktov Pošte, se uporabljajo določila splošnih aktov PTT podjetja Slovenije p.o. in sicer v obsegu, ki ni v nasprotju z zakonom o Pošti Slovenije

(Uradni list RS, št. 73/94), uredbo o ustanovitvi Pošte Slovenije d.o.o. in tem statutom.

Nadzorni svet s sklepom določi, kateri akti PTT podjetja Slovenije p.o. se uporabljajo kot splošni akti Pošte.

50. člen

Splošne akte je treba uskladiti z zakonom o Pošti Slovenije, uredbo o ustanovitvi Pošte Slovenije d.o.o. in tem statutom najkasneje v roku 90 dni po uveljavitvi uredbe o ustanovitvi Pošte Slovenije d.o.o.

51. člen

Pošta prevzema soustanoviteljske pravice do PTT srednješolskega centra Ljubljana, ki jih bo izvajala skupaj s PTT podjetjem Slovenije p.o., oziroma njegovim pravnim naslednikom.

52. člen

Postopek za volitve v svet delavcev Pošte se izvede na osnovi 17. in 18. člena zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju.

Postopek se prične najkasneje 30 dni po vpisu Pošte v sodni register.

53. člen

Do imenovanje predstavnikov delavcev v nadzornem svetu vse naloge nadzornega sveta opravljajo člani nadzornega sveta, ki jih imenuje vlada.

54. člen

Ta statut začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 023-03/94-8/2-8

Ljubljana, dne 12. januarja 1995.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

277.

Na podlagi 4., 40. in 80. člena zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91) v zvezi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja minister za znanost in tehnologijo

ODREDBO**o homologiranju motornih koles in mopedov glede na zaviranje (št. 78.01)**

1. SPLOŠNO

1.1 Vozila kategorije* L morajo biti homologirana skladno s to odredbo.

2. PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na zaviranje dvo- in trikolesnih motornih vozil kategorije L

2.2 Določila te odredbe ne veljajo za:

2.2.1 vozila, katerih konstrukcijsko določena hitrost ni večja od 25 km/h;

* Klasifikacija vozil po pravilnikih ECE je bila objavljena v prilogi št. 1 k odredbi o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93)

2.2.2 vozila, prirejena za telesno prizadetega voznika;

2.2.3 vozila, katerih največja skupna masa presega 1.000 kg.

3. ZAHTEVE

3.1 Splošne zahteve

3.1.1 Zavorna instalacija

3.1.1.1 Zavorna instalacija mora biti konstruirana, izdelana in vgrajena tako, da kljub mogočim vibracijam in drugim vplivom omogoča, da vozilo v pogojih normalne rabe ustreza zahtevam te odredbe.

3.1.1.2 Še posebej mora biti zavorna instalacija konstruirana, izdelana in vgrajena tako, da uspešno kljubuje vplivom korozije in staranja, ki jim je izpostavljena.

3.1.2 Zahteve, ki jim mora ustrezati zavorna instalacija

3.1.2.1 Delovno zaviranje

Delovno zaviranje mora pri vseh hitrostih in obremenitvah vozila ter na vseh vzponih in spustih omogočati nadzor gibanja vozila in zanesljivo, hitro in učinkovito ustavitev. Delovanje delovnega zaviranja mora biti prilagodljivo potrebam. Voznik mora doseči želeni učinek zaviranja s svojega sedeža, ne da bi za to moral odmakniti roke s krmilne naprave.

3.1.2.2 Pomožno zaviranje (če obstaja)

Pomožno zaviranje mora omogočati zaustavitev vozila v primerni razdalji, če odpove delovno zaviranje. Delovanje mora biti prilagodljivo potrebam. Voznik mora doseči želeni učinek zaviranja s svojega sedeža, pri tem pa mora vsaj z eno roko držati krmilno napravo. Pri tem se predpostavlja, da pri delovnem zaviranju hkrati ne nastopi več kot ena motnja.

3.1.2.3 Parkirno zaviranje (če obstaja)

Parkirno zaviranje mora zadrževati vozilo v mirovanju tudi, ko voznik ni prisoten. Učinkoviti mora tudi na strmini (na vzponih in spustih). Vsi zavorni elementi morajo biti v tem primeru izključno pod vplivom mehanične sile. Voznik mora doseči polni učinek tega zaviranja s svojega sedeža.

3.2 Lastnosti zavorne instalacije

3.2.1 Vsako vozilo kategorij L1 in L3 mora biti opremljeno z dvema delovnimi zavornima napravama z neodvisnima napravama za aktiviranje in neodvisnima prenosnima napravama, od katerih mora delovati ena najmanj na prednje kolo, druga pa najmanj na zadnje kolo.

3.2.1.1 Obe delovni zavorni napravi imata lahko skupno zavoro, če motnja v eni zavorni napravi ne vpliva na učinkovitost druge. Če so določeni deli, kot zavora sama, kolesni zavorni valji in njihovi bati (izvzemši tesnila), vzvodje in odmikala zavor zadostno dimenzionirani, lahko dostopni za vzdrževanje in imajo tudi sicer zadostne varnostne lastnosti, se lahko predpostavi, da na teh delih ne more priti do okvare.

3.2.1.2 Parkirna zavora ni zahtevana.

3.2.2 Vsako vozilo kategorij L1, L2 in L3 mora biti opremljeno z dvema med seboj neodvisnima zavornima napravama z neodvisnima napravama za aktiviranje in neodvisnima prenosnima napravama, od katerih mora delovati ena najmanj na prednje kolo oziroma na prednji kolesi, druga pa najmanj na zadnje kolo oziroma na zadnji kolesi. Parkirna zavora ni zahtevana.

3.2.3 Vsako vozilo kategorij L2 in L5 mora biti opremljeno

3.2.3.1 ali z dvema neodvisnima delovnimi zavornima napravama, ki skupaj delujeta na zavore vseh koles,

3.2.3.2 ali z eno delovno zavorno napravo, ki deluje na vsa kolesa, in eno pomožno zavorno napravo, ki je lahko parkirna zavora.

3.2.4 Poleg tega mora biti vsako vozilo kategorije L5 opremljeno s parkirno zavoro, ki deluje na kolo oziroma kolesi najmanj ene osi. Parkirna zavorna naprava, ki je lahko ena od zavornih naprav po točki 3.2.3.1, mora biti neodvisna od zavorne naprave, ki deluje na drugo os.

3.2.5 Zavorne naprave morajo delovati na zavorne površine, ki so s kolesi stalno trdno povezane, neposredno ali pa posredno prek delov, za katere se lahko predpostavi, da ne morejo odpovedati.

3.2.6 Deli zavorne naprave morajo biti, kadar so nameščeni na vozilo, tako pritrjeni, da je zagotovljeno pravilno delovanje zavorne naprave v pogojih normalne rabe.

3.2.7 Zavorne naprave morajo dobro delovati, če so pravilno namazane in nastavljene.

3.2.7.1 Obrabo zavor je treba izravnati z nastavitvijo zavor. To mora biti lahko izvedljivo z ročno ali pa z avtomatsko napravo. Zavora mora biti mogoče nastaviti v učinkoviti položaj vse dotlej, dokler se zavorne obloge toliko ne obrabijo, da jih je treba zamenjati.

3.2.7.2 Naprava za aktiviranje zavor in prenosni mehanizem morata imeti dovolj rezervnega pomika, da je učinkovito zaviranje zagotovljeno brez takojšnje nastavitve tudi, ko se zavora segrejejo ali obrabijo do največje dovoljene mere.

3.2.7.3 Ko so deli zavorne naprave pravilno nastavljeni, smejo ob aktiviranju prijemat samo tisti deli, ki so za to predvideni.

3.2.8 Pri zavornih napravah s hidravličnim prenosnim sistemom mora biti posoda za zavorno tekočino tako izvedena, da je mogoča enostavna kontrola nivoja.

3.2.9 Obrabo zavor je treba izravnati z nastavitvijo zavor. To mora biti lahko izvedljivo z ročno ali pa z avtomatsko napravo. Poleg tega morajo pri vozilih kategorije L5 imeti naprava za aktiviranje in deli prenosnega mehanizma ter zavoro, ki deluje na zadnjo os, dovolj rezervnega pomika, da je normalno zaviranje zagotovljeno brez takojšnje nastavitve tudi, ko se zavora segrejejo ali delno obrabijo.

4. PRESKUŠANJE VOZILA

4.1 Preskušanje vozila v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 78.01. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 78.01 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijski službi Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5. HOMOLOGACIJA VOZILA

5.1 Homologacija vozila v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 78.01. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6. POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93).

7. VELJAVNOST

7.1 Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o obveznem homologiranju koles z motorjem in motornih koles glede zaviranja (Uradni list SFRJ, št. 17/89).

7.2 Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 6.1-03/94-005/57

Ljubljana, dne 30. oktobra 1994.

Prof. dr. Rado Bohinc l. r.
Minister za znanost
in tehnologijo

278.

Na podlagi 4., 40. in 80. člena zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91) v zvezi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja minister za znanost in tehnologijo

ODREDBO

o homologiranju tabel za označevanje počasnih vozil (št. 69.00)

1. SPLOŠNO

1.1 Opozorilne table za označevanje vozil, katerih konstrukcijsko določena hitrost ni večja od 30 km/h, morajo biti homologirane v skladu s to odredbo.

2. PODROČJE UPORABE

2.1 Določila te odredbe veljajo za opozorilne table, ki so namenjene označevanju počasnih vozil, katerih konstrukcijsko določena hitrost ni večja od 30 km/h. Namen teh opozorilnih tabel, ki so nameščene na zadnji strani vozila, je lažje razpoznavanje takih motornih in priklopnih vozil.

3. ZAHTEVE

3.1 Splošne zahteve

3.1.1 Zadnje table za označevanje morajo biti tako izvedene, da pri normalni rabi zadovoljivo opravljajo svojo funkcijo. Poleg tega ne smejo imeti nobenih konstrukcijskih in izdelavnih napak, ki bi lahko vplivale na delovanje in vzdrževanje teh tabel v brezhibnem stanju.

3.1.2 Sestavni deli odsevnih/fluorescentnih tabel za označevanje počasnih vozil ne smejo biti lahko razstavljivi.

3.1.3 Pritrdilni elementi za pritrditev tabel za označevanje morajo omogočati trdno in zanesljivo povezavo med tablo in zadnjim delom vozila (npr. vijaki ali kovice).

3.1.4 Zunanja površina odsevnih/fluorescentnih tabel za označevanje mora omogočati enostavno čiščenje. Površina zato ne sme biti hrapava, morebitne neravnine pa ne smejo preprečevati enostavnega čiščenja.

3.2 Posebne zahteve

3.2.1 Odsevne/fluorescentne table za označevanje počasnih vozil morajo tako glede mer, oblike in lastnosti materiala kot tudi kolorimetričnih, fotometričnih, fizikalnih in mehaničnih lastnosti ustrezati zahtevam, ki so navedene v dodatkih od št. 5 do 12 pravilnika ECE 69.00.

3.2.2 V odvisnosti od vrste materiala, iz katerega so izdelane opozorilne table, lahko homologacijski organ dovolj pooblaščenemu preskusnemu laboratoriju, da določene nepotrebne preskuse opusti. V takem primeru je treba v homologacijskem dokumentu v rubriki Opombe navesti, kateri preskusi so bili opuščeni.

4. PRESKUŠANJE TABEL ZA OZNAČEVANJE POČASNIH VOZIL

4.1 Preskušanje tabel za označevanje počasnih vozil lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili

pravilnika ECE R 69.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 69.00 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijskem centru Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5. HOMOLOGACIJA TABEL ZA OZNAČEVANJE POČASNIH VOZIL

5.1 Homologacija tabel za označevanje počasnih vozil in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 69.00. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6. POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja na rednih tehničnih pregledih vozil.

7. VELJAVNOST

7.1 Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o obveznem homologiranju na zadnji strani vozil in njihovih priklopnikov pritrjenih tabel za označevanje (po konstrukciji) počasnih vozil in njihovih priklopnikov (Uradni list SFRJ, št. 24/90).

7.2 Ta odredba začne veljati 1. oktobra 1995.

Št. 6.1-03/94-005/48

Ljubljana, dne 30. oktobra 1994.

Prof. dr. Rado Bohinc l. r.
Minister za znanost
in tehnologijo

279.

Na podlagi 4., 40. in 80. člena zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91) v zvezi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja minister za znanost in tehnologijo

ODREDBO

o homologiranju tabel za označevanje težkih in dolgih vozil (št. 70.00)

1. SPLOŠNO

1.1 Opozorilne table za označevanje težkih in dolgih vozil morajo biti homologirane v skladu s to odredbo.

2. PODROČJE UPORABE

2.1 Določila te odredbe veljajo za opozorilne table, ki so namenjene za označevanje težkih in dolgih vozil (kategorije* N2, N3, O3 in O4). Namen teh opozorilnih tabel, ki so nameščene na zadnji strani vozila, je povečanje vidnosti določenih težkih in dolgih motornih in priklopnih vozil.

3. ZAHTEVE

3.1 Splošne zahteve

3.1.1 Odsevne/fluorescentne zadnje table za označevanje morajo biti tako izvedene, da pri normalni rabi zadovoljivo opravljajo svojo funkcijo. Poleg tega ne smejo imeti nobenih konstrukcijskih in izdelavnih napak, ki bi lahko

* Klasifikacija vozil po pravilnikih ECE je bila objavljena v prilogi št. 1 k odredbi o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93)

vplivale na delovanje in vzdrževanje teh tabel v brezhibnem stanju.

3.1.2 Sestavni deli odsevnih/fluorescentnih tabel ne smejo biti lahko razstavljivi.

3.1.3 Pritrdilni elementi za pritrditev opozorilnih tabel morajo omogočati trdno in zanesljivo povezavo med tablo in zadnjim delom vozila (npr. vijaki ali kovice).

3.1.4 Zunanja površina odsevnih/fluorescentnih tabel mora omogočati enostavno čiščenje. Površina zato ne sme biti hrapava, morebitne neravnine pa ne smejo preprečevati enostavnega čiščenja.

3.2 Posebne zahteve

3.2.1 Odsevne/fluorescentne opozorilne table morajo tako glede oblike in poteka posameznih pasov kot tudi kolorimetričnih, fotometričnih, fizikalnih in mehaničnih lastnosti ustrezati zahtevam, ki so navedene v dodatkih od št. 5 do 12 pravilnika ECE 70.00.

3.2.2 V odvisnosti od vrste materiala, iz katerega so izdelane opozorilne table, lahko homologacijski organ dovolj pooblaščenemu preskusnemu laboratoriju, da določene nepotrebne preskuse opusti. V takem primeru je treba v homologacijskem dokumentu v rubriki opombe navesti, kateri preskusi so bili opuščeni.

4. PRESKUŠANJE OPOZORILNIH TABEL

4.1 Preskušanje opozorilnih tabel lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 70.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 70.00 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijskem centru Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5. HOMOLOGACIJA OPOZORILNIH TABEL

5.1 Homologacija opozorilnih tabel in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 70.00. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6. POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja na rednih tehničnih pregledih vozil.

7. VELJAVNOST

7.1 Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o obveznem homologiranju na zadnji strani vozil pritrdjenih tabel za označevanje težkih in dolgih vozil (Uradni list SFRJ, št. 24/90).

7.2 Ta odredba začne veljati 1. oktobra 1995.

Št. 6.1-03/94-005/49

Ljubljana, dne 30. oktobra 1994.

Prof. dr. Rado Bohinc l. r.
Minister za znanost
in tehnologijo

280.

Na podlagi 4., 40. in 80. člena zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91) v zvezi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja minister za znanost in tehnologijo**

O D R E D B O

o homologiranju mopedov glede na emisijo hrupa (št. 63.00)

1. SPLOŠNO

1.1 Dvokolesni mopedi (kategorija* L1) morajo biti homologirani v skladu s to odredbo.

2. PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na emisijo hrupa, ki ga povzročajo dvokolesna vozila, katerih konstrukcijsko določena hitrost ne presega 50 km/h.

3. ZAHTEVE

3.1 Splošne zahteve

3.1.1 Moped, njegov motor in naprava za zmanjševanje hrupa morajo biti konstruirani, izdelani in vgrajeni tako, da kljub mogočim vibracijam in drugim vplivom omogočajo, da moped v pogojih normalne rabe ustreza zahtevam te odredbe.

3.1.2 Sistem za zmanjševanje hrupa mora biti konstruiran, izdelan in vgrajen tako, da je odporen proti koroziji, ki ji je izpostavljen med obratovanjem.

3.2 Zahteve glede hrupa

3.2.1 Merilne metode

3.2.1.1 Meritve hrupa mopeda v homologacijskem postopku je treba opraviti skladno z zahtevo dodatka št. 3 pravilnika ECE 63.00, in sicer na dva načina, to je hrup mopeda v gibanju in hrup mopeda v mirovanju, ko motor tega mopeda deluje.**

3.2.1.2 Obe vrednosti, izmerjeni v skladu s točko 3.2.1.1, je treba vpisati v poročilo o preskusu in homologacijski dokument.

3.2.1.3 Nivo hrupa, ki ga povzroča moped v vožnji, izmerjen po določilih te odredbe, ne sme presegati naslednjih vrednosti po posameznih kategorijah (za nove mopede):

Kategorija mopeda	Dovoljeni nivo hrupa v dB/A
Moped z največjo hitrostjo do 30 km/h	70
Moped z največjo hitrostjo prek 30 km/h	73

4. PRESKUŠANJE MOPEDA

4.1 Preskušanje mopeda v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 63.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 63.00 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijski službi Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5. HOMOLOGACIJA MOPEDA

5.1 Homologacija mopeda v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 63.00. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6. POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost mopedov v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93).

* Klasifikacija vozil po pravilnikih ECE je bila objavljena v prilogi št. 1 k odredbi o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93)

** Podatek o nivoju hrupa v mirovanju je potreben samo za kontrolo mopedov v obratovanju

7. VELJAVNOST

7.1 Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o obveznem homologiranju koles z motorjem glede hrupa (Uradni list SFRJ, št. 73/87).

7.2 Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 6.1-03/94-005/51

Ljubljana, dne 30. oktobra 1994.

Prof. dr. Rado Bohinc l. r.
Minister za znanost
in tehnologijo

281.

Na podlagi 4., 40. in 80. člena zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91) v zvezi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja minister za znanost in tehnologijo

ODREDBO

o homologiranju naprav za preprečevanje podleta od zadaj, vozil glede na montažo naprav za preprečevanje podleta in vozil glede na zaščito pred podletom (št. 58.01)

1. SPLOŠNO

1.1 Vozila kategorij* N1, N2, O3 in O4 ter njihove naprave za preprečevanje podleta od zadaj morajo biti homologirani v skladu s to odredbo. (Podlet od zadaj imenujemo nalet osebnega ali lahkega tovornega vozila pod zadnji del večjega tovornega vozila.)

1.2 Namen te odredbe je zagotoviti učinkovito varnost vozilom kategorije M1 in N1 v primeru podleta od zadaj pod vozila iz točke 1.1.

2. PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na:

2.1.1 naprave za preprečevanje podleta od zadaj, ki so namenjene za vgradnjo na vozila kategorij N2, N3, O3 in O4 (I. del);

2.1.2 montažo naprav za preprečevanje podleta od zadaj na vozila kategorij N2, N3, O3 in O4 (II. del);

2.1.3 vozila kategorij N2, N3, O3 in O4 glede na njihovo zaščito pred podletom od zadaj (III. del).

2.2 Ta odredba se ne nanaša na:

2.2.1 polpriklonpa vlečna vozila;

2.2.2 priklopna vozila, posebej konstruirana in izdelana za prevoz zelo dolgih in nedeljivih predmetov, kot so hlodi, jekleni nosilci in podobno;

2.2.3 vozila, pri katerih je naprava za preprečevanje podleta nezdržljiva z njihovo uporabo.

3. ZAHTEVE**3.1 I. del**

Naprava za preprečevanje podleta od zadaj

3.1.1 Višina profila prečnega nosilca ne sme biti manjša od 100 mm. Stranski robovi tega nosilca ne smejo biti zakrivljeni nazaj niti ne smejo imeti ostrih robov. Šteje se, da je ta pogoj izpolnjen, če je zunanji rob prečnega nosilca zaobljen z radijem, ki ni manjši od 2,5 mm.

3.1.2 Naprava za preprečevanje podleta od zadaj je lahko tako izdelana, da jo je mogoče pritrditi na zadnji del

vozila v več različnih legah. V tem primeru mora obstajati način, da je naprava v svoji pravilni delovni legi zavarovana pred nenamernim premikanjem. Sila, ki je potrebna za premaknitev naprave v drugo lego, ne sme biti večja od 40 kN.

3.1.3 Naprava za preprečevanje podleta od zadaj mora nuditi zadosten odpor silam, ki delujejo vzporedno z vzdolžno osjo vozila. (To je treba dokazati s preskusom po določilih dodatka št. 5 pravilnika ECE 58.01.) Največji vodoravni upogib naprave za preprečevanje podleta od zadaj, izmerjen med učinkovanjem preskusne obremenitve in po njej, mora biti naveden v homologacijskem dokumentu.

3.2 II. del

Predpisi za vgradnjo homologirane naprave za preprečevanje podleta od zadaj na vozilo

3.2.1 Razdalja med spodnjim robom naprave za preprečevanje podleta od zadaj in tlemi ne sme biti večja od 550 mm po vsej širini, tudi pri neobremenjenem vozilu. Poleg tega točke, v katerih prijemajo preskusne sile, ne smejo biti oddaljene od tal več kot 600 mm.

3.2.2 Širina naprave za preprečevanje podleta od zadaj ne sme v nobenem primeru presežati največje širine zadnje osi vozila (merjene na skrajnih zunanjih točkah avtoplaščev – ne upoštevaje izboklin avtoplaščev v bližini točke dotika avtoplašča s podlago). Ravno tako pa naprava za preprečevanje podleta od zadaj ne sme biti na vsaki strani za več kot 100 mm krajša od prej omenjene največje širine zadnje osi. Če je več zadnjih osi, je treba upoštevati najširšo. Oddaljenost prijemališč preskusnih sil od skrajnih zunanjih točk zadnjih avtoplaščev mora ustrezati zahtevam dodatka št. 5 pravilnika ECE 58.01. Te razdalje je treba preveriti in zabeležiti.

3.2.3 Naprava za preprečevanje podleta od zadaj mora biti tako nameščena, da vodoravna razdalja med zadnjim delom naprave in skrajnim zadnjim delom vozila ni večja od 400 mm. (Pri tem je treba upoštevati tudi največji upogib, izmerjen skladno s točko 3.1.3 te odredbe.) Meritev te razdalje je treba izvesti v točki, kjer je bilo med preskusom prijemališče sile. Pri tej meritvi se ne upoštevajo tiste točke vozila, ki se nahajajo več kot 3 m nad cestiščem.

3.2.4 Največja skupna masa vozila, ki se homologira po tej odredbi, ne sme biti večja od vrednosti, ki je navedena v homologacijskem dokumentu naprave za preprečevanje podleta od zadaj. Točki – prijemališči preskusne sile (točka 3.1.3 dodatka št. 5 pravilnika ECE 58.01) morata biti oddaljeni na vsaki strani 300 ± 25 mm od vzdolžnih navpičnih ravnin, ki potekata tangencialno na skrajne zunanje točke avtoplaščev zadnje osi vozila.

3.3 III. del

Predpisi o zaščiti vozil pred podletom od zadaj

3.3.1 Razdalja med spodnjim robom zaščite pred podletom od zadaj in tlemi ne sme biti večja od 550 mm po vsej širini, tudi pri neobremenjenem vozilu.

3.3.2 Zaščita pred podletom od zadaj mora biti nameščena čim bližje zadnjemu robu vozila.

3.3.3 Širina zaščite pred podletom od zadaj ne sme v nobenem primeru presežati največje širine zadnje osi vozila (merjene na skrajnih zunanjih točkah avtoplaščev – ne upoštevaje izboklin avtoplaščev v bližini točke dotika avtoplašča s podlago). Ravno tako pa ne sme biti zaščita pred podletom od zadaj na vsaki strani za več kot 100 mm krajša od prej omenjene največje širine zadnje osi. Če je več zadnjih osi, je treba upoštevati najširšo. Če je zaščita pred podletom od zadaj integrirana v nadgradnjo vozila in ta preseže največjo širino zadnje osi, ne velja zahteva, da zaščita pred podletom od zadaj ne sme biti širša od zadnje osi.

3.3.4 Višina profila prečnega nosilca zaščite pred podletom od zadaj ne sme biti manjša od 100 mm. Stranski robovi

* Klasifikacija vozil po pravilnikih ECE je bila objavljena v prilogi št. 1 k odredbi o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93)

tega nosilca ne smejo biti zakrivljeni nazaj niti ne smejo imeti ostrih robov. Šteje se, da je ta pogoj izpolnjen, če je zunanji rob prečnega nosilca zaobljen z radijem, ki ni manjši od 2,5 mm.

3.3.5 Zaščita pred podletom od zadaj je lahko izdelana tako, da jo je mogoče pritrditi na zadnji del vozila v več različnih legah. V tem primeru mora obstajati način, da je ta zaščita v svoji pravilni delovni legi zavarovana pred nenamernim premikanjem. Sila, ki je potrebna za premaknitev naprave v drugo lego, ne sme biti večja od 40 kN.

3.3.6 Zaščita pred podletom od zadaj mora nuditi zadosten odpor silam, ki delujejo vzporedno z vzdolžno osjo vozila, in mora biti v delovnem položaju trdno povezana z vzdolžnimi nosilci okvira vozila oziroma z njimi ustreznimi deli. Šteje se, da je ta zahteva izpolnjena, če preskus pokaže, da med preskusom s silami, predpisanimi v dodatku št. 5 pravilnika ECE 58.01, in po njem vodoravna razdalja med zaščito pred podletom od zadaj in skrajnim zadnjim robom vozila ni večja od 400 mm. Meritev te razdalje je treba izvesti v točki, kjer je bilo med preskusom prijemališče sile. Pri tej meritvi se ne upoštevajo tiste točke vozila, ki se nahajajo več kot 3 m nad cestiščem.

3.3.7 Praktični preskus ni potreben, če se lahko računsko dokaže, da zaščita pred podletom od zadaj ustreza zahtevam točke 3 dodatka št. 5 pravilnika ECE 58.01. Če pa se praktični preskus izvaja, mora biti zaščita pred podletom od zadaj pritrdjena na vzdolžne nosilce okvira vozila ali pa na nek drug ustrezen del vozila.

4. PRESKUŠANJE NAPRAVE ZA PREPREČEVANJE PODLETA OD ZADAJ IN VOZILA

4.1 Preskušanje naprave za preprečevanje podleta od zadaj in vozila v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 58.01. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 58.01 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijski službi Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5. HOMOLOGACIJA NAPRAVE ZA PREPREČEVANJE PODLETA OD ZADAJ IN VOZILA

5.1 Homologacija naprave za preprečevanje podleta od zadaj in vozila v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 58.01. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6. POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93).

7. VELJAVNOST

7.1 Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o obveznem homologiranju tovornih in priklopnih vozil glede zaščite pred naletom pod vozilo z zadnje strani (Uradni list SFRJ, št. 85/87).

7.2 Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije

Št. 6.1-03/94-005/56

Ljubljana, dne 30. oktobra 1994.

Prof. dr. Rado Bohinc l. r.
Minister za znanost
in tehnologijo

282.

Na podlagi 4., 40. in 80. člena zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91) v zvezi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja minister za znanost in tehnologijo

O D R E D B O

o homologiranju žarometov za motorna kolesa (št. 57.01)

1 SPLOŠNO

1.1 Žarometi za motorna kolesa kategorij* L3 in L4 morajo biti homologirani v skladu s to odredbo.

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na žaromete z žarilno nitko za cestna motorna vozila kategorij L3 in L4, ki imajo lečo iz stekla ali pa iz umetne snovi.

3 ZAHTEVE

3.1 Splošne zahteve

3.1.1 Vsak vzorec posameznega tipa žarometa mora ustrezati zahtevam te odredbe.

3.1.2 Žarometi morajo biti izdelani tako, da zadržijo lastnosti, predpisane s to odredbo, in da dobro delujejo tudi, ko so izpostavljeni morebitnim tresljajem pri normalni uporabi vozila.

3.1.2.1 Žarometi morajo biti opremljeni z napravo, ki omogoča pravilno nastavitvev žarometa na vozilu, kot to določajo predpisi. Taka naprava ni nujna pri žarometih, pri katerih sta reflektor in leča neločljivo povezana in če je uporaba takih žarometov omejena na vozila, pri katerih je nastavitvev žarometov zagotovljena na drug način.

Če sta žaromet za dolgi pramen in žaromet za kratki pramen, ki imata vsak svojo žarnico, združena v skupno enoto, mora sistem za nastavitvev omogočati nastavitvev vsake optične enote posebej.

3.1.2.2 Seveda to ne velja za žaromete, katerih reflektorji so neločljivo povezani, vendar mora tudi tak tip žarometa v celoti ustrezati zahtevam točke 7.3 pravilnika ECE R 57.01. Če se za dolgi svetlobni pramen uporablja več kot en svetlobni vir, je treba pri ugotavljanju največje svetilnosti (Emax) vključiti vse svetlobne vire za dolgi svetlobni pramen.

3.1.3 Deli žarometa, ki so predvideni za pritrditev žarnice v reflektor, morajo biti izdelani tako, da je tudi v temi mogoče pritrditi žarnico samo v predpisani legi.

3.1.4 Skladno z določili te odredbe je treba opraviti še dodatna preskušanja po določilih dodatka št. 5 pravilnika ECE R 57.01, s katerimi se zagotovi, da pri uporabi žarometa ne nastopijo prevelika odstopanja od fotometričnih lastnosti.

3.1.5 Če je leča žarometa iz umetne snovi, je treba opraviti še preskuse po dodatku št. 6 pravilnika ECE R 57.01.

3.2 Posebne zahteve

3.2.1 Pravilna lega leče glede na optični sistem žarometa mora biti jasno označena in zavarovana proti morebitnemu premiku med uporabo.

3.2.2 Za merjenje svetilnosti žarometa je treba uporabiti merilni zaslon po dodatku 3 pravilnika ECE R 57.01 in preskusno žarnico kategorije S1 in/ali S2 po pravilniku ECE R 37.03. To preskusno žarnico je treba nastaviti na predpisan svetlobni tok po istem pravilniku.

* Klasifikacija vozil po pravilnikih ECE je bila objavljena v prilogi št. 1 k odredbi o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93)

3.2.3 Kratki svetlobni pramen mora imeti jasno razvidno svetlo/temno mejo, da je z njeno pomočjo mogoče žaromet pravilno nastaviti. Ta meja mora potekati čimbolj ravno in vodoravno v območju najmanj 50 na obeh straneh linije v-v (dodatek št. 5 pravilnika ECE R 57.01).

Če se žaromet nastavlja po določenih dodatka 3 pravilnika ECE R 57.01, mora izpolnjevati v tem dodatku navedene predpise.

3.2.4 Slika svetlobnega pramena ne sme imeti nobenih stranskih nepravilnosti, ki vplivajo na dobro vidljivost.

4 PRESKUŠANJE ŽAROMETOV

4.1 Preskušanje žarometov v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 57.01. Ta pravilnik izhaja iz Sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 57.01 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijski službi Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA ŽAROMETOV

5.1 Homologacija žarometov v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 57.01. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje Odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93).

7 VELJAVNOST

7.1 Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o obveznem homologiranju žarometov za motorna kolesa (Uradni list SFRJ, št. 68/85).

7.2 Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 6.1-03/94-005/45

Ljubljana, dne 30. septembra 1994.

Prof. dr. Rado Bohinc l. r.
Minister za znanost
in tehnologijo

283.

Na podlagi 4., 40. in 80. člena zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91) v zvezi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja minister za znanost in tehnologijo

ODREDBO

o homologiranju žarometov za mopede in njim enaka cestna motorna vozila (št. 56.00)

1 SPLOŠNO

1.1 Žarometi za mopede in njim enaka cestna motorna vozila (kategoriji* L1 in L2) morajo biti homologirani v skladu s to odredbo.

* Klasifikacija vozil po pravilnikih ECE je bila objavljena v prilogi št. 1 k odredbi o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93)

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na žaromete z žarilno nitko, ki dajejo samo kratki svetlobni pramen in so namenjeni za vgradnjo na cestna motorna vozila kategorij L1 in L2.

3 ZAHTEVE

3.1 Splošne zahteve

3.1.1 Vsak vzorec mora ustrezati zahtevam te odredbe.

3.1.2 Žarometi morajo biti izdelani tako, da zadržijo predpisane fotometrične lastnosti in dobro delujejo tudi, ko so izpostavljeni morebitnim tresljajem pri normalni uporabi vozila.

3.1.3 Deli žarometov, ki so predvideni za pritrditev žarnice v reflektor, morajo biti izdelani tako, da je tudi v temi mogoče pritrditi žarnico samo v predpisani legi.

3.2 Posebne zahteve

3.2.1 Pravilna lega leče glede na optični sistem žarometov mora biti jasno označena in zavarovana proti morebitnemu premiku med uporabo.

3.2.2 Za merjenje svetilnosti žarometov je treba uporabiti merilni zaslon po dodatku 3 pravilnika ECE R 56.00 in preskusno žarnico kategorije S3 po pravilniku ECE R 37.03. To preskusno žarnico je treba nastaviti na predpisani svetlobni tok po istem pravilniku.

3.2.3 Svetlobni pramen mora imeti jasno razvidno svetlo/temno mejo, da je z njeno pomočjo mogoče žaromet pravilno nastaviti. Merjena na razdalji 10 m, mora ta meja potekati čimbolj ravno in vodoravno v širini najmanj 1 900 mm.

Če se žaromet nastavlja po določenih dodatka 3 pravilnika ECE R 56.00, mora izpolnjevati v tem dodatku navedene predpise.

3.2.4 Slika svetlobnega pramena ne sme imeti nobenih stranskih nepravilnosti, ki vplivajo na dobro vidljivost.

4 PRESKUŠANJE ŽAROMETOV

4.1 Preskušanje žarometov v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 56.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 56.00 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijski službi Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA ŽAROMETOV

5.1 Homologacija žarometov v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 56.00. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93).

7 VELJAVNOST

7.1 Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o obveznem homologiranju žarometov za kolesa z motorjem (Uradni list SFRJ, št. 67/86).

7.2 Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 6.1-03/94-005/44

Ljubljana, dne 30. septembra 1994.

Prof. dr. Rado Bohinc l. r.
Minister za znanost
in tehnologijo

284.

Na podlagi 4., 40. in 80. člena zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91) v zvezi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja minister za znanost in tehnologijo

ODREDBO**o homologiranju mehaničnih spojnih elementov med seboj povezanih cestnih vozil (št. 55.00)****1 SPLOŠNO**

1.1 Mehanični spojni elementi, ki služijo za medsebojno povezovanje cestnih vozil (vlečno in priklopno vozilo), morajo biti homologirani v skladu s to odredbo.

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba vsebuje zahteve, katerim morajo ustrezati mehanične spojne naprave za medsebojno povezovanje vozil, da jih lahko štejejo kot mednarodno kompatibilne.

2.2 Ta odredba velja za dele, ki so predvideni za

2.2.1 vozila, ki so lahko povezana s priklopnim vozilom, katerega tehnično dovoljena skupna masa presega 10 t (kategorija* O4),

2.2.2 vozila, ki so lahko povezana s polpriklopnim vozilom, katerega dovoljena obremenitev na sedlo ne presega 200 kN,

2.2.3 priklopna vozila, katerih tehnično dovoljena skupna masa presega 10 t (kategorija O4),

2.2.4 polpriklopna vozila, katerih tehnično dovoljena skupna masa (seštevek mase, ki se prenaša na podlago prek osi priklopnega vozila, in mase, ki jo prevzema vlečno vozilo prek sedla) presega 15 t, ko je vozilo obremenjeno do svoje tehnično največje nosilnosti, in katerih vlečna naprava dovoljuje obremenitev na sedlo največ do 200 kN.

2.3 Na zahtevo proizvajalca se lahko homologirajo tudi mehanični spojni elementi vozil, katerih tehnično dovoljene skupne mase so nižje od tistih, navedenih v točkah 2.2.1 do 2.2.4.

3 ZAHTEVE**3.1 Splošne zahteve**

3.1.1 Vsak vzorec mora ustrezati zahtevam te odredbe glede mer in obremenitve.

3.1.2 Mehanični spojni elementi morajo biti tako konstruirani in izdelani, da ob pogojih normalne uporabe vedno zadovoljivo delujejo kljub vibracijam in obrabi, ki so jim izpostavljeni, in pri tem obdržijo vse lastnosti, ki jih predpisuje ta odredba.

3.2 Posebne zahteve

3.2.1 A – Vlečne sklopke in vlečna očesa med seboj povezanih vozil

Določila točk 3.2.1.1 in 3.2.1.2 veljajo za vlečne sklopke 50 in podobne vlečne naprave iz kovanega jekla. Dovoljeni so tudi drugi načini izdelave in uporaba drugih materialov pod pogojem, da je dokazana njihova enakovrednost.

3.2.1.1 Vlečne sklopke 50 za vlečna vozila

Vlečna sklopka 50, ki je prirejena za montažo na zadnjem delu vozila, mora ustrezati zahtevam glede mer in obremenitve, kot to predpisujeta točki 3.2.1.1 in 3.2.1.2.

3.2.1.1.1 Predpisi glede mer

3.2.1.1.1.1 Vlečna sklopka 50, ki je prirejena za vklop vlečnega očesa, mora ustrezati meram, kot jih določajo slike 1, 2 in 3 v dodatku 3 pravilnika ECE 55.00.

3.2.1.1.1.2 Naprava za pritrditev vlečne sklopke na vozilo mora biti izvedena tako, da se vlečno oje lahko zavrti

okoli svoje horizontalne vzdolžne osi za najmanj 1 25 stopinj. Sklopko mora držati v normalni legi izravnalni navor 10 daNm.

3.2.1.1.2 Predpisi glede obremenitve

3.2.1.1.2.1 Vlečno sklopko 50 je treba dinamično preskusiti skladno z določili točke 1.2 dodatka 4 pravilnika ECE 55.00.

3.2.1.1.2.2 Ta preskus ne sme povzročiti nobenih trajnih deformacij, lomov ali drugih vidnih zunanjih poškodb.

3.2.1.2 Vlečna očesa 50 za priklopna vozila

Vlečno oko 50 mora ustrezati zahtevam glede mer in obremenitve, kot to določata točki 3.2.1.2.1 in 3.2.1.2.2.

3.2.1.2.1 Predpisi glede mer

3.2.1.2.1.1 Vlečno oko 50, ki je predvideno za vklop v vlečno sklopko mora ustrezati meram, kot jih določajo slike 4, 5 in 6 v dodatku 3 pravilnika ECE 55.00.

3.2.1.2.1.2 Pritrditev vlečnega očesa v vlečno oje mora biti taka, da se vlečno oko v vlečnem ojesu ne more zavrteti.

3.2.1.2.2 Predpisi glede obremenitve

3.2.1.2.2.1 Vlečno oko 50 je treba dinamično preskusiti skladno z določili točke 2.2 dodatka 4 pravilnika ECE 55.00.

3.2.1.2.2.2 Ta preskus ne sme povzročiti nobenih trajnih deformacij, lomov ali drugih vidnih zunanjih poškodb.

3.2.2 B – Vlečna sedla in vlečni čepi sedlastih vozil

Določila točk 3.2.2.1 in 3.2.2.2 veljajo za vlečna sedla 50 in za vlečne čepi 50, ki so predvideni za obremenitev na sedlo največ do 200 kN. Mehanične naprave za spajanje vozil morajo biti v celoti izdelane iz kovanega jekla. Dovoljene so tudi druge metode izdelave in uporaba drugih materialov pod pogojem, da je dokazana njihova enakovrednost.

3.2.2.1 Vlečna sedla 50

Vlečno sedlo 50 mora ustrezati zahtevam glede mer in obremenitve, kot jih določata točki 3.2.2.1.1. in 3.2.2.1.2.

3.2.2.1.1 Predpisi glede mer

3.2.2.1.1.1 Vlečno sedlo 50 mora ustrezati meram, kot jih predpisujeta sliki 7 in 8 v dodatku 3 pravilnika ECE 55.00.

3.2.2.1.1.2 Vlečno sedlo 50 mora omogočati popolno vrtenje vlečnega čepa okoli vertikalne osi

3.2.2.1.1.3 Površina vlečnega sedla mora biti funkcionalno oblikovana in brezhibno obdelana, da omogoča dobro naleganje.

3.2.2.1.1.4 Vlečno sedlo mora omogočati naslednja naganja:

– naklon naprej	$\beta_1 \geq 120^\circ$
– naklon nazaj	$\beta_2 \geq 120^\circ$
– bočni naklon (levo in desno)	$\alpha \leq 30^\circ$

3.2.2.1.2 Predpisi glede obremenitve

3.2.2.1.2.1 Vlečno sedlo 50 je treba dinamično preskusiti skladno z zahtevami točke 3.2.2 v dodatku 4 pravilnika ECE 55.00. Če pa je vlečno sedlo opremljeno še z napravo za korekcijo sledi priklopnega vozila, ga je treba še dodatno statično preskusiti po zahtevah točke 3.2.1 v dodatku istega pravilnika.

3.2.2.1.2.2 Ti preskusi ne smejo povzročiti nobenih trajnih deformacij, lomov ali drugih vidnih zunanjih poškodb.

3.2.2.2 Vlečni čepi 50

Vlečni čep 50 mora ustrezati zahtevam glede mer in obremenitve, kot to določata točki 3.2.2.2.1 in 3.2.2.2.2.

3.2.2.2.1 Predpisi glede mer

3.2.2.2.1.1 Vlečni čep 50 mora ustrezati meram, kot jih določa slika 9 v dodatku 3 pravilnika ECE 55.00.

3.2.2.2.1.2 Naležne površine morajo biti brezhibno obdelane in tako konstruirane, da omogočajo dobro naleganje.

3.2.2.2.2 Predpisi glede obremenitve

* Klasifikacija vozil po pravilnikih ECE je bila objavljena v prilogi št. 1 k odredbi o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93)

3.2.2.2.2.1 Vlečni čep 50 je treba dinamično preskusiti skladno z določili točke 4 dodatka 4 pravilnika ECE 55.00.

3.2.2.2.2.2 Ta preskus ne sme povzročiti nobenih trajnih deformacij, lomov ali drugih vidnih zunanjih poškodb.

4 PRESKUŠANJE MEHANIČNIH SPOJNIH ELEMENTOV

4.1 Preskušanje mehaničnih spojnih elementov v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 55.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 55.00 je mogoče dobiti v izvirniku (v angleškem jeziku) v informacijski službi Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA MEHANIČNIH SPOJNIH ELEMENTOV

5.1 Homologacija mehaničnih spojnih elementov v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 55.00. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93).

7 VELJAVNOST

7.1 Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o obveznem homologiranju mehaničnih naprav za spenjanje vlečnih in priklopnih vozil (Uradni list SFRJ, št. 63/89).

7.1 Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 6.1-03/94-005/43

Ljubljana, dne 30. septembra 1994.

Prof. dr. Rado Bohinc l. r.
Minister za znanost
in tehnologijo

285.

Na podlagi 4., 40. in 80. člena zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91) v zvezi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja minister za znanost in tehnologijo

ODREDBO

o homologiranju avtoplaščev za gospodarska vozila in njihove priklopnike (št. 54.00)

1 SPLOŠNO

1.1 Avtoplašči za gospodarska vozila in njihove priklopnike morajo biti homologirani v skladu s to odredbo.

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na nove avtoplašče za cestna motorna vozila in njihove priklopnike, razen na:

2.1.1 nove avtoplašče za osebna motorna vozila in njihove priklopnike;

2.1.2 plašče za motocikle in

2.1.3 avtoplašče za hitrosti pod 80 km/h in nad 150 km/h.

3 ZAHTEVE

3.1 Mere avtoplaščev

3.1.1 Širina preseka avtoplašča

3.1.1.1 Širina preseka je opredeljena s formulo:

$$S = S_1 + K(A - A_1)$$

Pri tem pomeni:

S širina preseka (v mm), merjena na merilnem platišču

S₁ nazivna širina preseka (v mm), kot je skladno s predpisi označena na boku avtoplašča

A širina (v mm) merilnega platišča po navedbi proizvajalca

A₁ širina (v mm) teoretičnega platišča; A₁ je enaka S₁, pomnoženi z faktorjem "X" po navedbi proizvajalca; za K se uporabi vrednost 0,4

3.1.1.2 Za tipe avtoplaščev, za katere je oznaka navedena v prvi koloni preglednice dodatka 5 pravilnika ECE R 54.00, pa velja tista širina preseka, ki je navedena v preglednici za posamezni avtoplašč.

3.1.2 Zunanji premer avtoplašča

3.1.2.1 Zunanji premer avtoplašča je določen z naslednjo formulo:

$$D = d + 2H$$

Pri tem velja:

D zunanji premer (v mm)

d konstanta po točki 2.16.1.3 pravilnika ECE R 54.00 (v mm)

S₁ nazivna širina preseka avtoplašča (v mm)

R_a presečno razmerje avtoplašča (višina/širina), kot je označeno na boku avtoplašča

H nazivna višina preseka (v mm) in je enaka

$$S_1 \times 0,01 R_a, \text{ skladno z oznako na boku avtoplašča}$$

3.1.2.2 Za tipe avtoplaščev, za katere je oznaka navedena v prvi koloni preglednice dodatka 5 pravilnika ECE R 54.00, pa velja tisti zunanji premer, ki je naveden v preglednici za posamezni avtoplašč.

3.1.3 Postopek merjenja avtoplašča

3.1.3.1 Glavne mere avtoplašča je treba izmeriti po postopku, predpisanem v dodatku 6 pravilnika ECE R 54.00.

3.1.4 Predpisi glede širine preseka avtoplašča

3.1.4.1 Skupna širina avtoplašča je lahko manjša od širine preseka avtoplašča, določene po postopku točke 3.1.1.

3.1.4.2 Skupna širina avtoplašča je lahko večja pri radialnih avtoplaščih do 4 %, pri diagonalnih pa do 8 %, vendar je pri avtoplaščih, ki imajo nazivno širino prek 305 mm in so predvideni tudi za dvojno vgradnjo, širina lahko večja od širine avtoplašča, določene po postopku točke 3.1.1, za radialne avtoplašče do 2 %, za diagonalne pa do 4 %.

3.1.5 Predpisi glede zunanjega premera avtoplašča

Izmerjena vrednost ne sme biti manjša od D_{min} in ne večja od D_{max}, kot to določata naslednji formuli:

$$D_{\min} = d + (2H \times a)$$

$$D_{\max} = d + (2H \times b)$$

pri tem je:

3.1.5.1 za avtoplašče z velikostjo, ki je zajeta v dodatku št.5 pravilnika ECE R 54.00

$$H = 0,5 (D-d) \text{ (glej 3.1.2.1)}$$

3.1.5.2 za druge velikosti avtoplaščev, ki niso zajete v dodatku 5 ECE R 54.00, pa veljata vrednosti "d" in "H" po točki 3.1.2.1.

3.1.5.3 Koeficient "a" = 0,97,

koeficient "b" pa je po preglednici:

	Radialni avtoplašči	Diagonalni avtoplašči
Normalni avtoplašči	1,04	1,07
Specialni avtoplašči	1,06	1,09

3.2 Preskus zmogljivosti (obremenitev/hitrost) – trajnostni test

3.2.1 Na vsakem tipu avtoplašču je treba opraviti preskus zmogljivosti po določilih dodatka 7 pravilnika ECE R 54.00.

3.2.2 Avtoplašč, ki po preskusu zmogljivosti ne kaže znakov odstopanja tekalne plasti, razslojevanja posameznih plasti, odstopanja korda, odletavanja delov dezena ali preloma tekstilnega ogrodja, je ta preskus uspešno prestal.

3.2.3 Zunanji premer avtoplašča, izmerjen šest ur po zaključku preskusa zmogljivosti, ne sme odstopati za več kot 1 3,5 % od vrednosti, izmerjene pred preskusom.

3.2.4 Če je v homologacijskem postopku tip avtoplašča, ki ima razmerje obremenitev/hitrost po preglednici v dodatku 8 pravilnika ECE R 54.00, je treba trajnostni test po točki 3.2.1 opraviti samo za nazivno vrednost razmerja.

3.2.5 Če je v homologacijskem postopku tip avtoplašča, ki ima poleg razmerja obremenitev/hitrost po preglednici v dodatku 8 pravilnika ECE R 54.00 še neko drugo razmerje obremenitev/hitrost, je treba trajnostni test po točki 3.2.1 opraviti na drugem avtoplašču istega tipa tudi za to drugo razmerje.

4 PRESKUŠANJE AVTOPLAŠČEV

4.1 Preskušanje avtoplaščev v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 54.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 54.00 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijski službi Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA AVTOPLAŠČEV

5.1 Homologacija avtoplaščev v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 54.00. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93).

7 VELJAVNOST

7.1 Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o obveznem homologiranju plaščev za motorna vozila in njihove prikolice, razen za osebne avtomobile (Uradni list SFRJ, št. 11/85).

7.1 Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 6.1-03/94-005/42

Ljubljana, dne 30. septembra 1994.

Prof. dr. Rado Bohinc l. r.
Minister za znanost
in tehnologijo

286.

Na podlagi 4., 40. in 80. člena zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91) v zvezi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja minister za znanost in tehnologijo

ODREDBO

o homologiranju motornih koles glede na namestitve svetlobne opreme (št. 53.00)

1. SPLOŠNO

1.1 Vozila kategorije* L2 morajo biti homologirana v skladu s to odredbo.

2. PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na namestitev svetlobne opreme na motorna vozila z dvema kolesoma, s konstrukcijsko določeno hitrostjo, večjo od 50 km/h, in/ali delovno prostornino motorja, večjo od 50 cm³.

3. ZAHTEVE

3.1 Splošne zahteve

3.1.1 Naprave za osvetljevanje in dajanje svetlobnih signalov morajo biti vgrajene oziroma nameščene tako, da pri normalni rabi in kljub morebitnim vibracijam, katerim so izpostavljene, ne spremenijo s to odredbo predpisanih lastnosti in da ostane tudi vozilo skladno z določili te odredbe. Predvsem se ne smejo nenamerno spremeniti nastavitve žarometov in drugih svetilk.

3.1.2 Naprave za osvetljevanje morajo biti tako vgrajene, da jih je na enostaven način mogoče pravilno nastaviti.

3.1.3 Za vse naprave za dajanje svetlobnih signalov, tudi tiste, ki so nameščene na bočnih straneh vozila, velja, da mora biti po vgradnji na vozilo referenčna os svetilke vzporedna s podlago, na kateri vozilo stoji. Za bočne odsevnik mora biti ta os pravokotna na navpično ravnino, ki poteka skozi vzdolžno os vozila, pri vseh ostalih napravah za dajanje svetlobnih signalov pa mora biti vzporedna z njo. Dovoljeno odstopanje je 130 v vseh smereh. Če je proizvajalec svetlobne naprave predpisal posebne zahteve glede vgradnje, jih je treba dosledno upoštevati.

3.1.4 Če ni posebej predpisano drugače, je treba višino in usmeritev svetilk preverjati na neobremenjenem vozilu, ki stoji na ravni vodoravni površini, pri tem pa se mora krmilo nahajati v položaju za vožnjo naravnost. Zračni tlak v pnevmatikah mora ustrezati predpisom proizvajalca za tako stopnjo obremenitve, kot je predpisana v tej odredbi.

3.1.5 Če ni posebej predpisano drugače, morata biti svetilki istega para, ki imata isto funkcijo:

3.1.5.1 nameščeni simetrično glede na vzdolžno os vozila,

3.1.5.2 nameščeni medsebojno simetrično glede na vzdolžno os vozila,

3.1.5.3 ustrezati istim kolorimetričnim predpisom in

3.1.5.4 imeti enake fotometrične lastnosti.

3.1.6 Če ni posebnih zahtev, so lahko svetilke z različnimi funkcijami samostojne, združene, kombinirane ali integrirane, vendar pod pogojem, da vsaka svetilka ustreza vsem predpisom, ki veljajo zanj.

Samostojne svetilke so tiste, ki imajo ločene leče, ločene izvore svetlobe in ločena ohišja.

Združene svetilke imajo ločene leče in ločene izvore svetlobe, a skupno ohišje.

* Klasifikacija vozil po pravilnikih ECE je bila objavljena v prilogi št. 1 k odredbi o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93)

Kombinirane svetilke imajo ločene leče, a skupen izvor svetlobe in skupno ohišje.

Integrirane svetilke imajo ločene izvore svetlobe – lahko tudi skupen izvor svetlobe, ki deluje na različne načine, v celoti ali delno skupne leče in skupno ohišje.)

3.1.7 Največja višina svetilke nad cestiščem se meri do najvišje točke svetleče površine, najmanjša višina pa do najnižje točke svetleče površine. Pri žarometih za kratki svetlobni pramen se meri najmanjša višina od tal od spodnjega roba leče ali zrcala glede na to, kaj je večje.

3.1.8 Če ni posebej predpisano drugače, ne sme nobena svetilka oddajati utripajoče svetlobe, razen smernih svetilk in varnostnih utripalk.

3.1.9 S prednje strani ne sme biti vidna nobena rdeča luč, z zadnje pa ne bela.

3.1.10 Električna vezava mora biti izvedena tako, da se prednje in zadnje pozicijske svetilke ter svetilke za osvetlitev registrske tablice hkrati vključijo (izključijo).

3.1.12 Če ni posebej predpisano drugače, mora biti električna vezava izvedena tako, da je mogoče vključiti žaromet za dolgi oziroma kratki svetlobni pramen kot tudi žaromet za meglo šele potem, ko so vključene že svetilke iz točke 3.1.10. To ne velja za žaromet za dolgi oziroma kratki svetlobni pramen, kadar se uporablja za dajanje svetlobnih signalov, ki sestojijo iz kratkih svetlobnih bliskov.

3.1.12 Kontrolne svetilke

3.1.12.1 Vsaka kontrolna svetilka mora biti dobro vidna vozniku v normalni vozni drži.

3.1.12.2 Vsako kontrolo vključitve, ki jo predpisuje ta odredba, je mogoče nadomestiti s kontrolo delovanja.

3.1.15 Barva svetlobe, ki jo oddajajo v tej odredbi navedene svetilke in odsevniki, je naslednja:

– žaromet za dolgi svetlobni pramen	bela ali selektivno rumena
– žaromet za kratki svetlobni pramen	bela ali selektivno rumena
– smerna svetilka	oranžno rumena
– zavorna svetilka	rdeča
– svetilka za osvetlitev registrske tablice	bela
– prednja pozicijska svetilka	bela (selektivno rumena je dovoljena, če je svetilka integrirana v žaromet s selektivno rumeno barvo)
– zadnja pozicijska svetilka	rdeča
– zadnji odsevnik – ne trikotni	rdeča
– bočni odsevnik – ne trikotni	oranžno rumena
– varnostne utripalke	oranžno rumena
– žaromet za meglo	bela ali rumena
– zadnja meglenka	rdeča
– žaromet za vzvratno vožnjo	bela

3.1.14 Vsako vozilo, ki je v postopku homologacije po tej odredbi, mora biti opremljeno z naslednjimi svetlobnimi in svetlobno signalnimi napravami:

3.1.14.1 žarometom za dolgi svetlobni pramen (točka 3.2.1);

3.1.14.2 žarometom za kratki svetlobni pramen (točka 3.2.2);

3.1.14.3 smernimi svetilkami (točka 3.2.3);

3.1.14.4 zavorno svetilko (točka 3.2.4);

3.1.14.5 svetilko za osvetlitev registrske tablice (točka 3.2.5);

3.1.14.6 pozicijskimi svetilkami:

3.1.14.6.1 prednjo (točka 3.2.6);

3.1.14.6.2 zadnjo (točka 3.2.7);

3.1.14.7 zadnjim odsevnikom (točka 3.2.8).

3.1.15 Vozilo je lahko dodatno opremljeno z naslednjimi svetlobnimi in svetlobno signalnimi napravami:

3.1.15.1 varnostnimi utripalkami (točka 3.2.9);

3.1.15.2 žarometi za meglo:

3.1.15.2.1 spredaj (točka 3.2.10);

3.1.15.2.2 zadaj (točka 3.2.11)

3.1.15.3 bočnimi odsevniki – ne trikotnimi (točka 3.2.12).

3.1.16 Vgradnja svetlobnih in svetlobno signalnih naprav iz točk 3.1.14 in 3.1.15 mora biti izvedena v skladu s predpisi, navedenimi v točki 3.2 te odredbe.

3.1.17 Vgradnja svetlobnih in svetlobno signalnih naprav, ki odstopajo od naprav, navedenih v točkah 3.1.14 in 3.1.15, za homologacijski postopek ni dovoljena.

3.2 Posebne zahteve

3.2.1 Žaromet za dolgi svetlobni pramen

3.2.1.1 Število

En(≥ 32 luksov).

3.2.1.2 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.1.3 Razporeditev

3.2.1.3.1 Po širini:

Samostojen žaromet za dolgi svetlobni pramen je lahko nameščen nad ali pod žarometom za kratki svetlobni pramen. Pri tem se mora geometrijsko središče nahajati v srednji vzdolžni ravnini vozila. Isto velja tudi, če je žaromet za dolgi svetlobni pramen integriran z žarometom za kratki svetlobni pramen.

3.2.1.3.2 Po dolžini:

Pred prednjo osjo vozila in nameščen tako, da njegova svetloba ne more motiti voznika neposredno ali posredno prek ogledal ali drugih odbojnih površin.

3.2.1.3.3 Rob svetleče površine žarometu za dolgi svetlobni pramen ne sme biti v nobenem primeru oddaljen od roba svetleče površine žarometu za kratki svetlobni pramen več kot 100 mm.

3.2.1.4 Geometrijska vidnost

Vidnost svetleče površine, vključno z vidnostjo v predelih, ki niso osvetljeni v smeri opazovanja, mora biti zagotovljena v stožčastem prostoru, ki ga omejujejo tvornice, ki potekajo skozi zunanji rob svetleče površine in tvorijo kot najmanj 5 stopinj proti referenčni osi žarometu.

3.2.1.5 Usmeritev

Naprej. Žaromet se lahko suče skupaj s krmilom.

3.2.1.6 Je lahko "združen"

z žarometom za kratki svetlobni pramen in drugimi prednjimi svetilkami.

3.2.1.7 Ne sme biti "kombiniran"

s kakšno drugo svetilko.

3.2.1.8 Je lahko "integriran":

3.2.1.8.1 z žarometom za kratki svetlobni pramen;

3.2.1.8.2 s prednjo pozicijsko svetilko;

3.2.1.8.3 z žarometom za meglo;

3.2.1.9 Električna vezava

Žaromet za kratki svetlobni pramen je lahko vključen hkrati z žarometom za dolgi svetlobni pramen.

3.2.1.10 Kontrola vključitve

Obvezna. Neutripajoča modra signalna svetilka.

3.2.1.11 Ostale zahteve

Največja svetilnost žarometov za dolgi svetlobni pramen ne sme presegati 120.000 cd.

3.2.2 Žaromet za kratki svetlobni pramen

3.2.2.1 Število

En.

3.2.2.2 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.2.3 Razporeditev

3.2.2.3.1 Po širini:

Referenčna točka žarometov se mora nahajati v srednji vzdolžni ravnini vozila.

3.2.2.3.2 Po višini:

Najmanj 500 mm, največ 1.200 mm od tal.

3.2.2.3.3 Po dolžini:

Sprejeto na vozilu. Šteje se, da je ta pogoj izpolnjen, če njegova svetloba ne more motiti voznika neposredno ali posredno prek ogledal ali drugih odbojnih površin.

3.2.2.4 Geometrijska vidnost

Opremljena je s kotom α v navpični smeri in kotom β v vodoravni smeri. Ti koti se merijo od referenčne osi žarometov.

$\alpha = 15^\circ$ navzgor in 10° navzdol,

$\beta = 45^\circ$ na levo in 45° na desno.

Razni deli vozila v bližini žarometov ne smejo povzročati vzporednih učinkov, ki bi motili druge udeležence v prometu.

3.2.2.5 Usmeritev

3.2.2.5.1 Naprej. Žaromet se lahko suče skupaj s krmilom.

3.2.2.5.2 Usmeritev svetlobe kratkega pramena v navpični smeri, merjena pri stanju obremenitve "vozilo z voznikom" in "od proizvajalca določena skupna masa", mora biti med $-0,5\%$ in $-2,5\%$ (obrnjena navzdol). Pri tem mora biti razdelitev bremena in nastavitve vzmetenja opravljena po tovarniških navodilih.

3.2.2.5.3 Usmeritev žarometov pri stanju obremenitve "vozilo z voznikom" mora biti nastavljena med -1% in $-1,5\%$. To osnovno nastavitve mora proizvajalec vozila označiti na vozilu.

3.2.2.5.4 Vozilo mora biti opremljeno z napravo, ki omogoča nastavljanje usmeritve žarometov za kratki svetlobni pramen v skladu s stanji obremenitve po točki 3.2.2.5.2 brez uporabe orodja.

3.2.2.6 Je lahko "združen"

z žarometom za kratki svetlobni pramen in drugimi prednjimi svetilkami.

3.2.2.7 Ne sme biti "kombiniran"

s kako drugo prednjo svetilko.

3.2.2.8 Je lahko "integriran"

3.2.2.8.1 z žarometom za dolgi svetlobni pramen;

3.2.2.8.2 z drugimi prednjimi svetilkami.

3.2.2.9 Električna vezava

Vključitev kratkega svetlobnega pramena mora izključiti žaromet za dolgi svetlobni pramen. Kratki svetlobni pramen lahko ostane vključen tudi, ko je vključen dolgi svetlobni snop.

3.2.2.10 Kontrola vključitve

Dovoljena. Neutripajoča zelena signalna svetilka.

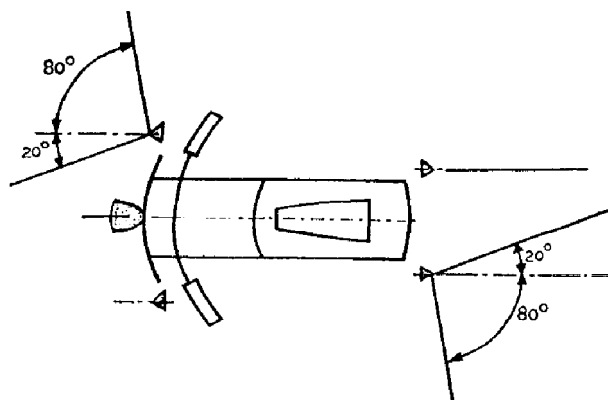
3.2.2.11 Ostale zahteve

Jih ni.

3.2.3 Smerne svetilke

3.2.3.1 Število

Skladno s shemo razporeditve (slika):

3.2.3.2 Shema vgradnje

Dve prednji smerni svetilki (kategorije 1 po pravilniku ECE 6 ali kategorije 11 po pravilniku ECE 50).

Dva zadnji smerni svetilki (kategorije 2 po pravilniku ECE 6 ali kategorije 12 po pravilniku ECE 50).

3.2.3.3 Razporeditev

3.2.3.3.1 Po širini:

Pri prednjih smernih svetilkah morajo biti izpolnjene naslednje zahteve:

[1] Š med svetlečima površinama mora biti najmanj 300 mm

razdalje;

[2] smerna svetilka mora biti nameščena na zunanji strani navpične vzdolžne ravnine, ki poteka tangencialno glede na zunanji rob svetleče površine žarometov (žarometov);

[3] najmanjša razdalja med svetlečima površinama smerne svetilke in žarometov (žarometov) mora biti 100 mm.

Pri zadnjih smernih svetilkah mora znašati najmanjša razdalja med notranjima roboma obeh svetlečih površin 240 mm. Pri tem pa je treba upoštevati tudi pogoje geometrijske vidnosti, če je na vozilu nameščena registrska tablica.

3.2.3.3.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 350 mm
največ 1.200 mm

3.2.3.3.3 Po dolžini:

Razdalja med referenčno točko svetleče površine zadnje smerne svetilke in prečno navpično ravnino, ki omejuje vozilo z zadnje strani, ne sme biti večja od 300 mm.

3.2.3.4 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti: glej sliko.

Navpični koti: 15° navzgor in 15° navzdol od vodoravne osi. Kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5° , če je vgradna višina smerne svetilke manjša od 750 mm.

3.2.3.5 Usmeritev

Skladna s shemo vgradnje. Prednji smerni svetilki se lahko sučeta skupaj s krmilom.

3.2.3.6 Smerna svetilka je lahko "združena" z eno ali več svetilkami.

3.2.3.7 Ne sme biti "kombinirana" s katerokoli drugo svetilko.

3.2.3.8 Ne sme biti "integrirana" s katerokoli drugo svetilko.

3.2.3.9 Električna vezava

Vključitev smernih svetilk mora biti neodvisna od vseh drugih svetilk. Vse smerne svetilke na isti strani vozila se morajo vključiti in izključiti z isto napravo.

3.2.3.10 Kontrola delovanja

Obvezna. Kontrolna svetilka mora dajati zeleno utripajočo svetlobo, ki je vidna v vseh pogojih uporabe in ki v primeru nepravilnega delovanja smernih svetilk ugasne, sveti stalno brez utripanja ali pa utripa z opazno drugačno frekvenco.

3.2.3.11 Ostale zahteve

Naslednje parametre je treba meriti, ko je električna naprava obremenjena samo z delovanjem motorja in svetlobnih teles.

3.2.3.11.1 Pri vozilu, kjer smerne svetilke napaja isto-smerni tok,

3.2.3.11.1.1 mora svetloba smerne svetilke utripati 90 ± 130 -krat na minuto;

3.2.3.11.1.2 mora biti utripanje smernih svetilk na isti strani vozila sinhrono;

3.2.3.11.1.3 se mora po vklopu smernih svetilk pokazati svetloba smernih svetilk najkasneje po 1 sekundi in po 1,5 sekunde mora svetloba prvič ugasniti.

3.2.3.11.2 Pri vozilu, kjer smerne svetilke napaja izmenični tok in kjer motor deluje s številom vrtljajev med 50 % in 100 % tistih, ki so potrebni za doseganje največje hitrosti, kot jo je predpisal proizvajalec,

3.2.3.11.2.1 mora svetloba smerne svetilke utripati 90 ± 130 -krat na minuto;

3.2.3.11.2.2 je lahko utripanje smernih svetilk na isti strani vozila sinhrono ali pa izmenično. Prednji svetlobni signali ne smejo biti vidni zadaj, zadnji pa ne spredaj v področjih, kot jih določa dodatek št. 4 pravilnika ECE 53.00.

3.2.3.11.2.3 se mora po vklopu smernih svetilk pokazati svetloba smernih svetilk najkasneje po 1 sekundi in po 1,5 sekunde mora svetloba prvič ugasniti.

3.2.3.11.3 Pri vozilu, kjer smerne svetilke napaja izmenični tok in kjer motor deluje s številom vrtljajev med prostim tekom in 50 % tistih, ki so potrebni za doseganje največje hitrosti, kot jo je predpisal proizvajalec,

3.2.3.11.3.1 mora svetloba smerne svetilke utripati s frekvenco $90 (+30, -45)$;

3.2.3.11.3.2 je lahko utripanje smernih svetilk na isti strani vozila sinhrono ali pa izmenično. Prednji svetlobni signali ne smejo biti vidni zadaj, zadnji pa ne spredaj v področjih, kot jih določa dodatek št. 4 pravilnika ECE R 53.00.

3.2.3.11.3.3 se mora po vklopu smernih svetilk pokazati svetloba smernih svetilk najkasneje po 1 sekundi, in po 1,5 sekunde mora svetloba prvič ugasniti.

3.2.3.11.4 Pri motnjah delovanja ene smerne svetilke (razen, če je vzrok teh motenj kratki stik) morajo ostale smerne svetilke stalno goreti ali pa dalje utripati, frekvenca utripanja se v tem primeru lahko spremeni.

3.2.4 Zavorna svetilka

3.2.4.1 Število

Ena.

3.2.4.2 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.4.3 Razporeditev

3.2.4.3.1 Po širini:

Referenčna točka mora ležati na srednji vzdolžni ravni vozila.

3.2.4.3.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 350 mm,
največ 1.200 mm.

3.2.4.3.3 Po dolžini:

Zadaj na vozilu.

3.2.4.4 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti: 450 na levo in 450 na desno.

Navpični koti: 150 nad in 150 pod vodoravno osjo. Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 50, če je vgradna višina svetilke manjša od 750 mm.

3.2.4.5 Usmeritev

Nazaj.

3.2.4.6 Je lahko "združena" z eno ali več zadnjimi svetilkami.

3.2.4.7 Ne sme biti "kombinirana" s katerokoli drugo svetilko.

3.2.4.8 Je lahko "integrirana" z zadnjo pozicijsko svetilko.

3.2.4.9 Električna vezava

Mora zasvetiti ob uporabi delovne zavore.

3.2.4.10 Kontrola vključitve

Ni dovoljena.

3.2.4.11 Ostale zahteve

Jih ni.

3.2.5 Naprava za osvetlitev zadnje registrske tablice

3.2.5.1 Število

Ena. Naprava lahko sestoji iz več optičnih delov, ki služijo osvetlitvi prostora za pritrnitev registrske tablice.

3.2.5.2 Shema vgradnje

Taka, da je prostor za pritrnitev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.5.3 Razporeditev

3.2.5.3.1 Po širini:

Taka, da je prostor za pritrnitev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.5.3.2 Po višini:

Taka, da je prostor za pritrnitev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.5.3.3 Po dolžini:

Taka, da je prostor za pritrnitev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.5.4 Geometrijska vidnost

Taka, da je prostor za pritrnitev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.5.5 Usmeritev

Taka, da je prostor za pritrnitev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.5.6 Je lahko "združena" z eno ali več zadnjimi svetilkami.

3.2.5.7 Je lahko "kombinirana" z zadnjo pozicijsko svetilko.

3.2.5.8 Ne sme biti "integrirana" s katerokoli drugo svetilko.

3.2.5.9 Električna vezava

Ni posebnega predpisa.

3.2.5.10 Kontrola vključitve

Dovoljena. Delovanje je zagotovljeno s kontrolno svetilko, predpisano za pozicijske svetilke.

3.2.5.11 Posebne zahteve

Jih ni. 3.2.6 Prednja pozicijska svetilka

3.2.6.1 Število

Ena.

3.2.6.2 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.6.3 Razporeditev

3.2.6.3.1 Po širini:

– samostojna svetilka: referenčna točka mora ležati na srednji vzdolžni ravni vozila;

– integrirana z žarometom: po predpisu za žaromet.

- 3.2.6.3.2 Po višini:
Razdalja od tal: najmanj 350 mm,
največ 1.200 mm.
- 3.2.6.3.3 Po dolžini:
Spredej na vozilu.
- 3.2.6.4 Geometrijska vidnost
Vodoravni koti: 80° na levo in 80° na desno.
Navpični koti: 15° nad in 15° pod vodoravno osjo.
Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5°, če je vgradna višina svetilke manjša od 750 mm.
- 3.2.6.5 Usmeritev
Naprej. Svetilka se lahko suče skupaj s krmilom.
- 3.2.6.6 Je lahko "združena" z neko drugo prednjo svetilko.
- 3.2.6.7 Je lahko "integrirana" z neko drugo prednjo svetilko.
- 3.2.6.8 Električna vezava
Ni posebnega predpisa.
- 3.2.6.9 Kontrola vključitve
Obvezna. Neutripajoča zelena kontrolna svetilka. Ni potrebna, če je razsvetljavo armaturne plošče mogoče vključiti samo hkrati s prednjo pozicijsko svetilko.
- 3.2.6.10 Ostale zahteve
Jih ni.
- 3.2.7 Zadnja pozicijska svetilka
- 3.2.7.1 Število
Ena.
- 3.2.7.2 Shema vgradnje
Ni posebnega predpisa.
- 3.2.7.3 Razporeditev
- 3.2.7.3.1 Po širini:
Referenčna točka mora ležati na srednji vzdolžni ravni ni vozila.
- 3.2.7.3.2 Po višini:
Razdalja od tal: najmanj 350 mm,
največ 1.200 mm.
- 3.2.7.3.3 Po dolžini:
Zadaj na vozilu.
- 3.2.7.4 Geometrijska vidnost
Vodoravni koti: 80° na levo in 80° na desno.
Navpični koti: 15° nad in 15° pod vodoravno osjo.
Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5°, če je vgradna višina svetilke manjša od 750 mm.
- 3.2.7.5 Usmeritev
Nazaj.
- 3.2.7.6 Je lahko "združena" z vsako drugo zadnjo svetilko.
- 3.2.7.7 Je lahko "kombinirana" z napravo za osvetlitev registrske tablice.
- 3.2.7.8 Je lahko "integrirana" z zavorno svetilko, zadnjim ne trikotnim rdečim odsevnikom ali z obema ali z zadnjo meglenko.
- 3.2.7.9 Električna vezava
Ni posebnega predpisa.
- 3.2.7.10 Kontrola vključitve
Njeno delovanje je treba zagotoviti s kontrolno svetilko, predpisano za prednje pozicijske svetilke.
- 3.2.7.11 Posebne zahteve
Jih ni.
- 3.2.8 Zadnji rdeči odsevnik – ne trikotni
- 3.2.8.1 Število
En, izvedba mora ustrezati predpisom za odsevnik kategorije IA po pravilniku ECE R 3.02.
- 3.2.8.2 Shema vgradnje
Ni posebnega predpisa.
- 3.2.8.3 Razporeditev
- 3.2.8.3.1 Po širini:
Referenčna točka mora ležati na srednji vzdolžni ravni ni vozila.
- 3.2.8.3.2 Po višini:
Razdalja od tal: najmanj 350 mm,
največ 900 mm.
- 3.2.8.4 Geometrijska vidnost
Vodoravni koti: 30° na levo in 30° na desno.
Navpični koti: 15° nad in 15° pod vodoravno osjo.
Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5°, če je vgradna višina odsevnika manjša od 750 mm.
- 3.2.8.5 Usmeritev
Nazaj.
- 3.2.8.6 Je lahko "združen" z drugimi svetilkami.
- 3.2.8.7 Ostale zahteve
Odsevna površina odsevnika ima lahko skupne dele z drugimi zadnjimi svetilkami.
- 3.2.9 Varnostne utripalke
- 3.2.9.1 Varnostni signal predstavlja sočasno utripanje smernih svetilk v skladu z določili točke 3.2.3.
- 3.2.9.2 Električna vezava
Varnostni signal se mora vključiti s posebno napravo, ki omogoča sinhrono delovanje vseh smernih svetilk.
- 3.2.9.3 Kontrola vključitve
Obvezna. Utripajoča rdeča kontrolna svetilka ali, v primeru ločenih kontrolnih naprav, hkratno delovanje kontrolnih svetilk iz točke 3.2.3.10.
- 3.2.9.4 Ostale zahteve
Frekvenca utripanja 90 ± 130 utripov na minuto.
Po vklopu varnostnih utripalk se mora pokazati svetloba smernih svetilk najkasneje po 1 sekundi in po 1,5 sekunde mora svetloba prvič ugasniti.
Vkllop varnostnega signala mora biti mogoč tudi takrat, ko je naprava za zagon in ustavitev motorja v legi, ki ne dovoljuje delovanja motorja.
- 3.2.10 Žaromet za meglo
- 3.2.10.1 Število
En.
- 3.2.10.2 Shema vgradnje
Ni posebnega predpisa.
- 3.2.10.3 Razporeditev
- 3.2.10.3.1 Po širini:
Referenčna točka mora ležati na srednji vzdolžni ravni ni vozila oziroma tej ravnini najbližji rob svetleče površine žaromet ne sme biti od nje oddaljen več kot 250 mm.
- 3.2.10.3.2 Po višini:
najmanj 250 mm nad tlemi. Nobena točka svetleče površine ne sme biti višja, kot je najvišja točka svetleče površine žaromet za kratki svetlobni pramen.
- 3.2.10.3.3 Po dolžini:
Spredej na vozilu; šteje se, da je ta pogoj izpolnjen, če njegova svetloba ne more motiti voznika neposredno ali posredno prek ogledal ali drugih odbojnih površin.
- 3.2.10.4 Geometrijska vidnost
Opredeljena je s kotom α v navpični smeri in kotom β v vodoravni smeri. Ti koti se merijo od referenčne osi žarometta.
 $\alpha = 5^\circ$ navzgor in 5° navzdol,
 $\beta = 45^\circ$ na levo in 45° na desno, z izjemo pri žarometu, ki ni vgrajen središčno, kjer znaša kot navznoter $\beta = 100^\circ$.

- 3.2.10.5 Usmeritev
Naprej. Žaromet se lahko suče skupaj s krmilom.
- 3.2.10.6 Je lahko "združen" z drugimi prednjimi svetilkami.
- 3.2.10.7 Ne sme biti "kombiniran" s katerokoli drugo prednjo svetilko.
- 3.2.10.8 Je lahko "integriran" z žarometom za dolgi svetlobni pramen in prednjo pozicijsko svetilko.
- 3.2.10.9 Električna vezava
Vklon in izklon žarometa za meglo mora biti mogoč neodvisno od žarometov za dolgi oziroma za kratki svetlobni pramen.
- 3.2.10.10 Kontrola vključitve
Dovoljena. Neutripajoča zelena kontrolna svetilka.
- 3.2.11 Zadnja meglenka
- 3.2.11.1 Število
Ena.
- 3.2.11.2 Shema vgradnje
Ni posebnega predpisa.
- 3.2.11.3 Razporeditev
- 3.2.11.3.1 Po širini:
Ni posebnega predpisa.
- 3.2.11.3.2 Po višini:
Razdalja od tal: najmanj 350 mm, največ 900 mm.
- 3.2.11.3.3 Po dolžini:
Zadaj na vozilu.
- 3.2.11.3.4 Razdalja med svetlečo površino zadnje meglenke in svetlečo površino zavorne svetilke mora biti najmanj 100 mm.
- 3.2.11.4 Geometrijska vidnost
Opredeljena je s kotom α v navpični smeri in kotom β v vodoravni smeri. Ti koti se merijo od referenčne osi žaromet.
- $\alpha = 5^\circ$ navzgor in 5° navzdol,
 $\beta = 25^\circ$ na desno in 25° na levo.
- 3.2.11.5 Usmeritev
Nazaj.
- 3.2.11.6 Je lahko "združena" s katerokoli zadnjo svetilko.
- 3.2.11.7 Je lahko "kombinirana" z drugimi svetilkami.
- 3.2.11.8 Je lahko "integrirana" z zadnjo pozicijsko svetilko.
- 3.2.11.9 Električna vezava
Lahko sveti samo, če je vključena ena ali več od naslednjih svetilk:
– žaromet za kratki svetlobni snop,
– žaromet za dolgi svetlobni snop,
– žaromet za meglo.
Če je na vozilu vgrajen žaromet za meglo, mora biti mogoče izključiti zadnjo meglenko neodvisno od žaromet za meglo.
- 3.2.11.10 Kontrola vključitve
Obvezna. Neutripajoča rumena kontrolna svetilka.
- 3.2.11.11 Ostale zahteve
Jih ni.
- 3.2.12 Bočni odsevnik – ne trikotni
- 3.2.12.1 Število
En ali dva. Izvedba mora ustrezati predpisom za odsevnik kategorije IA po pravilniku ECE R 3.02.
- 3.2.12.2 Shema vgradnje
Ni posebnega predpisa.
- 3.2.12.3 Razporeditev

- 3.2.12.3.1 Po širini:
Ni posebnega predpisa.
- 3.2.12.3.2 Po višini:
Razdalja od tal: najmanj 350 mm, največ 900 mm.
- 3.2.12.3.3 Po dolžini:
Tako, da pod normalnimi pogoji odsevnik ni zakrit z obleko voznika ali sopotnika.
- 3.2.12.4 Geometrijska vidnost
Vodoravni koti: $\beta = 30^\circ$ naprej in 30° nazaj.
Navpični koti: $\alpha = 15^\circ$ nad in 15° pod vodoravno osjo. Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5° , če je vgradna višina odsevnik manjša od 750 mm.
- 3.2.12.5 Usmeritev
Referenčna os odsevnik mora biti vodoravna, pravokotna na srednjo navpično vzdolžno ravnino vozila in mora biti usmerjena navzven.
- 3.2.12.6 Lahko je "združen" z drugimi svetlobno signalnimi napravami.

4 PRESKUŠANJE VOZILA

4.1 Preskušanje vozila v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 53.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 53.00 je mogoče dobiti v izvirniku (v angleškem jeziku) v informacijski službi Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA VOZILA

5.1 Homologacija vozila v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 53.00. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93).

7 VELJAVNOST

7.1 Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o obveznem homologiranju motornih koles glede vgraditve svetlobnih in svetlobno – signalnih naprav (Uradni list SFRJ, št. 68/85 in 46/87).

7.2 Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 6.1-03/94-005/50

Ljubljana, dne 30. oktobra 1994.

Prof. dr. Rado Bohinc l. r.
Minister za znanost
in tehnologijo

Na podlagi 80. člena zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91), v zvezi s prvim odstavkom 4. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) ter v skladu s prvim odstavkom 91. člena

zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94) izdaja minister za znanost in tehnologijo Republike Slovenije

ODREDBO **o homologaciji vozil**

1. člen

(1) Ta odredba določa pogoje, ki jih morajo izpolnjevati cestna motorna vozila in njihovi priklopniki (v nadaljnjem besedilu: vozila) glede homologacije in posamičnih odobritev. Opredeljuje tudi tehnično dokumentacijo vozila in zahteve za uporabo homologiranih nadomestnih delov.

(2) Homologacija tipa vozila kot celote, kot tudi posamična odobritev vozila v smislu te odredbe je postopek, s katerim pristojni organ ugotovi in potrdi ustreznost vozila predpisom, ki v Republiki Sloveniji urejajo področje vozil. Pri tem upošteva stanje predpisov, ki veljajo v Republiki Sloveniji na dan uvoza oziroma pregleda vozila. Vozilo ustreza predpisom tudi, če ima posamične homologacije izdane po tujih predpisih, ki so po vsebini enakovredni. Pristojni organ potrdi ustreznost vozila z listino o homologaciji tipa vozila oziroma z izjavo o ustreznosti posamično pregledanega vozila.

(3) Za homologacijo in preverjanje vozil po tej odredbi je pristojen Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

(4) Vozila v smislu te odredbe so vozila, ki jih zajema klasifikacija po pravilnikih Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo – ECE (priloga 1, ki je sestavni del te odredbe).

(5) Pojem uvoza v tej odredbi zajema tako dokončni kot tudi začasni uvoz.

2. člen

V glasilu Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje se objavlja informativni seznam predpisov, ki jim morajo ustrezati vozila v Republiki Sloveniji, in njim enakovrednih predpisov. To velja tako za predpise o vozilih kot celoti kot tudi za homologacijske predpise o njihovih delih in opremi.

3. člen

(1) Postopek ugotavljanja ustreznosti vozila ni potreben v primeru, ko gre za:

1. motorna vozila, ki so uvožena za potrebe:
 - a) šefov tujih držav in odposlancev šefov tujih držav v posebni misiji ter za potrebe članov njihovega spremstva – za službene potrebe in osebno rabo,
 - b) mednarodnih in meddržavnih organizacij – za službene potrebe,
 - c) diplomatskih in konzularnih predstavništev tujih držav v Republiki Sloveniji – za službene potrebe,
 - d) šefov tujih diplomatskih predstavništev v Republiki Sloveniji in njihovih ožjih družinskih članov – za osebno rabo,
 - e) diplomatskega osebja tujih diplomatskih predstavništev v Republiki Sloveniji in njihovih ožjih družinskih članov – za osebno rabo,
 - f) konzularnega osebja tujih konzularnih predstavništev v Republiki Sloveniji in njihovih družinskih članov – za osebno rabo.

Določbi alinej e in f ne veljata za diplomatsko oziroma konzularno osebje, če so državljani Republike Slovenije oziroma tuji državljani, ki stalno živijo v Republiki Sloveniji.

2. Vozila, ki jih uvozijo državljani Republike Slovenije, ki se za stalno vračajo z začasnega dela ali bivanja v tujini, če so bili v tujini brez presledka najmanj dve leti ali najmanj 24 mesecev v štirih letih, ter vozila, ki jih uvozijo

tujci, ki dobijo pribežališče ali dovoljenje za stalno naselitev v Republiki Sloveniji, oziroma osebe, ki si pridobijo slovensko državljanstvo, kot tudi vozila, ki se uvažajo na podlagi sodnega sklepa o dedovanju.

Izjema iz te točke se lahko uveljavi v enem letu od stalne vrnitve oziroma pridobitve dovoljenja za stalno bivanje ali od pridobitve pribežališča oziroma državljanstva, vendar le za vozilo, ki je bilo v lasti in uporabi prosilca najmanj 6 mesecev pred nastankom tega dogodka. Smiselno velja to določilo tudi za primer dedovanja (razen roka 6 mesecev).

3. Rabljena vozila muzejske vrednosti; kot taka lahko štejemo vozila, ki so starejša od 30 let. V izjemnih primerih pa lahko tak status odobri tudi Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje po posvetu s komisijo, ki jo sestavi iz predstavnikov Tehničnega muzeja Slovenije in AMZS.

4. Vozila, ki se začasno uvažajo zaradi udeležbe na tekmovanjih, sejnih ali drugih prireditvah, organiziranih na območju Republike Slovenije (za čas do 30 dni).

5. Športna motorna vozila, ki niso prirejena za vožnjo v cestnem prometu, niti ne bodo registrirana in so namenjena samo za uporabo na tekmovališčih.

6. Vozila, podarjena humanitarnim organizacijam izključno za opravljanje njihove humanitarne dejavnosti.

7. Vozila, ki so bila v Republiki Sloveniji že kdaj redno registrirana.

(2) Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje lahko v soglasju z Ministrstvom za znanost in tehnologijo in Ministrstvom za notranje zadeve ter po predhodnem mnenju pooblaščenih strokovnih organizacij za preglede vozil v postopku homologacije, izjemoma odloči, da za uvoz oziroma začasni uvoz ter registracijo posebnega motornega vozila ni treba predložiti listine o homologaciji tipa vozila oziroma izjave o ustreznosti posamično pregledanega vozila oziroma se le-ta lahko izda tudi na podlagi nepopolnih dokumentov oziroma ob določenih odstopanjih od predpisov.

4. člen

(1) Izpolnjevanje predpisov iz 2. člena te odredbe dokazuje proizvajalec v Republiki Sloveniji serijsko izdelanega vozila ali pooblaščen zastopnik – uvoznik z izjavo o ustreznosti vozila. Z njo uporabniku jamči, da je to vozilo v celoti skladno s homologiranim tipom vozila in ustreza predpisom, ki veljajo v Republiki Sloveniji. Takšna izjava mora biti priložena vsakemu vozilu, ki gre v prodajo.

(2) Izjavo o ustreznosti vozila sme izdati proizvajalec v Republiki Sloveniji serijsko izdelanega vozila oziroma pooblaščen zastopnik – uvoznik izključno na podlagi listine o homologaciji tipa vozila, ki jo na njegovo ime izda Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje na podlagi tehničnega poročila o izpolnjevanju zahtev, ki ga izdela za to pooblaščen strokovna organizacija po pregledu dokumentacije in vzorčnega vozila.

(3) Za vsa tista vozila, ki imajo enotno evropsko homologacijo, izda pooblaščenemu zastopniku – uvozniku listino o homologaciji tipa vozila Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje na podlagi verodostojne kopije izvirnega homologacijskega dokumenta.

5. člen

Homologacija vozila je lahko tudi večstopenjska, če pri izdelavi celotnega vozila sodeluje več proizvajalcev.

6. člen

(1) Vsa vozila, ki se posamično uvozijo, izdelajo, postavijo ali predelajo, morajo opraviti postopek posamične

odobritve v pooblaščen strokovni organizaciji, ki v primeru izpolnjevanja zahtev izda izjavo o ustreznosti posamično pregledanega vozila. S to izjavo potrjuje skladnost gradnje vozila s predpisi iz 2. člena te odredbe.

(2) V primeru proizvodnje v Republiki Sloveniji in prodaje do deset primerkov iste izvedenke nekega tipa vozila si lahko proizvajalec pridobi potrebno izjavo o ustreznosti vozila tudi po postopku, ki je predpisan za posamično proizvedena vozila.

(3) Imetnik listine o homologaciji tipa vozila lahko uvozi do deset primerkov iste izvedenke nekega tipa vozila, ki še nima tipske homologacije, če gre za vrsto in znamko vozila, ki jo že zastopa, vendar tega tipa oziroma izvedenke še ni homologiral. Za pridobitev izjave o ustreznosti vozila je potreben postopek, ki je predpisan za posamično uvožena vozila. Isto velja tudi za znamko vozila, ki je v Republiki Sloveniji še nihče ne zastopa.

(4) Dovoljenje za postopek posamične odobritve iz drugega in tretjega odstavka tega člena izda proizvajalcu oziroma imetniku listine o homologaciji tipa vozila Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

(5) Uvozniki, ki niso imetniki listine o homologaciji tipa vozila, lahko uvažajo vozila samo po postopku, ki je predpisan za posamično uvožena vozila.

7. člen

(1) Za uvoz rabljenih vozil vseh kategorij je mogoč samo postopek posamične odobritve. Za potrebe te odredbe se šteje, da je vozilo rabljeno takrat, ko so od dneva prve registracije pretekli najmanj trije meseci in je v tem času vozilo prevozilo najmanj 3000 km. Zahteva po prevoženih 3000 km ne velja za priklopna vozila.

(2) Postopek posamične odobritve za poškodovana vozila je mogoče opraviti samo, če vozilo ni poškodovano več kot 10 % (od vrednosti nepoškodovanega vozila), pri tem pa ne sme biti poškodovan noben element, ki bistveno vpliva na varnost vozila oziroma je vezan na geometrijo koles.

8. člen

(1) Imetnik listine o homologaciji tipa vozila mora pri carinjenju vozil carinarnici predložiti listino o homologaciji tipa vozila, vsi ostali uvozniki pa izjavo o ustreznosti posamično pregledanega vozila, razen za izjeme iz 3. člena te odredbe in v primeru začasnega uvoza vzorčnega vozila zaradi pridobitve listine o homologaciji tipa vozila oziroma izjave o ustreznosti posamično pregledanega vozila. Carinska uprava Republike Slovenije lahko izjemoma dopusti, da začasni uvoz vozil na dodelavo ali popravilo ni treba predložiti izjave o ustreznosti posamično pregledanega vozila, če bodo ta vozila po dodelavi oziroma popravilu zopet izvožena in ne bodo registrirana v Republiki Sloveniji.

(2) Izjava o ustreznosti vozila oziroma izjava o ustreznosti posamično pregledanega vozila je obvezen dokument za tehnični pregled vozila pred prvo registracijo vozila v Republiki Sloveniji oziroma za uporabo v Republiki Sloveniji, razen če gre za izjeme iz 3. člena te odredbe.

(3) Vzorci obrazcev tehničnega poročila o izpolnjevanju zahtev (USM-H 003 in USM-H 004), listine o homologaciji tipa vozila (USM-H005), izjave o ustreznosti vozila (USM-H 007) in izjave o ustreznosti posamično pregledanega vozila (USM-H 008) so objavljeni v prilogi št. 2, ki je sestavni del te odredbe. Obliko ostalih obrazcev v postopku homologacije vozil predpiše Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

(4) Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje pooblasti posamezne strokovne organizacije za pregled vozil v postopku homologacije.

9. člen

Višino pristojbin in stroškov za posamezne storitve, predpisane s to odredbo, predpiše minister, pristojen za standardizacijo, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

10. člen

(1) Za vse sestavne dele, sisteme in opremo vozil, za katere je po ustreznem pravilniku predpisana homologacija, mora proizvajalec, uvoznik ali prodajalec posredovati tržišču in servisni mreži samo homologirane nadomestne dele, opremljene s homologacijsko oznako in oznako proizvajalca. To velja tudi za nadomestne dele, ki so neposredno vključeni v posamezne homologirane sklope oziroma sisteme vozila, kot so zavorne obloge, izpušni lonci, svetlobna električna oprema itd.

(2) Na vozilo se ne sme vgrajevati nadomestnih delov, navedenih v prvem odstavku, če niso homologirani.

11. člen

(1) Izpolnjevanje te odredbe nadzorujejo Republiški tržni inšpektorat, organi ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, ob kontroli na cesti ter Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

(2) Sankcije za nespoštovanje te odredbe predvideva zakon o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91). Pojem homologacije vozila iz te odredbe ustreza pojmu atestiranja v citiranem zakonu.

12. člen

Minister, pristojen za standardizacijo, izda navodilo o postopku homologacije.

13. člen

Ta odredba se ne nanaša na vozila, izdelana v Republiki Sloveniji, ki jih je imel sedanji lastnik v lasti že pred 27. marcem 1993, to je pred uveljavitvijo odredbe o homologaciji vozil.

14. člen

Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93).

15. člen

Ta odredba začne veljati sedmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, razen tretjega odstavka 4. člena, ki začne veljati 1. julija 1995.

Št. 6.2-01/94-001/12

Ljubljana, dne 12. januarja 1995.

Prof. dr. Rado Bohinc l. r.
Minister
za znanost in tehnologijo

288.

Na podlagi 4., 40. in 80. člena zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91) v zvezi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja minister za znanost in tehnologijo

ODREDBO

o homologiranju prednjih in zadnjih pozicijskih svetilk, zavornih svetilk in smernih svetilk ter drugih svetlobnih naprav koles z motorjem in motornih koles, katerih prostornina ne presega 50 cm³ (št. 50.00)

1 SPLOŠNO

1.1 Prednje in zadnje pozicijske svetilke, zavorne svetilke in smerne svetilke ter druge svetlobne naprave koles z motorjem in motornih koles, katerih prostornina ne presega 50 cm³, morajo biti homologirane v skladu s to odredbo.

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na prednje in zadnje pozicijske svetilke, zavorne svetilke in smerne svetilke ter svetilke za osvetljevanje zadnje registrske tablice koles z motorjem in motornih koles, katerih prostornina ne presega 50 cm³, in njim enaka vozila.

3 ZAHTEVE

3.1 Vsak vzorec mora ustrezati zahtevam te odredbe.

3.2 Vse svetilke morajo biti izdelane tako, da zadržijo s to odredbo predpisane lastnosti in zanesljivo delujejo tudi, ko so izpostavljene morebitnim tresljajem pri normalni uporabi vozila.

3.3 Svetilnost in barva svetilk mora biti v predpisanih mejah.

4 PRESKUŠANJE SVETILK

4.1 Preskušanje prednjih in zadnjih pozicijskih svetilk, zavornih svetilk in gabaritnih svetilk ter svetilk za osvetljevanje zadnje registrske tablice v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 50.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 50.00 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijski službi Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA SVETILK

5.1 Homologacija prednjih in zadnjih pozicijskih svetilk, zavornih svetilk in gabaritnih svetilk ter svetilk za osvetljevanje zadnje registrske tablice v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 50.00. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93).

7 VELJAVNOST

7.1 Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o obveznem homologiranju sprednjih pozicijskih luči, zadnjih pozicijskih luči, zavornih luči, smernih utripalk in luči za osvetlitev zadnje registrske tablice za kolesa z motorjem in motorna kolesa (Uradni list SFRJ, št. 67/86).

7.2 Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 6.1-03/94-005/41

Ljubljana, dne 30. septembra 1994.

Prof. dr. Rado Bohinc l. r.
Minister za znanost
in tehnologijo

289.

Na podlagi 4., 40. in 80. člena zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91) v zvezi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja minister za znanost in tehnologijo

ODREDBO

o homologiranju cestnih vozil glede na nameštitev svetlobne opreme (št. 48.01)

1. SPLOŠNO

1.1 Vozila kategorij* M, N in O morajo biti homologirana v skladu s to odredbo.

2. PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na nameštitev svetlobne opreme na cestna motorna vozila, z nadgradnjo ali brez nje, z najmanj štirimi kolesi in konstrukcijsko določeno hitrostjo, večjo od 25 km/h, kot tudi na njihove priklopnike. Izjema so tirna vozila, kmetijski in gozdarski traktorji in delovni stroji.

3 ZAHTEVE**3.1 Splošne zahteve**

3.1.1 Naprave za osvetljevanje in dajanje svetlobnih signalov morajo biti vgrajene oziroma nameščene tako, da pri normalni rabi in kljub morebitnim vibracijam, katerim so izpostavljene, ne spremenijo s to odredbo predpisanih lastnosti in da ostane tudi vozilo skladno z določili te odredbe. Predvsem se ne smejo nenamerno spremeniti nastavitve žarometov in drugih svetilk.

3.1.2 Žarometi za dolgi in kratki svetlobni pramen in žarometi za meglo morajo biti tako vgrajeni, da jih je mogoče na enostaven način pravilno nastaviti.

3.1.3 Za vse naprave za dajanje svetlobnih signalov, tudi tiste, ki so nameščene na bočnih straneh vozila, velja, da mora biti po vgradnji na vozilo referenčna os svetilke vzporedna s podlago, na kateri vozilo stoji. Za bočne odsevnik mora biti ta os pravokotna na navpično ravnino, ki poteka skozi vzdolžno os vozila, pri vseh ostalih napravah za dajanje svetlobnih signalov pa mora biti vzporedna z njo. Dovoljeno odstopanje je $\pm 3^0$ v vseh smereh. Če je proizvajalec svetlobne naprave predpisal posebne zahteve glede vgradnje, jih je treba dosledno upoštevati.

3.1.4 Če ni posebej predpisano drugače, je treba višino in usmeritev svetilk preverjati na neobremenjenem vozilu, ki stoji na ravni vodoravni površini, pod pogoji normalne uporabe vozila (motor vozila deluje, priklopno vozilo priklučeno na vlečno vozilo)

3.1.5 Če ni posebej predpisano drugače, morajo biti svetilke istega para

3.1.5.1 nameščene simetrično glede na vzdolžno os vozila (ta ocena se opravi glede na zunanjo geometrično obliko svetilke in ne glede na svetlečo površino svetilke);

3.1.5.2 nameščene medsebojno simetrično glede na vzdolžno os vozila; ta zahteva ne zadeva notranje strukture svetilk;

3.1.5.3 ustrezati istim kolorimetričnim predpisom in

3.1.5.4 imeti približno enake fotometrične lastnosti.

3.1.6 Pri vozilih z nesimetrično zunanjo obliko je treba ta določila čim bolj upoštevati.

3.1.7 Svetilke z različnimi funkcijami so lahko samostojne, združene, kombinirane ali integrirane, vendar pod pogojem, da vsaka svetilka ustreza vsem zahtevam glede

* Klasifikacija vozil po pravilnikih ECE je bila objavljena v prilogi št. 1 k odredbi o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93)

barve, položaja, usmeritve, geometrične vidnosti, električne vezave in ostalih zahtev (če obstajajo), ki zanj veljajo.

(Samostojne svetilke so tiste, ki imajo ločene leče, ločene izvore svetlobe in ločena ohišja.

Združene svetilke imajo ločene leče in ločene izvore svetlobe, a skupno ohišje.

Kombinirane svetilke imajo ločene leče, a skupen izvor svetlobe in skupno ohišje.

Integrirane svetilke imajo ločene izvore svetlobe – lahko tudi skupen izvor svetlobe, ki deluje na različne načine, v celoti ali delno skupne leče in skupno ohišje.)

3.1.8 Največja višina svetilke nad cestiščem se meri do najvišje točke, najmanjša višina pa do najnižje točke navidezne površine v smeri referenčne osi. (Pojem navidezne površine je definiran v točki 2.10 pravilnika ECE R 48.01).

Pri žarometih za kratki svetlobni pramen se najmanjša višina od tal meri do najnižje točke dejanskega izstopa svetlobe iz optičnega sistema (reflektor, leča, projekcijska leča), neodvisno od uporabe.

Kjer višina (največja in najmanjša) od tal nedvomno ustreza zahtevam te odredbe, ni treba določati točnih robov posameznih površin.

Položaj svetilke glede širine se določa od tistega roba navidezne površine v smeri referenčne osi, ki je najbolj oddaljen od navpične srednje vzdolžne ravnine vozila, ko se določa skupna širina, in od notranjih robov navidezne površine v smeri referenčne osi, ko se določa razdalja med svetilkama.

Kjer položaj, kar zadeva širino, nedvomno ustreza zahtevam te odredbe, ni treba določati točnih robov posameznih površin.

3.1.9 Če ni posebej predpisano drugače, ne sme nobena svetilka oddajati utripajoče svetlobe, razen smernih svetilk in varnostnih utripalk.

3.1.10 Nobena svetilka ne sme oddajati rdeče svetlobe, ki bi bila vidna s prednje strani in bi lahko povzročila zmoto, in nobena svetilka (razen žarometa za vzvratno vožnjo) ne sme oddajati bele svetlobe, ki bi bila vidna z zadnje strani in bi lahko povzročila zmoto. Pri tem se ne upoštevajo svetilke, nameščene v notranjosti vozila. V primeru dvoma je treba izpolnjevanje teh zahtev preveriti skladno z dodatkom št. 4 pravilnika ECE R 48.01 (preverjanje se opravi na višini med 1 in 2,2 m nad tlemi).

3.1.11 Električna vezava mora biti izvedena tako, da se prednje in zadnje pozicijske svetilke, gabaritne svetilke (če so vgrajene), bočne svetilke (če so vgrajene) in svetilke za osvetlitev registrske tablice hkrati vključijo (izključijo). Ta pogoj pa ne velja, če se prednje in zadnje pozicijske svetilke kot tudi bočne svetilke, kombinirane ali integrirane z omejenimi svetilkami, uporabljajo kot parkirne svetilke.

3.1.12 Električna vezava mora biti izvedena tako, da je mogoče vključiti žaromete za dolgi oziroma kratki svetlobni pramen kot tudi žaromete za meglo oziroma zadnje svetilke za meglo šele potem, ko so vključene že svetilke iz točke 3.1.11. To ne velja za žaromete za dolgi oziroma kratki svetlobni pramen, kadar se uporabljajo za dajanje svetlobnih signalov, ki sestojijo iz kratkih svetlobnih bliskov.

3.1.13 Kontrolne svetilke

Vsako "kontrolno vključitve", ki jo predpisuje ta odredba, je mogoče nadomestiti s "kontrolno delovanja".

3.1.14 Skrite svetilke

3.1.14.1 Skrivanje svetilk ni dovoljeno, razen žarometov za dolgi oziroma kratki svetlobni pramen ter žarometov za meglo, ki so lahko skriti, kadar niso vključeni.

3.1.14.2 V primeru okvare naprave za skrivanje žarometa mora skriti žaromet, ki se nahaja v delovni legi, v tej legi

tudi ostati oziroma mora biti mogoče postaviti žaromet v delovno lego brez uporabe orodja.

3.1.14.3 Skriti žaromet mora biti mogoče postaviti v delovno lego in ga vključiti z eno in isto napravo, seveda pa mora biti mogoče s to napravo žaromet samo postaviti v delovno lego, ne pa tudi vključiti. Pri združenih žarometih za dolgi in kratki svetlobni pramen je taka naprava potrebna samo za žaromet za kratki svetlobni pramen.

3.1.14.4 Prekinitev premikanja skritega žarometa ne sme biti mogoča samovoljno z vozniskega sedeža, dokler žaromet ni dosegel svoje končne – delovne lege. Če obstaja nevarnost, da bi vključeni žarometi med premikanjem zaslepili druge udeležence v prometu, ne sme biti mogoče vključiti žarometov, dokler ne dosežejo svoje končne lege.

3.1.14.6 Skriti žaromet mora doseči svojo delovno lego v času treh sekund po vklopu (pri temperaturah naprave med -30°C in $+50^{\circ}\text{C}$).

3.1.15 Barva svetlobe, ki jo oddajajo v tej odredbi navedene svetilke in odsevniki, je naslednja:

– žaromet za dolgi svetlobni pramen	belo
– žaromet za kratki svetlobni pramen	belo
– žaromet za meglo	belo ali rumena
– žaromet za vzvratno vožnjo	belo
– smerna svetilka	oranžno rumena
– varnostne utripalke	oranžno rumena
– zavorna svetilka	rdeča
– svetilka zadnje registrske tablice	belo
– prednja pozicijska svetilka	belo
– zadnja pozicijska svetilka	rdeča
– zadnja meglenska	rdeča
– parkirna svetilka	belo spredaj, rdeča zadaj in oranžno rumena, če je parkirna svetilka integrirana v bočno smerno svetilko ali bočno svetilko
– bočna svetilka	oranžno rumena; skrajna zadnja bočna svetilka je lahko tudi rdeča, če je združena, kombinirana ali integrirana z zadnjo pozicijsko ali gabaritno svetilko, zavorno svetilko, zadnjo meglenko ali je združena oziroma ima del svetleče površine skupen z zadnjim odsevnikom.
– gabaritna svetilka	belo spredaj, rdeča zadaj
– svetilka za dnevno vožnjo	belo
– zadnji odsevnik – ne trikotni	rdeča
– zadnji odsevnik – trikotni	rdeča
– prednji odsevnik – ne trikotni	ustrezna vpadni svetlobi
– bočni odsevnik – ne trikotni	oranžna, skrajni zadnji bočni odsevnik je lahko tudi rdeč, če je združen oziroma ima del svoje svetleče površine skupen z zadnjo

pozicijsko ali gabaritno svetilko, zadnjo meglenko, zavorno svetilko ali skrajno zadnjo bočno svetilko.

3.1.16 Število svetilk

Na vozilu mora biti nameščenih toliko svetilk, kot je to predpisano v točkah 3.2.1 do 3.2.19.

3.1.17 Svetilke so lahko pritrjene tudi na posamezne gibljive dele vozila, razen v primerih, opisanih v točkah 3.1.18, 3.1.19 in 3.1.21.

3.1.18 Zadnje pozicijske svetilke, zadnje smerne svetilke in zadnji odsevniki, tako trikotni kot tudi ne trikotni, ne smejo biti pritrjeni na gibljive dele vozila, razen, če te svetilke v vseh mogočih fiksiranih legah gibljivih delov, na katere so pritrjene, ustrezajo zahtevam glede položaja, geometrijske vidnosti in fotometričnih lastnosti, predpisanim za te svetilke.

Če se zahteve iz gornjega odstavka dosegajo z namestitvijo dveh svetilk, označenih z "D" (točka 2.16.1 pravilnika ECE R 48.01), je dovolj, da samo ena od obeh ustreza zgoraj opisanim zahtevam.

3.1.19 Na vozilu ne sme biti nobenega gibljivega dela s svetlobno signalno napravo ali brez nje, ki bi v katerikoli fiksirani legi prekrival več kot 50% navidezne površine prednjih ali zadnjih pozicijskih svetilk, prednjih ali zadnjih smernih svetilk in odsevnikov, gledano v referenčni osi posamezne naprave.

Če to ni izvedljivo:

3.1.19.1 mora posebna opomba na homologacijskem dokumentu opozoriti administrativne organe drugih držav, ki uporabljajo pravilnik ECE R 48.01, da je na tem vozilu lahko v določenih primerih več kot 50% navidezne površine, gledano v smeri referenčne osi, prekritih z nekim gibljivim delom vozila;

3.1.19.2 mora biti v vozilu posebno opozorilo za voznika, da mora v določenih legah posameznih gibljivih delov vozila opozoriti ostale udeležence v prometu o prisotnosti vozila z drugimi sredstvi; npr. z varnostnim trikotnikom ali drugimi predpisanimi sredstvi.

3.1.20 Če se gibljivi deli vozila nahajajo v legi, drugačni od normalne (ko je vozilo pripravljeno za vožnjo), naprave, vgrajene nanje, ne smejo prekomerno motiti ostalih udeležencev v prometu.

3.1.21 Če je svetilka pritrjena na nek gibljivi del vozila in se ta del nahaja v svoji normalni legi, se mora pri tem svetilka vedno postaviti v položaj, kot ga je predvidel proizvajalec skladno z zahtevami te odredbe. Pri žarometih za kratki svetlobni pramen in žarometih za meglo se šteje, da so te zahteve izpolnjene, če se gibljivi del desetkrat premakne in vrne nazaj v svojo normalno lego, pri tem pa nobena meritev kota naklona svetilke ne odstopa za več kot 0,15% od povprečne vrednosti vseh desetih meritev.

Če pa je ta vrednost presežena, je treba limite, določene v točki 3.2.6.1.1, prilagoditi tem odstopanjem in zmanjšati dovoljene stopnje naklonov pri preverjanju vozila glede na nastavitev žarometov v odvisnosti od obremenitve vozila.

3.1.22 Z izjemo odsevnikov se šteje, da neka svetilka kljub temu, da ima homologacijsko oznako, ni prisotna na vozilu, če je ni mogoče usposobiti za delovanje samo z vstavitvijo žarnice na žarilno nitko.

3.2 Posebne zahteve

3.2.1 Žaromet za dolgi svetlobni pramen

3.2.1.1 Prisotnost

Obvezna na motornih vozilih, prepovedana na priklopnih vozilih.

3.2.1.2 Število

Dva ali štiri.

Če je vozilo opremljeno s štirimi skritimi žarometi, je vgradnja dveh dodatnih žarometov dovoljena samo zaradi dajanja svetlobnih signalov podnevi. Ti signali lahko sestojijo iz kratkih svetlobnih bliskov.

3.2.1.3 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.1.4 Razporeditev

3.2.1.4.1 Po širini:

Ni posebnega predpisa.

3.2.1.4.2 Po višini:

Ni posebnega predpisa.

3.2.1.4.3 Po dolžini:

Spredej na vozilu in tako nameščeni, da njihova svetloba ne more motiti voznika neposredno ali posredno prek ogledal ali drugih odbojnih površin.

3.2.1.4 Geometrijska vidnost

Vidnost svetleče površine, vključno z vidnostjo v predelih, ki niso osvetljeni v smeri opazovanja, mora biti zagotovljena v stožčastem prostoru, ki ga omejujejo tvornice, ki potekajo skozi zunanji rob svetleče površine in tvorijo kot najmanj 5 stopinj proti referenčni osi žarometa.

Izvor kotov geometrijske vidnosti je zunanji rob projekcije svetleče površine na prečno ravnino, ki poteka tangencialno na najbolj sprednjo točko leče žarometa.

3.2.1.6 Usmeritev

Naprej.

Ločeno od naprav za pravilno nastavljanje žarometov in če sta na vozilo vgrajena dva para žarometov za dolgi svetlobni pramen, je lahko en par, ki daje samo dolgi svetlobni pramen, vrtljiv v odvisnosti od kota zasuka volana. Os vrtenja mora biti približno navpična.

3.2.1.7 Električna vezava

3.2.1.7.1 Žarometi za dolgi svetlobni pramen se lahko vključijo samo hkrati ali v parih. Pri preklopu s kratkega na dolgi svetlobni pramen se mora vključiti najmanj en par žarometov za dolgi svetlobni pramen. Pri preklopu z dolgega na kratki svetlobni pramen pa se morajo vsi dolgi svetlobni prameni izključiti hkrati.

3.2.1.7.2 Žarometi za kratki svetlobni pramen so lahko vključeni hkrati z žarometi za dolgi svetlobni pramen.

3.2.1.7.3 Kjer so vgrajeni skriti žarometi, mora njihova dvignjena (delovna) lega preprečevati hkratno delovanje dodatnih žarometov, namenjenih dajanju svetlobnih signalov podnevi (glej točko 3.1.12).

3.2.1.8 Kontrola vključitve

Obvezna.

3.2.1.9 Ostale zahteve

3.2.1.9.1 Največja svetilnost vseh žarometov za dolgi svetlobni pramen, ki se lahko vključijo hkrati, ne sme presegati 225.000 cd, kar odgovarja referenčni vrednosti 75.

3.2.1.9.2 Ta največja svetilnost se določi s seštevanjem lastnih referenčnih oznak posameznih žarometov. Referenčno oznako "10" je treba dati vsakemu žarometu, označenemu z "R" ali "CR".

3.2.2 Žaromet za kratki svetlobni pramen

3.2.2.1 Prisotnost

Obvezna na motornih vozilih, prepovedano na priklopnih vozilih.

3.2.2.2 Število

Dva.

3.2.2.3 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.2.4 Razporeditev

3.2.2.4.1 Po širini:

Od navpične vzdolžne srednje ravnine vozila najbolj oddaljeni del navidezne površine žarometov v smeri referenčne osi ne sme biti več kot 400 mm oddaljen od skrajnega zunanega roba vozila (po širini).

Razdalja med notranjimi robovi navidezne površine v smeri referenčnih osi para žarometov ne sme biti manjša od 600 mm.

Ta razdalja se lahko zmanjša na 400 mm, če je skupna širina vozila manjša od 1.300 mm.

3.2.2.4.2 Po višini:

Najmanj 500 mm, največ 1.200 mm od tal.

3.2.2.4.3 Po dolžini:

Spredaj na vozilu. Šteje se, da je ta pogoj izpolnjen, če njihova svetloba ne more motiti voznika neposredno ali posredno prek ogledal ali drugih odbojnih površin.

3.2.2.5 Geometrijska vidnost

Opređeljena je s kotom α v navpični smeri in kotom β v vodoravni smeri. Ti koti se merijo od referenčne osi žarometov.

$\alpha = 15^\circ$ navzgor in 10° navzdol,

$\beta = 45^\circ$ navzven in 10° navznoter.

Ker svetilnost, predpisana za žaromete za kratki svetlobni pramen, ne pokrije celotnega geometrijskega vidnega polja, je v preostalem delu za potrebe homologacijskega postopka zadostna minimalna svetilnost 1 cd. Razni deli vozila v bližini žarometov ne smejo povzročati učinkov, ki bi motili druge udeležence v prometu.

3.2.2.6 Usmeritev

Naprej.

3.2.2.6.1 Po nastavitvi osnovnega naklona je treba meriti naklon kratkega svetlobnega pramena v navpični smeri (izraženo v odstotkih), pod statičnimi pogoji in pri vseh stanjih obremenitve po dodatku št. 5 pravilnika ECE R 48.01.

Osnovni naklon kratkega svetlobnega pramena v neobremenjenem stanju vozila z eno osebo za volanom mora proizvajalec določiti s točnostjo 0,1%. To osnovno nastavitev mora proizvajalec vozila označiti s simbolom, predpisanim v dodatku št. 7 pravilnika ECE R 48.01 jasno in neizbrisno na vozilu v neposredni bližini žarometov ali pa tipske tablice.

Vrednosti osnovnega naklona so definirane v točki 3.2.2.6.1.1.

3.2.2.6.1.1 Naklon svetlobnega pramena (meja svetlo – temno) žarometov za kratki svetlobni pramen v navpični smeri, merjen pod statičnimi pogoji skladno z dodatkom št. 5 pravilnika ECE R 48.01, mora ostati med naslednjimi mejnimi vrednostmi, osnovni naklon pa mora imeti naslednjo vrednost (v odvisnosti od višine – izražene v metrih – spodnjega roba navidezne površine žarometov v smeri referenčne osi):

$h < 0,8$

mejne vrednosti: med -0,5% in -2,5%

osnovna nastavitev: med -1,0% in -1,5%

$0,8 \leq h \leq 1,0$

mejne vrednosti: med -0,5% in -2,5%

osnovna nastavitev: med -1,0% in -1,5%

ali po želji proizvajalca

mejne vrednosti: med -1,0% in -3,0%

osnovna nastavitev: med -1,5% in -2,0%

Prijava vozila na homologacijo mora v takem primeru vsebovati podatek, katero različico je treba upoštevati.

$h > 1,0$

mejne vrednosti: med -1,0% in -3,0%

osnovna nastavitev: med -1,5% in -2,0%

3.2.2.6.2 Če izpolnjevanje pogojev iz zgornje točke omogoča naprava, ki spreminja lego žarometov proti vozilu, ne sme v primeru okvare take naprave svetlobni pramen

zavzeti take lege, pri kateri bi bil naklon svetlobnega pramena manjši, kot je bil v trenutku nastanka okvare.

3.2.2.6.2.1 Pogoji iz točke 3.2.2.6.2 morajo biti izpolnjeni s pomočjo avtomatske naprave.

3.2.2.6.2.2 Dovoljene so tudi ročne naprave za nastavljanje žarometov (stopenjske ali brezstopenjske), če imajo označeno posebno lego, v kateri je mogoče žaromete z običajnimi nastavnimi vijaki nastaviti tako, kot je predpisano v točki 3.2.2.6.1.

Te ročne naprave za nastavljanje mora biti mogoče upravljati z vozniškega sedeža.

Brezstopenjske naprave za nastavljanje žarometov morajo imeti oznake, ki označujejo stopnje obremenitve, ki zahtevajo nastavljanje žarometov.

Število stopenj pri stopenjskih napravah za nastavljanje žarometov mora biti takšno, da zagotavlja skladnost z vrednostmi, predpisanimi v točki 3.2.2.6.1.1 pri vseh stanjih obremenitve vozila, predpisanimi v dodatku št. 5 pravilnika ECE R 48.01.

Tudi pri teh napravah morajo biti jasno označene stopnje obremenitve po dodatku št. 5 pravilnika ECE R 48.01, ki zahtevajo nastavljanje žarometov. Te oznake morajo biti v bližini naprave za nastavljanje žarometov. (Glej dodatek št. 8 pravilnika ECE R 48.01).

3.2.2.6.2.3 Merjenje spreminjanja kota naklona kratkega svetlobnega pramena v odvisnosti od obremenitve mora biti izvedeno po postopku iz dodatka št. 6 pravilnika ECE R 48.01.

3.2.2.7 Električna vezava

Stikalo za preklon z dolgega na kratki svetlobni pramen mora izključiti vse žaromete za dolgi svetlobni pramen hkrati.

Kratki svetlobni pramen lahko ostane vključen tudi, ko je vključen dolgi svetlobni pramen.

3.2.2.8 Kontrola vključitve

Dovoljena.

3.2.2.9 Ostale zahteve

Zahteve točke 3.1.5.2 ne veljajo za žaromete za kratki svetlobni pramen.

Žarometi za kratki svetlobni pramen ne smejo biti vrtljivi v odvisnosti od kota zasuka volana.

3.2.3 Žaromet za meglo

3.2.3.1 Prisotnost

Dovoljena na motornih vozilih, prepovedana na priklonih vozilih.

3.2.3.2 Število

Dva.

3.2.3.3 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.3.4 Razporeditev

3.2.3.4.1 Po širini:

Točka navidezne površine v smeri referenčne osi, ki je najbolj oddaljena od srednje vzdolžne navpične ravnine vozila, ne sme biti oddaljena več kot 400 mm od skrajnega zunanega roba vozila (po širini).

3.2.3.4.2 Po višini:

Najmanj 250 mm nad tlemi. Nobena točka navidezne površine v smeri referenčne osi ne sme biti višja, kot je najvišja točka navidezne površine v smeri referenčne osi žarometov za kratki svetlobni pramen.

3.2.3.4.3 Po dolžini:

Spredaj na vozilu; šteje se, da je ta pogoj izpolnjen, če njihova svetloba ne more motiti voznika neposredno ali posredno prek ogledal ali drugih odbojnih površin.

3.2.3.5 Geometrijska vidnost

Opređeljena je s kotom α v navpični smeri in kotom β v vodoravni smeri. Ti koti se merijo od referenčne osi žarometov.

$\alpha = 5^{\circ}$ navzgor in 5° navzdol,
 $\beta = 45^{\circ}$ navzven in 10° navznoter.

3.2.3.6 Usmeritev

Naprej.

Usmeritev žarometov za meglo se ne sme spreminjati v odvisnosti od kota zasuka volana.

Žarometi za meglo ne smejo motiti in slepiti nasproti vozečih voznikov in drugih udeležencev v prometu.

3.2.3.7 Električna vezava

Vklop oziroma izklop žarometov za meglo mora biti mogoč neodvisno od žarometov za dolgi oziroma za kratki svetlobni pramen in obratno.

3.2.3.8 Kontrola vključitve

Dovoljena.

3.2.3.9 Ostale zahteve

Jih ni.

3.2.4 Žaromet za vzvratno vožnjo

3.2.4.1 Prisotnost

Obvezna na motornih vozilih, dovoljena na priklopnih vozilih.

3.2.4.2 Število

En ali dva.

3.2.4.3 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.4.4 Razporeditev

3.2.4.4.1 Po širini:

Ni posebnega predpisa.

3.2.4.4.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 250 mm,
 največ 1.200 mm.

3.2.4.4.3 Po dolžini:

Zadaj na vozilu.

3.2.4.5 Geometrijska vidnost

Opređeljena je s kotom α v navpični smeri in kotom β v vodoravni smeri. Ti koti se merijo od referenčne osi žaromet-a.

$\alpha = 15^{\circ}$ navzgor in 5° navzdol,

$\beta = 45^{\circ}$ na desno in 45° na levo pri samo enem žarometu
 $\beta = 45^{\circ}$ navzven in 30° navznoter pri dveh žarometih.

3.2.4.6 Usmeritev

Nazaj.

3.2.4.7 Električna vezava

Žaromet za vzvratno vožnjo lahko sveti samo takrat, ko je vključena vzvratna prestava v menjalniku in ko se naprava za zagon in ustavitev motorja nahaja v taki legi, da motor lahko deluje.

Če eden od teh dveh pogojev ni izpolnjen, žaromet za vzvratno vožnjo ne sme biti mogoče vključiti oziroma le-ta ne sme ostati vključen.

3.2.4.8 Kontrola vključitve

Dovoljena.

3.2.4.9 Ostale zahteve

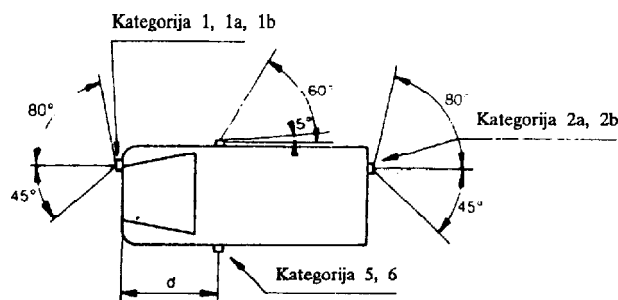
Jih ni.

3.2.5 Smerna svetilka

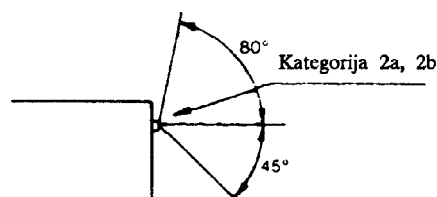
3.2.5.1 Prisotnost (glej sliko)

Obvezna. Smerne svetilke so razvrščene v kategorije (1, 1a, 1b, 2a, 2b, 5 in 6) in se vgradijo na vozilo v skladu s shemo razporeditve (A in B).

Shema razporeditve A se uporablja za vsa motorna vozila:

Shema razporeditve B se uporablja za vsa priklopna vozila:

3.2.5.2 Število

Skladno s shemo razporeditve (slika).

3.2.5.3 Shema razporeditve (glej sliko)

A: dve prednji smerni svetilki naslednjih kategorij:

1 ali 1a ali 1b

v primerih, ko je razdalja med robovi navidezne površine v smeri referenčne osi smerne svetilke in navidezne površine v smeri referenčne osi žaromet-a za kratki svetlobni pramen in/ali žaromet-a za meglo (če je prisoten) najmanj 40 mm;

1a ali 1b

v primerih, ko je razdalja med robovi navidezne površine v smeri referenčne osi smerne svetilke in navidezne površine v smeri referenčne osi žaromet-a za kratki svetlobni pramen in/ali žaromet-a za meglo (če je prisoten) večja od 20 mm, a ne večja od 40 mm;

1b

v primerih, ko je razdalja med robovi navidezne površine v smeri referenčne osi smerne svetilke in navidezne površine v smeri referenčne osi žaromet-a za kratki svetlobni pramen in/ali žaromet-a za meglo (če je prisoten) največ 20 mm;

dve zadnji smerni svetilki (kategorija 2a ali 2b);

dve bočni smerni svetilki kategorije 5 ali 6 (minimalne zahteve):

5 za vsa vozila kategorije* M1;

za vozila kategorij N1, M2 in M3, ki niso daljša od 6 m.

6 za vsa vozila kategorij N2 in N3;

za vozila kategorij N1, M2 in M3, ki so daljša od 6 m.

V vseh primerih je dovoljeno zamenjati bočne smerne svetilke kategorije 5 z bočnimi smernimi svetilkami kategorije 6.

Kjer so na vozilu nameščene svetilke s kombinirano funkcijo prednjih smernih svetilk (kategorije 1, 1a, 1b) in bočnih smernih svetilk (kategorije 5 ali 6), sta lahko nameščeni še dve dodatni bočni smerni svetilki (kategorije 5 ali 6), da se zadosti zahtevam točke 3.2.5.5.

B: dve zadnji smerni svetilki (kategorije 2a ali 2b).

3.2.5.4 Razporeditev

* Klasifikacija vozil po pravilnikih ECE je bila objavljena v prilogi št. 1 k odredbi o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93)

3.2.5.4.1 Po širini:

Od navpične vzdolžne srednje ravnine vozila najbolj oddaljeni del navidezne površine smerne svetilke v smeri referenčne osi ne sme biti več kot 400 mm oddaljen od skrajnega zunanega roba vozila (po širini).

Razdalja med notranjimi robovi navideznih površin smernih svetilk v smeri referenčne osi ne sme biti manjša od 600 mm.

Ta razdalja se lahko zmanjša na 400 mm, če vozilo ni širše kot 1.300 mm.

3.2.5.4.2 Po višini:

Razdalja od tal:

3.2.5.4.2.1 Višina svetleče površine bočne smerne svetilke (kategorije 5 ali 6) ne sme biti manjša od 500 mm, merjeno do najnižje točke, in ne večja od 1.500 mm, merjeno do najvišje točke.

3.2.5.4.2.2 Višina smerne svetilke kategorije 1, 1a, 1b, 2a in 2b, merjena skladno s točko 3.1.8, ne sme biti manjša od 350 mm in ne večja od 1.500 mm.

3.2.5.4.2.3 Če oblika nadgradnje vozila ne omogoča upoštevanja predpisane največje višine, je lahko najvišja točka svetleče površine smerne svetilke oddaljena od tal 2.300 mm za smerno svetilko kategorije 5 in 6 ter 2.100 mm za smerno svetilko kategorije 1, 1a, 1b, 2a in 2b.

3.2.5.4.3 Po dolžini (glej sliko)

Razdalja med svetlečo površino bočne smerne svetilke (kategorije 5 in 6) in prečno navpično ravnino, ki omejuje vozilo s sprednje strani, ne sme biti večja od 1.800 mm. Če oblika nadgradnje vozila ne omogoča zagotavljanja najmanjših predpisanih kotov geometrijske vidnosti, se ta razdalja lahko poveča na 2.500 mm.

3.2.5.5 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti: glej sliko.

Navpični koti: 15° navzgor in 15° navzdol od vodoravne osi za smerno svetilko kategorije 1, 1a, 1b, 2a, 2b in 5. Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko pri bočni smeri svetilki pri razporeditvi A zmanjša na 5°, če je vgradna višina manjša od 750 mm; 30° navzgor in 5° navzdol od vodoravne osi za smerno svetilko kategorije 6.

3.2.5.6 Usmeritev

Če obstaja, po navodilu proizvajalca.

3.2.5.7 Električna vezava

Vključitev smernih svetilk mora biti neodvisna od vseh drugih svetilk. Vse smerne svetilke na isti strani vozila se morajo vključiti z isto napravo in morajo sinhrono utripati.

3.2.5.8 Kontrola delovanja

Obvezna za vse smerne svetilke, ki jih voznik ne more neposredno videti. Lahko je optična ali akustična ali oboje.

Če je optična, mora dajati utripajočo svetlobo, ki v primeru nepravilnega delovanja katerekoli od prednjih ali zadnjih smernih svetilk ugasne, sveti stalno brez utripanja ali pa utripa z opazno drugačno frekvenco.

Če deluje kontrolna naprava samo akustično, mora biti zvok dobro slišen in mora v primeru okvare delovanja katerekoli od prednjih ali zadnjih smernih svetilk bistveno spremeniti frekvenco.

Motorna vozila, ki so prirejena za vleko priklopnega vozila, morajo biti opremljena s posebno vizualno kontrolno napravo za smerne svetilke na priklopnem vozilu, razen, če kontrolna naprava vlečnega vozila omogoča neposredno odkrivanje napake delovanja katerekoli smerne svetilke na celotni kombinaciji vozil.

3.2.5.11 Ostale zahteve

Svetloba smerne svetilke mora utripati 90 ± 130 -krat na minuto.

Po vklopu kontrolne ročice smernih svetilk se mora pokazati svetloba smernih svetilk najkasneje po 1 sekundi in po 1,5 sekunde mora svetloba prvič ugasniti.

Pri motornih vozilih, ki so prirejena za vleko priklopnega vozila, mora naprava za vključitev smernih svetilk hkrati vključiti tudi smerne svetilke na priklopnem vozilu.

Pri motnjah delovanja ene smerne svetilke (razen, če je vzrok teh motenj kratek stik) morajo ostale smerne svetilke dalje utripati, edino frekvenca utripanja se lahko spremeni.

3.2.6 Varnostne utripalke

3.2.6.1 Prisotnost

Obvezna.

Varnostni signal predstavlja sočasno utripanje vseh smernih svetilk, skladno s točko 3.2.5 zgoraj.

3.2.6.2 Število

Tako, kot je določeno v točki 3.2.5.2.

3.2.6.3 Shema vgradnje

Tako, kot je določeno v točki 3.2.5.2.

3.2.6.4 Položaj

3.2.6.4.1 Po širini

Tako, kot je določeno v točki 3.2.5.2.

3.2.6.4.2 Po višini

Tako, kot je določeno v točki 3.2.5.2.

3.2.6.4.3 Po dolžini

Tako, kot je določeno v točki 3.2.5.2.

3.2.6.5 Geometrijska vidnost

Tako, kot je določeno v točki 3.2.5.2.

3.2.6.6 Usmeritev

Tako, kot je določeno v točki 3.2.5.2.

3.2.6.7 Električna vezava

Varnostni signal se mora vključiti s posebno napravo, ki omogoča sinhrono delovanje vseh smernih svetilk.

3.2.6.8 Kontrola vključitve

Obvezna. Utripajoča kontrolna svetilka, ki lahko deluje hkrati s predpisano kontrolno napravo iz točke 3.2.5.8.

3.2.6.9 Ostale zahteve

Po določenih točkah 3.2.5.9. Pri motornih vozilih, ki so opremljena za vleko priklopnega vozila, mora naprava za vključitev varnostnega signala vključiti tudi vse smerne svetilke na priklopnem vozilu. Varnostni signal mora biti moč vključiti tudi takrat, ko je naprava za zagon in ustavitvev motorja v legi, ki ne dovoljuje zagona motorja.

3.2.7 Zavorna svetilka

3.2.7.1 Prisotnost

Svetilke kategorije S1 ali S2: obvezne na vseh kategorijah vozil.

Svetilke kategorije S3: obvezne na vozilih kategorije M1; dovoljene na vozilih ostalih kategorij.

3.2.7.2 Število

Dve svetilki kategorije S1 ali S2 in ena kategorije S3 na vseh kategorijah vozil.

Samo v primeru, da v območju srednje navpične vzdolžne ravnine vozila na zadnjem delu karoserije ni čvrstega dela, ampak eden ali dva gibljiva dela, npr. vrata, in v sredini vozila nad njimi ni dovolj prostora za namestitev ene zavorne svetilke kategorije S3, se lahko montira ali:

dve svetilki kategorije S3 tipa "D" ali

ena svetilka kategorije S3, in to levo ali desno od srednje navpične vzdolžne ravnine vozila.

3.2.7.3 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.7.4 Razporeditev

3.2.7.4.1 Po širini:

Za svetilke kategorije S1 ali S2: najmanjša razdalja med svetilkama je 600 mm. Ta razdalja se lahko zmanjša na 400 mm, če vozilo ni širše kot 1.300 mm.

Za svetilke kategorije S3: referenčna točka svetilke se mora nahajati v navpični srednji vzdolžni ravnini vozila. Toda v primeru, ko sta dve svetilki kategorije S3 nameščeni skladno s točko 3.2.7.2, morata biti nameščeni čim bližje navpični srednji vzdolžni ravnini vozila, vsaka na eni strani.

V primeru, ko je nameščena samo ena svetilka kategorije S3, vendar odmaknjena od sredine, ne sme biti ta odmik referenčne točke svetilke od navpične srednje vzdolžne ravnine vozila večji od 150 mm.

3.2.7.4.2 Po višini:

Svetilke kategorije S1 ali S2:

razdalja od tal: najmanj 350 mm, največ 1.500 mm oziroma 2.100 mm, če oblika nadgradnje vozila ne omogoča upoštevanja višine 1.500 mm.

Svetilke kategorije S3: vodoravna ravnina, ki se dotika spodnjega roba navidezne površine svetilke

– ne sme biti več kot 150 mm pod vodoravno ravnino, ki se dotika spodnjega roba steklene površine zadnjega okna, ali

– ne sme biti manj kot 850 mm nad tlemi.

Vendar pa mora biti vodoravna ravnina, ki se dotika spodnjega roba navidezne površine svetilke kategorije S3, nad vodoravno ravnino, ki se dotika zgornjega roba navidezne površine svetilk kategorije S1 ali S2.

3.2.7.4.3 Po dolžini:

Za svetilke kategorije S1 ali S2: zadaj na vozilu;

Za svetilke kategorije S3: ni posebnega predpisa.

3.2.7.5 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti: za svetilke kategorije S1 ali S2: 45° levo in 45° desno od vzdolžne osi vozila; za svetilke kategorije S3: 10° levo in 10° desno od vzdolžne osi vozila.

Navpični koti: za svetilke kategorije S1 ali S2: 15° nad in 15° pod vodoravno osjo. Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5°, če je vgradna višina svetilke manjša od 750 mm. Za svetilke kategorije S3: 10° nad in 5° pod vodoravno osjo.

3.2.7.6 Usmeritev

Nazaj.

3.2.7.7 Električna vezava

Mora zasvetiti ob uporabi delovne zavore. Ko je nprava za zagon in/ali zaustavitev motorja v legi, ki ne dovoljuje delovanja motorja, ni treba, da zavorne svetilke delujejo.

Zavorne svetilke se lahko aktivirajo tudi ob vklopitvi zadrževalnika (retarderja) ali podobne naprave.

3.2.7.8 Funkcijska kontrola

Dovoljena. Če je vgrajena, mora delovati tako, da se v primeru motnje v delovanju ene zavorne svetilke prižge kontrolna svetilka, ki ne sme utripati.

3.2.7.9 Ostale zahteve

3.2.7.9.1 Svetilka kategorije S3 ne sme biti integrirana s katerokoli drugo svetilko.

3.2.7.9.2 Svetilka kategorije S3 je lahko nameščena zunaj ali znotraj vozila.

3.2.7.9.2.1 V primeru, da je nameščena v vozilu, njena svetloba ne sme motiti voznika, ne prek vzvratnih ogledal ali drugih delov vozila.

3.2.8 Svetilka zadnje registrske tablice

3.2.8.1 Prisotnost

Obvezna.

3.2.8.2 Število

Toliko, da je prostor za pritrditev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.8.3 Shema vgradnje

Taka, da je prostor za pritrditev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.8.4 Razporeditev

3.2.8.4.1 Po širini:

Taka, da je prostor za pritrditev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.8.4.2 Po višini:

Taka, da je prostor za pritrditev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.8.4.3 Po dolžini:

Taka, da je prostor za pritrditev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.8.5 Geometrijska vidnost

Taka, da je prostor za pritrditev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.8.6 Usmeritev

Taka, da je prostor za pritrditev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.8.7 Električna vezava

Ni posebnega predpisa.

3.2.8.8 Kontrola vključitve

Dovoljena. Če je izvedena, mora biti njeno delovanje zagotovljeno s kontrolno svetilko, predpisano za prednje in zadnje pozicijske svetilke.

3.2.8.9 Ostale zahteve

Če je svetilka zadnje registrske tablice kombinirana z zadnjo pozicijsko svetilko ali integrirana z zavorno svetilko ali zadnjo meglenko, so fotometrične lastnosti svetilke zadnje registrske tablice lahko spremenjene takrat, ko sveti zavorna svetilka ali pa zadnja meglenka.

3.2.9 Prednja pozicijska svetilka

3.2.9.1 Prisotnost

Obvezna na vseh motornih vozilih.

Obvezna na priklopnih vozilih, širših kot 1.600 mm.

Dovoljena na priklopnih vozilih, ožjih kot 1.600 mm.

3.2.9.2 Število

Dva.

3.2.9.3 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.9.4 Razporeditev

3.2.9.4.1 Po širini:

Točka navidezne površine v smeri referenčne osi, ki je najbolj oddaljena od srednje vzdolžne navpične ravnine vozila, ne sme biti pri motornih vozilih oddaljena več kot 400 mm od skrajnega zunanega roba vozila (po širini), pri prikolicah pa ne več kot 150 mm. Najmanjša razdalja med notranjimi robovi navideznih površin v smeri referenčne osi je 600 mm. Ta razdalja pa je lahko zmanjšana na 400 mm, če je največja širina vozila manjša od 1.300 mm.

3.2.9.4.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 350 mm, največ 1.500 mm oziroma 2.100 mm, če oblika nadgradnje vozila ne dopušča upoštevanja višine 1.500 mm.

3.2.9.4.3 Po dolžini:

Ni posebne zahteve.

3.2.9.5 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti za obe prednji pozicijski svetilki: 45° navznoter in 80° navzven. Pri priklopnih vozilih je kot vidnosti navznoter lahko zmanjšan na 5°.

Navpični koti: 15° nad in 15° pod vodoravno osjo. Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5°, če je vgradna višina svetilke manjša od 750 mm.

3.2.9.6 Usmeritev

Naprej.

3.2.9.7 Električna vezava

Ni posebnega predpisa.

3.2.9.8 Kontrolna svetilka

Kontrola vključitve obvezna. Ta kontrolna svetilka ne sme utripati. Ni potrebna, če je razsvetljavo armaturne plošče mogoče vključiti samo hkrati s prednjimi pozicijskimi svetilkami.

3.2.9.9 Ostale zahteve

Jih ni.

3.2.10 Zadnja pozicijska svetilka

3.2.10.1 Prisotnost

Obvezna.

3.2.10.2 Število

Dve.

3.2.10.3 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.10.4 Razporeditev

3.2.10.4.1 Po širini:

Točka navidezne površine v smeri referenčne osi, ki je najbolj oddaljena od srednje vzdolžne navpične ravnine vozila, ne sme biti oddaljena več kot 400 mm od skrajnega zunanega roba vozila (po širini).

Najmanjša razdalja med notranjimi robovi navideznih površin v smeri referenčne osi je 600 mm. Ta razdalja se lahko zmanjša na 400 mm, če je največja širina vozila manjša kot 1.300 mm.

3.2.10.4.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 350 mm, največ 1.500 mm oziroma 2.100 mm, če oblika nadgradnje vozila ne dopušča upoštevanja višine 1.500 mm.

3.2.10.4.3 Po dolžini:

Zadaj na vozilu.

3.2.10.5 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti za obe prednji pozicijski svetilki: 45° navznoter in 80° navzven

Navpični koti: 15° nad in 15° pod vodoravno osjo.

Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5°, če je vgradna višina svetilke manjša od 750 mm.

3.2.10.6 Usmeritev

Nazaj.

3.2.10.7 Električna vezava

Ni posebnega predpisa.

3.2.10.8 Kontrola vključitve

Kontrola vključitve je obvezna. Njeno delovanje je treba zagotoviti s kontrolno svetilko, predpisano za prednje pozicijske svetilke.

3.2.11 Zadnja meglenka

3.2.11.1 Prisotnost

Obvezna.

3.2.11.2 Število

Ena ali dve.

3.2.11.3 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.11.4 Razporeditev

3.2.11.4.1 Po širini:

Če je na vozilu samo ena zadnja meglenka, mora biti montirana na tisti strani vozila glede na navpično srednjo vzdolžno ravnino, ki je nasprotna strani vožnje v državi registracije vozila. Referenčna točka svetilke je lahko tudi na navpični srednji vzdolžni ravnini vozila.

3.2.11.4.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 250 mm, največ 1.000 mm.

3.2.11.4.3 Po dolžini:

Zadaj na vozilu.

3.2.11.5 Geometrijska vidnost

Opredeljena je s kotom α v navpični smeri in kotom β v vodoravni smeri. Ti koti se merijo od referenčne osi žarometov.

$\alpha = 5^\circ$ navzgor in 5° navzdol,

$\beta = 25^\circ$ na desno in 25° na levo.

3.2.11.6 Usmeritev

Nazaj.

3.2.11.7 Električna vezava

3.2.11.7.1 Zadnja meglenka lahko sveti samo, če so vključeni žarometi za dolgi ali kratki svetlobni pramen oziroma žarometi za meglo;

3.2.11.7.2 Zadnje meglenke mora biti mogoče izključiti neodvisno od katerekoli druge svetilke;

3.2.11.7.3 Pri tem velja naslednje:

3.2.11.7.3.1 zadnja meglenka lahko sveti dalje, dokler niso izključene pozicijske svetilke, in zadnja meglenka mora nato ostati izključena do ponovne namerne vključitve;

3.2.11.7.3.2 dodatni opozorilni signal (najmanj zvočni) mora poleg obvezne kontrole vključitve po točki 3.2.11.8 opozoriti voznika, da je stikalo za zadnje meglenke vklopljeno, če se motor izključi oziroma kontaktni ključ izvleče iz kontaktne ključavnice in so voznikova vrata odprta, neodvisno od tega, ali so svetilke iz točke 3.2.11.7.1 vključene ali ne.

3.2.11.8 Kontrola vključitve

Obvezna. Neodvisna kontrolna svetilka z nespremenljivo svetilnostjo.

3.2.11.9 Ostale zahteve

Razdalja med zadnjo meglenko in katerokoli zavorno svetilko mora biti večja od 100 mm.

3.2.12 Parkirna svetilka

3.2.12.1 Prisotnost

Dovoljena na motornih vozilih, ki niso daljša od 6 m in ne širša od 2 m.

Prepovedana na vseh ostalih vozilih.

3.2.12.2 Število

Skladno s shemo vgradnje.

3.2.12.3 Shema vgradnje

– ali dve svetilki spredaj in dve svetilki zadaj

– ali po ena svetilka na vsaki strani.

3.2.12.4 Razporeditev

3.2.12.4.1 Po širini:

Točka navidezne površine v smeri referenčne osi, ki je najbolj oddaljena od srednje vzdolžne navpične ravnine vozila, ne sme biti oddaljena več kot 400 mm od skrajnega zunanega roba vozila (po širini).

Če sta na vozilu samo dve parkirni svetilki, morata biti nameščeni na bočnih straneh vozila.

3.2.12.4.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 350 mm, največ 1.500 mm oziroma 2.100 mm, če oblika nadgradnje vozila ne dopušča upoštevanja višine 1.500 mm.

3.2.12.4.3 Po dolžini:

Ni posebnega predpisa.

3.2.12.5 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti: 45° navzven in 45° navznoter oziroma 45° naprej in 45° nazaj.

Navpični koti: 15° nad in 15° pod vodoravno osjo.

Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5°, če je vgradna višina svetilke manjša od 750 mm.

3.2.12.6 Usmeritev

Taka, da svetilke izpolnjujejo zahteve vidnosti naprej in nazaj.

3.2.12.7 Električna vezava

Vezava mora biti izvedena tako, da so lahko vključene parkirne svetilke na isti strani vozila, ne da bi bile hkrati vključene še katerekoli druge svetilke.

Parkirne svetilke morajo delovati tudi, če je naprava za zagon in ustavitve motorja v položaju, ki ne dovoljuje delovanja motorja.

3.2.12.8 Kontrolna svetilka

Dovoljena. Če je vgrajena, ne sme biti možnosti zamenjave s kontrolno svetilko pozicijskih svetilk.

3.2.12.9 Ostale zahteve

Funkcijo teh svetilk je mogoče izpolniti tudi s hkratno vključitvijo prednje in zadnje pozicijske svetilke na isti strani vozila.

3.2.13 Gabaritna svetilka

3.2.13.1 Prisotnost

Obvezna na vozilih, širših od 2,10 m.

Dovoljena na vozilih, širokih med 1,80 in 2,1 m. Na šasijah s kabino so zadnje gabaritne svetilke dovoljene.

3.2.13.2 Število

Dve svetilki, vidni od spredaj, in dve, vidni od zadaj.

3.2.13.3 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.13.4 Razporeditev

3.2.13.4.1 Po širini:

Spredaj in zadaj: čim bližje skrajni točki širine vozila.

Šteje se, da je ta pogoj izpolnjen, če točka navidezne površine v smeri referenčne osi, ki je najbolj oddaljena od srednje vzdolžne navpične ravnine vozila, ni oddaljena več kot 400 mm od skrajnega zunanega roba vozila (po širini).

3.2.13.4.2 Po višini:

Spredaj:

na motornih vozilih: vodoravna ravnina, tangencialna na zgornji rob navidezne površine v smeri referenčne osi svetilke, ne sme biti nižja, kot je vodoravna ravnina, ki poteka tangencialno na zgornji rob svetle odprtine vetrobranskega stekla.

Na priklopnih in polpriklopnih vozilih: na največji možni višini, ki jo je mogoče doseči glede na namestitev svetilk po širini in glede na simetrijo svetilk.

Zadaj:

na največji možni višini, ki jo je mogoče doseči glede na namestitev svetilk po širini in glede na simetrijo svetilk.

3.2.13.4.3 Po dolžini:

Ni posebnega predpisa.

3.2.13.5 Geometrijska vidnost

Vodoravni kot: 80° navzven.

Navpični koti: 5° nad in 20° pod vodoravno osjo.

3.2.13.6 Usmeritev

Taka, da svetilke izpolnjujejo zahteve vidnosti naprej in nazaj.

3.2.13.7 Električna vezava

Ni posebnega predpisa.

3.2.13.8 Kontrolna svetilka

Dovoljena. Če obstaja, naj to funkcijo opravlja kontrolna svetilka, zahtevana za prednje in zadnje pozicijske svetilke.

3.2.13.9 Ostale zahteve

Pod pogojem, da so vsi ostali predpisi izpolnjeni, je mogoče obe gabaritni svetilki na isti strani vozila združiti v eno, ki je vidna od spredaj in od zadaj.

Položaj gabaritne svetilke v odnosu na ustrezno pozicijsko svetilko mora biti tak, da oddaljenost najbližjih točk projekcij navideznih površin v smeri referenčnih osi svetilk obeh svetilk na navpično prečno ravnino ni manjša od 200 mm.

3.2.14 Zadnji odsevnik – ne trikotni

3.2.14.1 Prisotnost

Obvezna na motornih vozilih.

Dovoljena na priklopnih vozilih pod pogojem, da je združen s katerokoli drugo svetlobno signalno napravo.

3.2.14.2 Število

Dva, izvedba mora ustrezati predpisom za odsevnik kategorije IA po pravilniku ECE R 3.02. Dovoljene so tudi druge odsevne naprave in materiali, vendar samo pod pogojem, da ne pokvarijo učinkovitosti obveznih svetlobnih in svetlobno-signalnih naprav.

3.2.14.3 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.14.4 Razporeditev

3.2.14.4.1 Po širini:

Točka odsevne površine, ki je najbolj oddaljena od srednje vzdolžne navpične ravnine vozila, ne sme biti oddaljena več kot 400 mm od skrajnega zunanega roba vozila (po širini). Najmanjša razdalja med notranjimi robovi odsevne površine je 600 mm. Ta razdalja se lahko zmanjša na 400 mm, če vozilo ni širše kot 1.300 mm.

3.2.14.4.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 350 mm, največ 900 mm.

(1.500 mm, če oblika nadgradnje ne omogoča vgradnje do višine 900 mm.)

3.2.14.4.3 Po dolžini:

Na zadnjem delu vozila.

3.2.14.5 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti: 30° navzven in 30° navznoter.

Navpični koti: 15° nad in 15° pod vodoravno osjo.

Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5°, če je vgradna višina odsevnik manjša od 750 mm.

3.2.14.6 Usmeritev

Nazaj.

3.2.14.7 Ostale zahteve

Odsevna površina odsevnik ima lahko skupne dele z drugimi zadnjimi svetilkami.

3.2.15 Zadnji odsevnik – trikotni

3.2.15.1 Prisotnost

Obvezna na priklopnih vozilih.

3.2.15.2 Število

Dva, izvedba mora ustrezati predpisom za odsevnik kategorije III A po pravilniku ECE R 3.02. Dovoljene so tudi druge odsevne naprave in materiali, vendar samo pod pogojem, da ne pokvarijo učinkovitosti obveznih svetlobnih in svetlobno-signalnih naprav.

3.2.15.3 Shema vgradnje

Konica trikotnika mora biti obrnjena navzgor.

3.2.15.4 Razporeditev

3.2.15.4.1 Po širini:

Točka odsevne površine, ki je najbolj oddaljena od srednje vzdolžne navpične ravnine vozila, ne sme biti oddaljena več kot 400 mm od skrajnega zunanega roba vozila (po širini). Najmanjša razdalja med notranjimi robovi odsevne površine je 600 mm. Ta razdalja se lahko zmanjša na 400 mm, če vozilo ni širše kot 1.300 mm.

3.2.15.4.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 350 mm, največ 900 mm.

(1.500 mm, če oblika nadgradnje ne omogoča vgradnje do višine 900 mm.)

3.2.15.4.3 Po dolžini:

Ni posebnega predpisa.

3.2.15.5 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti: 30° navzven in 30° navznoter.

Navpični koti: 15° nad in 15° pod vodoravno osjo.

Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5°, če je vgradna višina odsevnik manjša od 750 mm.

3.2.15.6 Usmeritev

Nazaj.

3.2.15.7 Ostale zahteve

V sredini trikotnika ne sme biti nameščena nobena svetilka.

3.2.16 Prednji odsevnik – ne trikotni

3.2.16.1 Prisotnost

Obvezna na priklopnih vozilih.

Dovoljena na motornih vozilih.

3.2.16.2 Število

Dva, izvedba mora ustrezati predpisom za odsevnik kategorije IA po pravilniku ECE R 3.02. Dovoljene so tudi druge odsevne naprave in materiali, vendar samo pod pogojem, da ne pokvarijo učinkovitosti obveznih svetlobnih in svetlobno-signalnih naprav.

3.2.16.3 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.16.4 Razporeditev

3.2.16.4.1 Po širini:

Točka odsevne površine odsevnika, ki je najbolj oddaljena od srednje vzdolžne navpične ravnine vozila, ne sme biti oddaljena več kot 400 mm od skrajnega zunanega roba vozila (po širini). Pri priklopnih vozilih pa je ta razdalja 150 mm.

Najmanjša razdalja med notranjimi robovi odsevnih površin je 600 mm. Ta razdalja se lahko zmanjša na 400 mm, če vozilo ni širše kot 1.300 mm.

3.2.16.4.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 350 mm, največ 900 mm oziroma 1.500 mm, če oblika nadgradnje ne dopušča upoštevanja višine 900 mm.

3.2.16.4.3 Po dolžini:

Spredej na vozilu.

3.2.16.5 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti: 30° navzven in 30° navznoter. Pri priklopnih vozilih je kot navznoter lahko zmanjšan na 10° . Če tega kota zaradi oblike priklopnega vozila ni mogoče doseči, je treba prigraditi dodatne (dopolnilne) odsevnik ne glede na predpis o širini (točka 3.2.16.4.1). Ti odsevnik morajo skupno z obveznimi zagotoviti predpisane kote vidnosti.

Navpični koti: 15° nad in 15° pod vodoravno osjo. Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5° , če je vgradna višina odsevnika manjša od 750 mm.

3.2.16.6 Usmeritev

Naprej.

3.2.16.7 Ostale zahteve

Odsevna površina odsevnika ima lahko skupne dele s katerokoli drugo prednjo svetilko.

3.2.17 Bočni odsevník – ne trikotni

3.2.17.1 Prisotnost

Obvezna:

na vseh motornih vozilih, daljših od 6 m;

na vseh priklopnih vozilih.

Dovoljena:

na motornih vozilih, krajših od 6 m.

3.2.17.2 Število

Toliko, kot to zahteva predpis o razporeditvi bočnih odsevnikov po dolžini vozila. Izvedba mora ustrezati predpisom za odsevnik kategorije IA po pravilniku ECE R 3.02. Dovoljene so tudi druge odsevne naprave in materiali, vendar samo pod pogojem, da ne pokvarijo učinkovitosti obveznih svetlobnih in svetlobno-signalnih naprav.

3.2.17.3 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.17.4 Razporeditev

3.2.17.4.1 Po širini:

Ni posebnega predpisa.

3.2.17.4.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 350 mm, največ 900 mm oziroma 1.500 mm, če oblika nadgradnje ne dopušča upoštevanja višine 900 mm.

3.2.17.4.3 Po dolžini:

Najmanj en odsevník se mora nahajati v srednji tretjini vozila, najbolj sprednji odsevník ne sme biti oddaljen več kot 3 m od skrajne prednje točke vozila; pri priklopnih vozilih je treba upoštevati tudi dolžino vlečnega ojesa.

Razdalja med dvema sosednjima odsevníkoma ne sme biti večja od 3 m. Če oblika vozila ne dovoljuje skladnosti s to zahtevo, se ta razdalja lahko poveča na 4 m.

Najbolj zadaj nameščeni odsevník je lahko oddaljen od skrajne zadnje točke vozila največ 1 m.

Na vozilih, ki niso daljša od 6 m, je dovolj, da je en bočni odsevník nameščen v prvi tretjini vozila in/ali v zadnji tretjini vozila.

3.2.17.5 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti: $\beta = 45^{\circ}$ naprej in 45° nazaj.

Navpični koti: $\alpha = 15^{\circ}$ nad in 15° pod vodoravno osjo.

Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5° , če je vgradna višina odsevnika manjša od 750 mm.

3.2.17.6 Usmeritev

Prečno na vzdolžno os vozila.

3.2.17.7 Ostale zahteve

Odsevna površina bočnega odsevnika ima lahko skupne dele s katerokoli drugo bočno svetilko.

3.2.18 Bočna svetilka

3.2.18.1 Prisotnost

Obvezna:

na vseh vozilih, ki so daljša od 6 m, razen za šasije s kabino; pri priklopnem vozilu je treba upoštevati tudi dolžino vlečnega ojesa.

Bočne svetilke kategorije SM1 se uporabljajo na vseh kategorijah vozil; toda bočne svetilke kategorije SM2 se lahko uporabijo na vozilih kategorije M1.

Dovoljeno:

na vseh ostalih vozilih.

Uporabijo se lahko bočne svetilke kategorije SM1 in SM2.

3.2.18.2 Najmanjše število na eni strani

Takšno, da ustreza pravilu o razporeditvi po dolžini (točka 3.2.18.4.3).

3.2.18.3 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.18.4 Razporeditev

3.2.18.4.1 Po širini:

Ni posebnega predpisa.

3.2.18.4.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 350 mm, največ 1.500 mm oziroma 2.100 mm, če oblika nadgradnje vozila ne dopušča upoštevanja višine 1.500 mm.

3.2.18.4.3 Po dolžini:

Najmanj ena bočna svetilka mora biti nameščena v srednji tretjini vozila, najbolj sprednja bočna svetilka pa ne sme biti več kot 3 m oddaljena od najbolj sprednje točke vozila. Pri priklopnih vozilih je treba upoštevati tudi dolžino vlečnega ojesa.

Razdalja med dvema sosednjima bočnima svetilkama ne sme biti večja od 3 m. Če oblika vozila ne dovoljuje skladnosti s to zahtevo, se ta razdalja lahko poveča na 4 m.

Najbolj zadaj nameščena bočna svetilka je lahko oddaljena od skrajne zadnje točke vozila največ 1 m.

Na vozilih, ki niso daljša od 6 m, in na šasijah s kabino je dovolj, da je ena bočna svetilka nameščena v prvi tretjini vozila in/ali v zadnji tretjini skupne dolžine vozila.

3.2.18.5 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti: 45° naprej in 45° nazaj; na vozilih, kjer vgradnja bočnih svetilk ni obvezna, je ta kot lahko zmanjšan na 30° .

Navpični koti: 15° nad in 15° pod vodoravno osjo; navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5° , če je vgradna višina odsevnika manjša od 750 mm.

3.2.18.6 Usmeritev

Prečno na vzdolžno os vozila.

3.2.18.7 Električna vezava

Ni posebnega predpisa.

3.2.18.8 Kontrolna svetilka

Dovoljena. Če obstaja, naj to funkcijo opravlja kontrolna svetilka za prednje in zadnje pozicijske svetilke.

3.2.18.9 Ostale zahteve

Če je skrajna zadnja bočna svetilka kombinirana z zadnjo pozicijsko svetilko, integrirana z zadnjo meglenko ali zavorno svetilko, se fotometrične lastnosti bočne svetilke lahko spremenijo, ko sveti zadnja meglenka ali zavorna svetilka.

3.2.19 Žaromet za dnevno vožnjo

3.2.19.1 Prisotnost

Dovoljena na motornih vozilih.

Prepovedana na priklopnih vozilih.

3.2.19.2 Število

Dva.

3.2.19.3 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.19.4 Razmestitev

3.2.19.4.1 Po širini:

Od navpične vzdolžne srednje ravnine vozila najbolj oddaljeni del navidezne površine žarometov v smeri referenčne osi ne sme biti več kot 400 mm oddaljen od skrajnega zunanjega roba vozila (po širini).

Razdalja med notranjimi robovi navidezni površin v smeri referenčnih osi para žarometov ne sme biti manjša od 600 mm.

Ta razdalja se lahko zmanjša na 400 mm, če je skupna širina vozila manjša od 1.300 mm.

3.2.19.4.2 Po višini:

Najmanj 250 mm, največ 1.500 mm od tal.

3.2.19.4.3 Po dolžini:

Šprejanje na vozilu. Šteje se, da je ta pogoj izpolnjen, če njihova svetloba ne more motiti voznika neposredno ali posredno prek ogledal ali drugih odbojnih površin.

3.2.19.5 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti: 20° navzven in 20° navznoter.

Navpični koti: 10° navzgor in 10° navzdol.

3.2.19.6 Usmeritev

Naprej.

3.2.19.7 Električna povezava

Žarometi za dnevno vožnjo morajo biti tako vezani, da jih ni mogoče vključiti, če nista hkrati vključeni tudi zadnji pozicijski svetilki.

Žarometi za dnevno vožnjo se morajo samodejno izključiti, ko se vključijo glavni žarometi, razen v primeru, ko se le-ti uporabijo za dajanje svetlobnega signala s kratkimi bliski.

3.2.19.8 Kontrolna svetilka

Dovoljena.

4 PRESKUŠANJE VOZILA

4.1 Preskušanje vozila v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 48.01. Ta pravilnik izhaja iz Sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 48.01 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijski službi Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA VOZILA

5.1 Homologacija vozila v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 48.01. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje Odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93).

7 VELJAVNOST

7.1 Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati Odredba o homologiranju cestnih vozil glede na namestitve svetlobne opreme (št. 48.00) - (Uradni list RS, št. 3/95).

7.2 Ta odredba začne veljati:

7.2.1 za tipske homologacije novih tipov vozil 9. februarja 1996 in

7.2.2 9. februarja 1999 za prvo registracijo vsakega vozila v Republiki Sloveniji.

Ljubljana, dne 30. oktobra 1994.

Št. 6.1-03/94-005/47

Minister za znanost
in tehnologijo
Prof. dr. Rado Bohinc l. r.

290.

Na podlagi 121. člena stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 18/91-I in 21/94) izdaja minister za okolje in prostor

ODREDBO

o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja

1. člen

Vrednost točke za ugotovitev vrednosti stanovanja je določena skladno z rastjo vrednosti nemške marke po srednjem tečaju Banke Slovenije in je 140,07 SIT.

2. člen

Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja (Uradni list RS, št. 80/94).

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 361-00-80/91

Ljubljana, dne 17. januarja 1995.

Minister
za okolje in prostor
dr. Pavel Gantar l. r.

291.

Na podlagi 153. člena stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 18/91-I in 21/94) izdaja minister za okolje in prostor

PRAVILNIK

o načinu valorizacije vrednosti lastne udeležbe za pridobitev stanovanjske pravice

1. člen

Lastna udeležba, ki so jo bili imetniki stanovanjske pravice dolžni plačati pred vselitvijo v družbeno stanovanje,

se valorizira glede na leto, v katerem je bila plačana na podlagi količnikov za valorizacijo vrednosti lastne udeležbe.

Količniki za valorizacijo zneska lastne udeležbe so izračunani za vsako leto na stanje 31. december, razen za tekoče leto. Znesek lastne udeležbe (upoštevaje denominacijo iz leta 1989), plačan v določenem mesecu med letom, se najprej valorizira do konca leta z mesečnimi indeksi porasta cen na drobno. Tako dobljen znesek se pomnoži s pripadajočim količnikom, izračunanim na osnovi rasti vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja, in sicer:

Leto, v katerem je bila plačana lastna udeležba	Količnik
1	2
1970	288.023,71
1971	246.174,09
1972	213.350,88
1973	174.559,80
1974	134.590,51
1975	113.843,34
1976	105.891,06
1977	92.315,28
1978	77.844,24
1979	62.208,13
1980	44.585,72
1981	32.109,65
1982	24.829,58
1983	15.485,12
1984	10.000,79
1985	5.561,38
1986	2.803,12
1987	1.008,25
1988	288,73
1989	10,04
1990	4,91
1991	1,85
1992	1,31
1993	1,07
1994 (december)	1,00

2. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati pravilnik o načinu valorizacije vrednosti lastne udeležbe (Uradni list RS, št. 80/94).

3. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 361-00-81/91

Ljubljana, dne 17. januarja 1995

Minister
za okolje in prostor
dr. Pavel Gantar l. r.

292.

Na podlagi prvega odstavka 22. člena zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list SRS, št. 17/78 in Uradni list RS, št. 12/92 in 58/93) izdaja ministrica za pravosodje

NAVODILO

o razporejanju in pošiljanju obsojencev na prestajanje kazni

I. SPLOŠNI DOLOČBI

Okrajno sodišče, pristojno za izvršitev kazni zopora oziroma mladoletniškega zopora po 5. točki 101. člena zakona o sodiščih in 32. členu zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (v nadaljnjem besedilu: ZIKS), in občinski sodnik za prekrške, ki je pristojen za izvršitev kazni zopora po 97. členu ZIKS, pošiljata obsojence, obsojene mladoletnike in osebe, kaznovane z zaporom za prekršek, na prestajanje kazni po tem navodilu.

Po tem navodilu se pošiljajo v kazenske poboljševalne zavode tudi obdolženci, ki jim je sodišče ugodilo, da se oddajo v zavod za prestajanje kazni zopora pred pravno-močnostjo sodbe (36. člen ZIKS).

II. POŠILJANJE NA PRESTAJANJE KAZNI ZAPORA V KAZENSKE POBOLJŠEVALNE DOMOVE

Okrajno sodišče pošilja na prestajanje kazni zopora in mladoletniškega zopora v kazenske poboljševalne domove po naslednjem razporedu:

1. V Kazenski poboljševalni dom Dob pri Mirni:

– polnoletne obsojence z območja vseh sodnih okrožij v Republiki Sloveniji, ki so obsojeni na kazen zopora, daljšo od enega leta in šest mesecev, ali jim ostanek kazni po vštetju pripora presega eno leto in šest mesecev zopora;

– mlajše polnoletne obsojence (do 23. leta starosti) z območja vseh sodnih okrožij v Republiki Sloveniji, ki so obsojeni na kazen zopora, daljšo od dveh let, ali jim ostanek kazni po vštetju pripora presega dve leti zopora;

2. V Kazenski poboljševalni dom Ig pri Ljubljani:

– polnoletne obsojenke z območja vseh sodnih okrožij v Republiki Sloveniji, ki so obsojene na kazen zopora, daljšo od dveh mesecev, ali jim ostanek kazni po vštetju pripora presega dva meseca zopora;

– mlajše polnoletne obsojenke (do 23. leta starosti) z območja vseh sodnih okrožij v Republiki Sloveniji;

– mladoletnice, obsojene na kazen mladoletniškega zopora, z območja vseh sodnih okrožij v Republiki Sloveniji (ki jo prestajajo v posebnem oddelku za mladoletnice);

– polnoletne obsojenke z območja sodnega okrožja Ljubljana in Kranj ne glede na višino izrečene kazni zopora.

3. V Kazenski poboljševalni dom za mladoletnike Celje:

– mladoletnike, obsojene na kazen mladoletniškega zopora, iz območja vseh sodnih okrožij v Republiki Sloveniji;

– mlajše polnoletne obsojence (do 23. leta starosti) z območja vseh sodnih okrožij v Republiki Sloveniji, ki so obsojeni na kazen zopora nad eno do dveh let ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega dveh let zopora;

– mlajše polnoletne obsojence (do 23. leta starosti) z območja sodnega okrožja Celje, ki so obsojeni na kazen do dveh let zopora ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega dveh let zopora.

III. POŠILJANJE NA PRESTAJANJE KAZNI V ZAPORE

Okrajna sodišča pošiljajo na prestajanje kazni zopora obsojence, ki so obsojeni na kazen zopora do enega leta in šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega enega leta in šest mesecev zopora, in polnoletne obsojenke, ki so obsojene na kazen zopora do dveh mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega dveh mesecev zopora, ter mlajše polnoletne obsojence (do 23. leta starosti), ki so obsojeni na kazen zopora do enega leta ali jim

ostanek kazni po vštetju pripora ne presega enega leta zapora, v zapore po naslednjem razporedu:

1. V Zapore Ljubljana:

– obsojence (tudi mlajše polnoletnike) z območja sodnega okrožja Ljubljana;

– obsojence z območja sodnega okrožja Kranj, Krško in Novo mesto (tudi mlajši polnoletniki), če so obsojeni na kazen zapora nad šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora presega šest mesecev zapora.

2. V Oddelek zaporov Novo mesto pri Zaporih Ljubljana:

– obsojence z območja sodnega okrožja Krško in Novo mesto, če so obsojeni na kazen zapora do šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega šest mesecev zapora;

– mlajše polnoletne obsojence (do 23. leta starosti), če so obsojeni na kazen zapora do šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega šest mesecev zapora;

– obsojenke z območja sodnega okrožja Krško in Novo mesto, če so obsojene na kazen zapora do dva meseca ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega dveh mesecev zapora.

3. V Oddelek zaporov Radovljica pri Zaporih Ljubljana:

– obsojence z območja sodnega okrožja Kranj, če so obsojeni na kazen zapora do šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega šest mesecev zapora;

– mlajše polnoletne obsojence (do 23. leta starosti), če so obsojeni na kazen zapora do šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega šest mesecev zapora.

4. V Zapore Maribor:

– obsojence z območja sodnega okrožja Maribor in Celje;

– obsojence z območja sodnega okrožja Murska Sobota, če so obsojeni na kazen zapora nad šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora presega šest mesecev zapora;

– mlajše polnoletne obsojence (do 23. leta starosti), če so obsojeni na kazen zapora do enega leta ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega enega leta zapora;

– obsojenke z območja sodnega okrožja Maribor, Ptuj in Slovenj Gradec, če so obsojene na kazen zapora do dveh mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega dveh mesecev zapora.

5. V Oddelku zaporov Murska Sobota pri Zaporih Maribor:

– obsojence z območja sodnega okrožja Murska Sobota, če so obsojeni na kazen zapora do šestih mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega šest mesecev zapora;

– mlajše polnoletne obsojence (do 23. leta starosti), če so obsojeni na kazen zapora do šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega šest mesecev zapora;

– obsojenke z območja sodnega okrožja Murska Sobota, če so obsojene na kazen zapora do dveh mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega dveh mesecev zapora.

6. V Zapore Celje:

– obsojenke z območja sodnega okrožja Celje, če so obsojene na kazen zapora do dveh mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega dveh mesecev zapora.

7. V Zapore Koper:

– obsojence in obsojenke z območja sodnega okrožja Koper;

– mlajše polnoletne obsojence (do 23. leta starosti), če so obsojeni na kazen zapora do enega leta ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega enega leta zapora.

8. V Oddelek zaporov Nova Gorica pri Zaporih Koper:

– obsojence in obsojenke z območja sodnega okrožja Nova Gorica;

– mlajše polnoletne obsojence (do 23. leta starosti), če so obsojeni na kazen zapora do enega leta ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega enega leta zapora.

IV. POŠILJANJE NA PRESTAJANJE KAZNI ZAPORA V ODPRTE KAZENSKKE POBOLJŠEVALNE ZAVODE IN ODDELKE

Obsojence (tudi mlajše polnoletnike), obsojene zaradi storitve kaznivega dejanja zoper varnost javnega prometa (enaintrideseto poglavje Kazenskega zakonika Republike Slovenije; Uradni list RS, št. 63/94), in na podlagi tretjega odstavka 107. člena citiranega zakonika tiste obsojence, ki so obsojeni na kazen zapora do treh let, pošilja pristojno okrajno sodišče na prestajanje kazni zapora v odprte kazenske poboljševalne zavode in oddelke po naslednjem razporedu:

1. V Odprti kazenski poboljševalni dom Rogoza Maribor:

– obsojence z območja sodnega okrožja Maribor, Ptuj, Slovenj Gradec in Celje;

– obsojence z območja sodnega okrožja Murska Sobota, ki so bili obsojenci na kazen zapora nad šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora presega šest mesecev zapora.

2. V Kazenski poboljševalni dom Dob pri Mirni, Odprti oddelek Hotemež:

– obsojence z območja sodnega okrožja Krško in Novo mesto, če so obsojeni na kazen zapora nad šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora presega šest mesecev zapora.

3. V Kazenski poboljševalni dom Ig pri Ljubljani, Odprti oddelek:

– obsojenke z območja vseh sodnih okrožij v Republiki Sloveniji, če so obsojene na kazen zapora nad dva meseca ali jim ostanek kazni po vštetju pripora presega dva meseca zapora;

– mladoletne obsojenke, obsojene na mladoletniški zapor, z območja vseh sodnih okrožij v Republiki Sloveniji.

4. V Kazenski poboljševalni dom za mladoletnike Celje:

– mladoletne obsojence, obsojene na mladoletniški zapor, z območja vseh sodnih okrožij v Republiki Sloveniji.

5. V Zapore Maribor, Odprti oddelek:

– obsojenke z območja sodnega okrožja Maribor, Ptuj in Slovenj Gradec, če so obsojene na kazen zapora do dveh mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega dveh mesecev zapora.

6. V Zapore Maribor, Oddelek zaporov Murska Sobota (odprti oddelek).

– obsojenke z območja sodnega okrožja Murska Sobota, če so obsojene na kazen zapora do dveh mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega dveh mesecev zapora.

7. V Zapore Celje, Odprti oddelek:

– obsojenke z območja sodnega okrožja Celje, če so obsojene na kazen zapora do dveh mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega dveh mesecev zapora.

8. V Zapore Ljubljana, Odprti oddelek Ig:

– obsojence z območja sodnega okrožja Ljubljana;

– obsojence z območja sodnega okrožja Kranj, če so obsojeni na kazen zapora nad eno leto ali jim ostanek kazni po vštetju pripora presega eno leto zapora.

9. V Zapore Ljubljana, Oddelek zaporov Novo mesto (odprti oddelek):

– obsojence z območja sodnega okrožja Krško in Novo mesto, če so bili obsojeni na kazen zavora do šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega šest mesecev zavora;

– obsojenke z območja sodnega okrožja Krško in Novo mesto, če so obsojene na kazen zavora do dveh mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega dveh mesecev zavora.

10. V Zapore Ljubljana, Oddelek zavorov Radovljica (odprti oddelek):

– obsojence z območja sodnega okrožja Kranj, če so bili obsojeni na kazen zavora do enega leta ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega enega leta zavora.

11. V Zapore Koper, Odprti oddelek:

– obsojence z območja sodnega okrožja Koper;

– obsojenke z območja sodnega okrožja Koper, če so bile obsojene na kazen zavora do dveh mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega dveh mesecev zavora.

12. V Zapore Koper, Oddelek zavorov Nova Gorica (odprti oddelek):

– obsojence z območja sodnega okrožja Nova Gorica;

– obsojenke z območja sodnega okrožja Nova Gorica, če so bile obsojene na kazen zavora do dveh mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega dveh mesecev zavora.

V. POŠILJANJE NA PRESTAJANJE KAZNI ZAVORA V POLODPRTI ODDELKE KAZENSKIH POBOLJŠEVALNIH ZAVODOV

Pristojno okrajno sodišče lahko na podlagi tretjega odstavka 107. člena Kazenskega zakonika Republike Slovenije razporeja obsojence na prestajanje kazni zavora v polodprte oddelke kazenskih poboljševalnih zavodov po naslednjem razporedu:

1. V polodprti oddelek Slovenska vas pri Kazenskem poboljševalnem zavodu Dob pri Mirni:

– polnoletne obsojence z območja vseh sodnih okrožij v Republiki Sloveniji, če so obsojeni na kazen zavora nad eno leto in šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora presega eno leto in šest mesecev zavora;

– mlajše polnoletne obsojence (do 23. leta starosti) z območja vseh sodnih okrožij v Republiki Sloveniji, če so obsojeni na kazen zavora nad dve leti ali jim ostanek kazni po vštetju pripora presega dve leti zavora.

2. V polodprti oddelek pri Kazenskem poboljševalnem domu Ig:

– polnoletne in mlajše polnoletne obsojence ter obsojenke, obsojene na mladoletniški zavor, z območja vseh sodnih okrožij v Republiki Sloveniji.

3. V polodprti oddelek pri Kazenskem poboljševalnem domu za mladoletnike Celje:

– mladoletne obsojence, obsojene na mladoletniški zavor, z območja vseh sodnih okrožij v Republiki Sloveniji;

– mlajše polnoletne obsojence (do 23. leta starosti) z območja vseh sodnih okrožij v Republiki Sloveniji, če so obsojeni na kazen zavora do dveh let ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega dveh let zavora.

4. V polodprti oddelek pri Zaporih Maribor:

– polnoletne obsojence z območja sodnih okrožij Celje, Maribor, Ptuj in Slovenj Gradec, če so obsojeni na kazen zavora do enega leta in šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega enega leta in šest mesecev zavora;

– polnoletne obsojence z območja sodnega okrožja Murska Sobota, če so obsojeni na kazen zavora nad šest mesecev do enega leta in šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju

pripora presega šest mesecev in ni daljši kot eno leto in šest mesecev.

5. V polodprti oddelek pri Oddelku zavorov Murska Sobota:

– polnoletne obsojence z območja sodnega okrožja Murska Sobota, če so obsojeni na kazen zavora do šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega šest mesecev zavora.

6. V polodprti oddelek pri Zaporih Ljubljana:

– polnoletne obsojence z območja sodnega okrožja Ljubljana, če so obsojeni na kazen zavora do enega leta in šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega enega leta in šest mesecev zavora;

– polnoletne obsojence z območja sodnih okrožij Kranj, Krško in Novo mesto, če so bili obsojeni na kazen zavora nad šest mesecev do enega leta in šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora presega šest mesecev in ni daljši kot eno leto in šest mesecev zavora.

7. V polodprti oddelek pri Oddelku zavorov Novo mesto:

– polnoletne obsojence z območja sodnih okrožij Krško in Novo mesto, če so obsojeni na kazen zavora do šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega šest mesecev zavora.

8. V polodprti oddelek pri Oddelku zavorov Radovljica:

– polnoletne obsojence z območja sodnega okrožja Kranj, če so obsojeni na kazen zavora do šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega šest mesecev zavora.

9. V polodprti oddelek pri Zaporih Koper:

– polnoletne obsojence z območja sodnega okrožja Koper, če so obsojeni na kazen zavora do enega leta in šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega enega leta in šest mesecev zavora.

10. V polodprti oddelek pri Oddelku zavorov Nova Gorica:

– polnoletne obsojence z območja sodnega okrožja Nova Gorica, če so obsojeni na kazen zavora do enega leta in šest mesecev ali jim ostanek kazni po vštetju pripora ne presega enega leta in šest mesecev zavora.

VI. POŠILJANJE NA PRESTAJANJE KAZNI ZAVORA, IZREČENE V POSTOPKU O PREKRŠKU

Pristojni občinski sodnik za prekrške pošlje osebe, kaznovane s kaznijo zavora za prekršek, ali če je odredil, da se odločba izvrši takoj, na prestajanje kazni po naslednjem razporedu:

1. V Zapore v Celju:

osebe z območja občin Celje, Vojnik, Štore, Laško, Radeče, Mozirje, Gornji Grad, Ljubno, Luče, Nazarje, Slovenske Konjice, Vitanje, Zreče, Šentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah, Kozje, Podčetrtek, Rogaška Slatina, Rogatec, Velenje, Šmartno ob Paki, Šoštanj in Žalec.

2. V Zapore v Kopru:

osebe z območja občin Ilirska Bistrica, Postojna, Pivka, Sežana, Divača, Hrpelje-Kozina, Komen, Koper, Izola in Piran.

3. V Zapore v Ljubljani:

moške oziroma v Kazenskem poboljševalnem domu Ig pri Ljubljani ženske z območja občin Ljubljana, Dol pri Ljubljani, Medvode, Vodice, Brezovica, Ig, Škofljica, Velike Lašče, Dobrova-Horjul-Polhov Gradec, Cerknica, Loška dolina, Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče, Grosuplje, Dobropolje, Ivančna Gorica, Hrastnik, Kamnik, Kočevje, Osilnica, Litija, Logatec, Ribnica, Loški potok, Trbovlje, Vrhnika, Borovnica in Zagorje ob Savi.

4. V Zapore v Mariboru:

osebe z območja občin Dravograd, Lenart, Maribor, Duplek, Rače-Fram, Starše, Ormož, Ptuj, Destrič-Trnovska vas, Dornova, Gorišnica, Juršinci, Kidričevo, Majšperk, Videm, Zavrč, Radlje ob Dravi, Muta, Podvelka-Ribnica, Vuzenica, Ravne-Prevalje, Črna na Koroškem, Mežica, Slovenj Gradec, Mislinja, Ruše, Pesnica, Kungota, Šentilj in Slovenska Bistrica.

5. V oddelku zaporov Nova Gorica pri Zaporih v Kopru:

osebe z območja občin Ajdovščina, Vipava, Idrija, Cerklje, Tolmin, Bovec, Kobarid, Nova Gorica, Brda, Kanal in Miren-Kostanjevica.

6. V oddelku zaporov Novo mesto pri Zaporih v Ljubljani:

osebe z območja občin Novo mesto, Šentjernej, Škocjan, Brežice, Črnomelj, Semič, Krško, Metlika, Sevnica in Trebnje.

7. V oddelku zaporov Murska Sobota pri Zaporih Maribor:

osebe z območja občin Gornja Radgona, Radenci, Sv. Jurij, Lendava, Črenšovci, Kobilje, Odranci, Turnišče, Ljutomer, Murska Sobota, Beltinci, Cankovo-Tišina, Gornji Petrovci, Hodoš-Šalovci, Kuzma, Moravske Toplice, Puconci, Rogaševci.

8. V oddelku zaporov Radovljica pri Zaporih Ljubljana:

osebe z območja občin Jesenica, Kranjska Gora, Kranj, Cerklje na Gorenjskem, Naklo, Preddvor, Šenčur, Radovljica, Bled, Bohinj, Škofja Loka, Gorenja vas-Poljane, Železniki, Žiri in Trzin.

VII. POŠILJANJE NA PRESTAJANJE KAZNI ZAPORA, IZREČENA TUJIM DRŽAVLJANOM

Po razporedu, ki je določen s tem navodilom, pošilja pristojno okrajno sodišče na prestajanje kazni zavora tudi tuje državljanke oziroma tujce, ki so brez državljanstva.

VIII. KONČNI DOLOČBI

Z dnem, ko začne veljati to navodilo, preneha veljati navodilo o razporejanju in pošiljanju obsojencev na prestajanje kazni v kazenske poboljševalne zavode (Uradni list SRS, št. 17/79).

To navodilo začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 792-1/95

Ljubljana, dne 3. januarja 1995.

Meta Zupančič l. r.
Ministrica za pravosodje

293.

Na podlagi 84. člena zakona o računovodstvu (Uradni list SFRJ, št. 12/89, 35/89, 3/90, 42/90 in 61/90) v skladu s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) Zavod Republike Slovenije za statistiko objavlja

K O E F I C I E N T E
rasti cen

Koeficiente rasti cen industrijskih izdelkov pri proizvajalcih od posameznih mesecev leta 1994 do decembra 1994 v Republiki Sloveniji

I	II	III	IV	V	VI
0,169	0,144	0,139	0,131	0,124	0,109
VII	VIII	IX	X	XI	XII
0,094	0,082	0,065	0,031	0,015	0,000

Koeficient rasti cen na drobno od posameznih mesecev leta 1994 do decembra 1994 v Republiki Sloveniji

I	II	III	IV	V	VI
0,166	0,151	0,139	0,115	0,104	0,086
VII	VIII	IX	X	XI	XII
0,074	0,063	0,047	0,026	0,011	0,000

Št. 052-07-15/95

Ljubljana, dne 11. januarja 1995.

Tomaž Banovec l. r.
Direktor
Zavoda Republike Slovenije
za statistiko

294.

Ustavno sodišče je v postopku za oceno zakonitosti, začetem na pobudo Jožefa Požuna iz Velenja, na seji dne 15. 12. 1994

u g o t o v i l o

Odlok o načinu določanja vrednosti kmetijskih zemljišč, gozdov in zemljišč, uporabljenih za gradnjo, v postopku denacionalizacije (Uradni list RS, št. 16/92, 21/92) ni v neskladju z ustavo in zakonom.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnik izpodbija odlok o načinu določanja vrednosti kmetijskih zemljišč, gozdov in zemljišč, uporabljenih za gradnjo, v postopku denacionalizacije in trdi, da odlok nezakonito jemlje upravičencem do denacionalizacije pravico do ustrezne odškodnine za zemljišča, uporabljena za gradnjo, ker določa višino odškodnine le za dve vrsti zemljišč, to je za kmetijsko zemljišče in gozdove, ne določa pa količnika za izračun odškodnine za zemljišča, uporabljena za gradnjo, čeprav je po zakonu o denacionalizaciji (v nadaljevanju: ZDen) to posebna vrsta zemljišč. Če bi imel zakon namen izenačiti odškodnino za vse vrste zemljišč, potem bi poznal le izraz zemljišča in ne bi uporabil izrazov za vse tri vrste zemljišč. Po pobudnikovem mnenju zakon določa različne odškodnine za različna zemljišča, pri čemer so gradbena zemljišča najdražja. Odlok pa je izračun odškodnine za zemljišča, uporabljena za gradnjo, izpustil.

2. Vlada v svojem mnenju navaja, da je odlok izdala po pooblastilu tretjega odstavka 44. člena ZDen in je torej

podzakonski predpis za vrednotenje kmetijskih zemljišč in gozdov, ki so bila kot taka opredeljena v času podržavljenja, tudi če so bila po podržavljenju uporabljena za gradnjo. Njihova vrednost je odvisna od donosnosti in namembnosti v kmetijski oziroma gozdni proizvodnji, kar je izraženo v katastrskem okraju, kulturi in razredu. Vrednost stavbnih zemljišč, zazidanih in nezazidanih, pa se določa po kriterijih iz navodila, sprejetega na podlagi prvega odstavka 85. člena ZDen, in izhaja iz kriterijev funkcionalnosti, uporabnosti in lokacije zemljišč ter opremljenosti s komunalnimi objekti in napravami. Vlada je pri oblikovanju rešitev v izpodbijanem odloku izhajala iz prvega odstavka 44. člena ZDen, po katerem se vrednost podržavljenega premoženja določi po stanju ob času podržavljenja in ob upoštevanju njegove sedanje vrednosti.

Vlada meni, da tretji odstavek 44. člena ZDen ne daje podlage za vrednotenje stavbnih zemljišč, temveč le zemljišč, ki so bila podržavljena kot kmetijska oziroma gozdna in so po podržavljenju ostala taka ali pa so bila po podržavljenju namenjena za gradnjo. Strokovna podlaga za odlok je bila enotna metodologija za ugotavljanje vrednosti kmetijskih zemljišč in gozdov (Uradni list SRS, št. 10/87 in 30/89), ki se uporablja za ugotavljanje tržne vrednosti kmetijskih zemljišč in gozdov na podlagi 26. člena zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 1/79, 11/81, 1/86, 5/90 in Uradni list RS, št. in 9/91) še danes v primeru razlastitve kmetijskega zemljišča ali gozda zaradi gradnje. Na podlagi metodologije so bile izračunane osnovne vrednosti kmetijskih zemljišč in gozdov, korigirane z dejanskimi vrednostmi na terenu, kar so opravili sodni cenilci. Dejanska vrednost zemljišča se izračuna s pomočjo količnikov, ki so različni glede na katastrski okraj, katastrsko kulturo in katastrski razred. S tem je po mnenju vlade izpodbijani odlok v celoti upošteval z ZDen določene kriterije za vrednotenje kmetijskih zemljišč, gozdov in zemljišč, uporabljenih za gradnjo. Po mnenju vlade je ustavno, zakonito in pravično, da se denacionalizacijskim upravičencem, ki jim je bilo nacionalizirano kmetijsko ali gozdno zemljišče, prizna odškodnina po odloku, čeprav je bila tem zemljiščem pozneje spremenjena namembnost. Podržavljena zemljišča niso bila komunalno opremljena, k spremembi statusa zemljišča po podržavljenju prejšnji lastnik ni ničesar prispeval. Nesprejemljivo bi bilo torej, da bi denacionalizacijski upravičenci prejeli odškodnino za stavbno zemljišče in s tem pridobili privilegirani položaj glede na upravičence, ki se jim sedaj razlašajo kmetijska zemljišča in gozdovi zaradi gradnje.

Vlada zaključuje, da je z izpodbijanim odlokom dosledno izvedena določba tretjega odstavka 44. člena ZDen in da izpodbijani odlok ni v neskladju z ustavo in ZDen.

B)

1. Prvi odstavek 44. člena ZDen določa, da se vrednost podržavljenega premoženja določi po stanju premoženja v času podržavljenja in ob upoštevanju njegove sedanje vrednosti.

Tretji odstavek 44. člena ZDen pooblašča vlado, da izda podzakonski akt, s katerim bo za ugotavljanje vrednosti kmetijskih zemljišč, gozdov in zemljišč, uporabljenih za gradnjo, ki se v postopkih denacionalizacije ne vračajo, uredila način vrednotenja. Pri tem zakon vladi določa kriterije, ki bodo podlaga za izdelavo akta. Tako se vrednost teh zemljišč določi glede na katastrsko kulturo, katastrski razred in katastrski okraj. Odlok, izhajajoč iz tretjega odstavka 44. člena ZDen, v 1. členu opredeljuje svojo vsebino in določa, da ureja način vrednotenja podržavljenih kmetijskih zemljišč, gozdov in zemljišč, uporabljenih za gradnjo, ne glede na to, ali jim je bila po podržavljenju spremenjena namembnost.

V skladu s 120. členom ustave so upravni organi pri izvajanju predpisov iz njihove pristojnosti vezani na okvir, ki ga določata ustava in zakon, podzakonske predpise pa lahko izdajajo le, če imajo za to podlago v zakonu in v okviru zakonskih določb. Upravni organi s svojimi akti ne morejo spremeniti ali samostojno urejati pravic in obveznosti, te lahko v skladu z načeli delitve oblasti ureja le zakon. Upravni predpis sme zakonsko normo dopolnjevati le do te mere, da z dopolnjevanjem ne uvaja originalnih nalog države in da z zakonom urejenih pravic in obveznosti ne zožuje; stremeti mora le za tem, da zakonsko normo dopolni tako, da bo dosežen njen cilj.

V skladu z ZDen gre denacionalizacijskim upravičencem pravica do odškodnine, ko nepremičnine ni mogoče vrniti v last in posest oziroma na njej vzpostaviti lastninske pravice ali lastninskega deleža. Pri določanju višine odškodnine je temeljni princip zakona, da se ta odmerja za podržavljeno premoženje po stanju premoženja v času podržavljenja in ob upoštevanju sedanje vrednosti (prvi odstavek 44. člena, drugi odstavek 85. člena ZDen).

2. Zemljišča, ki so ob podržavljenju bila kmetijska ali gozdna, po podržavljenju pa se je njihova namembnost spremenila, ker so bila uporabljena za gradnjo, torej ob denacionalizaciji niso več kmetijska ali gozdna. Iz tega razloga je moral taka zemljišča zakonodajalec pri urejanju podlage za njihovo vrednotenje v okviru kmetijskih zemljišč in gozdov posebej navesti ter jih na ta način izločiti iz vrednotenja po kriterijih, po katerih se vrednotijo stavbna zemljišča. ZDen v tretjem odstavku 44. člena torej ne ureja treh kategorij zemljišč, kot to zatrjuje pobudnik, ampak določa podlago za vrednotenje podržavljenih kmetijskih in gozdnih zemljišč, med katere šteje tudi tista zemljišča, ki so kot kmetijska ali gozdna bila podržavljena, ob denacionalizaciji pa tega statusa nimajo več.

Ustavno sodišče sprejema stališča, ki jih je navedla v svojem mnenju vlada, zavrača pa navedbe pobudnika, da je ZDen v tretjem odstavku 44. člena uredil tri vrste zemljišč, medtem ko naj bi bil izpodbijani odlok določil le dve vrsti, opustil pa določitev količnika za zemljišča, namenjena za gradnjo, ter da je zato v nasprotju z zakonom.

Rešitev zakona, ki opredeljuje enotne kriterije za vrednotenje kmetijskih zemljišč, gozdov in zemljišč, uporabljenih za gradnjo, in na njegovi podlagi izdanega odloka je v skladu z načelom, da se odškodnina za nacionalizirano premoženje, ki se ne vrača, določi po stanju v času podržavljenja in njegovi sedanji vrednosti.

Po oceni ustavnega sodišča ZDen vladi ne daje pooblastila, da bi ta za zemljišča, ki so bila podržavljena kot kmetijska ali gozdna, določila drugačne količnike za odmero odškodnine kot za kmetijska in gozdna zemljišča. To bi, kot rečeno, privedlo do kršenja temeljnega zakonskega kriterija, ki ga ZDen postavlja v prvem odstavku 44. člena in drugem odstavku 85. člena, denacionalizacijske upravičence, katerih zemljišča so se po podržavljenju uporabila za gradnjo, pa bi postavilo v privilegirani položaj. Ti upravičenci bi bili upravičeni do višje odškodnine kot upravičenci, ki jim je bilo zemljišče podržavljeno, njegova namembnost pa se po podržavljenju ni spremenila. Zemljišča, ki so bila podržavljena kot kmetijska ali gozdna, komunalno niso bila urejena in denacionalizacijski upravičenci k njihovi povečani vrednosti pred podržavljenjem in po njem niso ničesar prispevali. Kriteriji, ki jih je zakon določil kot osnovo za ugotavljanje vrednosti podržavljenih nepremičnin, upoštevajo vse bistvene elemente, od katerih je odvisna vrednost zemljišča. Prav tako glede na izhodišča ZDen ni nikarkršnega razloga, da bi se denacionalizacijskim upravičencem odmerjala višja odškodnina in po drugačnih merilih, kot se odmerja danes

strankam v postopku razlastitve kmetijskih zemljišč in gozdov zaradi gradnje.

3. Nacionalizacija premoženja je bila izvedena na podlagi predpisov, navedenih v 3. členu ZDen, predpisov, izdanih do uveljavitve ustave SFRJ iz leta 1963, ki niso navedeni v 3. členu ZDen, ukrepov državnih organov ali predstavnikov države brez pravnega naslova ter na podlagi pravnih poslov, sklenjenih zaradi grožnje, sile ali zvižaje državnega organa oziroma predstavnika oblasti. Po oceni ustavnega sodišča so bila kmetijska in gozdna zemljišča, ne glede na pravno podlago poddržavljenja, nacionalizirana kot kmetijska oziroma gozdna, če v načrtih stanovanjske in komunalne gradnje niso bila predvidena za zazidavo, namembnost pa jim tudi s samim predpisom, ki je bil podlaga za nacionalizacijo, ni bila spremenjena. Drugačen pravni status pa imajo po oceni ustavnega sodišča tista zemljišča, ki so bila opredeljena kot stavbna v načrtih stanovanjsko komunalne gradnje, oziroma tista, ki jim je namembnost spremenil sam nacionalizacijski predpis. Tako je zakon o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč (Uradni list FLRJ, št. 52/58) določal, da se kot gradbena zemljišča nacionalizirajo vsa zazidana in nezazidana zemljišča, ki ležijo v ožjih gradbenih okoliših mest in naselij mestnega značaja (34. člen). Za določitev teh okolišev je zakon pooblastil republiški izvršni svet, pri čemer je ožji gradbeni okoliš obsegal tista območja, ki so bila urbanistično že zgrajena in ki naj bi bila po planirani stanovanjski in komunalni graditvi v doglednem času zazidana.

Na podlagi zakonskega pooblastila (citiranega zakona o nacionalizaciji) in planov stanovanjske in komunalne graditve je torej odlok izvršnega sveta opredelil zazidana in nezazidana gradbena zemljišča in ustavno sodišče ocenjuje, da so bila taka zemljišča zato nacionalizirana kot gradbena. Odškodnina zanje bi se torej morala odmeriti v skladu z navodili o merilih za ocenjevanje vrednosti poddržavljenih premičnin, nepremičnin, podjetij oziroma premoženja (Uradni list RS, št. 23/92), ne glede na to, ali se je odločba o nacionalizaciji glasila na stavbno ali kmetijsko oziroma gozdno zemljišče. Tak zaključek izhaja iz vsebine 3. točke II. poglavja zakona o poddržavljenju najemnih zgradb in gradbenih zemljišč.

Zemljišča, ki pa so, kot rečeno, bila poddržavljena kot kmetijska ali gozdna, sprememba njihove namembnosti pa v planih ali v nacionalizacijskem predpisu ni bila predvidena, po oceni ustavnega sodišča ne predstavljajo posebne kategorije stavbnih zemljišč, čeprav je bila pozneje njihova namembnost spremenjena.

Katera zemljišča so bila poddržavljena na podlagi zakona o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč ali na podlagi drugih predpisov in v skladu s plani stanovanjske in komunalne gradnje, je dejansko vprašanje, ki ga bo potrebno ugotoviti v posameznih postopkih denacionalizacije. Če bodo torej organi, pristojni za vodenje denacionalizacijskih postopkov, ugotovili, da je podan pravni temelj za vrednotenje nacionaliziranega kmetijskega ali gozdnega zemljišča kot gradbenega, bodo upravičencem odmerili odškodnino v skladu z merili iz navodil o merilih za ocenjevanje vrednosti poddržavljenih premičnin, nepremičnin, podjetij oziroma premoženja, ne pa kot za zemljišče posebne kategorije, ki ni ne kmetijsko, ne gozdno in ne stavbno. Vsa druga nacionalizirana kmetijska in gozdna zemljišča, ki so po poddržavljenju bila uporabljena za gradnjo, pa je torej potrebno obravnavati v skladu z izpodbijanem odlokom po pravnem statusu, kot so ga zemljišča imela ob nacionalizaciji.

4. Merila za ocenjevanje vrednosti poddržavljenega stavbnega zemljišča je določilo navodilo o merilih za ocenjevanje vrednosti poddržavljenih premičnin, nepremičnin, podjetij ozi-

roma premoženja (Uradni list RS, št. 23/92). Ustavnost in zakonitost 11. in 13. člena navodil je ustavno sodišče v postopku pod št. U-I-82/92, katerega pobudnik je bil tudi pobudnik iz tega postopka, že presojal (odločba je bila objavljena v Uradnem listu RS, št. 65/93). Ustavno sodišče je v tej zvezi odločilo, da se prvi in drugi odstavek 11. člena navodil odpravita, ker vsebinsko opredeljujeta stavbna zemljišča in s tem presegata zakonsko pooblastilo. Menilo je, da bi navodilo, ki je bilo izdano na podlagi 85. člena ZDen, moralo določiti le kriterije oziroma metodologijo za vrednotenje posameznih vrst stavbnih zemljišč, ne pa samostojno opredeljevati, katera zemljišča se štejejo za stavbna.

V zvezi s 13. členom navodil je ustavno sodišče ugotovilo, da niso v neskladju z ustavo in zakonom. Menilo je, da izbrano merilo oziroma metoda navodila sledi zakonskemu načelu. Stavbna zemljišča se v skladu z navodilom vrednotijo različno glede na to, ali so zazidana, nezazidana, komunalno opremljena ali komunalno neopremljena. Taka različna dejanska stanja pa opravičujejo različno odškodnino.

5. Ustavno sodišče ugotavlja, da je vlada z izpodbijanem odlokom dosledno uredila način vrednotenja poddržavljenih kmetijskih zemljišč in gozdov ter zemljišč, ki so bila kot kmetijska ali gozdna poddržavljena, pa imajo danes status stavbnega zemljišča, ker so bila po poddržavljenju uporabljena za gradnjo, v času poddržavljenja pa v planih stanovanjske in komunalne izgradnje niso bila načrtovana za gradnjo.

Za kmetijska in gozdna zemljišča, ki so po planih stanovanjske in komunalne graditve že bila opredeljena kot gradbena ali pa jim je to namembnost določil nacionalizacijski predpis, pa se odškodnina odmerja v skladu z navodili kot za nezazidana stavbna zemljišča, čeprav so bila v odločbah in drugih pravnih aktih, s katerimi so bila poddržavljena, obravnavana kot kmetijska ali gozdna.

C)

To odločbo je ustavno sodišče sprejelo na podlagi prvega odstavka 21. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki dr. Peter Jambrek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm in dr. Lojze Ude. Odločba je bila sprejeta soglasno.

Št. U-I-42/93-15

Ljubljana, dne 15. decembra 1994.

Predsednik
dr. Tone Jerovšek l. r.

295.

Na podlagi 25. in 29. člena zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) in sklepa o izdajanju blagajniških zapisov Banke Slovenije (Uradni list RS, št. 28/91) izdaja 16. 1. 1995 guverner Banke Slovenije

S K L E P
o spremembi sklepa o drugi izdaji blagajniškega zapisa
Banke Slovenije z nakupnim bonom

1. V prvem odstavku 1. točke sklepa o drugi izdaji blagajniškega zapisa Banke Slovenije z nakupnim bonom (Uradni list RS, št. 69/94) se besedilo "osem milijard tolarjev" nadomesti z besedilom "dvanajst milijard tolarjev".

2. Ta sklep začne veljati z dnem, ko je izdan.

Št. 22-0238-1/94

Ljubljana, dne 16. januarja 1995.

Guverner
Banke Slovenije
dr. France Arhar l. r.

296.

Na podlagi 1. točke sklepa o načinu valorizacije osnove za nadomestilo med zadržanostjo od dela (Uradni list RS, št. 32/92) objavlja Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije

**POVPREČNI INDEKS RASTI
povprečnih bruto plač v Republiki Sloveniji v obdobju
september–november 1994**

Povprečni indeks rasti povprečnih bruto plač v Republiki Sloveniji v obdobju september–november 1994 za izračun nadomestil med zadržanostjo od dela za mesec december 1994 znaša 103,11.

Št. 501-1/1-95

Ljubljana, dne 17. januarja 1995.

Zavod za zdravstveno
zavarovanje Slovenije
Franc Košir, dipl. jur. l. r.
Generalni direktor

297.

Na podlagi 54. člena zakona o zavarovalnicah (Uradni list RS, št. 64/94) in 5. točke sklepa o določitvi kontnega okvira za zavarovalnice (Uradni list RS, št. 80/94) objavlja Slovenski inštitut za revizijo

**NAVODILO
za uskladitev računovodskih evidenc zavarovalnic s
slovenskimi računovodskimi standardi in kontnim
okvirom**

I. LETNI OBRAČUN ZA LETO 1994

Zavarovalnice, ki so bile ustanovljene po zakonu o temeljnih sistema premoženjskega in osebnega zavarovanja (Uradni list SFRJ, št. 17/90 in 82/90), sestavijo letni obračun za leto 1994 v skladu s tem zakonom in zakonom o računovodstvu (Uradni list SFRJ, št. 12/89, 35/89, 3/90, 42/90 in 61/90, ter Uradni list RS, št. 42/90, 30/93 in 32/93) ter predložijo izpolnjene predpisane obrazce do 28. februarja 1995 Uradu za zavarovalni nadzor in Agenciji Republike Slovenije za plačilni promet, nadziranje in informiranje.

**II. USKLADITEV RAČUNOVODSKIH EVIDENC Z
ZAKONOM O ZAVAROVALNICAH IN Z ZAKONOM O
GOSPODARSKIH DRUŽBAH**

**1. Uskladitev računovodskih evidenc za postavke iz
aktivne bilance stanja s slovenskimi računovodskimi
standardi (SRS)**

Zavarovalnice ovrednotijo v skladu s SRS vse postavke, ki so v skladu s I. točko tega navodila izkazane v aktivni bilance stanja na dan 31. decembra 1994. Pri tem zavarovalnice ponovno preračunajo z indeksi rasti cen na malo postavke neopredmetenih dolgoročnih sredstev, opredmetenih osnovnih sredstev, dolgoročnih finančnih naložb v kapital drugih podjetij ter revalorizirajo amortizacijo in za izračunane razlike popravijo vrednosti teh postavk.

Zavarovalnice ovrednotijo opredmetena osnovna sredstva v skladu s SRS 1 ter jih ločijo na opredmetena osnovna sredstva za zavarovalno dejavnost in na druga opredmetena osnovna sredstva, ki se ne uporabljajo za opravljanje zavarovalne dejavnosti. Pri ovrednotenju opredmetenih osnovnih sredstev zavarovalnice upoštevajo SRS 1.11, če so se na trgu zmanjšale nabavne cene opredmetenih osnovnih sredstev.

Med neopredmetena dolgoročna sredstva uvrstijo zavarovalnice le tista po vrstah stroškov dokumentirana vlaganja za organizacijske stroške ter stroške raziskovanja in razvijanja, ki za vsak posamezen projekt izpolnjujejo pogoje iz SRS 2.3 in jih bo zavarovalnica pokrila najkasneje v petih letih po začetku delovanja.

Drobni inventar razmejijo zavarovalnice v skladu s SRS 1.22 in 4.19.

Dolgoročne finančne naložbe v kapital povezanih družb ovrednotijo zavarovalnice v skladu s SRS 3.7 in jih uvrstijo ločeno med naložbe v kapital družb v skupini in med naložbe v kapital drugih družb.

Stanje nekrite izgube revalorizirajo zavarovalnice z indeksom rasti cen na malo v skladu s SRS 8.6 in 8.19 ter ga prenesejo na poseben analitični konto temeljnega konta izgube prenesene, iz prejšnjih let.

**2. Uskladitev računovodskih evidenc za postavke iz
pasive bilance stanja s SRS**

Zavarovalnice ovrednotijo v skladu s SRS postavke, ki se izkazujejo v pasivi bilance stanja na dan 31. decembra 1994. Pri tem ponovno preračunajo z indeksi rasti cen na malo postavke kapitala in dolgoročnih rezervacij, razen zavarovalnotehničnih rezervacij, in za izračunano razliko popravijo vrednosti teh postavk.

Zavarovalnice prenesejo knjigovodsko izkazane vrednosti varnostnih rezerv, preventivnega sklada, rezervacij za katastrofalne in množične škode, matematičnih rezervacij in drugih zavarovalnotehničnih rezervacij na nove temeljne konte v skladu s 111. in 112. členom zakona o zavarovalnicah.

Zavarovalnice, ki imajo v kapitalu tudi družbeni kapital (poslovni sklad, sklad za skupno porabo in druge sklade izvenposlovnih sredstev), začasno prenesejo ta del kapitala na poseben analitični konto temeljnega konta vlog kapitala.

**III. OBRAČUN RAZLIK PO USKLADITVI
RAČUNOVODSKIH EVIDENC S SRS**

Na podlagi ugotovljenih razlik v vrednotenju po II. točki tega navodila sestavijo zavarovalnice novo bilanco stanja na predpisanem obrazcu (obr. 7,198 DZS), tako da vpišejo v stolpec 4 podatke iz obrazca bilance stanja na dan 31. decembra 1994 pred uskladitvijo po tem navodilu, v

stolpce 5, 6 in 7 pa preračunane podatke na podlagi SRS po tem navodilu. Pri tem vpišejo v zaporedno številko AOP 110 tudi zakonske in statutarne rezerve po 3. in 4. točki 112. člena zakona o zavarovalnicah ter zneske na zadnji strani obrazca posebej prikažejo. Zneske rezervacij za nastale, pa ne prijavljene škode iz zaporedne številke AOP 118 oziroma 119 prištejejo k zaporedni številki AOP 116 oziroma 117. V zaporedno številko AOP 118 vpišejo rezervacije za bonuse in popuste, izravnalne rezervacije in ostale zavarovalno-tehnične rezervacije ter zneske na zadnji strani obrazca posebej prikažejo.

Če je seštevek postavk aktive v stolpcu 7 večji od seštevka postavk pasive v stolpcu 5, vnese zavarovalnica razliko na poseben analitični konto nerazporejenega dobička na podlagi prevrednotenja, in sicer ločeno za življenjska zavarovanja, za prostovoljna zavarovanja in za druge vrste zavarovanja.

Če je seštevek postavk aktive v stolpcu 7 manjši od seštevka postavk pasive v stolpcu 5, vnese zavarovalnica razliko na poseben analitični konto kot posebno postavko zmanjšanja stanja nerazporejenega dobička oziroma kot nekrito izgubo na podlagi prevrednotenja, ki posredno zmanjšuje celotni kapital, in sicer ločeno za življenjska za-

varovanja, za prostovoljna zdravstvena zavarovanja in za druge vrste zavarovanja.

Zavarovalnice sestavijo na podlagi podatkov iz stolpca 7 aktive in stolpca 5 pasive bilance stanja iz prvega odstavka te točke tudi izkaz stanja iz SRS 32.38, tako da uvrstijo stanja posameznih sredstev in virov po vrstah, navedenih v tem izkazu stanja.

Zaradi zagotavljanja javnosti podatkov v skladu s 70. in 71. členom zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93 in 29/94) predložijo zavarovalnice izpolnjena obrazca bilance stanja iz prvega in četrtega odstavka te točke Uradu za zavarovalni nadzor in Agenciji za plačilni promet, nadziranje in informiranje v rokih iz 52. člena zakona o zavarovalnicah.

To navodilo se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 29. decembra 1994.

Marjan Odar l. r.

Direktor

Slovenskega inštituta za revizijo

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI

LJUBLJANA

298.

Na podlagi 4. točke tretjega odstavka 9. člena zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list SRS, št. 5/82, 40/84, 29/86 in Uradni list RS, št. 1/91), 29. člena odloka o ureditvi cestnega prometa (Uradni list RS, št. 2/92) in 129. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 13/86 in Uradni list RS, št. 21/91) je Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane na 253. seji dne 20. 12. 1994 sprejel

S K L E P

o omejitvi hitrosti vožnje

1. člen

V naseljenem kraju Rašica se omeji hitrost vožnje na 40 km na uro.

2. člen

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 2471/1-1994

Ljubljana, dne 22. decembra 1994.

Predsednik
Izvršnega sveta SML
Marjan Vidmar l. r.

299.

Na podlagi 2. točke tretjega odstavka 9. člena zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list SRS, št. 5/82, 40/84, 29/86 in Uradni list RS, št. 1/91) in 129. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 13/86 in Uradni list RS, št. 21/91) je Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane na 253. seji dne 20. 12. 1994 sprejel

S K L E P

o določitvi prednostne in stranske ceste

1. člen

V križišču Levarjeve ulice in Ceste dveh cesarjev se Cesta dveh cesarjev določi kot prednostna, Levarjeva pa kot stranska ulica.

2. člen

V križišču Ceste v zeleni log in Ceste dveh cesarjev se Cesta dveh cesarjev določi kot prednostna, Cesta v zeleni log pa kot stranska ulica.

3. člen

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 2472/1-1994

Ljubljana, dne 22. decembra 1994.

Predsednik
Izvršnega sveta SML
Marjan Vidmar l. r.

BLED

300.

POROČILO

o izidu volitev župana občine Bled

Občinska volilna komisija je na seji, dne 19. decembra 1994 na podlagi zapisnikov o delu volilnih odborov pri ugotavljanju izida glasovanja za volitve župana občine Bled

na volitvah 18. decembra 1994, ugotovila rezultate glasovanja ter izid volitev za župana občine Bled.

I

1. Na volitvah 4. 12. 1994 je imelo pravico voliti skupaj 8.579 volivcev.

2. Glasovalo je skupaj 5.901 volivcev ali 68,78% od vseh volivcev, ki so imeli pravico voliti, od tega je:

- a) 5.880 volivcev glasovalo na volišču po volilnem imeniku,
- b) 21 volivcev je glasovalo po pošti.

II

Za volitve župana občine Bled je bilo oddanih 5.901 glasovnic.

Ker so bile prazne oziroma ni bilo moč ugotoviti volje volivca, je bilo 680 glasovnic neveljavnih.

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

1. Vinko Golc	1.703 glasov	32,62%
2. Stanislav Slivnik	624 glasov	11,95%
3. Boštjan Fuerst	524 glasov	10,04%
4. Primož Rode	694 glasov	13,29%
5. Franci Kindlhofer	577 glasov	11,05%
6. Anton Poklukar	1.099 glasov	21,05%
Skupaj	5.221 glasov	100,00%

III

Ker noben kandidat ni dobil večine glasov, je občinska volilna komisija v skladu s 107. členom zakona o lokalnih volitvah (Ur. l. RS, št. 72/93, 7/94 in 33/94) na svoji seji, dne 5. 12. 1994 sprejela sklep o razpisu 2. kroga volitev za župana občine Bled, in sicer za nedeljo, 18. 12. 1994.

V 2. krog volitev sta se uvrstila kandidata, ki sta v 1. krogu dobila največ glasov. Na glasovnici sta bila kandidata navedena po vrstnem redu glede na število dobljenih glasov v prvem krogu volitev.

IV

1. Na volitvah 18. decembra 1994 je imelo pravico voliti skupaj 8.571 volivcev.

2. Glasovalo je skupaj 4.594 volivcev ali 53,60% od vseh volivcev, ki so imeli pravico voliti, od tega je :

- a) 4.577 volivcev glasovalo na volišču po volilnem imeniku,
- b) 17 volivcev glasovalo po pošti.

V

Za volitve župana občine Bled je bilo oddanih 4.594 glasovnic.

Ker so bile prazne oziroma ni bilo moč ugotoviti volje volivca, je bilo 267 glasovnic neveljavnih.

Kandidata sta dobila naslednje število glasov:

1. Vinko Golc	2.316 glasov	53,52%
2. Anton Poklukar	2.011 glasov	46,48%

VI

Občinska volilna komisija je na podlagi 1. odstavka 107. člena zakona o lokalnih volitvah ugotovila, da je za župana občine Bled izvoljen Vinko Golc, rojen 22. 4. 1929, dipl. inž. metalurgije, stanujoč v Zasipu, Jermanka 8, ki je dobil večino veljavnih glasov.

Št. 021 – 2/94

Radovljica, dne 19. decembra 1994.

Člani	Predsednica
Gabrijela Vovk l. r.	Občinske volilne komisije Bled
Emil Brence l. r.	Danja Rus, dipl. jur. l. r.
Valentin Silič l. r.	

BOHINJ

301.

POROČILO

o izidu volitev župana občine Bohinj

Občinska volilna komisija je na seji, dne 19. decembra 1994 na podlagi zapisnikov o delu volilnih odborov pri ugotavljanju izida glasovanja za volitve župana občine Bohinj na volitvah 18. decembra 1994, ugotovila rezultate glasovanja ter izid volitev za župana občine Bohinj.

I

1. Na volitvah 4. 12. 1994 je imelo pravico voliti skupaj 4.054 volivcev.

2. Glasovalo je skupaj 3.266 volivcev ali 80,56% od vseh volivcev, ki so imeli pravico voliti, od tega je:

- a) 3.256 volivcev glasovalo na volišču po volilnem imeniku,
- b) 10 volivcev je glasovalo po pošti.

II

Za volitve župana občine Bohinj je bilo oddanih 3.266 glasovnic.

Ker so bile prazne oziroma ni bilo moč ugotoviti volje volivca, je bilo 367 glasovnic neveljavnih.

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

1. Ivo Cundrič	645 glasov	22,25%
2. Stanislava Zupan	227 glasov	7,83%
3. Evgenija Kegl Korošec	634 glasov	21,87%
4. Franc Kramar	770 glasov	26,56%
5. Jozef Cvetek	623 glasov	21,49%
Skupaj	2.899 glasov	100,00%

III

Ker noben kandidat ni dobil večine glasov, je občinska volilna komisija v skladu s 107. členom zakona o lokalnih volitvah (Ur. l. RS, št. 72/93, 7/94 in 33/94) na svoji seji, dne 5. 12. 1994 sprejela sklep o razpisu 2. kroga volitev za župana občine Bohinj, in sicer za nedeljo, 18. 12. 1994.

V 2. krog volitev sta se uvrstila kandidata, ki sta v 1. krogu dobila največ glasov. Na glasovnici sta bila kandidata navedena po vrstnem redu glede na število dobljenih glasov v prvem krogu volitev.

IV

1. Na volitvah 18. decembra 1994 je imelo pravico voliti skupaj 4.055 volivcev.

2. Glasovalo je skupaj 2.998 volivcev ali 73,93 % od vseh volivcev, ki so imeli pravico voliti, od tega je :

- a) 2.992 volivcev glasovalo na volišču po volilnem imeniku,

b) 6 volivcev glasovalo po pošti.

V

Za volitve župana občine Bohinj je bilo oddanih 2.998 glasovnic.

Ker so bile prazne oziroma ni bilo moč ugotoviti volje volivca, je bilo 138 glasovnic neveljavnih.

Kandidata sta dobila naslednje število glasov:

1. Franc Kramar	1.695 glasov	59,27%
2. Ivo Cundrič	1.165 glasov	40,73%

VI

Občinska volilna komisija je na podlagi 1. odstavka 107. člena zakona o lokalnih volitvah ugotovila, da je za župana občine Bohinj izvoljen Franc Kramar, rojen 20. 4. 1960, dipl. inž. lesarstva, stanujoč Bohinjska Bistrica, Jelovška cesta 1, ki je dobil večino veljavnih glasov.

Št. 021 – 2/94

Radovljica, dne 19. decembra 1994.

Člani	Predsednik
Franc Stare l. r.	Občinske volilne komisije
Tadeja Ogrin l. r.	Bohinj
Sonja Kenda Šiljar l. r.	Mitja Kozamernik l. r.

302.

BREŽICE

Na podlagi 43. člena zakona o financiranju občin je občinski svet občine Brežice na 1. seji dne 23. 12. 1994, pri 11. točki dnevnega reda obravnaval predlog sklepa o začasnem financiranju javne porabe občine Brežice v prvem četrtletju leta 1995 in pri tem sprejel

S K L E P

o začasnem financiranju javne porabe občine Brežice

1

Do sprejetja proračuna občine Brežice za leto 1995 se financiranje javne porabe začasno nadaljuje na podlagi proračuna občine Brežice za leto 1994.

2

V obdobju začasnega financiranja za prvo četrtletje leta 1995 se sme mesečno porabiti 1/12 porabe proračuna, realiziranega v letu 1994.

3

Začasno financiranje se izvaja po načrtu, ki ga sprejme občinski svet.

4

Župan občine, skupaj s svojimi službami, pripravi do prve naslednje seje občinskega sveta poročila o proračunski porabi v letu 1994, oziroma za prvo četrtletje leta 1994.

5

Ta sklep velja takoj.

Št. 403-342/94-1

Brežice, dne 27. decembra 1994.

Župan občine Brežice
Jože Avšič l. r.

303.

POROČILO

o izidu volitev župana občine Brežice

I. del

Občinska volilna komisija je na seji, dne 8. decembra 1994, na podlagi zapisnikov o delu volilnih odborov na volitvah 4. decembra 1994 in zapisnikov o delu volilnih odborov pri ugotavljanju izida glasovanja za župana na volitvah 4. decembra 1994, ugotovila rezultate glasovanja za župana občine Brežice.

I

1. Na volitvah 4. decembra 1994 je imelo pravico voliti skupaj 19.047 volivcev, od tega:

a) 19.046 volivcev, vpisanih v volilne imenike in
b) 1 volivec, ki je glasoval s potrdilom, ker je pridobil volilno pravico, ko je bil volilni imenik že zaključen.

2. Glasovalo je skupaj 11.799 volivcev ali 61,95% od vseh volivcev, ki so imeli pravico voliti, od tega je:

a) 11.702 volivcev glasovalo na voliščih po volilnem imeniku

b) 33 volivcev glasovalo po pošti

c) 63 volivcev predčasno glasovalo

d) 1 volivec glasoval s potrdilom.

II

Za volitve župana je bilo oddanih 11.799 glasovnic.

Ker so bile prazne oziroma ni bilo moč ugotoviti volje volivca, ker sta bila obkrožena dva ali celo več kandidatov, je bilo 719 glasovnic neveljavnih.

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

Kandidat	Št. glasov	% glasov
1. Jože Avguštinčič	783	7,07
2. Vladislav Deržič	2330	21,03
3. Aleš Pavlin	415	3,75
4. Rok Kržan	1048	9,46
5. Peter Zorčič	1479	13,35
6. Jože Avšič	2913	26,29
7. Teodor Oršanič	453	4,09
8. Jože Blažinč	763	6,89
9. Dragotin Šotler	260	2,35
10. Vincenc Šušterič	636	5,74
	11.080	100

III

Občinska volilna komisija je ugotovila, da noben kandidat ni dobil večine oddanih glasov in je na podlagi prvega odstavka 107. člena zakona o lokalnih volitvah, razpisala za dne 18. 12. 1994 (Uradni list RS, št. 76/94) drugi krog volitev za župana, in sicer med kandidatom, ki sta v prvem krogu dobila največje število glasov:

1. Jože Avšič

2. Vladislav Deržič.

II. del

Občinska volilna komisija je na seji dne 20. 12. 1994 na podlagi zapisnikov o delu volilnih odborov v drugem krogu glasovanja za župana, 18. 12. 1994, ugotovila rezultate glasovanja, ter izid volitev za župana občine Brežice.

I

1. V drugem krogu volitev za župana občine Brežice 18. decembra 1994 je imelo pravico voliti skupaj 19.048 volivcev, od tega:

a) 19.047 volivcev, vpisanih v volilne imenike in
b) 1 volivec, ki je glasoval s potrdilom, ker je pridobil volilno pravico, ko je bil volilni imenik že zaključen.

2. Glasovalo je skupaj 8.623 volivcev ali 45,27% od vseh volivcev, ki so imeli pravico voliti, od tega:

a) 8.537 volivcev glasovalo na voliščih po volilnem imeniku,

- b) 22 volivcev glasovalo po pošti,
c) 63 volivcev predčasno glasovalo
d) 1 volivec glasoval s potrdilom.

II

Za volitve župana občine Brežice je bilo v drugem krogu 18. decembra 1994 oddanih 8623 glasovnic.

Ker so bile prazne oziroma ni bilo moč ugotoviti volje volivca, ker sta bila obkrožena dva kandidata, je bilo 303 glasovnic neveljavnih.

Posamezna kandidata sta dobila naslednje število glasov:

Kandidat	Št. glasov	% glasov
1. Jože Avšič	4.524	54.38
2. Vladislav Deržič	3.796	45.63

III

Občinska volilna komisija občine Brežice je na podlagi 41. člena, v zvezi s 108. členom, in prvega odstavka 107. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94) ugotovila, da je za župana občine Brežice izvoljen Jože Avšič, roj. 20. 2. 1949, stanujoč v Čatežu ob Savi, Topliška cesta 11, ki je dobil večino oddanih glasov.

Št. 008-4/94-1

Brežice, dne 20. decembra 1994.

Člani

Albina Krulc l. r.
Marjeta Škofljanec l. r.
Milena Petelinc l. r.

Predsednik

občinske volilne komisije
občine Brežice
Marko Zupančič l. r.

GORNJA RADGONA

304.

Na podlagi 29. in 64. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odločba US RS, 45/94) je Občinski svet občine Gornja Radgona na 1. seji dne 23. 12. 1994 sprejel

STATUTARNI SKLEP

1. člen

Do sprejema statuta občine, ki bo določal temeljna načela za organizacijo in delovanje občine ter ureditev

posameznih zadev iz svoje pristojnosti, se uporabljajo vsi veljavni splošni predpisi občine Gornja Radgona, ki niso v nasprotju z ustavo in zakoni.

2. člen

Sedež nove občine je Partizanska 13, Gornja Radgona.

3. člen

Za izdajanje sklepov in drugih posamičnih aktov občinskega sveta se uporablja pečat, ki vsebuje naslednje besedilo: Občina Gornja Radgona.

4. člen

Za ureditev vprašanj s področja organizacije in načina dela občinskega sveta sprejme občinski svet začasni poslovnik.

5. člen

Izvajanje gospodarskih javnih služb na območju občine Gor. Radgona poteka v skladu z veljavno zakonodajo in odlokom o organiziranju javnega podjetja (Uradne objave, št. 10/90) do dokončne organizacije in ureditve s statutom in drugimi splošnimi akti.

6. člen

Statutarni sklepi veljajo v prehodnem obdobju do sprejetja statuta občine in drugih splošnih aktov za posamezno področje iz pristojnosti občine.

Statutarni sklepi veljajo takoj, ko jih sprejme občinski svet in se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 44/94-OVK

Gornja Radgona, dne 23. decembra 1994.

Občinski svet
občine Gornja Radgona
Predsednik
Milan Nekrep l. r.

GROSUPLJE

305.

Na podlagi 14. člena zakona o financiranju javne porabe (Uradni list RS, št. 48/90, 34/91, 52/92, 23/92, 30/92 in 7/93), 30. člena statuta občine Grosuplje (Uradni list RS, št. 20/93) in izjavi predsednika Skupščine občine Grosuplje z dne 20. 12. 1994 je Izvršni svet Skupščine občine Grosuplje na 80. seji dne 21. 12. 1994 sprejel

ODLOK

o spremembi odloka o proračunu občine Grosuplje za leto 1994

1. člen

V 2. členu odloka o proračunu občine Grosuplje za leto 1994 se spremeni prvi odstavek, tako da se glasi:

Skupni prihodki občinskega proračuna za leto 1994 v višini 1.266,453.000 tolarjev se razporedijo za:

– tekoče obveznosti	739,811.000 tolarjev,
– investicijske obveznosti	526,642.000 tolarjev.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 402-6/93

Grosuplje, dne 21. decembra 1994.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Grosuplje
Ahlin Franc, dipl. ek. l. r.

**Bilanca
prihodkov in odhodkov**

Zap. št.	Namen	Rebalans plana-I 1994
I. PRIHODKI		
1.	Prihodki, ki se razpor. med republ. in občino	704,098.000
2.	Prihodki, ki pripadajo občini	54,348.000
3.	Finanča izravnava	274,960.000
4.	Ostali prihodki proračuna	168,930.000
5.	Prenos sredstev iz preteklega leta	6,293.000
6.	Zadolževanje	57,824.000
	SKUPAJ PRIHODKI	1.266,453.000
II. ODHODKI		
1.	Delo državnih organov	237,194.000
2.	Delo izvajalskih organizacij	127,529.000
3.	Socialni transferji	12,018.000
4.	Dotacije na področju družbenih dejavnosti	163,069.000
5.	Plačila na področju družbenih dejavnosti	63,696.000
6.	Plačila stor. ter subv. in interv. v gospodar.	29,114.000
7.	Drugi odhodki	32,418.000
8.	Odhodki investicijskega značaja	526,642.000
9.	Finančni tokovi, obl. rezerv in dr. obvez.	74,773.000
	SKUPAJ ODHODKI	1.266,453.000

KOČEVJE**306.****POROČILO**

**o izidu volitev župana občine Kočevje v drugem krogu
volitev 18. decembra 1994**

Občinska volilna komisija občine Kočevje v sestavi:

Roman Poklač – predsednik,

Irena Starc – namestnica člana,

Robert Zadnik – član ter

Mojca Ahac – namestnica člana,

je na 10. seji dne 20. 12. 1994 ob 17. uri ugotovila:

a) v občini Kočevje je vpisanih v volilni imenik 12.909 volivcev,

b) volivcev, ki bi glasovali s potrdilom ni bilo,

c) glasovalo je skupaj 6.633 volivcev ali 51,38% vseh volivcev, ki so imeli pravico voliti,

d) po volilnem imeniku je glasovalo 6.633 volivcev,
e) volivcev, ki bi glasovali po pošti, ni bilo, tako je skupaj glasovalo 6.633 volivcev.

Rezultati glasovanja:

a) število oddanih glasovnic 6.633

b) število neveljavnih glasovnic 247

c) število veljavnih glasovnic 6.386

č) kandidata sta dobila naslednje število glasov:

1. Janko Veber 4.576 glasov ali 71,66%

2. Vincenc Janša 1.810 glasov ali 28,34%.

Občinska volilna komisija je na podlagi 41. člena in v skladu s 107. členom zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94 in 33/94) ugotovila, da je za župana občine Kočevje izvoljen Janko Veber, rojen 30. 7. 1960 iz Kočevja, Ulica heroja Marinclja 9, ki je dobil večino veljavnih glasov.

Št. 008-1/94-1/1

Kočevje, dne 20. decembra 1994.

Člani oziroma
njihovi namestniki
Irena Starc l. r.
Robert Zadnik l. r.
Mojca Ahac l. r.

Predsednik
Roman Poklač, dipl. jur. l. r.

307.**POROČILO**

**o izidu volitev župana in članov občinskega sveta občine
Kočevje, ki so bile 4. decembra 1994**

Občinska volilna komisija občine Kočevje v sestavi: Roman Poklač – predsednik, Rudi Orel – član, Robert Zadnik – član, Anica Kosten – namestnica člana ter Irena Starc – namestnica člana je na 8. seji dne 5. 12. 1994 ob 12. uri ugotovila

I

a) v občini Kočevje – ena volilna enota je vpisanih v volilni imenik 12.906 volivcev,

b) število volivcev, ki so glasovali s potrdilom, ker pomotoma niso bili vpisani v volilni imenik, je 0,

c) skupno število volivcev v občini je 12.906,

č) število volivcev, ki so glasovali po volilnem imeniku, je 8.351,

d) skupno število volivcev, ki so glasovali je 8.351.

II

Rezultati glasovanja za župana:

a) število oddanih glasovnic 8.350

b) število neveljavnih glasovnic 757

c) število veljavnih glasovnic 7.593

č) posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov (in %)

	št. glasov	% glasov
1. Vincenc Janša	1.290	16,99
2. Stanko Pleterski	330	4,35
3. Andrej Smole	626	8,24
4. Vinko Pintar	610	8,03
5. Mihael Petrovič	1.088	14,33
6. Janko Veber	2.166	28,53
7. Anton Rakovič	286	3,77
8. Janez Žlindra	1.197	15,76

- d) v drugi krog volitev za župana sta se uvrstila:
– Janko Veber in
– Vincenc Janša.

III

Rezultati glasovanja za občinski svet:

- a) število oddanih glasovnic 8.348
b) število neveljavnih glasovnic 1.060
c) število veljavnih glasovnic 7.288

č) posamezne liste kandidatov so dobile naslednje število glasov (in %):

	št. glasov	% glasov
1. Marjan Artnak	159	2,2
2. Neodvisni	266	3,6
3. Demokratska stranka – Demokrati	266	3,6
4. LDS – Liberalna demokracija Slovenije	1.046	14,4
5. Slovenska nacionalna stranka – SNS	662	9,1
6. SLS – Slovenska ljudska stranka	329	4,5
7. Zeleni Slovenije – Zeleni	909	12,5
8. Slovenski krščanski demokrati – SKD	1.058	14,5
9. Lista neodvisnih kandidatov za svetnike občine Kočevje	522	7,2
10. Skupina volivcev	75	1,0
11. SDSS – Socialdemokratska stranka Slovenije	703	9,6
12. Združena lista socialnih demokratov – ZL	1.293	17,7

d) Mandati za občinski svet:

Št. mandatorov	Ime liste
0	1. Marjan Artnak
1	2. Neodvisni
1	3. Demokratska stranka – Demokrati
4	4. LDS – Liberalna demokracija Slovenije
2	5. Slovenska nacionalna stranka – SNS
1	6. SLS – Slovenska ljudska stranka
3	7. Zeleni Slovenije – Zeleni
4	8. Slovenski krščanski demokrati – SKD
2	9. Lista neodvisnih kandidatov za svetnike občine Kočevje
0	10. Skupina volivcev
2	11. SDSS – Socialdemokratska stranka Slovenije
5	12. Združena lista socialnih demokratov – ZL
25	Skupaj

e) Nihče izmed posameznih kandidatov ni dobil preferenčnih glasov večine volivcev, ki so glasovali za listo na kateri je kandidiral. (Priloga: Seznam skupnih preferenčnih glasov kandidatov za občinski svet).

f) Izvoljeni kandidati za občinski svet po vrstnem redu na listi, kot je bil določen ob določitvi liste kandidatov:

Ime in priime, ime liste

- Anton Rakovič, Neodvisni;
- Franc Bartolme, Demokratska stranka – Demokrati;
- Franc Gornik, LDS – Liberalna demokracija Slovenije;
- Vinko Pintar, LDS – Liberalna demokracija Slovenije;
- Urban Dobovšek, – LDS – Liberalna demokracija Slovenije;
- Nataša Žilevski-Pintar, LDS – Liberalna demokracija Slovenije;

- Miroslav Senčur, Slovenska nacionalna stranka – SNS;
- Irena Trobentar-Szarvaš, Slovenska nacionalna stranka – SNS;
- Jože Hobič, SLS – Slovenska ljudska stranka;
- Bojan Kocjan, Zeleni Slovenije – Zeleni;
- Miran Novak, Zeleni Slovenije – Zeleni;
- Branko Dekleva, Zeleni Slovenije – Zeleni;
- Vincenc Janša, Slovenski krščanski demokrati – SKD;
- Alojz Košir, Slovenski krščanski demokrati – SKD;
- Srečko Štefanič, Slovenski krščanski demokrati – SKD;
- Anton Starc, Slovenski krščanski demokrati – SKD;
- Janez Pezdirc, Lista neodvisnih kandidatov za svetnike občine Kočevje;
- Alojz Ivančič, Lista neodvisnih kandidatov za svetnike občine Kočevje;
- Zdravko Janeš, SDSS – Socialdemokratska stranka Slovenije;
- Marko Glavač, SDSS – Socialdemokratska stranka Slovenije;
- Janko Veber, Združena lista socialnih demokratov – ZL;
- Meta Kamšek, Združena lista socialnih demokratov – ZL;
- Jožef Novak, Združena lista socialnih demokratov – ZL;
- Matija Jerbič, Združena lista socialnih demokratov – ZL;
- Vera Cimprič, Združena lista socialnih demokratov – ZL.

Člani oziroma namestniki

Rudi Orel l. r.
Robert Zadnik l. r.
Anica Kosten l. r.
Irena Starc l. r.

Predsednik
Roman Poklač l. r.

LAŠKO

308.

POROČILO

o ugotovitvi izida drugega kroga glasovanja na volitvah za župana občine Laško dne 18. 12. 1994

Občinska volilna komisija Laško je na seji dne 19. decembra 1994 v prostorih Skupščine občine Laško, na podlagi zapisnikov o delu volilnih odborov, ki so vodili glasovanje na voliščih v občini Laško ter na podlagi zapisnika volilnega odbora za predčasno glasovanje

u g o t o v i l a

1. Glasovanje je potekalo v občini Laško na 42 voliščih ter na enem volišču za predčasno glasovanje v dneh 13. 12., 14. 12. in 15. 12. 1994, skupaj na 43 voliščih.

2. a) V občini Laško je v volilni imenik vpisano 10918 volivcev.

b) S potrdilom, ker pomotoma niso bili vpisani v volilni imenik, je vpisanih 0 volivcev.

c) Skupno število volivcev v občini Laško (a+b) je 10918.

č) Število volivcev, ki so glasovali po volilnem imeniku je 5952.

d) Supno število volivcev, ki so glasovali (a+c) je 5952.

3. Oddanih je bilo 5952 glasovnic, od tega

– je veljavnih 5743 glasovnic

– ter neveljavnih 209 glasovnic.

Kandidata za župana občine Laško sta dobila naslednje število glasov:

2. Anton Velikonja 2775 glasov ali 48,32%

3. Peter Hrastelj 2968 glasov ali 51,68%.

4. Med kandidatoma, ki sta pri prvem glasovanju za župana občine Laško, dne 4. 12. 1994 dobila največ glasov volilcev, ki so oddali veljavne glasovnice, je v drugem krogu glasovanja dne 18. 12. 1994 za župana občine Laško izvoljen Peter Hrastelj, roj. 7. 2. 1935, stanujoč Laško, Titova ul. 30.

Št. 008-48/94

Laško, dne 19. decembra 1994.

Tajnik OVK Laško
Eleonora Grosar l. r.

Predsednik OVK Laško
Milko Škoberne, dipl. jur. l. r.

LENDAVA

309.

Na podlagi 64. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odločba US RS, 45/94 – odločba US RS in 57/94) je Občinski svet občine Lendava, na 1. izredni seji dne 5. 1. 1995 sprejel

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE STATUTARNEGA SKLEPA

1. člen

S temi spremembami in dopolnitvami se spremeni oziroma dopolni statutarne sklepe, ki ga je občinski svet občine Lendava sprejel na 1. seji dne 23. 12. 1994.

2. člen

Določilo 4. člena statutarne sklepa se spremeni tako, da glasi: "Do določitve pečata občine s statutom, se uporablja pečat, ki je okrogle oblike z navedbo sedeža občine na sredini ter z naslednjim besedilom: "OBČINA LENDAVA".

Na narodnostno mešanem območju občine se uporablja pečat z besedilom v slovenskem in madžarskem jeziku, ki glasi: "OBČINA LENDAVA – LENDVA KOZSEG".

3. člen

Za 3. členom se doda novi 3.a člen, ki glasi:

"Občina ima župana. Župan je izvoljen na neposrednih volitvah. Župan opravlja svojo funkcijo poklicno."

4. člen

Te spremembe in dopolnitve statutarne sklepa veljajo takoj, ko jih sprejme občinski svet in se objavijo v Uradnem listu RS.

Št. 013-1/95

Lendava, dne 6. januarja 1995.

Župan
občine Lendava
Jožef Kocon l. r.

LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

310.

Občinska volilna komisija, na podlagi 90. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94 in 33/94), objavlja

POROČILO o izidu volitev v občini Brezovica

I

1. Udeležba volivcev na volitvah 4. decembra 1994

– skupno število volivcev v občini: 6284

– skupaj glasovalo: 4156 volivcev

– udeležba: 66,14%

2. Udeležba volivcev v drugem krogu volitev 18. decembra 1994

– skupno število volivcev v občini: 6290

– skupaj glasovalo: 3203 volivcev

– udeležba: 50,92%.

II

Izid volitev za člane občinskega sveta:

Posamezne liste kandidatov so dobile:

Zap. št.	Ime liste	Glasov	% glasov (vseh)	Št. mandatov
1.	DESUS	356	10,0	2
2.	SDSS	702	19,7	4
3.	SLS	642	18,0	3
4.	Lista za Rakitno	249	7,0	1
5.	ZL	286	8,0	1
6.	LDS	602	16,9	3
7.	SKD	733	20,5	4

Na podlagi 86. člena zakona o lokalnih volitvah so bili v občinski svet izvoljeni:

1. Na listi Demokratične stranke upokojencev Slovenije – DESUS

1. Anton Gracelj, roj. 4. 9. 1943, dipl. inž. strojništva – vodja predstavništva, Na Brezno 5, Brezovica

2. Rado Hlebec, roj. 24. 5. 1933, ravnatelj OŠ – upokojenec, Cesta na postajo 56, Brezovica

2. Na listi Socialdemokratske stranke Slovenije – SDSS
1. Janez Miklič, roj. 26. 5. 1963, inž. varstva pri delu – vodja sektorja, Pot terencev 2, Brezovica

2. Janez Grabrijan, roj. 29. 8. 1939, komercialist – direktor komerciale, Kamnik pod Krimom 6, Preserje

3. Martin Golja, roj. 10. 12. 1947, strojni tehnik – delovodja, Podpeč 25/A, Preserje

4. Feliks Sojer, roj. 22. 12. 1945, ekonomist, analitik – planer, Podplešivica 27, Notranje Gorice

3. Na listi Slovenske ljudske stranke – SLS

1. Marija Kregar, roj. 27. 1. 1937, dipl. ekonomist – upokojenka, Preserje 47, Preserje
2. Marija Marinko, roj. 1. 7. 1969, absolventka agronomije, Pod Goricami 17 – Vnanje Gorice, Notranje Gorice
3. Anton Slana, roj. 23. 12. 1945, gasilski tehnik – kmet, Podpeška 22, Brezovica

4. Na listi za Rakitno

1. Marija Bezek, roj. 7. 3. 1961, učiteljica, Rakitna 100, Preserje

5. Na listi Združeni listi socialnih demokratov – ZL

1. Jože Sojer, roj. 19. 8. 1932, mizar – upokojenec, Na peske 9, Notranje Gorice

6. Na listi Liberalne demokracije Slovenije – LDS

1. Marko Čuden, roj. 11. 4. 1961, strojni tehnik – uslužbenec, Podpeška c. 279, Notranje Gorice
2. Igor Petrovičič, roj. 1. 1. 1950, avtoelektričar – samostojni podjetnik, Preserje 50, Preserje
3. Anton Pervanje, roj. 25. 1. 1961, dipl. ekonomist – samostojni podjetnik, Tržaška c. 543, Brezovica

7. Na listi Slovenskih krščanskih demokratov – SKD

1. Srečko Vrčon, roj. 20. 11. 1939, elektro inženir – tehnolog, Brezoviška 36, Brezovica
2. Damijan Rus, roj. 29. 7. 1973, študent, Podpeč 90, Preserje
3. Viktor Poličnik, roj. 19. 12. 1946, organizator dela, Požarnice 53 – Vnanje Gorice, Notranje Gorice
4. Leopold Pristavec, roj. 10. 2. 1932, inž. lesarstva – upokojenec, Jezero 74, Preserje.

III

Izid volitev za župana:

- oddanih glasovnic: 3202
- neveljavnih glasovnic: 124
- veljavnih glasovnic: 3078

Za župana je bil na volitvah 18. decembra 1994 izvoljen Drago Stanovnik, roj. 20. 2. 1961, elektrotehnik – vzdrževalec, Vnanje Gorice, Na Brce 27, predlagatelj Slovenka ljudska stranka, Socialdemokratska stranka Slovenije in Slovenski krščanski demokrati.

Št. LV/008-2/94

Ljubljana, dne 20. decembra 1994.

Predsednica
Občinske volilne komisije
Brezovica
Ivanka Stražišar l. r.

—
311.

Občinska volilna komisija, na podlagi 90. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94 in 33/94) objavlja

P O R O Č I L O

o izidu volitev v občini Dobrova–Horjul–Polhov Gradec

I

1. Udeležba volivcev na volitvah 4. decembra 1994

– skupno število volivcev v občini: 6366

– skupaj glasovalo: 4569 volivcev

– udeležba: 71,77%.

2. Udeležba volivcev v drugem krogu volitev 18. decembra 1994

– skupno število volivcev v občini: 6365

– skupaj glasovalo: 4032 volivcev

– udeležba: 63,35%.

II

Izid volitev za člane občinskega sveta:

Posamezne liste kandidatov so dobile:

Zap. št.	Ime liste	Glasov	% Glasov (vseh)	Št. mandatov
1.	LDS	393	9,8	1
2.	SLS	805	20,1	4
3.	SDSS	413	10,3	2
4.	SKD	1235	30,9	6
5.	DESUS	215	5,4	1
6.	ZL	252	6,3	1
7.	Lista za Polhov Gradec in Črni vrh	472	11,8	2
8.	Dobrovska kulturna lista	218	5,4	1

Na podlagi 86. člena zakona o lokalnih volitvah so bili v občinski svet izvoljeni:

1. Na listi Liberalne demokracije Slovenije – LDS

1. Matko Zdešar, roj. 13. 7. 1940, ekonomist – vodja oddelka, Horjul 51, Horjul

2. Na listi Slovenske ljudske stranke – SLS

1. Anton Malovrh, roj. 18. 1. 1958, kmetovalec – voznik, Žažar 14, Horjul
2. Sandi Končan, roj. 5. 10. 1963, uslužbenec – zastopnik zavarovalnice, Smolnik 9, Polhov Gradec
3. Janko Koprivec, roj. 27. 10. 1960, strojni tehnik – kmetovalec, Brezje 10, Dobrova
4. Franc Oblak, roj. 15. 9. 1958, dipl. ek. – komercialist, Šentjošt 42, Horjul

3. Na listi Socialdemokratske stranke Slovenije – SDSS

1. dr. Miloš Stok, roj. 23. 6. 1926, zdravnik – upokojenec, Ul. 7. maja 13, Dobrova
2. dr. Leopold Šuštaršič, roj. 10. 12. 1924, živinozdravnik – upokojenec, Emila Adamiča 21, Dobrova

4. Na listi Slovenskih krščanskih demokratov – SKD

1. Valentin Bergant, roj. 3. 1. 1942, strojni tehnik – kontrolor, Horjul 179, Horjul
2. Anton Gerjolj, roj. 3. 5. 1959, strojnik težke gradbene mehanizacije, Smolnik 14, Polhov Gradec
3. Frančišek Kovač, roj. 25. 10. 1940, avtoličar – upokojenec, Dolenja vas 13, Polhov Gradec
4. Hinko Košir, roj. 16. 7. 1959, orodjar, Šentjošt 22, Horjul
5. Andrej Kozjek, roj. 1. 10. 1963, avtoelektričar, Horjul 119a, Horjul
6. Franc Rihar, roj. 11. 6. 1936, usnjarski inženir – upokojenec, Polhov Gradec 1 c, Polhov Gradec

5. Na listi Demokratične stranke upokojencev Slovenije – DESUS

1. Vinko Gognjavec, roj. 2. 4. 1938, šofer – obrtnik, Dobrova 26, Dobrova

6. Na listi Združene liste socialnih demokratov – ZL
1. Marko Zdešar, roj. 28. 7. 1942, ekonomist – vodja oddelka, Brezje 32, Dobrova

7. Na Listi za Polhov Gradec in Črni vrh
1. Janez Kovač, roj. 6. 7. 1939, avtomehanik – samostojni podjetnik, Srednja vas 25, Polhov Gradec
2. Franc Setnikar, roj. 29. 10. 1962, strojni tehnik – vodja proizvodnje, Babna gora 15, Polhov Gradec

8. Na Dobrovski kulturni listi
1. Matjaž Dolinar, roj. 19. 10. 1969, elektrotehnik, Gabrje 50, Dobrova.

III

Izid volitev za župana:
– oddanih glasovnic: 4032
– neveljavnih glasovnic: 177
– veljavnih glasovnic: 3855

Za župana je bil na volitvah 18. decembra 1994 izvoljen Leopold Oblak, roj. 10. 11. 1939, kovač – obrtnik, Šentjošt 51, Horjul, predlagatelj Slovenski krščanski demokrati.

Št. LV/008-2/94
Ljubljana, dne 20. decembra 1994.

Predsednica
Občinske volilne komisije
Dobrova–Horjul–Polhov Gradec
Olivera Malbašič l. r.

312.

Občinska volilna komisija, na podlagi 90. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94 in 33/94), objavlja

POROČILO
o izidu volitev v občini Ig

I

Udeležba volivcev na volitvah 4. decembra 1994
– skupno število volivcev v občini: 3513
– skupaj glasovalo: 2253 volivcev
– udeležba: 64,13%.

II

Izid volitev za člane občinskega sveta:

Posamezne liste kandidatov so dobile:

Zap. št.	Ime liste	Glasov	% glasov (vseh)	Št. mandatov
1.	SLS	586	29,7	4
2.	ZL	272	13,8	2
3.	SDSS	679	34,5	5
4.	SKD	118	6,0	1
5.	LDS	288	14,6	2
6.	Krajani Iške vasi	27	1,4	0

Na podlagi 86. člena zakona o lokalnih volitvah so bili v občinski svet izvoljeni:

1. Na listi Slovenske ljudske stranke – SLS
1. Janez Cimperman, roj. 4. 5. 1947, lesni tehnik – direktor, Ig 2, Ig
2. Jože Virant, roj. 28. 10. 1959, komercialist – zasebnik, Golo 2, Ig
3. Franc Strle, roj. 5. 4. 1949, električar – kmetovalec, Iška 11, Ig
4. Franc Glavan, roj. 16. 2. 1932, kmetovalec, Strahomer 25, Ig

2. Na listi Združene liste socialnih demokratov – ZL
1. Boris Jože Jakopin, roj. 20. 10. 1921, gimnazijski maturant – upokojenec, Ig 210, Ig
2. Danica Lavrinc-Bolha, roj. 10. 9. 1950, zdravnik-ginekolog, Ig 200 c, Ig

3. Na listi Socialdemokratske stranke Slovenije – SDSS
1. Slavko Pavlič, roj. 5. 9. 1946, komercialist – direktor, Brest 4, Ig
2. Franc Orhini, roj. 13. 3. 1956, strojni inženir – pomočnik tehničnega direktorja, Ig 1 d, Ig
3. Franc Toni, roj. 17. 9. 1954, tehnik lesarstva – oddelkovodja, Ig 1 a, Ig
4. Janez Cimperman, roj. 1. 6. 1951, vzdrževalec TT naprav – skupinovodja, Kot 35, Ig
5. Jože Kraševac, roj. 26. 9. 1955, avtomehanik – voznik, Tomišelj 1 b, Ig

4. Na listi Slovenskih krščanskih demokratov – SKD
1. Tone Šteblaj, roj. 27. 5. 1942, radiomehanik – kmet, Zapotok 117, Ig

5. Na listi Liberalne demokracije Slovenije – LDS
1. Bogdan Zupančič, roj. 4. 7. 1951, strojni tehnik – projektant, Ig 344, Ig
2. Matija Rebolj, roj. 1. 5. 1950, tehnik telekomunikacij – monter NTN, Iška loka 65, Ig

III

Izid volitev za župana:
– oddanih glasovnic: 2252
– neveljavnih glasovnic: 209
– veljavnih glasovnic: 2043
Za župana je bil na volitvah 4. decembra 1994 izvoljen Ciril Podržaj, roj. 16. 8. 1935, ključavničarski mojster – upokojenec, Ig, Ig 224 – predlagatelj Socialdemokratska stranka Slovenije.

Št. LV/008-2/94
Ljubljana, dne 20. decembra 1994.

Predsednik
Občinske volilne komisije Ig
Tone Modic l. r.

313.

Občinska volilna komisija, na podlagi 90. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94 in 33/94), objavlja

POROČILO
o izidu volitev v občini Škofljica

I

1. Udeležba volivcev na volitvah 4. decembra 1994
– skupno število volivcev v občini: 4214
– skupaj glasovalo: 2850 volivcev
– udeležba: 67,63%
2. Udeležba volivcev v drugem krogu volitev 18. decembra 1994
– skupno število volivcev v občini: 4217
– skupaj glasovalo: 2149 volivcev
– udeležba: 50,96%.

II

Izid volitev za člane občinskega sveta:

Posamezne liste kandidatov so dobile:

Zap. št.	Ime liste	Glasov	% Glasov (vseh)	Št. mandatov
1.	SLS	202	8,3	1
2.	SND	69	2,8	0
3.	DESUS	157	6,4	1
4.	Neodvisna lista za Ljubljano	263	10,8	1
5.	Neodvisni kandidat	57	2,3	0
6.	SDSS	553	22,6	4
7.	SKD	536	21,9	3
8.	Netrankarska občinska lista	210	8,6	1
9.	LDS	245	10,0	1
10.	ZL	154	6,3	1

Na podlagi 86. člena zakona o lokalnih volitvah so bili v občinski svet izvoljeni:

1. Na listi Slovenske ljudske stranke – SLS
1. Jože Pevec, roj. 21. 6. 1934, upokojenec, Mijavčeva 17, Škofljica
2. Na listi Demokratične stranke upokojencev Slovenije – DESUS
1. Slavko Ožbolt, roj. 11. 6. 1931, upokojenec, Ravenska pot 91, Škofljica
3. Na Neodvisni listi za Ljubljano
1. Andrej Pogačnik, roj. 9. 10. 1940, dipl. elektroinženir, Pot na debeli hrib 47, Lavirca
4. Na listi Socialdemokratske stranke Slovenije – SDSS
1. Ivan Jordan, roj. 1. 1. 1951, strojni tehnik – samostojni podjetnik, Ahlinova 1, Škofljica
2. Stanislav Pečjak, roj. 2. 3. 1940, ekonomski tehnik – samostojni podjetnik, Bučarjeva 6, Škofljica
3. Sergej Prinčič, roj. 22. 10. 1942, ekonomist – org. proizvodnje dela, Ravenska pot 45, Škofljica
4. Branimir Koban, roj. 27. 4. 1947, vodja finančno računovodskega sektorja, Puciharjeva 38, Škofljica

5. Na listi Slovenskih krščanskih demokratov – SKD
1. Franc Trtnik, roj. 1. 2. 1935, upokojenec, Klanec 35, Škofljica

2. Marjan Gale, roj. 11. 6. 1958, dipl. strojni inženir – samostojni podjetnik, Gumnišče 9, Škofljica

3. Alojzij dr. Zbačnik, roj. 29. 5. 1942, specialist dr. medicine – kirurg, Ravenska pot 33, Škofljica

6. Na Nestrankarski občinski listi

1. Lidija Kotar, roj. 2. 8. 1947, učiteljica, Albrehtova 20, Škofljica

7. Na listi Liberalne demokracije Slovenije – LDS

1. Darko Koncilja, roj. 29. 4. 1954, prometni tehnik – vzdrževalec, Pod strahom 53, Lavirca

8. Na listi Združene liste socialnih demokratov – ZL

1. Iztok Lipovšek, roj. 21. 3. 1956, novinar – direktor, Šmarska 85, Škofljica.

III

Izid volitev za župana:

– oddanih glasovnic: 2149

– neveljavnih glasovnic: 110

– veljavnih glasovnic: 2039.

Za župana je bil na volitvah 18. decembra 1994 izvoljen: Jože Jurkovič, roj. 22. 12. 1946, mag. strojništva, dipl. inženir, Albrehtova 22, Škofljica, predlagatelj Slovenski krščanski demokrati.

Št. LV/008-2/94

Ljubljana, dne 20. decembra 1994.

Predsednica
Občinske volilne komisije
Škofljica
Lučka Seibert l. r.

314.

Občinska volilna komisija, na podlagi 90. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94 in 33/94), objavlja

POROČILO
o izidu volitev v občini Velike Lašče

I

1. Udeležba volivcev na volitvah 4. decembra 1994
– skupno število volivcev v občini: 2667
– skupaj glasovalo: 2006 volivcev
– udeležba: 75,22%
2. Udeležba volivcev v drugem krogu volitev 18. decembra 1994
– skupno število volivcev v občini: 2668
– skupaj glasovalo: 1790 volivcev
– udeležba: 67,09%

II

Izid volitev za člane občinskega sveta:

Posamezne liste kandidatov so dobile:

Zap. št.	Ime liste	Glasov	% glasov (vseh)	Št. mandatov
1.	SKD	373	20,1	3
2.	DESUS	88	4,8	0
3.	SDSS	150	8,1	1
4.	SLS	647	34,9	5
5.	Nestransarska Trubarjeva lista	358	19,3	2
6.	SOPS	50	2,7	0
7.	ZL	186	10,0	1

Na podlagi 86. člena zakona o lokalnih volitvah so bili v občinski svet izvoljeni:

1. Na listi Slovenskih krščanskih demokratov – SKD

1. Anton Somrak, roj. 28. 12. 1942, ekonomist, Velike Lašče 40, Velike Lašče

2. Vinko Gruden, roj. 25. 8. 1955, monter ogrevalnih naprav, Ulaka 14, Velike Lašče

3. Jože Levstik, roj. 4. 11. 1952, ekonomski tehnik – programer, Male Lašče 47, Velike Lašče

2. Na listi Demokratične stranke upokoencev Slovenije – DESUS

3. Na listi Socialdemokratske stranke Slovenije – SDSS

1. Jožko Šilc, roj. 11. 8. 1958, avtomehanic, Karlovica 9, Velike Lašče

4. Na listi Slovenske ljudske stranke – SLS

1. Peter Indihar, roj. 27. 1. 1961, inž. kmetijstva – kmetijski svetovalec, Velike Lašče 64, Velike Lašče

2. Janez Škrabec, roj. 20. 6. 1956, samostojni obrtnik, Rob 11, Rob

3. Franc Perhaj, roj. 23. 3. 1947, ključavničar, Mali Osolnik 2, Turjak

4. Anton Polzelnik, roj. 20. 2. 1952, inštalater – kmetovalec, Velika Slevica 15, Velike Lašče

5. Milan Tekavec, roj. 1. 3. 1940, kmet, Veliki Osolnik 18, Rob

5. Na Nestransarski Trubarjevi listi

1. Nikolaj Samsa, roj. 18. 3. 1954, inž. strojništva – kontrolor varilcev, Velike Lašče 140, Velike Lašče

2. Anton Žužek, roj. 24. 9. 1962, komercialni tehnik – podjetnik, Gornje Retje 6, Velike Lašče

6. Na listi Slovenske obrtno podjetniške stranke – stranke centra

7. Na listi Združene liste socialnih demokratov – ZL

1. Ivan Gačnik, roj. 29. 1. 1945, dipl. veterinar – živinozdravnik, Velike Lašče 139, Velike Lašče.

III

Izid volitev za župana:

– oddanih glasovnic: 1790

– neveljavnih glasovnic: 39

– veljavnih glasovnic: 1751

Za župana je bil na volitvah 18. decembra 1994 izvoljen: Milan Tekavec, roj. 1. 3. 1940, kmetovalec, Veliki Osolnik 18, Rob, predlagatelj Slovenska ljudska stranka – Podružnica Velike Lašče–Rob–Turjak.

Št. LV/008-2/94

Ljubljana, dne 20. decembra 1994.

Predsednica
Občinske volilne komisije
Velike Lašče
Jerica Tomšič-Lušin l. r.

PIVKA

315.

POROČILO

o izidu volitev župana občine Pivka

Občinska volilna komisija občine Pivka je na seji dne 21. 12. 1994 na podlagi zapisnikov volilnih odborov pri ugotavljanju izida glasovanja za volitve župana občine Pivka ugotovila rezultate glasovanja ter izid volitev za župana občine Pivka.

I

1. V prvem krogu na volitvah dne 4. 12. 1994 je imelo pravico glasovanja 4562 volivcev, vpisanih v volilne imenike.

S potrdilom ni glasoval nihče.

2. Glasovalo je skupaj 3329 volivcev ali 72,97% od vseh volivcev, od tega je

a) 3323 volivcev glasovalo na voliščih po volilnem imeniku

b) 6 volivcev glasovalo po pošti.

II

Za volitve župana je bilo oddanih 3329 glasovnic.

Ker so bile prazne, oziroma ni bilo moč ugotoviti volje volivca, je bilo 476 glasovnic neveljavnih.

Veljavnih glasovnic je bilo 2853.

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

1. Ernest Margon	1068 glasov
2. Branko Posega	1141 glasov
3. Marjan Žmak	644 glasov.

III

Volilna komisija je dne 6. 12. 1994 razpisala drugi krog volitev za župana in sicer med kandidatoma, ki sta v prvem krogu dobila največ glasov:

1. Branko Posega
2. Ernest Margon.

IV

Volilna komisija je ugotovila, da je v drugem krogu na volitvah dne 18. 12. 1994 je imelo pravico glasovanja 4564 volivcev, vpisanih v volilne imenike.

S potrdilom ni glasoval nihče.

2. Glasovalo je skupaj 2791 volivcev ali 61,15% od vseh volivcev, od tega je

- a) 2790 volivcev glasovalo na voliščih po volilnem imeniku
b) 1 volivec glasoval po pošti.

V

Za volitve župana je bilo oddanih 2790 glasovnic. Ker so bile prazne, oziroma ni bilo moč ugotoviti volje volivca, je bilo 216 glasovnic neveljavnih.

Veljavnih glasovnic je bilo 2574.

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

1. Branko Posega	1312 glasov
2. Ernest Margon	1262 glasov

VI

Volilna komisija je na podlagi 107. člena zakona o lokalnih volitvah ugotovila, da je za župana občine Postojna izvoljen Branko Posega, roj. 1. 2. 1993, dipl. inž. lesarstva, iz Pivke, Pod zavrtnice 8, ki je dobil večino veljavnih glasov.

Št. 003/008/94

Pivka, dne 21. decembra 1994.

Člani	Predsednica
Danica Česnik l. r.	Občinske volilne
Julka Dekleva l. r.	komisije Pivka
Janez Radivo l. r.	Alenka Katern Šilc l. r.

POSTOJNA

316.

POROČILO

o izidu volitev župana občine Postojna

Občinska volilna komisija občine Postojna je na seji dne 21. 12. 1994 na podlagi zapisnikov volilnih odborov pri ugotavljanju izida glasovanja za volitve župana občine Postojna ugotovila rezultate glasovanja ter izid volitev za župana občine Postojna.

I

1. V prvem krogu na volitvah dne 4.12.1994 je imelo pravico glasovanja 10.269 volivcev, vpisanih v volilne imenike.

S potrdilom ni glasoval nihče.

2. Glasovalo je skupaj 7120 volilcev ali 69.33% od vseh volivcev, od tega je

a) 7107 volivcev glasovalo na voliščih po volilnem imeniku

b) 13 volivcev glasovalo po pošti.

II

Za volitve župana je bilo oddanih 7120 glasovnic.

Ker so bile prazne, oziroma ni bilo moč ugotoviti volje volivca, je bilo 655 glasovnic neveljavnih.

Veljavnih glasovnic je bilo 6465.

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

1. Josip Bajc	3085 glasov
2. Jože Jurca	549 glasov
3. Ivan Vodopivec	513 glasov
4. Jerko Čehovin	1532 glasov
5. Franc Glažar	786 glasov.

III

Volilna komisija je dne 6. 12. 1994 razpisala drugi krog volitev za župana in sicer med kandidatom, ki sta v prvem krogu dobila največ glasov:

1. Josip Bajc
2. Jerko Čehovin.

IV

Volilna komisija je ugotovila, da je v drugem krogu na volitvah dne 18. 12. 1994 imelo pravico glasovanja 10.268 volivcev, vpisanih v volilne imenike.

S potrdilom ni glasoval nihče.

2. Glasovalo je skupaj 5608 volivcev ali 54,62% od vseh volivcev, od tega je

a) 5603 volivcev glasovalo na voliščih po volilnem imeniku

b) 5 volivcev glasovalo po pošti.

V

Za volitve župana je bilo oddanih 5608 glasovnic.

Ker so bile prazne, oziroma ni bilo moč ugotoviti volje volivca, je bilo 249 glasovnic neveljavnih.

Veljavnih glasovnic je bilo 5359.

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

1. Josip Bajc	3819 glasov
2. Jerko Čehovin	1540 glasov.

VI

Volilna komisija je na podlagi 107. člena zakona o lokalnih volitvah ugotovila, da je za župana občine Postojna izvoljen Josip Bajc, roj. 8. 3. 1949, pravnik, iz Matenje vasi 70, Prestranek, ki je dobil večino veljavnih glasov.

Št. 003/008/94

Postojna, dne 21. decembra 1994.

Člani	Predsednica
Antonija Bajc l. r.	Občinske volilne
Ester Fidel Blaško l. r.	komisije Postojna
Stane Ambrožič l. r.	Margareta Srebotnjak Borsellino l. r.

317.

Občinska volilna komisija občine Postojna na podlagi 3. in 56. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94) podaja

POROČILO

o izidu glasovanja na referendumu dne 18. decembra 1994 za uvedbo samoprispevka za območje Krajevne skupnosti Šmihel pod Nanosom

Na referendumu dne 18. 12. 1994 za uvedbo samoprispevka za območje Krajevne skupnosti Šmihel pod Nanosom so bili ugotovljeni naslednji izidi glasovanja:

- v volilni imenik je bilo vpisanih 147 volivcev
- s potrdilom ni glasoval nihče
- skupno je glasovalo 130 volivcev
- oddanih je bilo 130 glasovnic
- neveljavnih je bilo 5 glasovnic
- "ZA" je glasovalo 76 volivcev
- "PROTI" je glasovalo 49 volivcev.

Občinska volilna komisija Postojna v skladu s 23. členom zakona o referendumu in o ljudski iniciativi ugotavlja, da se samoprispevek v Krajevni skupnosti Šmihel pod Nanosom lahko uvede, ker se je zanj izrekla večina krajanov, ki so glasovali.

Št. 41400/033/94

Postojna, dne 21. decembra 1994.

Predsednica
Občinske volilne
komisije Postojna
Margareta Srebotnjak Borsellino l. r.

RADEČE

318.

PO RO Č I L O

o ugotavljanju izida glasovanja za župana in člane občinskega sveta na volitvah dne 4. 12. 1994

Posamezna kandidata za župana občine Radeče sta dobila naslednje število glasov:

a) kandidat Valentin MEDVED je dobil 1357 glasov ali 49,56%

b) kandidat Janez ZAHRASTNIK je dobil 1381 glasov ali 50,44%

Skupaj: 2738 glasov ali 100%

Na podlagi števila glasov je Občinska volilna komisija Radeče ugotovila, da je izvoljen Janez Zahrastnik, roj. 7. 3. 1937, Hotemež 33, Radeče, ker je dobil večino veljavnih glasov.

Rezultati volitev za Občinski svet občine Radeče so naslednji:

Posamezna lista kandidatov je dobila naslednje število glasov:

1. SDSS-SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE	444 gl. ali 17,0%
2. SLS-SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA	349 gl. ali 13,4%
3. SKD-SLOVENSKI KRŠČANSKI DEMOKRATI	555 gl. ali 21,3%
4. ZVEZA ZA NAPREDEK RADEČ IN RADEŠKEGA OBMOČJA IN ZLSD	1174 gl. ali 45,0%
5. SNS-SLOVENSKA NACIONALNA STRANKA	87 gl. ali 3,3%
SKUPAJ	2609 gl. ali 100%

Občinska volilna komisija Radeče ugotavlja, da je število mandatov za Občinski svet občine Radeče pri posameznih listah kandidatov naslednje:

V volilni enoti št. 1:

1. SDSS-SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE – 1 mandat

Izvoljen je: Andrej Kovač, roj. 5. 6. 1955, V gaju 10, Radeče

2. SLS-SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA – 1 mandat

Izvoljen je: Rado Novak, roj. 23. 7. 1966, Jelovo 22, Radeče

3. SKD-SLOVENSKI KRŠČANSKI DEMOKRATI – 1 mandat

Izvoljen je: Miran Prnaver, roj. 24. 1. 1965, Hotemež 28, Radeče

4. ZVEZA ZA NAPREDEK RADEČ IN RADEŠKEGA OBMOČJA IN ZLSD – 5 mandatov

Izvoljeni so: Matjaž Han, roj. 6. 4. 1946, Krakovo 4, Radeče; Simona Zupančič, roj. 18. 6. 1952, Titova 42, Radeče; Janez Bregar, roj. 6. 5. 1953, Pod skalo 1, Radeče; Alojz Novak, roj. 21. 12. 1946, Titova 82, Radeče; Saša Kadunc, roj. 25. 7. 1961, Prnovše 9, Radeče

5. SNS-SLOVENSKA NACIONALNA STRANKA – 0 mandatov.

V volilni enoti št. 2:

1. SDSS-SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE – 0 mandatov

2. SLS-SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA – 1 mandat

Izvoljen je: Viktor Kmetič, roj. 12. 4. 1965, Svibno 36, Radeče

3. SKD-SLOVENSKI KRŠČANSKI DEMOKRATI – 1 mandat

Izvoljen je: Karel Kržan, roj. 12. 7. 1927, Vrhovo 33, Radeče

4. ZVEZA ZA NAPREDEK RADEČ IN RADEŠKEGA OBMOČJA IN ZLSD – 1 mandat

Izvoljen je: Rudi Jevšvar, roj. 9. 11. 1949, Vrhovo 53, Radeče.

Na podlagi seštevka glasov, ki so jih dobile istoimenske liste v vseh volilnih enotah, je bilo na podlagi d'Hondtovega sistema izračunano naslednje število mandatov oziroma so bili po zaporedju na kandidatnih listah izvoljeni:

V volilni enoti št. 1:

1. SDSS-SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE – 1 mandat

Izvoljen je: Franc Debelak, roj. 19. 9. 1947, Ulica talcev 2a, Radeče

2. SLS-SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA – 0 mandatov

3. SKD-SLOVENSKI KRŠČANSKI DEMOKRATI – 1 mandat

Izvoljen je: Leopold Plaznik, roj. 19. 7. 1944, Jelovo 18, Radeče

4. ZVEZA ZA NAPREDEK RADEČ IN RADEŠKEGA OBMOČJA IN ZLSD – 1 mandat

Izvoljen je: Marjan Zupančič, roj. 13. 2. 1950, Hotemež 24, Radeče

5. SNS-SLOVENSKA NACIONALNA STRANKA – 0 mandatov.

V volilni enoti št. 2:

1. SDSS-SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE – 1 mandat

Izvoljen je: Boris Bervar, roj. 1. 12. 1958, Svibno 26, Radeče

2. SLS-SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA – 0 mandatov

3. SKD-SLOVENSKI KRŠČANSKI DEMOKRATI – 0 mandatov

4. ZVEZA ZA NAPREDEK RADEČ IN RADEŠKEGA OBMOČJA IN ZLSD – 1 mandat

Izvoljen je: Mirko Bervar, roj. 26. 6. 1951, Stari dvor 23b, Radeče.

Občinska volilna komisija Radeče ugotavlja, da je število mandatov za Občinski svet občine Radeče pri posameznih listah kandidatov naslednje:

1. SDSS-SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE – 3 mandati

2. SLS-SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA – 2 mandata

3. SKD-SLOVENSKI KRŠČANSKI DEMOKRATI – 3 mandati

4. ZVEZA ZA NAPREDEK RADEČ IN RADEŠKEGA OBMOČJA IN ZLSD – 8 mandatov

5. SNS-SLOVENSKA NACIONALNA STRANKA – 0 mandatov.

V Občinski svet občine Radeče so izvoljeni naslednji kandidati:

Andrej Kovač, roj. 5. 6. 1955, V gaju 10, Radeče; Rado Novak, roj. 23. 7. 1966, Jelovo 22, Radeče; Miran Prnaver, roj. 24. 1. 1965, Hotemež 28, Radeče; Matjaž Han, roj. 6. 4. 1946, Krakovo 4, Radeče; Simona Zupančič, roj. 18. 6. 1952, Titova 42, Radeče; Janez Bregar, roj. 6. 5. 1953, Pod skalo 1, Radeče; Alojz Novak, roj. 21. 12. 1946, Titova 82, Radeče; Saša Kadunc, roj. 25. 7. 1961, Prnovše 9, Radeče; Viktor Kmetič, roj. 12. 4. 1965, Svibno 36, Radeče; Karel Kržan, roj. 12. 7. 1927, Vrhovo 33, Radeče; Rudi Jevšvar, roj. 9. 11. 1949, Vrhovo 53, Radeče; Franc Debelak, roj. 19. 9. 1947, Ulica talcev 2a, Radeče; Leopold Plaznik, roj. 19. 7. 1944, Jelovo 18, Radeče; Marjan Zupančič, roj. 13. 2. 1950, Hotemež 24, Radeče; Boris Bervar, roj. 1. 12. 1958, Svibno 26, Radeče; Mirko Bervar, roj. 26. 6. 1951, Stari dvor 23b, Radeče.

RADOVLJICA

319.

POROČILO

o izidu volitev župana občine Radovljica

Občinska volilna komisija je na seji, dne 19. decembra 1994 na podlagi zapisnikov o delu volilnih odborov pri ugotavljanju izida glasovanja za volitve župana občine Radovljica na volitvah 18. decembra 1994, ugotovila rezultate glasovanja ter izid volitev za župana občine Radovljica.

I

1. Na volitvah 4. 12. 1994 je imelo pravico voliti skupaj 13.980 volivcev.

2. Glasovalo je skupaj 9.459 volivcev ali 67,66% od vseh volivcev, ki so imeli pravico voliti, od tega je:

a) 9.421 volivcev glasovalo na volišču po volilnem imeniku,

b) 38 volivcev je glasovalo po pošti.

II

Za volitve župana občine Radovljica je bilo oddanih 9.455 glasovnic.

Ker so bile prazne oziroma ni bilo moč ugotoviti volje volivca, je bilo 1.420 glasovnic neveljavnih.

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

1. Ladislav Eržen	976 glasov	12,15%
2. Vladimir Černe	1.619 glasov	20,15%
3. Zvonko Prezelj	1.745 glasov	21,72%
4. Anton Dežman	711 glasov	8,85%
5. Miroslav Pengal	1.555 glasov	19,35%
6. Miran Kenda	433 glasov	5,39%
7. Jože Rebec	996 glasov	12,40%
Skupaj	8.035 glasov	100,00%

III

Ker noben kandidat ni dobil večine glasov, je občinska volilna komisija v skladu s 107. členom zakona o lokalnih

volitvah (Ur. l. RS, št. 72/93, 7/94 in 33/94) na svoji seji, dne 5. 12. 1994 sprejela sklep o razpisu 2. kroga volitev za župana občine Radovljica, in sicer za nedeljo, 18. 12. 1994.

V 2. krog volitev sta se uvrstila kandidata, ki sta v 1. krogu dobila največ glasov. Na glasovnici sta bila kandidata navedena po vrstnem redu glede na število dobljenih glasov v prvem krogu volitev.

IV

1. Na volitvah 18. decembra 1994 je imelo pravico voliti skupaj 13.974 volivcev.

2. Glasovalo je skupaj 6.290 volivcev ali 45,01% od vseh volivcev, ki so imeli pravico voliti, od tega je :

a) 6.265 volivcev glasovalo na volišču po volilnem imeniku,

b) 25 volivcev glasovalo po pošti.

V

Za volitve župana občine Radovljica je bilo oddanih 6.290 glasovnic.

Ker so bile prazne oziroma ni bilo moč ugotoviti volje volivca, je bilo 602 glasovnic neveljavnih.

Veljavnih je bilo 5.688 glasovnic.

Kandidata sta dobila naslednje število glasov:

1. Zvonko Prezelj	2.629 glasov	46,22%
2. Vladimir Černe	3.059 glasov	53,78%

VI

Občinska volilna komisija je na podlagi prvega odstavka 107. člena zakona o lokalnih volitvah ugotovila, da je za župana občine Radovljica izvoljen Vladimir Černe, rojen 11. 7. 1935, dipl. inž. strojništva, stanujoč v Radovljici, Gradnikova 14, ki je dobil večino veljavnih glasov.

Št. 021 – 2/94

Radovljica, dne 19. decembra 1994.

Člani

Katarina Kralj l. r.
Irena Resman l. r.
Dragomil Rozman l. r.

Predsednica

Občinske volilne komisije
Radovljica
Terezija Zorko l. r.

SEVNICA

320.

Na podlagi 17. člena zakona o financiranju javne porabe (Uradni list RS, št. 48/90) ter 6. člena odloka o sestavi Skupščine občine Sevnica, pristojnosti zborov, o načinu odločanja in načinu volitev vodstva skupščine, vodstva posameznih zborov in Izvršnega sveta Skupščine občine Sevnica (Uradni list RS, št. 1/90) je Skupščina občine Sevnica na skupni seji vseh zborov, dne 21. 12. 1994 sprejela

ODLOK

o začasnem financiranju proračunskih potreb občine Sevnica v I. trimesečju 1995

1. člen

Potrebe občinskih upravnih organov in drugih proračunskih porabnikov sredstev proračuna občine Sevnica se bodo v I. trimesečju 1995. leta, do sprejetja proračuna

občine Sevnica za leto 1995, financirale do višine sredstev, kolikor jih je bilo sorazmerno porabljenih v istih dobah po proračunu za 1994. leto oziroma največ četrtnina realnih zneskov vseh dohodkov.

2. člen

Doseženi prihodki in odhodki po tem odloku so sestavni del proračuna občine Sevnica za leto 1995.

3. člen

Določila odloka o proračunu občine Sevnica za leto 1994 se smiselno uporabljajo tudi v času začasnega financiranja v letu 1995.

4. člen

Začasno financiranje političnih strank ostaja v skupnem obsegu v enaki višini. Med posamezne politične stranke bodo sredstva razdeljena v razmerju, kot so zastopane v občinskem svetu.

5. člen

Ta odlok začne veljati z objavo v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 1. 1995 dalje.

Št. 40300-0174/94

Sevnica, dne 21. decembra 1994.

Predsednica
Skupščine občine Sevnica
Breda Mijovič, dipl. ek. l. r.

321.

Na podlagi 64. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in 57/94) je občinski svet občine Sevnica na svoji prvi seji, dne 23. 12. 1994 sprejel

Z A Č A S N I S T A T U T A R N I A K T **občine Sevnica**

1. člen

S tem začasnim statutarnim aktom se urejajo najpomembnejša vprašanja, ki so pomembna za delovanje občine Sevnica v prehodnem obdobju, to je od konstituiranja občinskega sveta do sprejema statuta občine, določitve organizacije in delovnega področja občinske uprave in sprejema načrta delovnih mest v občinski upravi.

2. člen

Občina Sevnica obsega naselja, ki so našeta v 101. točki 2. člena zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (Uradni list RS, št. 60/94).

Sedež občine je v Sevnici, Glavni trg št. 19/a.

3. člen

V občini Sevnica nadaljujejo z delom naslednje krajevne skupnosti, ki so bile ustanovljene po dosedanjih predpisih: Blanca, Boštanj, Krmelj, Loka pri Zidanem mostu, Primož, Sevnica, Studenec, Šentjanž, Tržišče in Zabukovje.

Krajevne skupnosti obsegajo ista območja, kot do sedaj, razen Krajevne skupnosti Šentjanž, ki nima več v svoji sestavi naselij Mali Cirknik pri Šentjanžu in Roženberk in Krajevne skupnosti Tržišče, ki nima več v svoji sestavi naselja Gornja Stara vas.

Krajevne skupnosti so pravne osebe.

4. člen

Občina po svojih organih samostojno ureja in opravlja vse lokalne zadeve javnega pomena, določene z ustavo in zakoni.

V prehodnem obdobju organi občine Sevnica opravljajo naloge skladno z zakonom o lokalni samoupravi in z drugimi predpisi.

5. člen

Do sprejetja ustreznih aktov občine Sevnica se smiselno uporabljajo občinski predpisi, ki so bili sprejeti s strani organov prejšnje občine Sevnica in, ki so veljali ob uveljavitvi tega začasnega statutarnega akta na območju prejšnje občine Sevnica, kolikor niso v nasprotju z veljavno zakonodajo in s tem aktom.

6. člen

Naloge občinske uprave opravlja občinski urad.

V občinskem uradu se določi naslednji začasni načrt delovnih mest:

1. sekretar za gospodarstvo in finance,
2. sekretar za družbene dejavnosti,
3. sekretar in vodja strokovne službe,
4. vodja proračuna,
5. računovodja družbenih dejavnosti,
6. knjigovodja in obračun plač,
7. planer – analitik za gospodarstvo in finance,
8. planer – analitik za družbene dejavnosti,
9. referent za ceste in komunalo,
10. referent za stanovanjski fond,
11. tajnica.

Občinsko upravo vodi župan.

Do sprejetja statuta, organizacije in delovnega področja občinske uprave in načrta delovnih mest, ostanejo v delovnem razmerju na delovnih mestih, navedenih v drugem odstavku tega člena delavci, ki so v prejšnji občini opravljali našeta dela.

Občina Sevnica prevzame tudi dokumentarno gradivo, nedokončane zadeve in vse obveznosti iz svoje pristojnosti od prejšnje občine.

7. člen

Ta začasni statutarni akt začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 01300-0004/94

Sevnica, dne 23. decembra 1994.

Predsednik
občinskega sveta Sevnica
Martin Novšak l. r.

322.

SEŽANA

Na podlagi 3. člena zakona o referendumu in o drugih oblikah izjavljanja (Uradni list SRS, št. 35/85 in 48/86) je Svet Krajevne skupnosti Dutovlje sprejel na seji in na podlagi odločitve delovnih ljudi in občanov na referendumu dne 18. 8. 1994 sprejel

S K L E P**o uvedbi samopriskpevka za Vaško skupnost Kreplje v
Krajevni skupnosti Dutovlje**

1. člen

Za VS Kreplje se uvede samopriskpevek v denarju za asfalitrnanje vaških poti; za dograditev vaškega doma in drugih potreb v Vaški skupnosti Kreplje.

Vrednost programa del vaške skupnosti znaša 3.000.000 SIT, s samopriskpevkom se bo zbralo predvidoma 1.500.000 SIT, ki se bodo uporabljala v namene iz prvega odstavka tega člena.

Sredstva, ki bodo zaradi nominalne rasti prihodkov zbrane v višjem znesku, kot je določeno v drugem odstavku tega člena, se bodo uporabljala v skladu s sprejetim programom koriščenja samopriskpevka in planom vaške skupnosti.

Dinamika izvajanja programa samopriskpevka se bodo določila v skladu s sprejetim programom oziroma letnimi plani.

2. člen

Samopriskpevek se uvede za dobo 2 let, in sicer od 1. 2. 1995 do 1. 2. 1997.

3. člen

Zavezanci za samopriskpevek so delavni ljudje in občani, ki imajo stalno prebivališče v Vaški skupnosti Kreplje in ga plačujejo:

- od neto osebnih dohodkov in nadomestil, ki presega-
jo najnižji znesek osebnega dohodka po stopnji 1,5%
- od pokojnin, ki presegajo znesek najnižje pokojnine
za polno pokojninsko dobo po stopnji 1,5%
- občani, lastniki zemljišč v Vaški skupnosti Kreplje od
katastrskega dohodka po stopnji 3%
- zasebniki, ki dosegajo dobiček z opravljanjem de-
javnosti po stopnji 1,5%.

Osnova za obračun je bruto zavarovalna osnova, od katere plačujejo zavezanci prispevek za pokojnino in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zaposlovanje.

Samopriskpevek se ne plačuje od prejemkov iz social-
novarstvenih pomoči, od priznavalnin, od invalidnine in dru-
gih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih in civilnih
invalidih vojne, od denarnega nadomestila za telesno okvaro,
od dohodka za pomoč in postrežbo, od pokojnine ki ne
presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko
dobo, od starostne pokojnine, priznane po zakonu o starost-
nem zavarovanju kmetov, od štipeidij učencev in študentov
ter od nagrad, ki jih prejema študenti in učenci na proiz-
vodnem delu oziroma na delavni praksi. Samopriskpevek se
ne plačuje od osebnega dohodka delavcev in drugih občanov,
ki ne presegajo zneska osebnega dohodka, ki zagotavlja
socialno in materialno varnost delavca, določeno z zakonom.

4. člen

Samopriskpevek se plačuje na žiro račun Vaške skup-
nosti Kreplje, št. 51420-842-111-82287

5. člen

Od zavezancev, ki samopriskpevka ne plačujejo v roku,
se obveznosti izterjajo po predpisih, ki veljajo za izterjavo
davkov.

6. člen

Odbor Vaške skupnosti Kreplje bo izvajal nadzor nad
zbiranjem in uporabo sredstev, zbranih s samopriskpevkom.

Enkrat letno bodo o poteku zbranih sredstev in
uresničevanju nalog, razpravljali krajanji na zboru.

7. člen

O uporabi sredstev smopriskpevka se sestavi zaključni
račun. Zaključni račun sprejme organ, ki je uvedel samoprisk-
pevek.

8. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Urad-
nem listu Republike Slovenije.

Dutovlje, dne 12. januarja 1995.

Predsednik Sveta
Krajevne skupnosti Dutovlje
Roman Trobec l. r.

VRHNIKA**323.**

Na podlagi 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih
posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86)
je Skupščina občine Vrhnika na 32. seji dne 24. 11. 1994
sprejela

ODLOK**o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto
L2-Log****I. UVODNE DOLOČBE**

1. člen

Sprejmejo se prostorski ureditveni pogoji za plansko
celoto L2-Log, ki jih je izdelal PRIMIS Vrhnika, pod št.
proj. 15/93 v mesecu maju 1994.

2. člen

Prostorski ureditveni pogoji so izdelani v skladu z dol-
goročnim družbenim planom občine Vrhnika in vsebujejo:

- a. Grafični del:
 - prikaze prostorskih ureditev na obravnavanem ob-
močju iz prostorskih sestavin dolgoročnega in družbenega
plana občine na topografskem načrtu M 1:5000
 - prikaze meril in pogojev za posege v prostor na ka-
tastrskem načrtu M 1:5000 in M 1:2500
- b. Tekstualni del
 - obrazložitev meril in pogojev za posege v prostor s
soglasji pristojnih organov, organizacij oziroma skupnosti
 - besedilo odloka.

3. člen

Prostorski ureditveni pogoji za plansko celoto L2 –
Log, določajo merila in pogoje za posege v prostor na ob-
močjih urejanja, za katera ni predvidena izdelava prostorskih
izvedbenih načrtov:

- L2S/1
- L2S/2
- L2S/3 – Jordanov kot
- L2S/4
- L2S/5 – Kačja vas

L2S/8 – Log-Mole

L2S/7 – Log-Mole

L2R/2

L2T/1

L2K/1

L2G/1

in za območja za katera je predvidena izdelava prostorskih izvedbenih načrtov na naslednjih planskih obdobjih:

L2S/6 – Kačja vas (ZN)

L2R/1 – (UN).

4. člen

Meja območja planske celote L2 poteka po mejah ali delu mejnih parcel v k.o. Log in k.o. Velika Ligojna.

– k.o. Log:

Začetek meja je JZ vogalna točka na parceli 2044 (avtocesta), od koder se nadaljuje proti SZ po meja ali delu zahodnih mejnih parcel območja; preseka parcelo 2044 (avtocesta), se nadaljuje po meji parcel 1697/3, 2102/1, 2102/2, 2102/3, 2102/4, preseka parcelo 2033/2, se nadaljuje po parceli 1812/1 in preseka parcelo 1908/5.

– k.o. Velika Ligojna

Meja se nadaljuje po J mejah parcel 1591/2, 1590/1, 1589/1, po J in Z mejah parcel 1590/2, 1593/1, preseka parcelo 1585, se nadaljuje po mejah iste parcele, preseka parcelo 1593/1, se nadaljuje po mejah parcel 1593/2, 1833 (pot), jo preseka, se nadaljuje po meji parcele 1883, preseka parcelo 1604/2, 1605/1 in 177.

– k.o. Log

Meja se nadaljuje po Z mejah parcele 1808/1, po J meji parcele 1802, po Z mejah parcel 1772/1, 1770/2, 1769/1, 1768, 1767, 1766, 1765, 1764 in po J delu meja parcele 1763.

– k.o. Velika Ligojna

Meja se nadaljuje po mejah parcele 1629/2, preseka 1631 in se v vogalni točki parcele 1629/1 obrne proti V in nadaljuje po njeni S meji.

– k.o. Log

Meja se nadaljuje proti V po mejah ali delu S mejnih parcel: 1760, 1761/1, preseka 2028 (pot), se nadaljuje po mejah parcel 1759, 1756, 1755, 1752, 1751, 1748, 1747, 1742, 1744, 1743/3, 1676/2, 1676/1, 1691/2, 1691/1, 1690, preseka parcelo 2026/2, se nadaljuje po mejah parcel 1689, 1688, 1687, 1686/1, 1686/2, 1686/3, 1686/4, 1640, 1224/8, 1224/7, 1224/6, 1224/5, 1224/1 do vogalne točke. Od te točke se meja nadaljuje proti JV po mejah Z mejnih parcel: 1224/1, 2027 (pot), 955, 953/2, 952, preseka parcelo 2021 (pot), se nadaljuje po mejah parcel 951, 1263/1, 1263/6, 1263/5, 1263/4, 2922/1 (pot), 53/3, 596/4, 596/10, 1367/5, 1367/3, 1367/4, preseka 1366/8 (pot) in 1367/1, se nadaljuje po mejah parcel 1366/3, 1368/11 (pot), preseka 1367/2, se nadaljuje po meji parcele 2033/1, jo preseka, se nadaljuje po meji parcele 16/4 in preseka avtocesto. Od sečišča se meja nadaljuje proti JZ in J meji avtoceste v začetno točko opisa te meje.

Meja planske celote, posameznih območij urejanja in morfoloških enot je ponazorjena v grafičnem delu prostorskih ureditvenih pogojev v podrobnem katastrskem načrtu v M 1:5000 in v M 1:2500.

II. SPLOŠNA MERILA IN POGOJI

5. člen

Splošna merila in pogoji, ki so določena od 3. do 30. člena odloka o splošnih merilih in pogojih za občino Vrhnika, ki so ga sprejeli zbori občinske skupščine na 32. seji, dne

24. 11. 1994, veljajo za vsa območja urejanja v planski celoti L2, kolikor ni s posebnimi merili in pogoji tega odloka drugače določeno.

Posebna merila in pogoji veljajo za naslednja območja urejanja:

a. Območje urejanja L2S/1

– glede vrste posegov v prostor, glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor in glede varovanja naravne in kulturne dediščine ter glede energetskega urejanja v morfološki enoti 2a/10

b. Območje urejanja L2S/2

– glede vrste posegov v prostor in glede varovanja naravne in kulturne dediščine ter glede energetskega urejanja v morfološki enoti 2A, B/5

c. Območje urejanja L2S/3

– glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfoloških enotah 2A/9 in 2B/3

d. Območje urejanja L2S/4

– glede vrste posegov v prostor in glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfološki enoti 4B/1

e. Območje urejanja L2S/5

– glede vrste posegov v prostor v morfoloških enotah 4a/2 in 2D/1

– glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor v morfološki enoti 2D/1

– glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfoloških enotah 2a/8, 2D/1, 2a/4 in 4a/2

f. Območje urejanja L2S/6

– glede vrste posegov v prostor v morfološki enoti 1B/2

g. Območje urejanja L2S/7

– glede vrste posegov v prostor v morfološki enoti 2AB/1

i. Območje urejanja L2S/8

– glede vrste posegov v prostor v morfološki enoti 4a/1

– glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor v morfološki enoti 2a/2

– glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfoloških enotah 2A/1, 2a/2, 2A/3 in 4a/1

j. Območje urejanja L2R/1

– glede vrste posegov in glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfološki enoti 8/1

k. Območje urejanja L2R/2

– glede vrste posegov v prostor in glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfološki enoti 9/1

l. Območje urejanja L2K/1 in L2G/1

– glede varovanja naravne in kulturne dediščine.

III. POSEBNA MERILA IN POGOJI

6. člen

V območju urejanja L2S/1 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. Vrste posegov v prostor

– gradnja objektov na trasi opuščene železniške proge ni dovoljena

b. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor

– prevladuje tip enodružinske prostostoječe stanovanjske hiše P+M in P+1, velikosti objektov pa so 8x10 m, s strmim naklonom strešin (40 stopinj). Med stanovanjsko gradnjo je velik delež (30 %) gospodarskih objektov. Pri oblikovanju vseh vrst gradenj je potrebno upoštevati omejenjene parametre

c. Varovanje naravne in kulturne dediščine

– za območje velja režim varovanja naravne dediščine VRN A in arheološke dediščine VRA 3

d. Energetsko urejanje
– dopolniti nizkonapetostno elektro omrežje in zgraditi novo transformatorsko postajo s priključnim 20 KV vodom.

7. člen

V območju urejanja L2S/2 morfološka enota 2AB/5 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
– za območje je predvidena izdelava lokacijskih smernic. Pred izdelavo omenjenega dokumenta pozidava ni možna. K izdelanem dokumentu morajo izdati soglasja zakonsko določeni soglasodajalci.
- b. Varovanje naravne in kulturne dediščine
– za območje velja režim varovanja naravne dediščine VRN A in arheološke dediščine VRA 3
- c. Energetsko urejanje
– dopolniti nizkonapetostno elektro omrežje in zgraditi novo transformatorsko postajo s priključnim 20 KV vodom.

8. člen

V območju urejanja L2S/3 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Varovanje naravne in kulturne dediščine
* morfološka enota 2A/9
– za območje velja režim varovanja naravne dediščine VRN A in arheološke dediščine VRA 3
* morfološka enota 2B/3
– za območje velja režim varovanja arheološke dediščine VRA 3.

9. člen

V območju urejanja L2S/4, morfološka enota 4B/1 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
– za območje je predvidena izdelava lokacijskih smernic. Pred izdelavo omenjenega dokumenta pozidava ni možna. K izdelanem dokumentu morajo izdati soglasja zakonsko določeni soglasodajalci.
- b. Varovanje naravne in kulturne dediščine
– v območju upoštevamo varstveni režim arheološke dediščine VRA 3.

10. člen

V območju urejanja L2S/5 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
* morfološka enota 2D/1
– v tem območju je najbolj izrazna vaška arhitektura. Novogradnja je možna le kot zapolnitev vrzeli, tako da se ne poruši obstoječa morfologija naselja
* morfološka enota 4a/2
– v območju je poleg stanovanjske gradnje možna tudi gradnja objektov za centralne dejavnosti
- b. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor
* morfološka enota 2D/1
– oblikovanje objektov v vaškem jedru mora slediti vzpostavljeni oblikovni identiteti in homogenosti območja ter biti prilagojena okoliškemu objektom in ureditvam
- c. Varovanje naravne in kulturne dediščine
* morfološka enota 4a/2
– v območju moramo upoštevati varstveni režim za naravno dediščino VRN A, za arheološko dediščino VRA 1 in VRA 2
* morfološka enota 2a/4

– v območju moramo upoštevati varstveni režim za naravno dediščino VRN A, za arheološko dediščino VRA 1 in VRA 3 ter za zgodovinsko dediščino VRZ 3

* morfološka enota 2a/8

– v območju moramo upoštevati varstveni režim za naravno dediščino VRN B in varstvena režima za arheološko dediščino VRA 2 in VRA 3

* morfološka enota 2D/1

– v območju moramo upoštevati varstvena režima za arheološko dediščino VRA 2 in VRA 3 ter varstvena režima za etnološko dediščino VRE 2 in VRE 3.

11. člen

V območju urejanja L2S/6 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
* morfološka enota 1B/2
– za območje je predvidena izdelava lokacijskih smernic. Pred izdelavo omenjenega dokumenta pozidava ni možna. K izdelanem dokumentu morajo izdati soglasje zakonsko določeni soglasodajalci.

12. člen

V območju urejanja L2S/7 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
* morfološka enota 2AB/1
– za območje je predvidena izdelava lokacijskih smernic. Pred izdelavo omenjenega dokumenta pozidava ni možna. K izdelanem dokumentu morajo izdati soglasja zakonsko določeni soglasodajalci.

13. člen

V območju urejanja L2S/8 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
* morfološka enota 4a/1
– v območju je poleg stanovanjske gradnje možna tudi gradnja objektov za centralne dejavnosti
- b. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor
* morfološka enota 2a/2
– prevladuje tip enodružinske stanovanjske hiše P+I+M

strešnin 35 stopinj.

- c. Varovanje naravne in kulturne dediščine
* morfološka enota 2a/2
– v območju moramo upoštevati varstveni režim za naravno dediščino VRN A in varstvena režima za arheološko dediščino VRA 3 in VRA 3'
* morfološki enoti 2A/3 in 2A/1
– v območju moramo upoštevati varstveni režim za arheološko dediščino VRA 3
* morfološka enota 4a/1
– v območju moramo upoštevati varstveni režim za arheološko dediščino VRA 30', za umetnostno zgodovinsko dediščino VRV 2 in za zgodovinsko dediščino VRZ 1.

14. člen

V območju urejanja L2R/1, morfološka enota 8/1 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
– do sprejetja prostorskega izvedbenega načrta so dovoljena samo nujna vzdrževalna dela in posegi v zvezi s komunalnim urejanjem ter posegi, za katera ni potrebno pridobiti lokacijskega dovoljenja

– izjemoma so dovoljene tudi novogradnje ali dozidave, nadzidave, če tak poseg utemelji strokovna urbanistična služba pod pogojem, da poseg kasneje ne bo oviral izdelave prostorskega izvedbenega načrta

b. varovanje naravne in kulturne dediščine
– arheološki kompleks zaledja Ljubljanskega barja varujemo z varstvenim režimom za arheološko dediščino VRA 3.

15. člen

V območju urejanja L2R/2, morfološka enota 9/1 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. Vrste posegov v prostor
– območje je izključno namenjeno za pokopališče
b. Varovanje naravne in kulturne dediščine
– hrib Rosovž varujemo z varstvenim režimom za naravno dediščino (VRN A), prazgodovinsko gradišče na Rosovžu pa varujemo z varstvenim režimom za arheološko dediščino (VRA 1).

16. člen

V območju urejanja L2K/1 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. Varovanje naravne in kulturne dediščine
– Groharjev grič in grič Rosovž s cerkvijo sv. Janeza varujemo z varstvenim režimom za naravno dediščino VRN A, višje ležeči travnik v Jordanovem kotu pa varujemo z VRN B
– arheološki kompleks zaledja Ljubljanskega barja varujemo z VRA 3 prazgodovinsko gradišče na griču Rosovž pa z VRA 1 za arheološko dediščino, arheološki teren z antičnim ostalinami na Logu varujemo z VRA 2, arheološki kompleks Ljubljanskega barja pa varujemo z VRA 3
– podružnično cerkev sv. Janeza Krstnika varujemo z VRU 1 za umetnostnozgodovinsko dediščino
– spominsko obeležje Ivanu Kavčniku varujemo z VRZ 2 za zgodovinsko dediščino, v vplivnem območju (radij 50 m) pa gradnja ni zaželeno
– spominsko ploščo na Ferjanki varujemo z VRZ 3 za zgodovinsko dediščino, vplivno območje pa moramo ohraniti v sedanjih podobi.

17. člen

V območju urejanja L2G/1 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. Varovanje naravne in kulturne dediščine
– Groharjev grič, grič Rosovž s cerkvijo sv. Janeza in vzpetino Strmec varujemo z varstvenim režimom za naravno dediščino VRN A
– arheološki kompleks zaledja Ljubljanskega barja varujemo z VRA 3 prazgodovinsko gradišče na griču Rosovž pa z VRA 1 za arheološko dediščino
– spominsko ploščo na Ferjanki varujemo z VRZ 3 za zgodovinsko dediščino, vplivno območje pa moramo ohraniti v sedanjih podobi.

IV. KONČNE DOLOČBE

18. člen

Prostorski ureditveni pogoji so stalno na vpogled občanom in ustanovam pri občinskem upravnem organu, pristojnem za urejanje prostora in na sedežu krajevne skupnosti.

19. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe.

20. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 3/6-350-03/86

Vrhniko, dne 24. novembra 1994.

Predsednik
Skupščine občine Vrhnika
Vinko Tomšič l. r.

324.

Na podlagi 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 26/90, 18/93, 47/93 in 71/93) in 202. člena statuta občine Vrhnika (Uradni list SRS, št. 31/79, 5/81, 11/86 in 2/87), je Skupščina občine Vrhnika na 32. seji zborov dne 24. 11. 1994 sprejela

ODLOK

o zazidalnem načrtu za avtoodpad na Tojnicah Hribar Jože, Zalaznikova 5, Ljubljana

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se sprejme zazidalni načrt za servisno poslovni objekt, z odlagališčem poškodovanih in neuporabnih oziroma nevoznih vozil, na območju servisno komunalne cone na Tojnicah, ki ga je izdelal biro Primis, pod št. 52/94.

Zazidalni načrt je izdelan v skladu z dolgoročnim planom občine Vrhnika za obdobje 1986-2000 ter na osnovi programskih zasnov srednjeročnega plana občine, za servisno komunalno cono na Tojnicah.

II. VSEBINA ZAZIDALNEGA NAČRTA

2. člen

Zazidalni načrt vsebuje sestavine, ki določajo pogoje za urbanistično oblikovanje, funkcionalne in arhitekturne rešitve objekta ter rešitve prometnega, elektro, plinovodnega, telefonskega, vodovodnega in kanalizacijskega omrežja in drugih posegov v prostor.

Vsebina zazidalnega načrta:

1.0 Tekstualni del:

1.1 Odlok

1.2 Izjave

1.3 Soglasja pristojnih organov

1.4 Obrazložitev k zazidalnemu načrtu

1.5 Seznam lastnikov oziroma uporabnikov parcel

1.6 Ekonomska presoja

2.0 Grafični del:

2.1 Kopija katastrskega načrta

M. 1:2880

2.2 Geodetski in katastrski načrt

M. 1:500

2.3 Geodetski načrt komunalnih vodov

M. 1:500

2.4 Izsek iz dolgoročnega plana Vrhnike

2000

M. 1:5000

2.5 Omejitve območja in predlog parcelacije

M. 1:500

2.6 Arhitektonska situacija in omejitve območja

M. 1:500

2.7 Numerični podatki in tloris strehe	M. 1:500
2.8 Prometna in hortikultura ureditev	M. 1:500
2.9 Komunalna ureditev	M. 1:500

III. OPIS MEJE OBMOČJA IN PREDLOG PARCELACIJE

3. člen

Območje urejanja obsega parcelo št. 2710/1 in dele parcel št. 2718/4, 2718/1 in 2718/2, vse k.o. Vrhnika. Meja poteka od izbrane začetne točke na parceli št. 2710/1, ki je obenem skrajni zahodni vogal območja, s smeri urinega kazalca proti vzhodu po meji iste parcele, se nadaljuje po isti meji vzporedno s strugo Tojnice, se naprej nadaljuje po isti meji do stičišča mej parcel št. 2710/1, 2710/3, 2718/4 in 2718/4. Od tu naprej meja seka parcelo št. 2718/4, 2718/2 in del parcele 2718/1 in se potem vrne nazaj na mejo parcele št. 2710/1 in poteka po njej proti zahodu do začetne točke.

Površina območja obdelave meri 1 ha, 14 ar in 71 m² na parceli št. 2710/1 in 1 ar ter 6 m² na ostalih parcelah.

4. člen

Predlog parcelacije zavzema parcelo št. 2710/1. Meja parcelacije popolnoma sovпада z obstoječo mejo parcele št. 2710/1. Površina zavzema 1 ha 14 ar in 71 m².

IV. FUNKCIJE OBMOČJA S POGOJI ZA IZRABO IN KVALITETO GRADITVE

5. člen

Območje zazidalnega načrta je namenjeno prodaji novih in rabljenih avtomobilov, deponiranju poškodovanih in nevoznih vozil in avtomobilskih delov.

Za opravljanje te dejavnosti bo investitor zgradil objekt in uredil zunanje površine:

1. Proizvodno poslovni objekt (ABC) skupne tlorisne površine 38.5 x 17.7 m:

A: V pritličju bo avtosalon (11.0 x 9.0) za prodajo novih avtomobilov ter manjši bife (5.5 x 8.7) za stranke. V tem delu objekta bodo urejene tudi sanitarije (5.5 x 8.7) za goste in zaposlene.

V nadstropju bodo prostori za dejavnost podjetja "ERVEKA" d.o.o., servisa dentističnih aparatov (11.0 x 15.0).

B: Avtomehanična delavnica (16.5 x 17.7), ročna pralnica (5.5 x 6.0) in skladišče delov (5.5 x 11.7).

C: Spremljajoči del z nadstrešnico za vlečno službo, obzidano lakirno komoro, kurilnico, mešalnico barv in prostorom za odpadne tekočine (olja, barve, laki, kisline).

2. Zaboju za shranjevanje odpadkov 1700 l (D)

Način odvoza in odlaganja smeti se določi v skladu z odlokom o ravnanju z odpadki v občini Vrhnika.

3. Zunanja plinska cisterna 3000 l (E).

4. Zunanje površine so utrjene (betonirana podlaga) in v glavnem urejene kot parkirišča, deloma pa kot manipulacijske površine in zelenice zasajene z grmovnicami in drevjem. Velikost zunanjih površin za objektom je 56.0 x 55.5 m.

Vhodi v objekt so z vseh strani.

Prostorski pogoji za realizacijo planskih odločitev so detajlno opisani v pogojih za urbanistično in arhitektonsko oblikovanje, komunalno ureditev in v poglavju o drugih pogojih.

V. POGOJI ZA URBANISTIČNO OBLIKOVANJE OBMOČJA IN ZA ARHITEKTONSKO OBLIKOVANJE OBJEKTOV IN NAPRAV

6. člen

Pogoji za urbanistično oblikovanje območja:

Situacija objekta, zunanja ureditev in ureditev infrastrukturnega omrežja so skupaj z dimenzijami podane v grafičnih prilogah.

Smer ureditve območja, ki je istočasno tudi linija novega objekta v smeri SV-JZ, sovпада s smerjo obstoječega objekta opuščene sušilnice, z odklonom od nje za 5 stopinj v smeri urinega kazalca.

Jugozahodna linija novega objekta je od izhodiščne točke parcele, v prej opisani smeri, oddaljena največ 32.00 +1.00 m. Jugovzhodna linija novega objekta je od skrajnega severozahodnega vogala obstoječega objekta (sušilnice) oddaljena maksimalno 20.00 m, merjeno pravokotno na prej opisano smer.

Velikost utrjene – betonirane ploščadi, v okviru katere je lociran objekt, bo 55.50 x 84.50 m.

Odmik nasipa od brežin Tojnice bo minimalno 4 m, tako da čiščenje brežin in struge potoka ne bo ovirano.

Objekt bo krit z dvokapnico s slemenom v smeri daljše stranice.

7. člen

Pogoji za arhitektonsko oblikovanje objekta:

1. Arhitektura:

– tlorisni gabarit objekta meri 38.50 x 17.70 m s toleranco 0.20 m.

– avtomobilsko servisni del objekta je pritlični, del objekta, kjer bo avtosalon pa ima tudi nadstropje, kjer bo servis dentističnih aparatov

Kota tlaka pritličja je na višini 292.60 s toleranco 0.20 m.

Oba dela objekta, pritlični in nadstropni imata zunanje višinske gabarite enake. Kota kapi je na višini 298.10 m, kota slemena je 299.60, kota enokapnega nadstreška je 296.60 m, vse pa imajo toleranco ± 0.50 m. Objekt ima ob obodu kapi zgrajen zid, ki streho zakriva pred pogledi. Zgornja kota zidu je enaka koti slemena. Celotna fasadna višina je 7.00 ± 0.50 m.

Streha bo dvokapnica z naklonom strešin 10 stopinj, kritina temne barve. Sijoča kovinska streha ni dovoljena.

2. Obdelava objekta:

Objekt je skeletna stavba, z betonskimi stebri klasične ali montažne izdelave, klasično ometana. Vmesna polnila so zidana iz plinastega betona. Avtosalon bo z JZ strani v celoti zastekljen s pokončno pravokotno delitvijo stekel.

Barva fasade je sivo bela, s poudarki kontrastnih barv.

VI. POGOJI GLEDE PROMETNEGA, HORTIKULTURNEGA IN KOMUNALNEGA UREJANJA OBMOČJA

8. člen

Pogoji glede prometnega urejanja območja:

Glavna dovozna cesta do območja, kot priključek na cesto med Komunalnim podjetjem in komunalno deponijo, je dvosmerna in široka 5.00 m. Krožno vozišče znotraj območja je široko 3.5 m. Ob objektu je vozišče široko 6 m, med parkirnimi prostori pa je vozišče široko 5.40 m. Ta širina istočasno služi tudi za manipulacijske površine.

Parkirišče pred objektom je namenjeno strankam in parkiranju rabljenih vozil, katera so namenena nadaljni prodaji. Parkirni prostori za objektom pa so namenjeni deponiranju nevoznih vozil.

Vse prometne, manipulacijske in parkirne površine so utrjene in betonirane.

9. člen

Pogoji glede hortikulture ureditve:

- brežine se zatravijo in zasadijo z grmovnicami.
- ob robu betonske ploščadi se zasadijo drevesa, vrste gaber in javor. V vogalih se zasaadi živa meja
 - zelenice v okviru utrjenih površin so zatravene, zasajene z drevesi in živo mejo, vrste gaber
 - okrog plinske cisterne in kontejnerja za smeti je zasajena živa meja
 - zelene površine znotraj ograje so redno vzdrževane, površine izven ograje košene občasno
 - obstoječe drevje in obrežno vegetacijo ob potoku Tojnica, je potrebno v celoti ohraniti
 - v smeri proti naselju Sinja gorica je potrebno površine intenzivno zazeleniti
 - za zasaditve se poleg omenjenih rastlinskih vrst, uporabljajo le avtohtone vrste značilne za Barje.

10. člen

Pogoji glede komunalne ureditve:

- kanalizacija je zasnovana v ločenem sistemu. Fekalne vode se zbirajo v triprekatni nepretočni greznici z urejenim rednim praznjenjem. Ob kasnejši dograditvi servisno komunalne cone se bo zgradilo tudi infrastrukturno omrežje s komunalnimi vodi. Takrat se mora objekt priključiti na novo omrežje
 - meteorne vode s strešin in utrjenih površin se zbirajo preko peskolovov v poseben kanal, ki je preko lovilca olj speljan v potok Tojnica
 - vodovodno omrežje se priključi na obstoječi vod SRE o 90 x 6, ki poteka ob cesti med Komunalnim podjetjem in komunalno deponijo. Poraba vode mora biti kontrolirana z vodomermom ustreznega preseka
 - hidrantno omrežje je zunanje z namestitvijo dveh nadzemnih hidrantov, kakor je prikazano v grafični prilogi in notranjo namestitvijo hidrantne mreže in gasilskih aparatov
 - objekt bo priključen na obstoječo TP KP Vrhnika
 - zunanja razsvetljava se izvede z visokimi svetilkami, kot je razvidno iz grafične priloge. Prižigališče javne razsvetljave je ob objektu.
 - investitor se ne bo priključil na telefonsko omrežje, ampak bo uporabljal mobilni telefon
 - objekt bo imel svojo toplotno postajo na plin. Plinska cisterna je zunanja (ca. 3000 l), postavljena na zelenici in obdana z živo mejo. Strehe ni.
 - zunaj ureditev (utrjene betonske površine, parkirišča, zelenice, hortikultura) je potrebno izvesti v celoti.

VII. DRUGI POGOJI

11. člen

Pred izdajo gradbenega dovoljenja bo potrebno pridobiti vodnogospodarsko soglasje.

Projekt bo moral upoštevati predpise o dovoljenih ravneh hrupa.

Dostop gasilskih vozil do objekta bo možen z vseh štirih strani.

Pred pričetkom gradnje je potrebno izdelati karto mikro-razonizacije, iz katere bodo razvidni pogoji temeljenja in protipotresne gradnje.

Raba prostora zahodno od utrjenih površin je začasna, do končne izgradnje komunalno servisne cone.

Vse komunalne naprave se morajo po izgradnji komunalno servisne cone priključiti na skupne komunalne naprave.

VIII. ETAPE IZVAJANJA

12. člen

Zazidalni načrt bo v celoti realiziran v eni fazi.

IX. OBVEZNOSTI INVESTITORJEV IN IZVAJALCEV

13. člen

Pri izdelavi tehnične dokumentacije in izvedbi morata investitor in izvajalec natančno upoštevati določila zazidalnega načrta. Če se pogoji v naslednjih etapah spremenijo, vendar so še v skladu z osnovnimi določili zazidalnega načrta, si mora investitor pridobiti novo lokacijsko odločbo.

Če spremenjeni pogoji ne ustrezajo temu zazidalnemu načrtu, je potrebno zazidalni načrt novelirati.

X. KONČNA DOLOČILA

14. člen

Zazidalni načrt bo stalno na vpogled pri občinskem upravnem organu, pristojnem za urejanje prostora in na sedežu Krajevnih skupnosti Sinja gorica in Vrhnika Breg.

15. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja pristojna urbanistična inšpekcija.

16. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3/6-352-36/93

Vrhnika, dne 24. novembra 1994.

Predsednik
Skupščine občine Vrhnika
Vinko Tomšič l. r.

325.

Na podlagi statuta občine Vrhnika (Uradni list SRS, št. 31/79, 5/82, 11/86 in 2/87) je Skupščina občine Vrhnika na seji zбора združenega dela, zбора krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zбора dne 24. 11. 1994 sprejela

S K L E P

I

Zemljišče parc. št. 1773/21, 1773/22 k.o. Zabočevo in parc. št. 3369/27, 3369/30 k.o. Borovnica preneha biti javno

dobro in se vpiše v ustrezen zemljiškoknjižni vložek, ki je družbena lastnina, imetnica pravice uporabe občina Vrhnika.

II

Sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 1/1-sk1-038/94

Vrhnika, dne 9. decembra 1994.

Predsednik
Skupščine občine Vrhnika
Vinko Tomšič l. r.

TRŽIČ

326.

Na podlagi 41. in 90. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94 in 33/94) objavlja Občinska volilna komisija v Trziču

IZID volitev župana občine Trzič

I

Za župana občine Trzič je bil v drugem krogu volitev, dne 18. 12. 1994 izvoljen Pavel Rupar, roj. 12. 5. 1960, stanuje v Križah, c. Kokrškega odreda 27.

II

Izid se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 008-01/94-1

Trzič, dne 22. decembra 1994.

Predsednica
Občinske volilne komisije
občine Trzič
Janka Šolinc l. r.

REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI

327.

Na podlagi 41. člena zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 82/94) in 24. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) minister za obrambo izdaja

PRAVILNIK o oznakah v Slovenski vojski

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

S tem pravilnikom se določajo oznake činov, položajne oznake, oznake pripadnosti poveljstvom, enotam in zavo-

dom, oznake rodov, služb, specialnosti in vojaških šol ter svečane pesmi poveljstev, enot in zavodov Slovenske vojske.

II. OZNAKE ČINOV

2. člen

Oznake za čine vojakov in podčastnikov so:

- za poddesetnika trikotno polje s stiliziranim lipovim listom;
- za desetnika trikotno polje s stiliziranim lipovim listom in eno lomljeno črto;
- za vodnika trikotno polje s stiliziranim lipovim listom;
- za višjega vodnika trikotno polje s stiliziranim lipovim listom in eno lomljeno črto;
- za štabnega vodnika trikotno polje s stiliziranim lipovim listom in dvema lomljenima črtama;
- za praporščaka trikotno polje s stiliziranim lipovim listom in tremi lomljenimi črtami.

Stilizirani lipovi listi na oznakah činov iz prejšnjega odstavka so izdelani reliefno. Oznake činov za vojake so rdeče, za podčastnike pa zlatorumene barve.

3. člen

Oznake za čine častnikov so:

- za podporočnika ena ravna črta s stiliziranim lipovim listom;
- za poročnika dve ravni črti s stiliziranimi lipovimi listoma;
- za stotnika tri ravne črte s stiliziranimi lipovimi listi;
- za majorja ena široka in ena ozka črta s stiliziranimi lipovimi listoma;
- za podpolkovnika ena široka in dve ozki črti s stiliziranimi lipovimi listi;
- za polkovnika ena široka in tri ozke črte s stiliziranimi lipovimi listi;
- za brigadirja ena široka črta s stiliziranim lipovim listom, ki je obdan z vencem in ena ozka črta s stiliziranim lipovim listom.

Oznake za čine generalov so:

- za generalpodpolkovnika ena široka črta s stiliziranim lipovim listom, ki je obdan z vencem, in dve ozki črti s stiliziranimi lipovimi listoma;
- za generalpolkovnika ena široka črta s stiliziranim lipovim listom, ki je obdan z vencem, in tri ozke črte s stiliziranimi lipovimi listi.

Vse črte in stilizirani lipovi listi na oznakah činov iz prejšnjih dveh odstavkov so zlato rumene barve.

Stiliziran lipov list na široki črti za označevanje brigadirskega in generalskih činov je večji kot na drugih oznakah.

Stilizirani lipovi listi so izdelani reliefno.

4. člen

Oznake činov mornarjev, mornariških podčastnikov in častnikov ter admiralov na bojnih uniformah so enake oznakam činov iz prejšnjih dveh členov, le da je na spodnji črti činov namesto stiliziranega lipovega lista sidro. Stilizirano reliefno sidro na kapitanskem in admiralskih činih je večje kot na drugih oznakah.

Oznake činov mornarjev in mornariških podčastnikov na službenih in slavnostnih uniformah so enake oznakam iz prejšnjega odstavka, vendar brez sider. Oznake so našite na spodnjem delu obeh rokavov uniforme ali na naramkah.

Oznake činov za mornariške častnike na službenih in slavnostnih uniformah so našite v obliki trakov na spodnjem delu obeh rokavov uniforme ali na naramkah, in sicer:

- za podporočnika širok trak;
- za poročnika korvete ozek in širok trak;
- za poročnika fregate dva široka trakova;
- za kapitana korvete širok, ozek in širok trak;
- za kapitana fregate trije široki trakovi;
- za kapitana bojne ladje štiri široki trakovi;
- za kapitana dva široka trakova.

Oznake činov za admirale na službenih in slavnostnih uniformah so našite v obliki trakov na spodnjem robu obeh rokavov uniforme ali na naramkah, in sicer:

- za viceadmirala trije široki trakovi;
- za admirala štiri široki trakovi.

Trakovi si sledijo v zaporedju od spodaj navzgor. Oznake za častniške in admiralske čine so zlatorumene barve. Zgornji trak za mornariške častniške in admiralske čine ima na sredini oblikovano pentljo.

Pri oznakah kapitanskega in admiralskih činov je spodnji trak širši od širokih trakov na častniških činih.

5. člen

Oznake naslovnih činov podčastnikov in častnikov ter generalov in admiralov so enake kot so določene v prejšnjih členih.

Oznake naslovnih činov so sive barve.

6. člen

Oznake činov na bojnih uniformah se nosijo na levem napsnem žepu uniforme.

Oznake činov, razen oznak mornariških činov, se nosijo na službenih in slavnostnih uniformah na naramkah.

III. POLOŽAJNE OZNAKE

7. člen

Položajne oznake označujejo položaj pripadnikov v organizaciji Slovenske vojske.

Položajne oznake nosijo v vojni tudi predsednik republike kot vrhovni poveljnik ter funkcionarji in določeni delavci Ministrstva za obrambo, razporejeni po vojni organizaciji.

8. člen

Položajna oznaka predsednika republike kot vrhovnega poveljnika Slovenske vojske je oblikovana kot pokončen osmerokotnik z zelenim poljem. Na zgornjem delu oznake je znak Slovenske vojske. Na sredi notranjega polja je grb Republike Slovenije. Rob obdaja venec stiliziranih lipovih listov zlatorumene barve.

9. člen

Položajna oznaka delavcev Ministrstva za obrambo je oblikovana kot pokončen osmerokotnik z zelenim poljem.

Sredi polja je znak Slovenske vojske, v spodnjem delu oznake je napis s kratico "MORS". Spodnji dve tretjini oznake sta obdani z vencem stiliziranih lipovih listov zlatorumene barve.

Položajna oznaka delavcev Inšpektorata Republike Slovenije za obrambo je oblikovana kot položajna oznaka iz prejšnjega odstavka. Preko spodnjega dela oznake je napis "INŠPEKCIJA". Oznako nosijo inšpektorji pri opravljanju inšpekcije v poveljstvih, enotah in zavodih Slovenske vojske.

10. člen

Položajna oznaka za štabne dolžnosti v Generalštabu Slovenske vojske, za poveljniške in štabne dolžnosti v operativnih poveljstvih, v vojaško teritorialnih poveljstvih ter za poveljniške dolžnosti v bataljonu, njemu enake ali višje enote je oblikovana kot pokončen osmerokotnik z zelenim poljem. Na vrhu oznake je znak Slovenske vojske. Spodnja tretjina oznake je obdana z vencem stiliziranih lipovih listov zlatorumene barve.

Na sredini položajne oznake iz prejšnjega odstavka za načelnika Generalštaba Slovenske vojske, poveljnika operativnega poveljstva, poveljnika pokrajine, poveljnika območja, poveljnika bataljona, njemu enake ali višje enote in poveljnika učnega centra so trije pokončni stilizirani meči.

Na sredini položajne oznake namestnika načelnika Generalštaba Slovenske vojske in namestnikov poveljnikov iz prejšnjega odstavka sta dva pokončna stilizirana meča.

Na sredini položajne oznake pomočnikov ter referentov rodov in služb načelnika Generalštaba Slovenske vojske in pomočnikov poveljnikov iz drugega odstavka tega člena je en pokončen stiliziran meč.

Položajna oznaka načelnika Generalštaba Slovenske vojske, njegovih namestnikov, pomočnikov ter referentov rodov in služb ima na spodnji strani izpisano kratico "GŠSV".

11. člen

Položajna oznaka za poveljnika čete, njemu enake ali nižje enote, je oblikovana kot pokončna elipsa z rdečim poljem. Na vrhu oznake je znak Slovenske vojske. Oznaka je obdana z vencem stiliziranih lipovih listov zlatorumene barve. Položaj označujejo:

- trije stilizirani vodoravni meči poveljnika čete ali druge enake enote;
- dva stilizirana vodoravna meča poveljnika voda;
- en stiliziran vodoravni meč poveljnika oddelka.

Položajna oznaka za poveljniške dolžnosti v učnih enotah je oblikovana kot oznaka iz prejšnjega odstavka. Položaj označujejo:

- trije stilizirani pokončni meči poveljnika učne čete;
- dva stilizirana pokončna meča poveljnika učnega voda;
- en stiliziran pokončen meč poveljnika učnega oddelka.

12. člen

Položajne oznake se nosijo na bojni uniformi na levem napsnem žepu pod oznako čina, na službenih uniformah pa na desnem napsnem žepu.

Pripadnik Slovenske vojske lahko nosi samo eno položajno oznako.

IV. OZNAKE PRIPADNOSTI

13. člen

Oznake pripadnosti označujejo pripadnost določenemu operativnemu ali vojaškemu teritorialnemu poveljstvu, bataljonu, njemu enaki ali višji enoti oziroma zavodu Slovenske vojske.

Oznake pripadnosti iz prejšnjega odstavka se nosijo na desnem rokavu uniforme na našitku, ki je oblikovan praviloma v obliki ščita in ni večji kot našitek oznake pripadnosti Slovenski vojski. Na oznaki pripadnosti so lahko upodobljeni različni simboli, številčne označbe in napisi.

Oznake pripadnosti imajo lahko tudi učni centri.

Za vsako oznako pripadnosti iz tega člena in k njenemu grafičnemu ter oblikovnemu videzu mora biti predhodno dano soglasje komisije, ki jo imenuje minister za obrambo. Za predhodno soglasje zaprosi poveljnik poveljstva, enote, učnega centra ali zavoda, za katerega se uvaja oznaka pripadnosti.

14. člen

Pribočnik predsednika republike, podčastniki, častniki in vojaki častne enote Slovenske vojske naslednje oznake pripadnosti:

– oznako, oblikovano kot pokončna elipsa, ki ima na vrhu znak Slovenske vojske. Notranje polje je za podčastnike in častnike bele barve, za vojake pa zlatorumene barve. Polje je obdano z vencem stiliziranih lipovih listov, ki je za podčastnike in častnike zelene, za vojake pa zlatorumene barve. Sredi polja je razvita plapolajoča državna zastava;

– oznako, oblikovano kot našitek v obliki ščita, ki je obdan z vencem lipovih listov zelene barve, z znakom Slovenske vojske v zgornjem delu in napisom "ČASTNA ČETA" preko celotnega našitka. Pod napisom je znak plamenice v barvah državne zastave. Barve našitka so prilagojene barvi uniforme.

Oznako pripadnosti iz prve alineje prejšnjega odstavka nosijo podčastniki in častniki na levem naprsnem žepu pod oznako čina, vojaki pa na desnem naprsnem žepu uniforme.

Oznako pripadnosti iz druge alineje prvega odstavka tega člena nosijo vojaki, podčastniki in častniki častne enote Slovenske vojske na desnem rokavu uniforme.

Podčastniki, častniki in vojaki, ki so bili udeleženci prvega rednega vojaškega usposabljanja v Pekrah in na Igu v letu 1991 lahko nosijo oznako pripadnosti v obliki našitka, ki je po obliki in barvi enak našitku z oznako pripadnosti Slovenski vojski, le da je sredi polja številka "1".

V. OZNAKE RODOV, SLUŽB, SPECIALNOSTI IN VOJAŠKIH ŠOL

15. člen

Oznake rodov, služb, specialnosti ali vojaških šol so oblikovane kot pokončne elipse v praviloma patinirani zlatorumeni barvi. Na vrhu je znak Slovenske vojske. Iz centra notranjega polja izhajajo stilizirani žarki. Oznake obdaja venec stiliziranih lipovih listov patinirane zlatorumene barve.

Znotraj polja je reliefno oblikovan znak oziroma simbol, ki označuje pripadnost rodu, službi, specialnosti in vojaški šoli.

Znak oziroma simbol iz prejšnjega odstavka ter barvo oznake določa komisija iz 13. člena tega pravilnika.

16. člen

Vsak pripadnik Slovenske vojske ali delavec Ministrstva za obrambo, ki opravlja vojaško službo, praviloma nosile eno oznako rodu, službe, specialnosti ali vojaške šole.

VI. SVEČANA PESEM

17. člen

Svečano pesem operativnega poveljstva, vojaško teritorialnega poveljstva, samostojnega bataljona in njemu enake ali višje enote določi poveljnik po predhodnem soglasju komisije iz 13. člena tega pravilnika.

Svečana pesem se izvaja za državno himno in himno Slovenske vojske.

Svečana pesem se praviloma izvaja ob vojaških slovesnostih.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

18. člen

Način nošenja oznak, določenih s tem pravilnikom in podrobnejša oblika oznak rodov, služb, specialnosti in vojaških šol se določi s predpisi o uniformah Slovenske vojske.

19. člen

Oznake činov, položajne oznake, oznake pripadnosti in oznake rodov, služb, specialnosti in vojaških šol, ki so se do uveljavitve tega pravilnika uporabljale kot oznake v Teritorialni obrambi Republike Slovenije in v Ministrstvu za obrambo in so po obliki in namenu enake, kot so določene s tem pravilnikom, se po uveljavitvi tega pravilnika uporabljajo kot oznake Slovenske vojske.

Sestavni del tega pravilnika so risbe oznak činov, položajnih oznak in oznak pripadnosti častni enoti Slovenske vojske.

20. člen

V formacijah poveljstev, enot in zavodov Slovenske vojske se za dolžnosti, za katere je bil do uveljavitve tega pravilnika določen čin generalmajorja oziroma kontraadmirala, po uveljavitvi tega pravilnika določi častniški čin brigadirja oziroma kapitana.

Določba prejšnjega odstavka velja tudi za dolžnosti po vojni organizaciji Ministrstva za obrambo.

21. člen

Oznake činov, položajne oznake in oznake rodov, služb, specialnosti ter vojaških šol je treba uskladiti s tem pravilnikom v treh mesecih po njegovi uveljavitvi.

22. člen

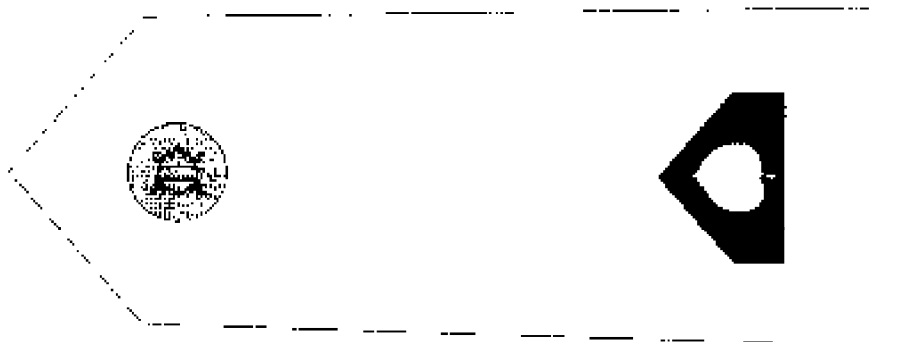
Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 021-22/95

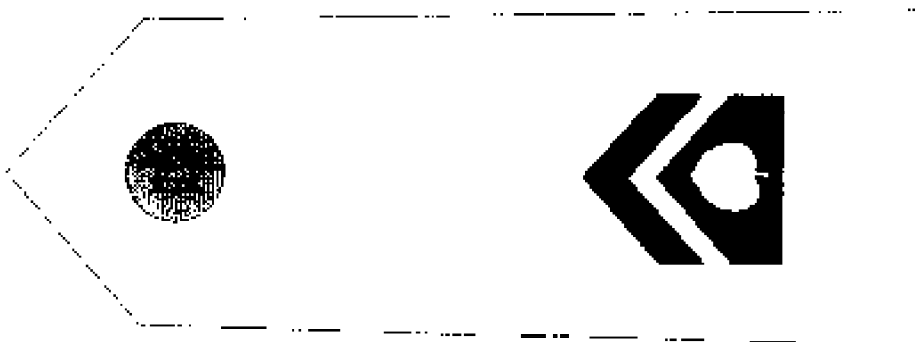
Ljubljana, dne 18. januarja 1995.

Jelko Kacin l. r.
Minister za obrambo

1. Čini vojakov, podčastnikov, častnikov in generalov

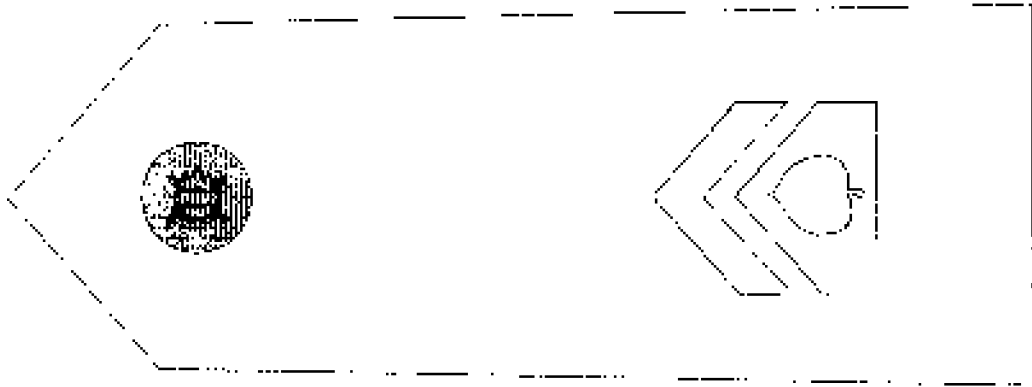
1. Poddesetnik

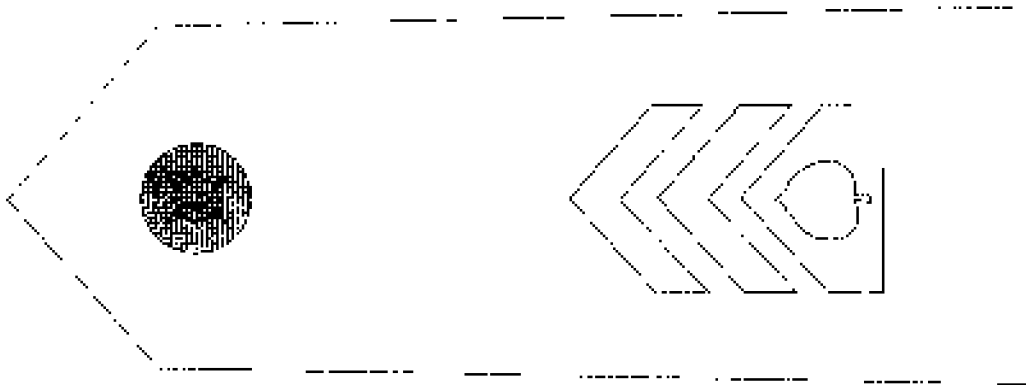
2. Desetnik

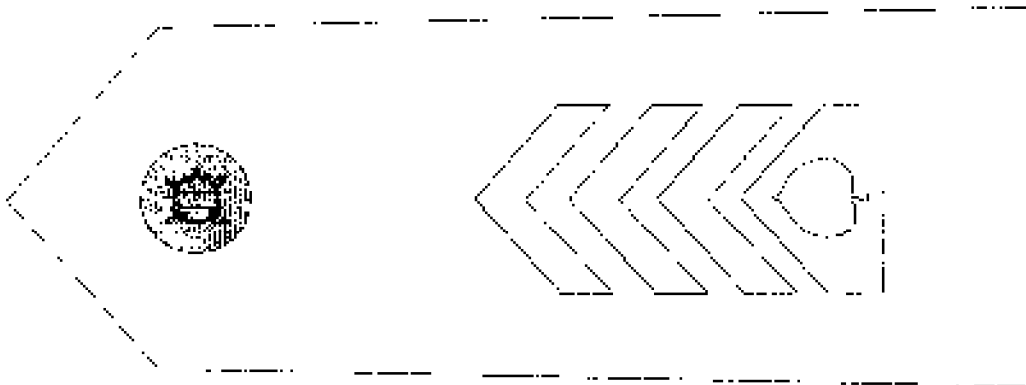
3. Vodnik

4. Višji vodnik

5. Štabni vodnik

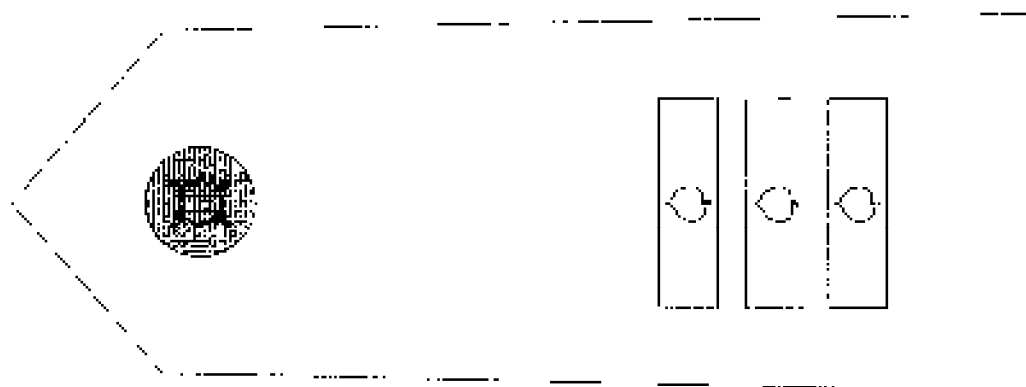
6. Praporščak

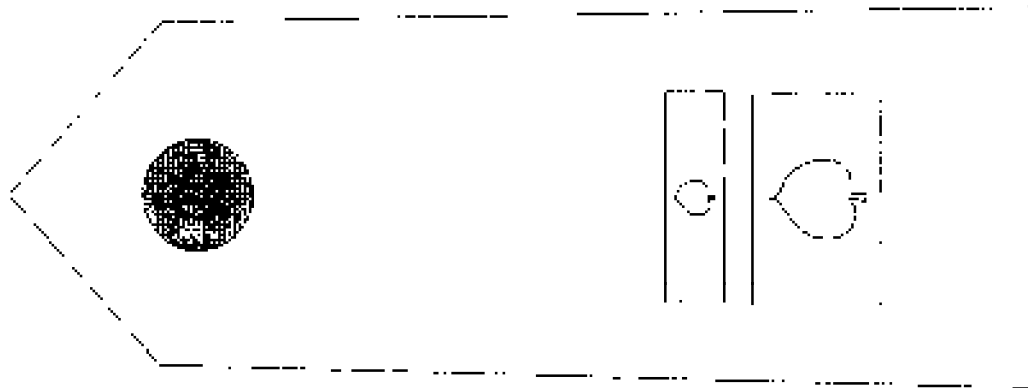
7. Podporočnik

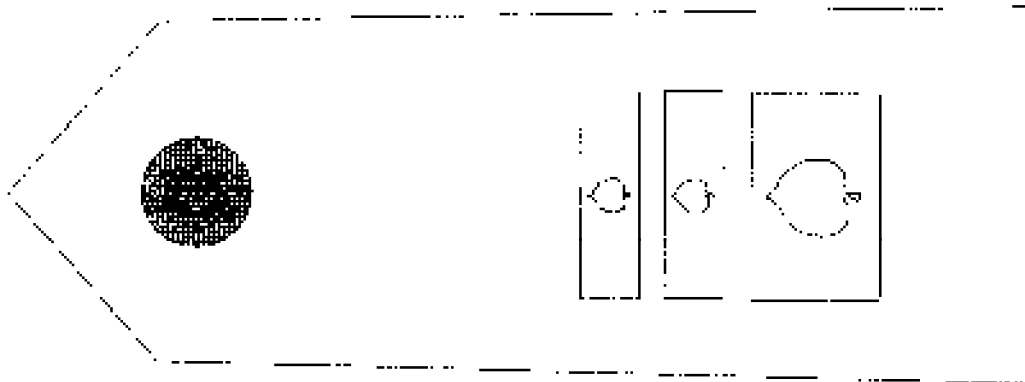
8. Poročnik

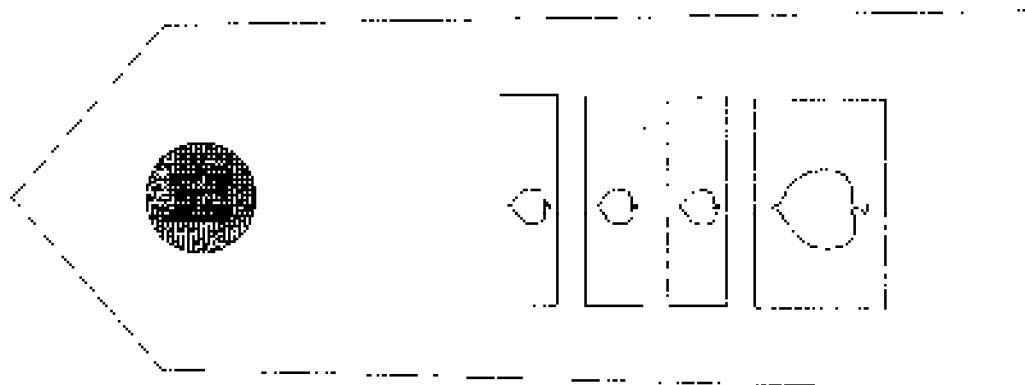
9. Stotnik

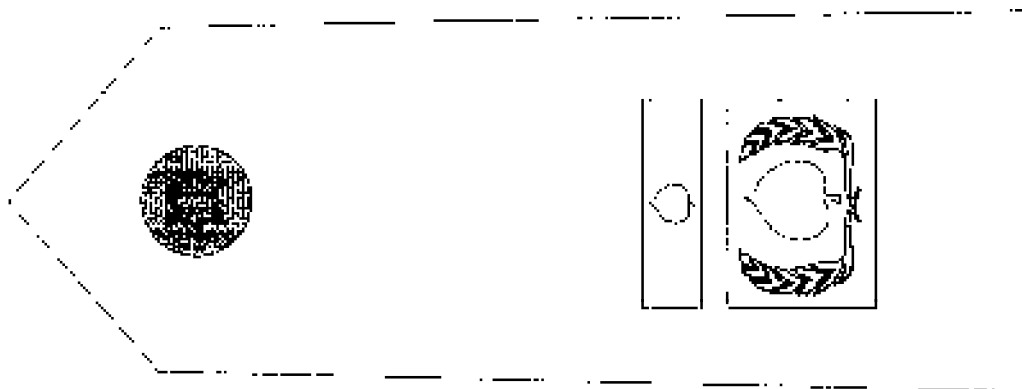
10. Major

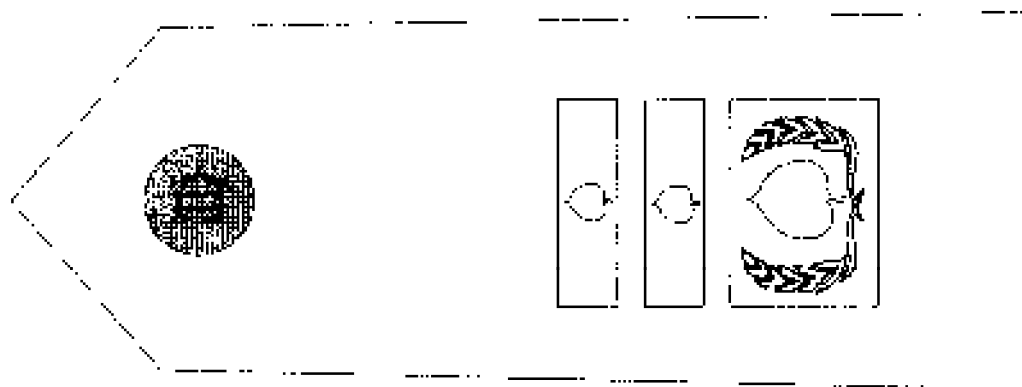
11. Podpolkovnik

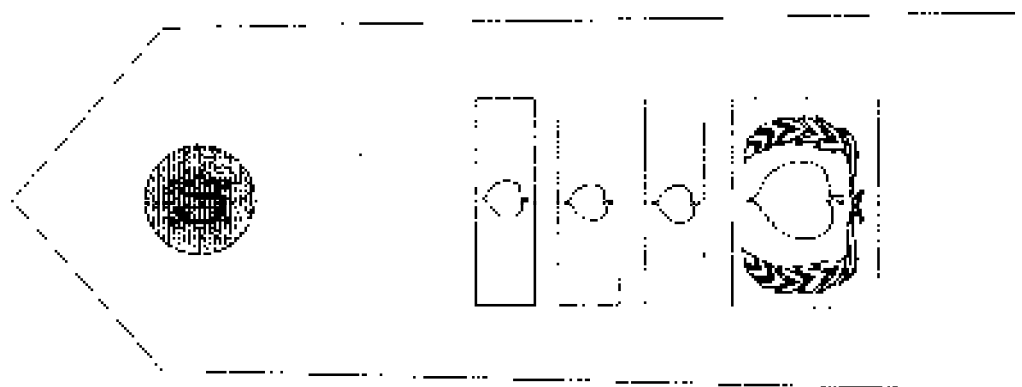
12. Polkovnik

13. Brigadir

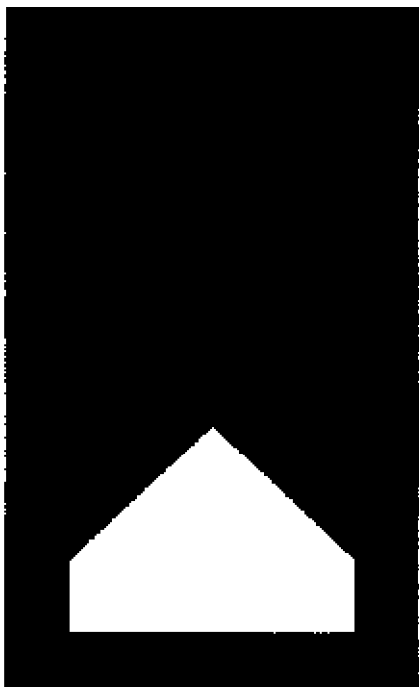

14. General podpolkovnik

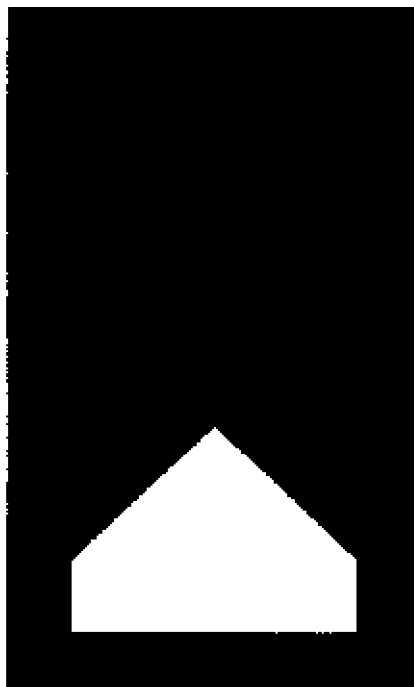

15. General polkovnik

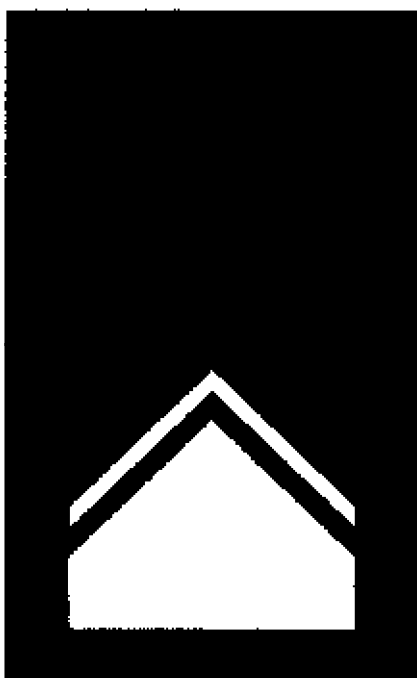
2. Čini mornarjev, mornariških podčastnikov, častnikov in admiralov

1. Poddesetnik

3. Vodnik

2. Desetnik

4. Višji vodnik

5. Štabni vodnik

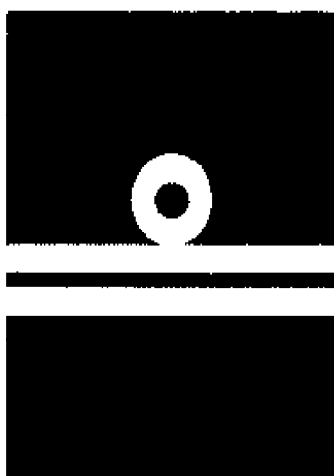
6. Praporščak

7. Podporočnik

8. Poročnik korvete

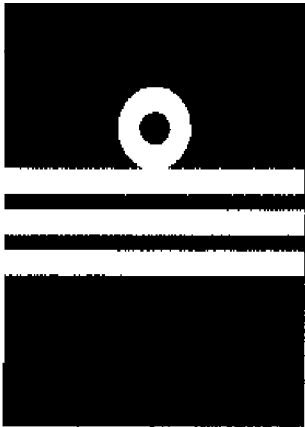
9. Poročnik fregate

10. Kapitan korvete

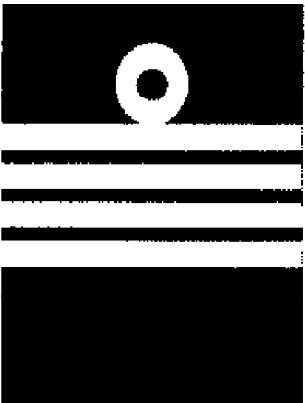
13. Kapitan

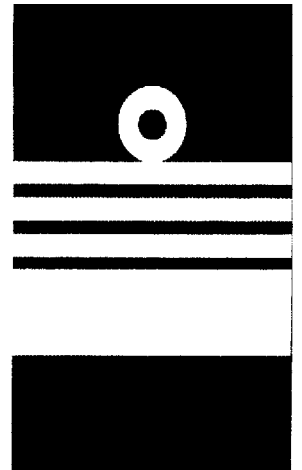
11. Kapitan fregate

14. Viceadmiral

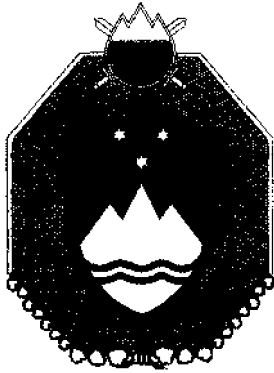

12. Kapitan bojne ladje

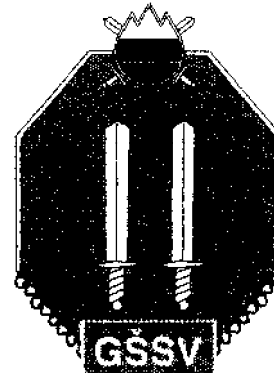

15. Admiral

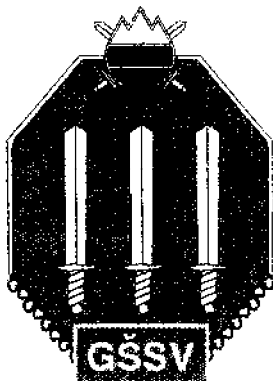
3. Položajne oznake

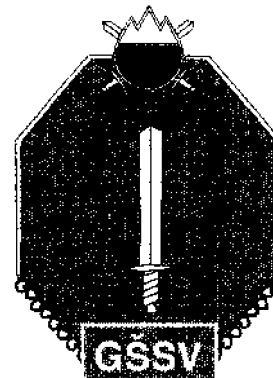
1. Oznaka predsednika RS

3. Oznaka namestnika načelnika GŠSV

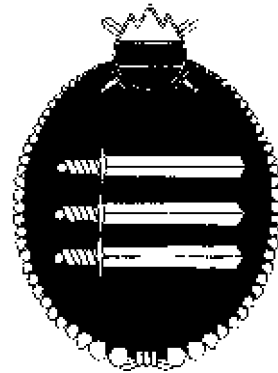
2. Oznaka načelnika GŠSV

4. Oznaka pomočnika načelnika GŠSV

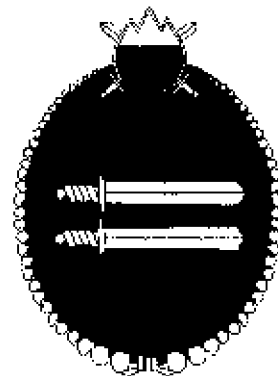
5. Oznaka Inšpektorata RS za obrambo

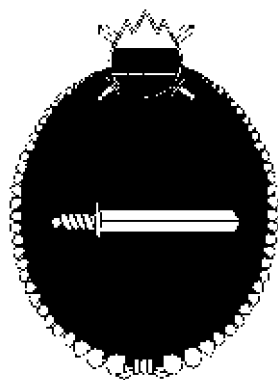
7. Oznaka poveljnika čete

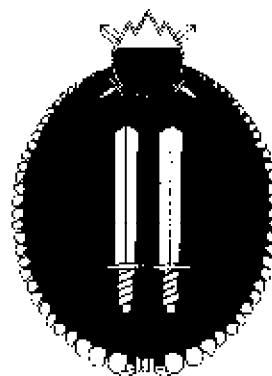
6. Oznaka ministrstva za obrambo

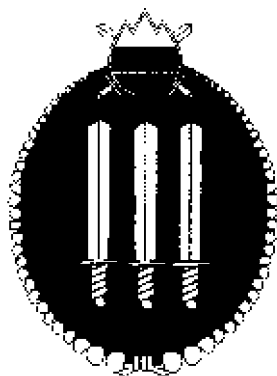
8. Oznaka poveljnika voda

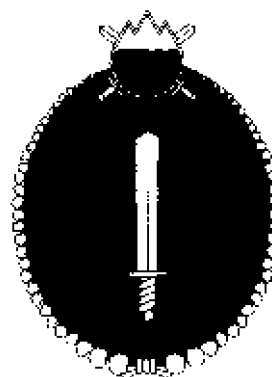
9. Oznaka poveljnika oddelka

11. Oznaka poveljnika učnega voda

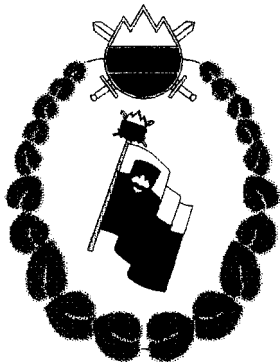

10. Oznaka poveljnika učne čete

12. Oznaka poveljnika Učnega oddelka

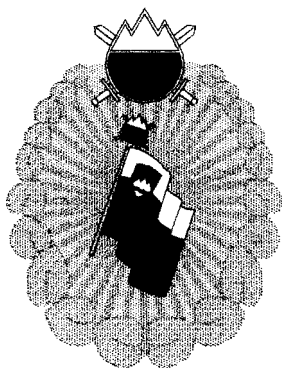
4. Oznake pripadnosti

1. Častnik častne čete

3. Našitek pripadnika častne čete

2. Vojak častne čete

328.

Na podlagi 4., 40. in 80. člena zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91) v zvezi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja minister za znanost in tehnologijo

O D R E D B O**o homologiranju cestnih vozil glede na namestitve svetlobne opreme (št. 48.00)****1 SPLOŠNO**

1.1 Vozila kategorij* M, N in O morajo biti homologirana v skladu s to odredbo.

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na namestitve svetlobne opreme na cestna motorna vozila, z nadgradnjo ali brez nje, z najmanj štirimi kolesi in konstrukcijsko določeno hitrostjo, večjo od 25 km/h, kot tudi na njihove priklopnike. Izjema so tirna vozila, kmetijski in gozdarski traktorji in delovni stroji.

3 ZAHTEVE**3.1 Splošne zahteve**

3.1.1 Naprave za osvetljevanje in dajanje svetlobnih signalov morajo biti vgrajene oziroma nameščene tako, da pri normalni uporabi in kljub morebitnim vibracijam, katerim so izpostavljene, ne spremenijo lastnosti, predpisanih s to odredbo, in da ostane tudi vozilo skladno z določili te odredbe. Predvsem se ne smejo nenamerno spremeniti nastavitve žarometov in drugih svetilk.

3.1.2 Žarometi za dolgi in kratki svetlobni pramen kot tudi žarometi za meglo morajo biti tako vgrajeni, da jih je mogoče na enostaven način pravilno nastaviti.

3.1.3 Za vse naprave za dajanje svetlobnih signalov, tudi tiste na bočnih straneh vozila, velja, da mora biti po vgradnji na vozilo referenčna os svetilke vzporedna s podlago, na kateri vozilo stoji. Za bočne odsevnike mora biti ta os pravokotna na navpično ravnino, ki poteka skozi vzdolžno os vozila, pri vseh ostalih napravah za dajanje svetlobnih signalov pa mora biti vzporedna z njo. Dovoljeno odstopanje je 1 ± 3 stopinje v vseh smereh. Če je proizvajalec svetlobne naprave predpisal posebne zahteve glede vgradnje, jih je treba dosledno upoštevati.

3.1.4 Če ni posebej predpisano drugače, je treba višino in usmeritev svetilk preverjati na neobremenjenem vozilu, ki stoji na ravni vodoravni površini.

3.1.5 Če ni posebej predpisano drugače, morajo biti svetilke istega para

3.1.5.1 nameščene simetrično glede na vzdolžno os vozila,

3.1.5.2 nameščene medsebojno simetrično glede na vzdolžno os vozila,

3.1.5.3 ustrezati istim kolorimetričnim predpisom,

3.1.5.4 imeti približno enake fotometrične lastnosti.

3.1.6 Pri vozilih z nesimetrično zunanjo obliko je treba ta določila upoštevati, kolikor je le mogoče.

3.1.7 Svetilke z različnimi funkcijami so lahko samostojne, združene, kombinirane ali integrirane, vendar pod pogojem, da vsaka svetilka ustreza vsem predpisom, ki veljajo zanjo.

(Samostojne svetilke so tiste, ki imajo ločene leče, ločene izvore svetlobe in ločena ohišja.

Združene svetilke imajo ločene leče in ločene izvore svetlobe, a skupno ohišje.

Kombinirane svetilke imajo ločene leče, a skupen izvor svetlobe in skupno ohišje.

Integrirane svetilke imajo ločene izvore svetlobe - lahko tudi skupen izvor svetlobe, ki deluje na različne načine, v celoti ali delno skupne leče in skupno ohišje.)

3.1.8 Največja višina svetilke nad cestiščem se meri do najvišje točke svetleče površine, najmanjša višina pa do najnižje točke svetleče površine.

3.1.9 Če ni posebej predpisano drugače, ne sme nobena svetilka oddajati utripajoče svetlobe, razen smernih svetilk in varnostnih utripalk.

3.1.10 S prednje strani ne sme biti vidna nobena rdeča luč, z zadnje pa ne bela (razen žarometi za vzvratno vožnjo).

3.1.11 Električna vezava mora biti tako izvedena, da se hkrati vključijo (izključijo) prednje in zadnje pozicijske svetilke, gabaritne svetilke (če so vgrajene) in svetilke za osvetlitev registrske tablice.

3.1.12 Če ni posebej predpisano drugače, mora biti električna vezava izvedena tako, da je mogoče vključiti žaromete za dolgi oziroma kratki svetlobni pramen kot tudi žaromete oziroma zadnje svetilke za meglo šele potem, ko so vključene že svetilke iz točke 3.1.11. To ne velja za žaromete za dolgi oziroma kratki svetlobni pramen, kadar se uporabljajo za dajanje svetlobnih signalov, ki sestojijo iz kratkih svetlobnih bliskov.

3.1.13 Kontrolne svetilke

Vsako "kontrolno vključitve", ki jo predpisuje ta odredba, je mogoče nadomestiti s "kontrolno delovanja".

3.1.14 Skriti žarometi

3.1.14.1 Skrivanje svetilk ni dovoljeno, razen pri skritih žarometih za dolgi oziroma kratki svetlobni pramen ter žarometih za meglo, kadar niso vključeni.

3.1.14.2 Skriti žaromet, ki se nahaja v delovni legi, mora v tej legi ostati tudi v primeru izpada energije, potrebne za premikanje naprave. Ta izpad energije je lahko samostojen ali pa povezan

– s slučajno prekinitvijo tokokroga,

– s kratkim stikom,

– z okvaro elektromagnetov ali

– z okvaro hidravličnih vodov, vodov komprimiranega zraka, žičnih potegov, gibljivih vodnikov ali drugih delov, namenjenih za prenos oziroma krmiljenje energije, potrebne za upravljanje pogrezljivih žarometov.

3.1.14.3 V primeru okvare naprave za upravljanje skritih žarometov mora biti mogoče skriti žaromet postaviti v delovno lego brez uporabe orodja.

3.1.14.4 Omogočeno mora biti, da se skriti žaromet postavi v delovno lego in vključi z eno in isto napravo, seveda pa mora biti mogoče s to napravo žaromet postaviti samo v delovno lego, ne da bi se pri tem tudi vključil. Pri združenih žarometih za dolgi in kratki svetlobni pramen je taka naprava potrebna samo za žaromet za kratki svetlobni pramen.

3.1.14.5 Z voznškega sedeža ne sme biti mogoče samovoljno prekiniti premikanja skritega žarometi, dokler žaromet ni dosegel svoje končne - delovne lege. Če obstaja nevarnost, da bi vključeni žarometi med premikanjem zaslepili druge udeležence v prometu, mora biti onemogočeno, da bi se žarometi vključili, dokler ne dosežejo svoje končne lege.

3.1.14.6 Skriti žaromet mora doseči svojo delovno lego v času treh sekund po vklopu (pri temperaturah med -30 °C in $+50$ °C).

3.1.15 Barva svetlobe, ki jo oddajajo v tej odredbi navedene svetilke in odsevniki, je naslednja:

* Klasifikacija vozil po pravilnikih ECE je bila objavljena v prilogi št. 1 k Odredbi o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93)

– žaromet za dolgi svetlobni pramen	bela ali selektivno rumena
– žaromet za kratki svetlobni pramen	bela ali selektivno rumena
– smerna svetilka	oranžno rumena
– zavorna svetilka	rdeča
– svetilka zadnje registrske tablice	bela
– prednja pozicijska svetilka	bela (selektivno rumena je dovoljena, če je svetilka integrirana v žaromet s selektivno rumeno barvo)
– zadnja pozicijska svetilka	rdeča
– zadnji odsevnik - ne trikotni	rdeča
– zadnji odsevnik - trikotni	rdeča
– prednji odsevnik - ne trikotni svetlobi	ustrezna vpadni svetilka
– bočni odsevnik - ne trikotni	oranžno rumena
– varnostne utripalke	oranžno rumena
– žaromet za meglo	bela ali rumena
– zadnja meglenka	rdeča
– žaromet za vzvratno vožnjo	bela
– parkirna svetilka	bela spredaj, rdeča zadaj in rumena, če je parkirna svetilka integrirana v bočno smerno svetilko
– gabaritna svetilka	bela spredaj, rdeča zadaj

3.1.16 Vsako vozilo, ki je v postopku homologacije po tej odredbi, mora biti opremljeno z naslednjimi svetlobnimi in svetlobno-signalnimi napravami:

3.1.16.1 žarometi za dolgi svetlobni pramen (točka 3.2.1), samo na motornih vozilih;

3.1.16.2 žarometi za kratki svetlobni pramen (točka 3.2.2), samo na motornih vozilih;

3.1.16.3 smernimi svetilkami (točka 3.2.3), na motornih in priklopnih vozilih;

3.1.16.4 zavornimi svetilkami (točka 3.2.4), na motornih in priklopnih vozilih;

3.1.16.5 svetilkami zadnje registrske tablice (točka 3.2.5), na motornih in priklopnih vozilih;

3.1.16.6 pozicijskimi svetilkami:

3.1.16.6.1 prednjimi (točka 3.2.6), na motornih vozilih, na priklopnih pa samo, če so širši od 1,6 m;

3.1.16.6.2 zadnjimi (točka 3.2.7), na motornih in priklopnih vozilih;

3.1.16.7 zadnjimi odsevniki:

3.1.16.7.1 ne trikotnimi (točka 3.2.8), samo na motornih vozilih;

3.1.16.7.2 trikotnimi (točka 3.2.9), samo na priklopnih vozilih;

3.1.16.8 prednjimi odsevniki (točka 3.2.10), samo na priklopnih vozilih;

3.1.16.9 bočnimi odsevniki (točka 3.2.11), na motornih vozilih, katerih skupna dolžina je večja od 6 m (razen na vozilih kategorije M1), in na vseh priklopnih vozilih;

3.1.16.10 varnostnimi utripalkami (točka 3.2.12), na motornih in priklopnih vozilih;

3.1.16.11 zadnjimi meglenkami (točka 3.2.14), na motornih in priklopnih vozilih;

3.1.16.12 žarometom za vzvratno vožnjo (točka 3.2.15), samo na motornih vozilih;

3.1.16.13 gabaritnimi svetilkami (točka 3.2.17), na motornih in priklopnih vozilih, širšimi od 2,1 m.

3.1.17 Vozilo je lahko dodatno opremljeno z naslednjimi svetlobnimi in svetlobno-signalnimi napravami:

3.1.17.1 žarometi za meglo (točka 3.2.13), samo na motornih vozilih;

3.1.17.2 prednjimi pozicijskimi svetilkami (točka 3.2.6), na priklopnih vozilih, katerih skupna širina je manjša od 1,6 m;

3.1.17.3 parkirnimi svetilkami (točka 3.2.16), na motornih vozilih, katerih dolžina ne presega 6 m, širina pa ne 2 m; na ostalih vozilih so prepovedane;

3.1.17.4 bočnimi odsevniki (točka 3.2.11), na motornih vozilih kategorije M1 kot tudi na drugih vozilih, ki ne spadajo v kategorijo M1, če njihova dolžina ne presega 6 m;

3.1.17.5 prednjimi odsevniki (točka 3.2.10), na motornih vozilih.

3.2 Posebne zahteve

3.2.1 Žaromet za dolgi svetlobni pramen

3.2.1.1 Število

Dva ali štiri.

3.2.1.2 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.1.3 Razporeditev

3.2.1.3.1 Po širini:

Zunanji robovi svetlečih površin žarometov ne smejo biti v nobenem primeru bližje skrajnemu robu vozila (po širini), kot so zunanji robovi svetlečih površin žarometov za kratki svetlobni pramen.

3.2.1.3.2 Po višini:

Ni posebnega predpisa.

3.2.1.3.3 Po dolžini:

Pred prednjo osjo vozila in nameščeni tako, da njihova svetloba ne more motiti voznika neposredno ali posredno prek ogledal ali drugih odbojnih površin.

3.2.1.4 Geometrijska vidnost

Vidnost svetleče površine, vključno z vidnostjo v predelih, ki niso osvetljeni v smeri opazovanja, mora biti zagotovljena v stožčastem prostoru, ki ga omejujejo tvornice, ki potekajo skozi zunanji rob svetleče površine in tvorijo kot najmanj 5 stopinj proti referenčni osi žarometov.

3.2.1.5 Usmeritev

Naprej.

Ločeno od naprav za pravilno nastavljanje žarometov in če sta na vozilo vgrajena dva para žarometov za dolgi svetlobni pramen, je lahko en par, ki daje samo dolgi svetlobni pramen, vrtljiv v odvisnosti od kota zasuka volana. Os vrtenja mora biti približno navpična.

3.2.1.6 Je lahko "združen"

z žarometom za kratki svetlobni pramen in drugimi prednjimi svetilkami.

3.2.1.7 Ne sme biti "kombiniran" s katerokoli drugo svetilko.

3.2.1.8 Je lahko "integriran":

3.2.1.8.1 z žarometom za kratki svetlobni pramen, razen če je žaromet za dolgi svetlobni pramen vrtljiv v odvisnosti od kota zasuka volana;

3.2.1.8.2 s prednjo pozicijsko svetilko;

3.2.1.8.3 z žarometom za meglo;

3.2.1.8.4 s parkirno svetilko.

3.2.1.9 Električna vezava

Žarometi za dolgi svetlobni pramen se lahko vključijo samo hkrati ali v parih. Pri preklopu s kratkega na dolgi

svetlobni pramen se mora vključiti najmanj en par žarometov za dolgi svetlobni pramen. Pri preklopu z dolgega na kratki svetlobni pramen pa se morajo vsi dolgi svetlobni prameni izključiti hkrati. Žarometi za kratki svetlobni pramen so lahko vključeni hkrati z žarometi za dolgi svetlobni pramen.

3.2.1.10 Kontrola vključitve

Obvezna.

3.2.1.11 Ostale zahteve

Največja svetilnost vseh žarometov za dolgi svetlobni pramen, ki se lahko vključijo hkrati, ne sme presegati 225.000 cd. Ta največja svetilnost se določi s seštevkom svetilnosti posameznih žarometov, izmerjenih pri njihovi homologaciji in vpisanih v njihove homologacijske dokumente.

3.2.2 Žaromet za kratki svetlobni pramen

3.2.2.1 Število

Dva.

3.2.2.2 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.2.3 Razporeditev

3.2.2.3.1 Po širini:

Od navpične vzdolžne srednje ravnine vozila najbolj oddaljeni del svetleče površine žarometa ne sme biti oddaljen več kot 400 mm od skrajnega zunanega roba vozila (po širini).

Razdalja med notranjimi robovi svetlečih površin para žarometov ne sme biti manjša od 600 mm.

3.2.2.3.2 Po višini:

Najmanj 500 mm, največ 1.200 mm od tal.

3.2.2.3.3 Po dolžini:

Spredaj na vozilu. Šteje se, da je ta pogoj izpolnjen, če njihova svetloba ne more motiti voznika neposredno ali posredno prek ogledal ali drugih odbojnih površin.

3.2.2.4 Geometrijska vidnost

Opredeljena je s kotom α v navpični smeri in kotom β v vodoravni smeri. Ti koti se merijo od referenčne osi žarometa:

$\alpha = 15^\circ$ navzgor in 10° navzdol,

$\beta = 45^\circ$ navzven in 10° navznoter.

V tem področju mora biti vidna skoraj vsa svetleča površina žarometa. Razni deli vozila v bližini žarometov ne smejo povzročati drugih učinkov, ki bi motili druge udeležence v prometu.

3.2.2.5 Usmeritev

Naprej.

3.2.2.5.1 Usmeritev svetlobe kratkega pramena v navpični smeri, merjena pod statičnimi pogoji in pri vseh stanjih obremenitve po dodatku št. 5 pravilnika ECE R 48.00, mora biti brez ročne nastavitve med $-0,5\%$ in $-2,5\%$. V neobremenjenem stanju (z eno osebo za volanom) mora biti ta vrednost nastavljena med -1% in $-1,5\%$. To osnovno nastavitve mora proizvajalec vozila označiti na vozilu.

3.2.2.5.2 Če izpolnjevanje pogojev iz zgornje točke omogoča naprava, ki spreminja lego žarometov proti vozilu, v primeru okvare naprave svetlobni pramen ne sme zavzeti take lege, pri kateri bi bil naklon svetlobnega pramena manjši, kot je bil v trenutku nastanka okvare.

3.2.2.5.2.1 Pogoji iz točke 3.2.2.5.2 morajo biti izpolnjeni s pomočjo avtomatske naprave.

3.2.2.5.2.2 Dovoljene so tudi ročne naprave za nastavljanje žarometov (stopenjske ali brezstopenjske), če imajo označeno posebno lego, v kateri je mogoče žaromete z običajnimi nastavnimi vijaki nastaviti tako, kot je predpisa-

no v točki 3.2.2.5.1. Te ročne naprave za nastavljanje mora biti mogoče upravljati z vozniškega sedeža.

3.2.2.5.2.2.1 Brezstopenjske naprave za nastavljanje žarometov morajo imeti oznake, ki označujejo najpogostejše stopnje obremenitve.

3.2.2.5.2.2.2 Število stopenj pri stopenjskih napravah za nastavljanje žarometov mora biti takšno, da je pri osnovni nastavitvi žarometov med -1% in $-1,5\%$ zagotovljena nastavljanje žarometov v predpisano območje med $-0,5\%$ in $-2,5\%$ pri vseh stanjih obremenitve vozila, predpisanih v dodatku št. 5 pravilnika ECE R 48.00. Pri posameznih stopnjah naprave za nastavljanje žarometov morajo biti jasno označena stanja obremenitve.

3.2.2.6 Je lahko "združen"

z žarometom za kratki svetlobni pramen in drugimi prednjimi svetilkami.

3.2.2.7 Ne sme biti "kombiniran" s katerokoli prednjo svetilko.

3.2.2.8 Je lahko "integriran"

3.2.2.8.1 z žarometom za dolgi svetlobni pramen, razen, če je ta vrtljiv v odvisnosti od kota zasuka volana;

3.2.2.8.2 z drugimi prednjimi svetilkami.

3.2.2.9 Električna vezava

Stikalo za preklop z dolgega na kratki svetlobni pramen mora izključiti vse žaromete za dolgi svetlobni pramen hkrati. Kratki svetlobni pramen lahko ostane vključen tudi, ko je vključen dolgi svetlobni pramen.

3.2.2.10 Kontrola vključitve

Dovoljena.

3.2.2.11 Ostale zahteve

Zahteve točke 3.1.5.2 ne veljajo za žaromete za kratki svetlobni pramen.

3.2.3 Smerna svetilka

3.2.3.1 Število

Skladno s shemo razporeditve (slika).

3.2.3.2 Shema vgradnje

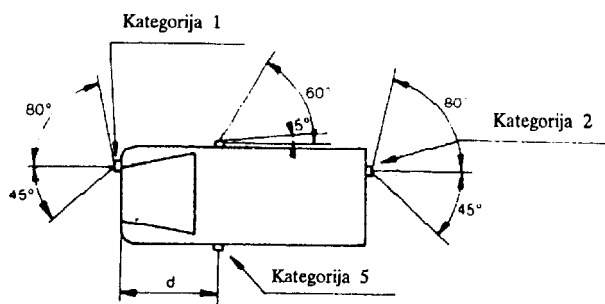
2 prednji smerni svetilki (kategorije 1)

A 2 zadnji smerni svetilki (kategorije 2)

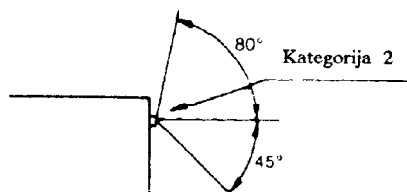
2 bočni dodatni smerni svetilki (kategorije 5)

B 2 zadnji smerni svetilki (kategorije 2)

Shema vgradnje A velja za vsa motorna vozila:

Shema vgradnje B velja za priključna vozila:

3.2.3.3 Razporeditev

3.2.3.3.1 Po širini:

Razdalja med skrajnim zunanjim robom vozila (po širini) in zunanjim robom svetleče površine smerne svetilke ne sme biti večja od 400 mm.

Razdalja med notranjimi robovi svetlečih površin para smernih svetilk ne sme biti manjša od 600 mm.

Če je navpična oddaljenost zadnje smerne svetilke in zadnje pozicijske svetilke manjša ali enaka 300 mm, ne sme biti razdalja med skrajnim zunanjim robom vozila in zunanjim robom svetleče površine zadnje smerne svetilke več kot 50 mm večja od razdalje med skrajnim zunanjim robom vozila in zunanjim robom svetleče površine zadnje pozicijske svetilke.

3.2.3.3.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 500 mm za smerne svetilke kategorije 5

najmanj 350 mm za smerne svetilke kategorij 1 in 2 največ 1.500 mm za vse kategorije.

Če oblika nadgradnje vozila ne omogoča upoštevanja predpisane največje višine, je lahko najvišja točka svetleče površine smerne svetilke oddaljena od tal 2.300 mm za smerno svetilko kategorije 5 in 2.100 mm za smerno svetilko kategorij 1 in 2.

3.2.3.3.3 Po dolžini:

Razdalja med referenčno točko svetleče površine bočne smerne svetilke (po razporeditvi A) in prečno navpično ravnino, ki omejuje vozilo s sprednje strani, ne sme biti večja od 1.800 mm. Če oblika nadgradnje vozila ne omogoča zagotavljanja najmanjših predpisanih kotov geometrijske vidnosti, se ta razdalja lahko poveča na 2.500 mm, če je vozilo opremljeno po razporeditvi A.

3.2.3.3.4 Prednje smerne svetilke morajo biti nameščene na način:

3.2.3.3.4.1 smerna svetilka kategorije 1 ali 1a ali 1b

v primerih, ko je razdalja med robovi svetlečih površin smerne svetilke in žarometa za kratki svetlobni pramen in/ali žarometa za meglo najmanj 40 mm;

3.2.3.3.4.2 smerna svetilka kategorije 1a ali 1b

v primerih, ko je razdalja med robovi svetlečih površin smerne svetilke in žarometa za kratki svetlobni pramen in/ali žarometa za meglo večja od 20 mm, a ne večja od 40 mm;

3.2.3.3.4.3 smerna svetilka kategorije 1b

v primerih, ko je razdalja med robovi svetlečih površin smerne svetilke in žarometa za kratki svetlobni pramen in/ali žarometa za meglo največ 20 mm.

3.2.3.4 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti: glej sliko.

Navpični koti: 15° navzgor in 15° navzdol od vodoravne osi. Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko pri bočnih smernih svetilkah po razporeditvi A zmanjša na 5°, če je vgradna višina manjša od 750 mm.

3.2.3.5 Usmeritev

Če obstaja, po navodilu proizvajalca.

3.2.3.6 Smerokaz je lahko "združen" z eno ali več svetilkami.

3.2.3.7 Ne sme biti "kombiniran" s katerokoli drugo svetilko.

3.2.3.8 Ne sme biti "integriran" s katerokoli drugo svetilko, z izjemo parkirne svetilke.

3.2.3.9 Električna vezava

Vključitev smernih svetilk mora biti neodvisna od vseh drugih svetilk. Vse smerne svetilke na isti strani vozila se morajo vključiti z isto napravo in morajo sinhrono utripati.

3.2.3.10 Kontrola delovanja

Obvezna za vse smerne svetilke, ki jih voznik ne more neposredno videti. Lahko je optična ali akustična ali oboje.

Če je optična, mora dajati utripajočo svetlobo, ki v primeru nepravilnega delovanja smernih svetilk (razen dodatnih bočnih) ugasne, sveti stalno brez utripanja ali pa utripa z opazno drugačno frekvenco.

Če deluje kontrolna naprava akustično, mora biti zvok dobro slišen in mora v primeru okvare delovanja smernih svetilk bistveno spremeniti frekvenco.

Motorna vozila, ki so prirajena za vleko priklopnega vozila, morajo biti opremljena s posebno kontrolno napravo za smerne svetilke na priklopnem vozilu, razen, če kontrolna naprava vlečnega vozila omogoča neposredno odkrivanje napake delovanja katerokoli smerne svetilke na celotni kombinaciji vozil.

3.2.3.11 Ostale zahteve

Svetloba smerne svetilke mora utripati 90 ±30-krat na minuto.

Po vklopu kontrolne ročice smernih svetilk se mora pokazati svetloba smernih svetilk najkasneje po 1 sekundi in po 1,5 sekunde mora svetloba prvič ugasniti.

Pri motornih vozilih, ki so prirajena za vleko priklopnega vozila, mora naprava za vključitev smernih svetilk hkrati vključiti tudi smerne svetilke na priklopnem vozilu.

Pri motnjah delovanja ene smerne svetilke (razen, če je vzrok teh motenj kratki stik) morajo ostale smerne svetilke dalje utripati, edino frekvenca utripanja se lahko spremeni.

3.2.4 Zavorna svetilka

3.2.4.1 Število

Dve.

3.2.4.2 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.4.3 Razporeditev

3.2.4.3.1 Po širini:

Najmanjša razdalja med svetilkama je 600 mm. Ta razdalja se lahko zmanjša na 400 mm, če vozilo ni širše kot 1.300 mm.

3.2.4.3.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 350 mm, največ 1.500 mm oziroma 2.100 mm, če oblika nadgradnje vozila ne omogoča upoštevanja višine 1.500 mm.

3.2.4.3.3 Po dolžini:

Zadaj na vozilu.

3.2.4.4 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti: 45° navzven in 45° navznoter.

Navpični koti: 15° nad in 15° pod vodoravno osjo. Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5°, če je vgradna višina svetilke manjša od 750 mm.

3.2.4.5 Usmeritev

Nazaj.

3.2.4.6 Je lahko "združena" z eno ali več zadnjimi svetilkami.

3.2.4.7 Ne sme biti "kombinirana" s katerokoli drugo svetilko.

3.2.4.8 Je lahko "integrirana" z zadnjo pozicijsko ali parkirno svetilko.

3.2.4.9 Električna vezava

Mora zasvetiti ob uporabi delovne zavore.

3.2.4.10 Funkcijska kontrola

Dovoljena. Če je vgrajena, mora delovati tako, da se v primeru motnje v delovanju ene zavorne svetilke prižge kontrolna svetilka, ki ne sme utripati.

3.2.4.11 Ostale zahteve

Svetilnost zavornih svetilk mora biti opazno večja od svetilnosti zadnjih pozicijskih svetilk.

3.2.5 Svetilka zadnje registrske tablice

3.2.5.1 Število

Toliko, da je prostor za pritrnitev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.5.2 Shema vgradnje

Taka, da je prostor za pritrnitev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.5.3 Razporeditev

3.2.5.3.1 Po širini:

Taka, da je prostor za pritrnitev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.5.3.2 Po višini:

Taka, da je prostor za pritrnitev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.5.3.3 Po dolžini:

Taka, da je prostor za pritrnitev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.5.4 Geometrijska vidnost

Taka, da je prostor za pritrnitev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.5.5 Usmeritev

Taka, da je prostor za pritrnitev registrske tablice dobro osvetljen.

3.2.5.6 Je lahko "združena" z eno ali več zadnjimi svetilkami.

3.2.5.7 Je lahko "kombinirana" z zadnjo pozicijsko svetilko.

3.2.5.8 Ne sme biti "integrirana" s katerokoli drugo svetilko.

3.2.5.9 Električna vezava

Svetilka zadnje registrske tablice je lahko vključena samo skupaj z zadnjimi pozicijskimi svetilkami.

3.2.5.10 Kontrola vključitve

Dovoljena. Če je izvedena, mora biti njeno delovanje zagotovljeno s kontrolno svetilko, predpisano za prednje in zadnje pozicijske svetilke.

3.2.6 Prednja pozicijska svetilka

3.2.6.1 Število

Dve.

3.2.6.2 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.6.3 Razporeditev

3.2.6.3.1 Po širini:

Točka svetleče površine, ki je najbolj oddaljena od srednje vzdolžne navpične ravnine vozila, pri motornih vozilih ne sme biti oddaljena več kot 400 mm od skrajnega zunanega roba vozila (po širini), pri prikolicah pa ne več kot 150 mm. Najmanjša razdalja med notranjimi robovi svetlečih površin pa je 600 mm.

3.2.6.3.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 350 mm, največ 1.500 mm oziroma 2.100 mm, če oblika nadgradnje vozila ne dopušča upoštevavanja višine 1.500 mm.

3.2.6.3.3 Po dolžini: Spreddaj na vozilu.

3.2.6.4 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti za obe prednji pozicijski svetilki: ali 45° navznoter in 80° navzven ali 80° navznoter in 45° navzven.

Navpični koti: 15° nad in 15° pod vodoravno osjo. Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5°, če je vgradna višina svetilke manjša od 750 mm.

3.2.6.5 Usmeritev

Naprej.

3.2.6.6 Je lahko "združena" s katerokoli drugo prednjo svetilko.

3.2.6.7 Ne sme biti "kombinirana" s katerokoli drugo svetilko.

3.2.6.8 Je lahko "integrirana" s katerokoli drugo prednjo svetilko.

3.2.6.9 Električna vezava

Ni posebnega predpisa.

3.2.6.10 Kontrolna svetilka

Obvezna. Ta kontrolna svetilka ne sme utripati. Ni potrebna, če je razsvetljavo armaturne plošče mogoče vključiti samo hkrati s prednjimi pozicijskimi svetilkami.

3.2.6.11 Ostale zahteve

Jih ni.

3.2.7 Zadnja pozicijska svetilka

3.2.7.1 Število

Dve.

3.2.7.2 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.7.3 Razporeditev

3.2.7.3.1 Po širini:

Točka svetleče površine, ki je najbolj oddaljena od srednje vzdolžne navpične ravnine vozila, ne sme biti oddaljena več kot 400 mm od skrajnega zunanega roba vozila (po širini). Najmanjša razdalja med notranjimi robovi svetlečih površin je 600 mm. Ta razdalja se lahko zmanjša na 400 mm, če vozilo ni širše kot 1.300 mm.

3.2.7.3.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 350 mm, največ 1.500 mm oziroma 2.100 mm, če oblika nadgradnje vozila ne dopušča upoštevavanja višine 1.500 mm.

3.2.7.3.3 Po dolžini:

Zadaj na vozilu.

3.2.7.4 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti za obe prednji pozicijski svetilki: ali 45° navznoter in 80° navzven ali 80° navznoter in 45° navzven.

Navpični koti: 15° nad in 15° pod vodoravno osjo. Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5°, če je vgradna višina svetilke manjša od 750 mm.

3.2.7.5 Usmeritev

Nazaj.

3.2.7.6 Je lahko "združena" s katerokoli drugo zadnjo svetilko.

3.2.7.7 Je lahko "kombinirana" z napravo za osvetlitev registrske tablice.

3.2.7.8 Je lahko "integrirana" z zavorno ali parkirno svetilko ali z zadnjo meglenko.

3.2.7.9 Električna vezava

Ni posebnega predpisa.

3.2.7.10 Kontrola vključitve

Obvezna. Njeno delovanje je treba zagotoviti s kontrolno svetilko, predpisano za prednje pozicijske svetilke.

3.2.8 Zadnji odsevník - ne trikotni

3.2.8.1 Število

Dva, izvedba mora ustrezati predpisom za odsevníke kategorije I A po pravilniku ECE R 3.02.

3.2.8.2 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.8.3 Razporeditev

3.2.8.3.1 Po širini:

Točka odsevne površine, ki je najbolj oddaljena od srednje vzdolžne navpične ravnine vozila, ne sme biti oddaljena več kot 400 mm od skrajnega zunanega roba vozila (po širini). Najmanjša razdalja med notranjimi robovi od-

sevnih površin je 600 mm. Ta razdalja se lahko zmanjša na 400 mm, če vozilo ni širše kot 1.300 mm.

3.2.8.3.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 350 mm, največ 900 mm.

3.2.8.3.3 Po dolžini:

Ni posebnega predpisa.

3.2.8.4 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti: 30° navzven in 30° navznoter.

Navpični koti: 15° nad in 15° pod vodoravno osjo.

Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5°, če je vgradna višina odsevnika manjša od 750 mm.

3.2.8.5 Usmeritev

Nazaj.

3.2.8.6 Je lahko "združen" s katerokoli drugo svetilko.

3.2.8.7 Ostale zahteve

Odsevna površina odsevnika ima lahko skupne dele z drugimi zadnjimi svetilkami.

3.2.9 Zadnji odsevnik - trikotni

3.2.9.1 Število

Dva, izvedba mora ustrezati predpisom za odsevnike kategorije III A po pravilniku ECE R 3.02.

3.2.9.2 Shema vgradnje

Konica trikotnika mora biti obrnjena navzgor.

3.2.9.3 Razporeditev

3.2.9.3.1 Po širini:

Točka odsevne površine, ki je najbolj oddaljena od srednje vzdolžne navpične ravnine vozila, ne sme biti oddaljena več kot 400 mm od skrajnega zunanega roba vozila (po širini). Najmanjša razdalja med notranjimi robovi odsevnih površin je 600 mm. Ta razdalja se lahko zmanjša na 400 mm, če vozilo ni širše kot 1.300 mm.

3.2.9.3.2 Po višini:

razdalja od tal: najmanj 350 mm, največ 900 mm.

3.2.9.3.3 Po dolžini:

Ni posebnega predpisa.

3.2.9.4 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti: 30° navzven in 30° navznoter.

Navpični koti: 15° nad in 15° pod vodoravno osjo.

Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5°, če je vgradna višina odsevnika manjša od 750 mm.

3.2.9.5 Usmeritev

Nazaj.

3.2.9.6 Ne sme biti "združen" s katerokoli drugo svetilko.

3.2.9.7 Ostale zahteve

V sredini trikotnika ne sme biti nameščena nobena svetilka.

3.2.10 Prednji odsevnik - ne trikotni

3.2.10.1 Število

Dva, izvedba mora ustrezati predpisom za odsevnike kategorije I A po pravilniku ECE R 3.02.

3.2.10.2 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.10.3 Razporeditev

3.2.10.3.1 Po širini:

Točka odsevne površine odsevnika, ki je najbolj oddaljena od srednje vzdolžne navpične ravnine vozila, ne sme biti oddaljena več kot 400 mm od skrajnega zunanega roba vozila (po širini). Pri priklopnih vozilih pa je ta razdalja 150 mm.

Najmanjša razdalja med notranjimi robovi odsevnih površin je 600 mm. Ta razdalja se lahko zmanjša na 400 mm, če vozilo ni širše kot 1.300 mm.

3.2.10.3.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 350 mm, največ 900 mm oziroma 1.500 mm, če oblika nadgradnje ne dopušča upoštevanja višine 900 mm.

3.2.10.3.3 Po dolžini:

Ni posebnega predpisa.

3.2.10.4 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti: 30° navzven in 30° navznoter.

Navpični koti: 15° nad in 15° pod vodoravno osjo.

Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5°, če je vgradna višina odsevnika manjša od 750 mm.

3.2.10.5 Usmeritev

Naprej.

3.2.10.6 Je lahko "združen" s prednjo pozicijsko svetilko.

3.2.10.7 Ostale zahteve

Odsevna površina odsevnika ima lahko skupne dele s prednjo pozicijsko svetilko.

3.2.11 Bočni odsevnik - ne trikotni

3.2.11.1 Število

Toliko, kot to zahteva predpis o razporeditvi bočnih odsevnikov po dolžini vozila. Izvedba mora ustrezati predpisom za odsevnike kategorije IA po pravilniku ECE R 3.02.

3.2.11.2 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.11.3 Razporeditev

3.2.11.3.1 Po širini:

Ni posebnega predpisa.

3.2.11.3.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 350 mm, največ 900 mm oziroma 1.500 mm, če oblika nadgradnje ne dopušča upoštevanja višine 900 mm.

3.2.11.3.3 Po dolžini:

Najmanj en odsevnik se mora nahajati v srednji tretjini vozila, najbolj sprednji odsevnik ne sme biti oddaljen več kot 3 m od skrajne prednje točke vozila; pri priklopnih vozilih je treba upoštevati tudi dolžino vlečnega ojesa.

Razdalja med dvema sosednjima odsevnikomoma ne sme biti večja od 3 m.

Najbolj zadaj nameščeni odsevnik je lahko oddaljen od skrajne zadnje točke vozila največ 1 m.

3.2.11.4 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti: $\beta = 45^\circ$ naprej in 45° nazaj.

Navpični koti: $\alpha = 15^\circ$ nad in 15° pod vodoravno osjo.

Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5°, če je vgradna višina odsevnika manjša od 750 mm.

3.2.11.5 Usmeritev

Referenčna os odsevnika mora biti vodoravna, pravokotna na srednjo navpično vzdolžno ravnino vozila in mora biti usmerjena navzven.

3.2.11.6 Lahko je "združen" z drugimi svetilkami.

3.2.12 Varnostne utripalke

3.2.12.1 Varnostni signal predstavlja sočasno utripanje smernih svetilk v skladu z določili točke 3.2.3.

3.2.12.2 Električna vezava

Varnostni signal se mora vključiti s posebno napravo, ki omogoča sinhrono delovanje vseh smernih svetilk.

3.2.12.3 Kontrola vključitve

Obvezna. Utripajoča kontrolna svetilka, ki lahko deluje hkrati s predpisano kontrolno napravo iz točke 3.2.3.10.

3.2.12.4 Ostale zahteve

Po določilih točke 3.2.3.11. Pri motornih vozilih, ki so opremljena za vleko priklopnega vozila, mora naprava za

vklučitev varnostnega signala vključiti tudi vse smerne svetilke na priklopnem vozilu. Varnostni signal mora biti mogoče vključiti tudi takrat, ko je naprava za zagon in ustavitev motorja v legi, ki ne dovoljuje zagona motorja.

3.2.13 Žaromet za meglo

3.2.13.1 Število

Dva.

3.2.13.2 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.13.3 Razporeditev

3.2.13.3.1 Po širini:

Točka svetleče površine, ki je najbolj oddaljena od srednje vzdolžne navpične ravnine vozila, ne sme biti oddaljena več kot 400 mm od skrajnega zunanega roba vozila (po širini).

3.2.13.3.2 Po višini:

Najmanj 250 mm nad tlemi. Nobena točka svetleče površine ne sme biti višja, kot je najvišja točka svetleče površine žarometov za kratki svetlobni pramen.

3.2.13.3.3 Po dolžini:

Šprejanje na vozilu; šteje se, da je ta pogoj izpolnjen, če njihova svetloba ne more motiti voznika neposredno ali posredno prek ogledal ali drugih odbojnih površin.

3.2.13.4 Geometrijska vidnost

Opredeljena je s kotom α v navpični smeri in kotom β v vodoravni smeri. Ti koti se merijo od referenčne osi žarometov.

$\alpha = 5^\circ$ navzgor in 5° navzdol,

$\beta = 45^\circ$ navzven in 10° navznoter.

3.2.13.5 Usmeritev

Naprej. Usmeritev žarometov za meglo se ne sme spreminjati v odvisnosti od kota zasuka volana.

3.2.13.6 Je lahko "združen" z drugimi prednjimi svetilkami.

3.2.13.7 Ne sme biti "kombiniran" s katerokoli drugo prednjo svetilko.

3.2.13.8 Je lahko "integriran"

– z žarometom za dolgi svetlobni pramen, ki ni vrtljiv v odvisnosti od kota zasuka volana, če so na vozilu montirani štirje žarometi za dolgi svetlobni pramen;

– s prednjo pozicijsko svetilko in

– s parkirno svetilko.

3.2.13.9 Električna vezava

Vklop oziroma izklop žarometov za meglo mora biti mogoč neodvisno od žarometov za dolgi oziroma za kratki svetlobni pramen in obratno.

3.2.13.10 Kontrola vključitve

Dovoljena.

3.2.14 Zadnja meglenka

3.2.14.1 Število

Ena ali dve.

3.2.14.2 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.14.3 Razporeditev

3.2.14.3.1 Po širini:

Če je na vozilu samo ena zadnja meglenka, mora biti montirana na tisti strani vozila glede na navpično srednjo vzdolžno ravnino, ki je nasprotna strani vožnje v državi registracije vozila.

3.2.14.3.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 250 mm, največ 1.000 mm.

3.2.14.3.3 Po dolžini:

Zadaj na vozilu.

3.2.14.3.4 V vseh primerih (ena ali dve zadnji meglenki) mora biti razdalja med svetlečo površino zadnje meglenke in svetlečo površino zavorne svetilke najmanj 100 mm.

3.2.14.4 Geometrijska vidnost

Opredeljena je s kotom α v navpični smeri in kotom β v vodoravni smeri. Ti koti se merijo od referenčne osi žarometov.

$\alpha = 5^\circ$ navzgor in 5° navzdol,

$\beta = 25^\circ$ na desno in 25° na levo.

3.2.14.5 Usmeritev

Nazaj.

3.2.14.6 Je lahko "združena" s katerokoli zadnjo svetilko.

3.2.14.7 Ne sme biti "kombinirana" s katerokoli drugo svetilko.

3.2.14.8 Je lahko "integrirana" z zadnjo pozicijsko svetilko ali parkirno svetilko.

3.2.14.9 Električna vezava

Lahko sveti samo, če so vključeni žarometi za kratki svetlobni pramen oziroma žarometi za meglo.

Če so na vozilu montirani žarometi za meglo, mora biti mogoče izključiti zadnje meglenke neodvisno od žarometov za meglo.

3.2.14.10 Kontrola vključitve

Obvezna. Neodvisna kontrolna svetilka z nespremenljivo svetilnostjo.

3.2.15 Žaromet za vzvratno vožnjo

3.2.15.1 Število

En ali dva.

3.2.15.2 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.15.3 Razporeditev

3.2.15.3.1 Po širini:

Ni posebnega predpisa.

3.2.15.3.2 Po višini:

Razdalja od tal: najmanj 250 mm, največ 1.200 mm.

3.2.15.3.3 Po dolžini:

Zadaj na vozilu.

3.2.15.4 Geometrijska vidnost

Opredeljena je s kotom α v navpični smeri in kotom β v vodoravni smeri. Ti koti se merijo od referenčne osi žarometov.

$\alpha = 15^\circ$ navzgor in 5° navzdol,

$\beta = 45^\circ$ na desno in 45° na levo pri samo enem žarometu

$\beta = 45^\circ$ navzven in 30° navznoter pri dveh žarometih.

3.2.15.5 Usmeritev

Nazaj.

3.2.15.6 Je lahko "združen" s katerokoli drugo zadnjo svetilko.

3.2.15.7 Ne sme biti "kombiniran" s katerokoli drugo svetilko.

3.2.15.8 Ne sme biti "integriran" s katerokoli drugo svetilko.

3.2.15.9 Električna vezava

Žaromet za vzvratno vožnjo lahko sveti samo takrat, ko je vključena vzvratna prestava v menjalniku in ko se naprava za zagon in ustavitev motorja nahaja v taki legi, da motor lahko deluje.

Če eden od teh dveh pogojev ni izpolnjen, žaromet za vzvratno vožnjo ne sme biti mogoče vključiti oziroma le-ta ne sme ostati vključen.

3.2.15.10 Kontrola vključitve

Dovoljena.

3.2.15.11 Ostale zahteve

Jih ni.

3.2.16 Parkirna svetilka

3.2.16.1 Število

Skladno s shemo vgradnje.

3.2.16.2 Shema vgradnje

– ali dve svetilki spredaj in dve svetilki zadaj

– ali po ena svetilka na vsaki strani.

3.2.16.3 Razporeditev

3.2.16.3.1 Po širini:

Točka svetleče površine, ki je najbolj oddaljena od srednje vzdolžne navpične ravnine vozila, ne sme biti oddaljena več kot 400 mm od skrajnega zunanega roba vozila (po širini).

Če sta na vozilu samo dve parkirni svetilki, morata biti vgrajeni na bočnih straneh vozila.

3.2.6.3.2 Po višini: Razdalja od tal: najmanj 350 mm, največ 1.500 mm oziroma 2.100 mm, če oblika nadgradnje vozila ne dopušča upoštevanja višine 1.500 mm.

3.2.6.3.3 Po dolžini: Ni posebnega predpisa.

3.2.16.4 Geometrijska vidnost

Vodoravni koti: 45° navzven in 45° navznoter oziroma 45° naprej in 45° nazaj.

Navpični koti: 15° nad in 15° pod vodoravno osjo. Navpični kot pod vodoravno osjo se lahko zmanjša na 5°, če je vgradna višina svetilke manjša od 750 mm.

3.2.16.5 Usmeritev

Taka, da svetilke izpolnjujejo zahteve vidnosti naprej in nazaj.

3.2.16.6 Je lahko "združena" s katerokoli drugo svetilko.

3.2.16.7 Ne sme biti "kombinirana" s katerokoli drugo svetilko.

3.2.16.8 Je lahko "integrirana":

3.2.16.8.1 spredaj s prednjo pozicijsko svetilko, žarometom za kratki in žarometom za dolgi svetlobni pramen in žarometom za meglo.

3.2.16.8.2 zadaj z zadnjo pozicijsko svetilko, zavorno svetilko in zadnjo meglenko.

3.2.16.8.3 s smerno svetilko kategorije 5 (glej točko 3.2.3).

3.2.16.9 Električna vezava

Vezava mora biti izvedena tako, da so lahko vključene parkirne svetilke samo na eni strani vozila, ne da bi bile hkrati vključene še katerekoli druge svetilke.

3.2.16.10 Kontrolna svetilka

Dovoljena. Če je vgrajena, ne sme biti možnosti zamenjave s kontrolno svetilko pozicijskih svetilk.

3.2.16.11 Ostale zahteve

Funkcijo teh svetilk je mogoče izpolniti tudi s hkratno vključitvijo prednje in zadnje pozicijske svetilke na isti strani vozila.

3.2.17 Gabaritna svetilka

3.2.17.1 Število

Dve, vidni od spredaj, in dve, vidni od zadaj.

3.2.17.2 Shema vgradnje

Ni posebnega predpisa.

3.2.17.3 Razporeditev

3.2.17.3.1 Po širini:

Čim bližje skrajni točki širine vozila.

3.2.17.3.2 Po višini:

Na največji možni višini, ki jo je mogoče doseči glede na namestitev svetilk po širini in glede na simetrijo svetilk.

3.2.17.3.3 Po dolžini:

Ni posebnega predpisa.

3.2.17.4 Geometrijska vidnost

Vodoravni kot: 80° navzven.

Navpični koti: 5° nad in 20° pod vodoravno osjo.

3.2.17.5 Usmeritev

Taka, da svetilke izpolnjujejo zahteve vidnosti naprej in nazaj.

3.2.17.6 Ne sme biti "združena" s katerokoli drugo svetilko.

3.2.17.7 Ne sme biti "kombinirana" s katerokoli drugo svetilko.

3.2.17.8 Ne sme biti "integrirana" s katerokoli drugo svetilko.

3.2.17.9 Električna vezava

Ni posebnega predpisa.

3.2.17.10 Kontrolna svetilka

Dovoljena.

3.2.17.11 Ostale zahteve

Če oblika nadgradnje vozila oziroma oprema vozila ne dovoljuje izpolnitve zahtev iz točke 3.2.17.3 in pod pogojem, da so vsi ostali predpisi izpolnjeni, je mogoče obe gabaritni svetilki na isti strani vozila združiti v eno, ki je vidna od spredaj in od zadaj.

Položaj gabaritne svetilke glede na ustrezno pozicijsko svetilko mora biti tak, da oddaljenost najbližjih točk projekcij svetlečih površin obeh svetilk na navpično prečno ravnino ni manjša od 200 mm.

4 PRESKUŠANJE VOZILA

4.1 Preskušanje vozila v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 48.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS - Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 48.00 je mogoče dobiti v izvirniku (v angleškem jeziku) v informacijski službi Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA VOZILA

5.1 Homologacija vozila v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 48.00. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93).

7 VELJAVNOST

7.1 Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o obveznem homologiranju vozil glede vgraditve svetlobnih in svetlobno - signalnih naprav (Uradni list SFRJ, št. 68/85 in 1/87).

7.2 Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 30. septembra 1994.

Št. 6.1-03/94-005/46

prof. dr. Rado Bohinc l. r.
Minister za znanost
in tehnologijo

329•8.

Na podlagi 4., 40. in 80. člena zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91) v zvezi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja minister za znanost in tehnologijo

ODREDBO

o homologiranju koles s pomožnimi motorji in motornih koles z motorji na prisilni vžig (Otto motorji) s prostornino do 50 cm³ glede na emisijo plinov, ki onesnažujejo zrak (št. 47.00)

1 SPLOŠNO

1.1 Kolesa s pomožnimi motorji in motorna kolesa z motorji na prisilni vžig s prostornino do 50 cm³ morajo biti v skladu s to odredbo homologirana glede na emisijo plinov, ki onesnažujejo zrak.

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na emisijo plinov, ki onesnažujejo zrak in sestavljajo izpušne pline iz motorjev na prisilni vžig, ki se uporabljajo za pogon vozil z dvema ali več kolesi, katerih lastna masa je manjša od 400 kg, katerih konstrukcijsko določena hitrost ni večja od 50 km/h in katerih prostornina ne presega 50 cm³.

3 ZAHTEVE**3.1 Splošne zahteve**

3.1.1 Vsi deli vozila, ki lahko vplivajo na emisijo plinastega onesnaževanja, morajo biti konstruirani, izdelani in sestavljeni tako, da kljub mogočim vibracijam in drugim vplivom omogočajo, da vozilo v pogojih normalne rabe ustrezno zahtevam te odredbe.

3.2 Opis preskusov

3.2.1 Vozilo mora biti preskušeno po preskusu tipa I in po preskusu tipa II, odvisno od njegove mase in naslednjih določb.

3.2.1.1 Preskus tipa I (meritev povprečnih emisij plinov, ki onesnažujejo zrak v naseljenih krajih z veliko gostoto prometa).

3.2.1.1.1 Preskus se izvaja po postopku, opisanem v dodatku št. 4 pravilnika ECE R 47.00. Za zajemanje in analizo plinov je treba uporabiti predpisani postopek.

3.2.1.1.2 Ob upoštevanju določil točke 3.2.1.1.3, se preskusi izvajajo trikrat. Izmerjene količine ogljikovega monoksida, ogljikovodikov in dušikovih oksidov morajo biti za vsak preskus nižje od vrednosti, ki so navedene v naslednjih preglednicah. Podatek o izmerjeni vrednosti dušikovih oksidov na km služi zgolj za informacijo.

Vozila z dvema kolesoma:

Količina ogljikovega monoksida g/km L ₁	Količina ogljikovodikov g/km L ₂
8	5

Vozila s tremi kolesi, razen tistih, katerih homologacija je razširjena z vozili z dvema kolesoma, če imajo isti tip motorja, izpušne naprave in prenosa moči:

Količina ogljikovega monoksida g/km L ₁	Količina ogljikovodikov g/km L ₂
15	10

3.2.1.1.2.1 Za vsako snov, ki onesnažuje ozračje in je navedena v točki 3.2.1.1.2, lahko sicer ena od treh meritev prekorači dovoljeno vrednost za največ 10% pod pogojem, da je aritmetična sredina vseh treh meritev pod dovoljeno mejno vrednostjo. Če so dovoljene mejne vrednosti prekoračene pri različnih škodljivih sestavinah izpušnih plinov, se lahko te prekoračitve pojavijo pri istem preskusu, lahko pa tudi pri različnih preskusih istega vozila.

3.2.1.1.3 Število preskusov, predpisanih v točki 3.2.1.1.2, se lahko tudi zmanjša, če so izpolnjena v nadaljevanju navedena določila. Pri tem pomeni V₁ izmerjeno vrednost pri prvem preskusu, V₂ pa pri drugem, za vsako snov, navedeno v točki 3.2.1.1.2.

3.2.1.1.3.1 Če je izmerjena vrednost pri omenjenih škodljivih snoveh V₁ ≤ 0,70 L, se izvaja samo ena meritev.

3.2.1.1.3.2 Če je izmerjena vrednost pri omenjenih škodljivih snoveh V₁ ≤ 0,85 L, pri tem pa je pri najmanj eni škodljivi snovi V₁ ≤ 0,70 L, se izvedeta samo dve meritvi. Seveda pa mora v tem primeru za vsako škodljivo snov V₂ ustrezati pogojem V₂ + V₁ < 1,70 L ter V₂ < L.

3.2.1.2 Preskus tipa II (meritev emisije ogljikovega monoksida in neizgorelih ogljikovodikov pri prostem teku).

3.2.1.2.1 Izmerjeno emitirano količino ogljikovega monoksida in neizgorelih ogljikovodikov v izpušnih plinih motorja v prostem teku v eni minuti je treba zabeležiti.

3.2.1.2.2 Izpolnjevanje tega predpisa je treba preskusiti po postopku, ki ga določa dodatek 5 k pravilniku ECE R 47.00.

4 PRESKUŠANJE VOZILA

4.1 Preskušanje vozila v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 47.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS - Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 47.00 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijski službi Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA VOZILA

5.1 Homologacija vozila v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 47.00. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93).

7 VELJAVNOST

7.1 Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o obveznem homologiranju koles z Ottovimi motorji glede emisij onesnažujočih sestavin iz motorja (Uradni list SFRJ, št. 60/86).

7.2 Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 6.1-03/94-005/40

Ljubljana, dne 30. septembra 1994.

Prof. dr. Rado Bohinc l. r.
Minister za znanost
in tehnologijo

330.

Na podlagi 4., 40. in 80. člena zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91) v zvezi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja minister za znanost in tehnologijo

O D R E D B O**o homologiranju varnostnih stekel in drugih materialov za zastekljevanje cestnih vozil (št. 43.00)****1 SPLOŠNO**

1.1 Varnostna stekla in drugi materiali, ki se uporabljajo za zastekljevanje na cestnih vozilih, morajo biti homologirani v skladu s to odredbo.

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na varnostno steklo in druge materiale, ki so namenjeni za vgradnjo kot vetrobranska in druga stekla ter ločilne stene v cestna motorna vozila in njihove prikolice. Izjema so stekla za svetlobna telesa in instrumentalno ploščo, specialna stekla za zaščito pred izstrelki in nasilnim razbitjem kot tudi materiali za zastekljevanje, ki niso iz stekla.

2.2 Ta odredba se ne nanaša na vgradnjo varnostnih stekel in drugih materialov za zastekljevanje v cestna motorna vozila in njihove priklopnike niti ne na dvojna stekla.

3 ZAHTEVE

3.1. Vsa stekla, še posebej vetrobranska, morajo biti izdelana tako, da je v primeru, da se razbijejo, možnost poškodb potnikov in drugih udeležencev v prometu čim manjša. Steklo mora biti tudi dovolj odporno proti obremenitvam, ki lahko nastopijo pri normalni uporabi vozila, kot tudi proti atmosferskim in temperaturnim obremenitvam ter kemičnim vplivom, ognju in obrabi.

3.2 Varnostno steklo mora biti poleg tega tudi dovolj prozorno, ne sme povzročati popačenja oblike predmeta pri pogledu skozi vetrobransko steklo in ne sme povzročati zamenjave barv, ki se uporabljajo pri cestni in prometni signalizaciji. V primeru razbitja vetrobranskega stekla mora imeti voznik še možnost takega pregleda nad cestiščem, da lahko vozilo varno ustavi.

4 PRESKUŠANJE VARNOSTNEGA STEKLA

4.1 Preskušanje varnostnega stekla v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 43.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS - Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 43.00 je mogoče dobiti v izvirniku (v angleškem jeziku) v informacijski službi Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA VARNOSTNEGA STEKLA

5.1 Homologacija varnostnega stekla v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 43.00. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93).

7 VELJAVNOST

7.1 Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati Odredba o obveznem homologiranju varnostnih stekel za motorna vozila in njihove prikolice (Uradni list SFRJ, št. 68/85).

7.2 Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 6.1-03/94-005/37

Ljubljana, dne 30. septembra 1994.

Prof. dr. Rado Bohinc l. r.

Minister za znanost
in tehnologijo

DRUGI REPUBLIŠKI ORGANI IN ORGANIZACIJE**331.**

Stranke splošne kolektivne pogodbe za gospodarstvo sporazumno določajo

NAVODILO**o načinu izračuna izhodiščnih plač za leto 1995****I**

Stranke splošne kolektivne pogodbe za gospodarstvo (Uradni list RS, št. 39/93) sporazumno ugotavljajo, da je skladno z določbami točke D o veljavnosti kolektivne pogodbe za gospodarstvo, veljavnost tarifne priloge za leto 1994 k SKP za gospodarstvo (Uradni list RS, št. 23/94) podaljšana v leto 1995.

II

1. Ker so nastopili pogoji iz 9. točke tarifne priloge za leto 1994 k SKP za gospodarstvo, se podpisniki dogovorijo o načinu izračuna izhodiščnih bruto plač za obdobje veljavnosti tega navodila. Izhodiščne bruto plače se usklajujejo na osnovi prvega odstavka 3. točke tarifne priloge za 1994 k SKP za gospodarstvo tako, da se za razliko nad 13% rasti cen na drobno v primerjavi z marcem 1994, upošteva celotna rast inflacije.

V kolektivnih pogodbah dejavnosti se uporabi enak način izračuna izhodiščnih plač, kot je določen v predhodnem odstavku teh navodil.

2. Izhodiščne plače, ugotovljene na podlagi prvega odstavka 1. točke in 3. točke tarifne priloge za leto 1994 k SKP za gospodarstvo ter 1. točke II. razdelka tega navodila, znašajo za mesec januar 1995:

Tarifni razred	Izhodiščne bruto plače v SIT
I.	39.215
II.	43.137
III.	48.234
IV.	53.725
V.	60.783
VI.	72.548
VII.	82.352
VIII.	98.038
IX.	117.645

3. Povračila stroškov iz točke 6. in 7. tarifne priloge za leto 1994 se izplačujejo v višini, kot jo določa uredba o višini povračil stroškov v zvezi z delom in drugih prejemkov, ki se pri ugotavljanju davčne osnove priznavajo kot odhodek (Uradni list RS, št. 72/93, 43/94, 62/94).

4. Pogodbene stranke si bodo prizadevale dogovoriti in sprejeti tarifno prilogo za leto 1995 k SKP do 31. 3. 1995 in spodbujale kolektivna pogajanja po dejavnostih.

5. To navodilo začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 1995 in velja do 31. 3. 1995.

Ljubljana, dne 16. januarja 1995.

Delojemalci	Delodajalci
Zveza svobodnih sindikats Slovenije Predsednik Dušan Semolič l. r.	Gospodarska zbornica Slovenije Predsednik Dagmar Šuster l. r.
Konfederacija sindikatov PERGAM Slovenije Dušan Rebolj l. r.	Obrtna zbornica Slovenije Predsednik Miha Grah l. r.
Sindikat delavcev poslovnih bank Slovenije Predsednica Irena Milanovič l. r.	Združenje delodajalcev Slovenije Predsednik Miran Goslar l. r.
Konfederacija sindikatov '90 Slovenije Predsednik Boris Mazalin l. r.	Združenje delodajalcev obrti, gostinstva, intelektualnih storitev, turizma, trgovine, avtoprevoznitva – OGISTTA Predsednik Dare Stojan l. r.
Neodvisni sindikati Slovenije Predsednik Rastko Plohl l. r.	Združenje podjetnikov Slovenije Predsednik Franč Zavodnik l. r.
Neodvisnost – Konfederacija novih sindikats Slovenije Predsednik France Tomšič l. r.	

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

332.

Na podlagi četrtega odstavka 4. člena zakona o zajamčenih osebnih dohodkih (Uradni list RS, št. 48/90 in 38/94) je Vlada Republike Slovenije na 124. seji 19. januarja 1995 sprejela

S K L E P

o uskladitvi zajamčenega osebnega dohodka

1

Zajamčeni osebni dohodek za obdobje januar–marec 1995 je 30.136 SIT.

2

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 113-01/93-2/8-8

Ljubljana, dne 19. januarja 1995.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

333.

Na podlagi 8. člena zakona o zunanjetrgovinskem poslovanju (Uradni list RS, št. 13/93, 66/93 in 7/94) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembi in dopolnitvi uredbe o razvrstitvi blaga v oblike izvoza in uvoza

1. člen

Uredba o razvrstitvi blaga v oblike izvoza in uvoza (Uradni list RS, št. 41/93, 45/93 in 68/94) se spremeni tako, da se v seznamu blaga (priloga št. 1):

1. v tarifni oznaki 2841.601 za besedo "permanganati" doda dvopičje, besedilo v nadaljevanju se črta in dodata novi tarifni oznaki, ki se glasita:

"2841.6011	– – – – kalijev permanganat	28 41 60118 D LB
2841.6019	– – – – drugi	28 41 60193 LB LB"

2. v tarifni oznaki 2914.30 za besedilom "Aromatski ketoni brez drugih kisikovih funkcij" doda dvopičje, besedilo v nadaljevanju se črta in dodata novi tarifni oznaki, ki se glasita:

"2914.301	– – – 1-fenil-2-propanon (fenilacetone)	29 14 30104 D D
2914.309	– – – drugo	29 14 30902 LB LB"

3. v tarifni oznaki 2924.292 za besedilom "acetanilid derivati" doda dvopičje, besedilo v nadaljevanju se črta in dodata novi tarifni oznaki, ki se glasita:

"2924.2921	– – – N-acetilantranilna kislina (2-acetamido benzojeva kislina)	29 24 29215 D D
2924.2929	– – – drugo	29 24 29290 LB LB"

4. v tarifni oznaki 2932.90 za besedo "Drugi" doda dvopičje, besedilo v nadaljevanju se črta in dodajo nove tarifne oznake, ki se glasijo:

"2932.901	– – – safrol	29 32 90105 D D
2932.902	– – – isosafrol	29 32 90202 D D
2932.903	– – – piperonal	29 32 90300 D D
2932.904	– – – 3, 4-metilendioksifenil-2-propanon	29 32 90407 D D
2932.909	– – – drugo	29 32 90903 LB LB"

5. v tarifni oznaki 2933.39 za besedo "druge" doda dvopičje, besedilo v nadaljevanju se črta in dodata novi tarifni oznaki, ki se glasita:

"2933.391	---	piperidin	29 33 39104 D D
2933.399	---	druge	29 33 39902 LB LB"

6. v tarifni oznaki 2939.40 se za besedilom "Efedrin in njihove soli" doda dvopičje, besedilo v nadaljevanju se črta in dodajo nove tarifne oznake, ki se glasijo:

"2939.401	---	efedrin	29 39 40118 D D
2939.402	---	pseudoefedrin	29 39 40207 D D
2939.409	---	druge	29 39 40908 D D"

7. za tarifno oznako 2939.601 dodajo nove tarifne oznake, ki se glasijo:

"2939.602	---	ergometrin	29 39 60208 D D
2939.603	---	ergotamin	29 39 60305 D D
2939.604	---	lisergična kislina	29 39 60402 D D"

8. Pri naslednjih tarifnih oznakah: 2915.24, 2916.33 in 2922.492" se v 6. in 7. stolpcu kratici "LB" nadomestita s kraticama "D".

9. Pri naslednjih tarifnih oznakah: 2707.20, 2806.10, 2807.001, 2902.30, 2909.11, 2914.11 in 2914.12 se v 6. stolpcu kratica "LB" nadomesti s kratico "D".

2. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 330-04/93-8/4-8

Ljubljana, dne 19. januarja 1995.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

334.

Na podlagi 4. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o neodvisnosti in samostojnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) in prvega odstavka 7. člena zakona o carinski tarifi (Uradni list SFRJ, št. 27/78, 29/83, 7/84, 71/84, 43/86 in 81/87) je Vlada Republike Slovenije na 124. seji 19. januarja 1995 sprejela

S K L E P

o spremembi nomenklature carinske tarife

1. Nomenklatura carinske tarife se spremeni v naslednjem:

1. v tarifni oznaki 2841.601 se za besedo "permanganati" doda dvopičje, besedilo v nadaljevanju se črta in dodata se novi tarifni oznaki, ki se glasita:

"2841.6011	---	kalijev permanganat	5
2841.6019	---	druge	5"

2. v tarifni oznaki 2914.30 se za besedilom "Aromatski ketoni brez drugih kisikovih funkcij" doda dvopičje, besedilo v nadaljevanju se črta in dodata se novi tarifni oznaki, ki se glasita:

"2914.301	---	1-fenil-2-propanon (fenilacetone)	5
2914.309	---	druge	5"

3. v tarifni oznaki 2924.292 se za besedilom "acetanilid derivati" doda dvopičje, besedilo v nadaljevanju se črta in dodata se novi tarifni oznaki, ki se glasita:

"2924.2921	---	N-acetilantranilna kislina	
		(2-acetamido benzojeva kislina)	pr
2924.2929	---	druge	pr"

4. v tarifni oznaki 2932.90 se za besedo "Drugi" doda dvopičje, besedilo v nadaljevanju se črta in se dodajo nove tarifne oznake, ki se glasijo:

"2932.901	---	safrol	15
2932.902	---	isosafrol	15
2932.903	---	piperonal	15
2932.904	---	3,4-metilen-dioksifenil-2-propanon	15
2932.909	---	druge	15"

5. v tarifni oznaki 2933.39 se za besedo "druge" doda dvopičje, besedilo v nadaljevanju se črta in dodata se novi tarifni oznaki, ki se glasita:

"2933.391	---	piperidin	pr
2933.399	---	druge	pr"

6. v tarifni oznaki 2939.40 se za besedilom "Efedrin in njihove soli" doda dvopičje, besedilo v nadaljevanju se črta in dodajo nove tarifne oznake, ki se glasijo:

"2939.401	---	efedrin	15
2939.402	---	pseudoefedrin	15
2939.409	---	druge	15"

7. za tarifno oznako 2939.601 se dodajo nove tarifne oznake, ki se glasijo:

"2939.602	---	ergometrin	15
2939.603	---	ergotamin	15
2939.604	---	lisergična kislina	15"

2. Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 424-04/93-3/4-8

Ljubljana, dne 19. januarja 1995.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

V spremembah in dopolnitvah poslovnika Državnega zbora, objavljenih v Uradnem listu RS, št. 80-2894/94 z dne 23. XII. 1994, je bila ugotovljena redakcijska napaka, zato na podlagi prvega odstavka 114. člena poslovnika Državnega zbora dajem

Popravek

sprememb in dopolnitev poslovnika Državnega zbora

V tretjem odstavku 204.a člena se beseda "prejšnjega" nadomesti z besedo "prvega".

Št. 020-02/92-25/73

Ljubljana, dne 18. januarja 1995.

Sekretarka
Državnega zbora
Republike Slovenije
Jožica Velišček l. r.

Popravek

V navodilu o spremembah in dopolnitvah navodila o uporabi prisilnih sredstev, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 79-2854/94, z dne 21. XII. 1994, se besedilo 3. točke pravilno glasi:

3. V drugem odstavku točke 17 se besedilo: "... pod 2) in 3)", nadomesti z besedilom: "pod b) in c)".

Andrej Šter l. r.
Minister

Popravek

V statutu Ekološko razvojnega sklada Republike Slovenije, d.d., objavljenem v Uradnem listu RS, št. 51-1913/95 z dne 18. VIII. 1994, se v prvi vrstici drugega odstavka 22. člena številka "11" nadomesti s številko "10".

Predsednik
upravnega odbora
Miha Jazbinšek, dipl. inž. arh. l. r.

Popravek

V sklepu o spremembah in dopolnitvah Tarifnega sistema za prodajo toplote iz vročevodnega omrežja Javnega podjetja Energetika Ljubljana, d.o.o., Verovškova 70, Ljubljana (Uradni list RS, št. 13/92), objavljenem v Uradnem listu RS, št. 82-2994/94 z dne 30. XII. 1994, se prvi odstavek 10. člena popravi tako, da se pravilno glasi:

"25. člen se spremeni tako, da se glasi:"

Predsednik
Skupščine Holdinga
mesta Ljubljane, d.o.o.
dr. Janez Kranjc, dipl. prav. l. r.

Popravek

V odloku o ureditvi cestnega prometa v občini Cerknica, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 65/93, se besedilo prvega stavka 46. člena pravilno glasi:

"Z denarno kaznijo nad 10.000 SIT se kaznuje za prekršek posameznik:"

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Cerknica
Maksimiljan Turšič, dipl. inž. l. r.

Popravek

V odloku o spremembi odloka o proračunu občine Kamnik za leto 1994, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 76-2743/94, z dne 9. XII. 1994, je v zadnji tabeli Splošnega dela rebalansa proračuna občine Kamnik za leto 1994 pod točko 16. Odplačilo kreditov in druge obveznosti pravilni znesek 6,218.108,70 SIT.

Popravek

V 5. točki poročila o ugotovitvi izida volitev za člane občinskega sveta občine Kamnik, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 80-2927/94, z dne 23. XII. 1994, se v 3. podtočki besedilo "4 mandate" pravilno glasi "3 mandate".

Uredništvo**Popravek**

V sklepu o uvedbi krajevnega samoprispevka za območje Krajevne skupnosti Sedraž, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 77-2789/94 z dne 15. XII. 1994, se v 9. členu navedba številke računa za zbiranje samoprispevka pravilno glasi:

"žiro račun št. 50700-842-019-82042 Krajevni samoprispevek KS Sedraž".

Vodja službe
SO in IS SO Laško
Zofija Koprivc l. r.

VSEBINA

Stran

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

267. **Spremembe in dopolnitve poslovnika o načinu dela Komisije po zakonu o nezdržljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo** 169
268. **Zneski drugih osebnih prejemkov in povračil poslancev Državnega zbora Republike Slovenije in delavcev služb Državnega zbora Republike Slovenije** 169

PREDSEDNIK REPUBLIKE SLOVENIJE

269. **Odlok o predčasnem odpustu s služenja vojaškega roka** 169

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

270. **Uredba o oznakah v Slovenski vojski** 170
271. **Uredba o določitvi prehoda srednjeevropskega pasovnega časa na letočno računanje časa in prehoda nazaj v letu 1995** 171

272. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o uvedbi in uporabi standardne klasifikacije dejavnosti	Stran 171	vžig (Otto motorji) s prostornino do 50 cm ³ glede na emisijo plinov, ki onesnažujejo zrak (št. 47.00)	Stran 257
273. Uredba o spremembi uredbe o pogojih, pod katerimi so zavezanci za dohodnino dolžni odpreti žiro račun	174	330. Odredba o homologiranju varnostnih stekel in drugih materialov za zastekljevanje cestnih vozil (št. 43.00)	258
274. Uredba o spremembi in dopolnitvi uredbe o višini davščine za carinsko evidentiranje v letu 1995	174	290. Odredba o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja	205
275. Uredba o dopolnitvi uredbe o plačilu posebne takse za uvoženo blago v letu 1995	175	291. Pravilnik o načinu valorizacije vrednosti lastne udeležbe za pridobitev stanovanjske pravice	205
333. Uredba o spremembi in dopolnitvi uredbe o razvrstitvi blaga v oblike izvoza in uvoza	259	327. Pravilnik o oznakah v Slovenski vojski	234
332. Sklep o uskladitvi zajamčenega osebnega dohodka	259	292. Navodilo o razporejanju in pošiljanju obsojencev na prestajanje kazni	206
334. Sklep o spremembi nomenklature carinske tarife	260	293. Koeficienti rasti cen	209
276. Statut Pošte Slovenije d.o.o.	175		
REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI			
277. Odredba o homologiranju motornih koles in mopedov glede na zaviranje (št. 78.01)	178	USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE	
278. Odredba o homologiranju tabel za označevanje počasnih vozil (št. 69.00)	180	294. Odločba o ugotovitvi skladnosti odloka o načinu določanja vrednosti kmetijskih zemljišč, gozdov in zemljišč, uporabljenih za gradnjo, v postopku denacionalizacije ni v neskladju z ustavo in zakonom	209
279. Odredba o homologiranju tabel za označevanje težkih in dolgih vozil (št. 70.00)	180		
280. Odredba o homologiranju mopedov glede na emisijo hrupa (št. 63.00)	181	BANKA SLOVENIJE	
281. Odredba o homologiranju naprav za preprečevanje podleta od zadaj, vozil glede na montažo naprav za preprečevanje podleta in vozil glede na zaščito pred podletom (št. 58.01)	182	295. Sklep o spremembi sklepa o drugi izdaji blagajniškega zapisa Banke Slovenije z nakupnim bonom	211
282. Odredba o homologiranju žarometov za motorna kolesa (št. 57.01)	183		
283. Odredba o homologiranju žarometov za mopede in njim enaka cestna motorna vozila (št. 56.00)	184	DRUGI REPUBLIŠKI ORGANI IN ORGANIZACIJE	
284. Odredba o homologiranju mehaničnih spojnih elementov med seboj povezanih cestnih vozil (št. 55.00)	185	296. Povprečni indeks rasti povprečnih bruto plač v Republiki Sloveniji v obdobju september–november 1994	212
285. Odredba o homologiranju avtoplaščev za gospodarska vozila in njihove priklopnike (št. 54.00)	186	297. Navodilo za uskladitev računovodskih evidenc zavarovalnic s slovenskimi računovodskimi standardi in kontnim okvirom	212
286. Odredba o homologiranju motornih koles glede na namestitev svetlobne opreme (št. 53.00)	187	331. Navodilo o načinu izračuna izhodiščnih plač za leto 1995	258
287. Odredba o homologaciji vozil	192		
288. Odredba o homologiranju prednjih in zadnjih pozicijskih svetilk, zavornih svetilk in smernih svetilk ter drugih svetlobnih naprav koles z motorjem in motornih koles, katerih prostornina ne presega 50 cm ³ (št. 50.00)	194	ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI	
289. Odredba o homologiranju cestnih vozil glede na namestitev svetlobne opreme (št. 48.01)	195	298. Sklep o omejitvi hitrosti vožnje (Ljubljana)	213
328. Odredba o homologiranju cestnih vozil glede na namestitev svetlobne opreme (št. 48.00)	249	299. Sklep o določitvi prednostne in stranske ceste (Ljubljana)	213
329. Odredba o homologiranju koles s pomožnimi motorji in motornih koles z motorji na prisilni		300. Poročilo o izidu volitev župana občine Bled	213
		301. Poročilo o izidu volitev župana občine Bohinj	214
		302. Sklep o začasnem financiranju javne porabe občine Brežice	215
		303. Poročilo o izidu volitev župana občine Brežice	215
		304. Statutarni sklep občine Gornja Radgona	216
		305. Odlok o spremembi odloka o proračunu občine Grosuplje za leto 1994	216
		306. Poročilo o izidu volitev župana občine Kočevje v drugem krogu volitev	217
		307. Poročilo o izidu volitev župana in članov občinskega sveta občine Kočevje	217
		308. Poročilo o ugotovitvi izida drugega kroga glasovanja na volitvah za župana občine Laško	218
		309. Spremembe in dopolnitve statutarnega sklepa občine Lendava	219

310. Poročilo o izidu volitev v občini Brezovica (Ljubljana Vič-Rudnik)	Stran 219	323. Odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto L2-Log (Vrhnika)	Stran 228
311. Poročilo o izidu volitev v občini Dobrova-Horjul-Polhov Gradec (Ljubljana Vič-Rudnik)	220	324. Odlok o zazidalnem načrtu za avtooodpad na Tojnicah, Hribar Jože, Zalaznikova 5, Ljubljana (Vrhnika)	231
312. Poročilo o izidu volitev v občini Ig (Ljubljana Vič-Rudnik)	221	325. Sklep o prenehanju biti javnega dobra (Vrhnika)	233
313. Poročilo o izidu volitev v občini Škofljica (Ljubljana Vič-Rudnik)	221	326. Izid volitev župana občine Trzič	234
314. Poročilo o izidu volitev v občini Velike Lašče (Ljubljana Vič-Rudnik)	222	– Popravek sprememb in dopolnitev poslovnika Državnega zbora	260
315. Poročilo o izidu volitev župana občine Pivka	223	– Popravek navodila o spremembah in dopolnitvah navodila o uporabi prisilnih sredstev	261
316. Poročilo o izidu volitev župana občine stojna	Po- 224	– Popravek statuta Ekološko razvojnega sklada Republike Slovenije	261
317. Poročilo o izidu glasovanja na referendumu dne 18. decembra 1994 za uvedbo samopriskevka za območje Krajevne skupnosti Šmihel pod Nanosom (Postojna)	224	– Popravek sklepa o spremembah in dopolnitvah Tarifnega sistema za prodajo toplote in vročevodnega omrežja Javnega podjetja Energetika Ljubljana	261
318. Poročilo o ugotavljanju izida glasovanja za župana in člane občinskega sveta na volitvah (Radeče)	225	– Popravek odloka o ureditvi cestnega prometa v občini Cerknica	261
319. Poročilo o izidu volitev župana občine Radovljica	226	– Popravek odloka o spremembi odloka o proračunu občine Kamnik za leto 1994	261
320. Odlok o začasnem financiranju proračunskih potreb občine Sevnica v I. trimesečju 1995	226	– Popravek poročila o ugotovitvi izida volitev za člane občinskega sveta občine Kamnik	261
321. Začasni statutarni akt občine Sevnica	227	– Popravek sklepa o uvedbi krajevnega samopriskevka za območje Krajevne skupnosti Sedraž (Laško)	261
322. Sklep o uvedbi samopriskevka za Vaško skupnost Kreplje v Krajevni skupnosti Dutovlje (Sežana)	227		

PRAVKAR IZŠLO

dr. Tone Stojin

OSNOVE PRAVA OKOLJA

V širokem pomenu besede pravo okolja izraža določeno družbeno filozofijo, kako je treba urediti prostor, obvarovati okolje in gospodariti z naravnimi dobrinami, da bosta zagotovljena družbeni napredek in naravno ravnovesje v korist skupnega sožitja človeka in narave, je v uvodu knjige zapisal avtor. Ta njegova misel se kot rdeča nit prepleta skozi več kot 200 strani dela, ki je izšlo v Zbirki učbeniki.

Knjiga je razdeljena v pet vsebinskih delov, in sicer: Usmeritev prava okolja, Podmene prava okolja, Področja prava okolja, Gospodarski del prava okolja in Pravo okolja. V poglavju z naslovom Misli za konec pa dr. Stojin najprej ugotavlja, da je človekovo okolje ostalo zunaj področja, ki ga je obravnavala etika. Pravo je po drugi strani okolje obravnavalo področno glede na to, kako so bili razdeljeni posamezni upravni resorji. Za ureditev človeške družbe v prihodnosti pa bo gotovo zelo pomembno tudi razmerje med etiko in pravom. Ta pogojna odvisnost bo namreč odločilna za kakovost življenja.

PRAVKAR IZŠLO

prof. dr. Albin Igličar

ZAKONODAJNO ODLOČANJE

Za pravnika je poznavanje postopka nastajanja predpisov tako pomembno, kot je za zdravnike znanje anatomije. Osrednje mesto na področju oblikovanja splošnih in abstraktnih pravnih norm zavzema gotovo zakodajni proces v predstavniškem telesu. Kako se rojevajo zakoni, ki jih sprejema Državni zbor Republike Slovenije?

Na to vprašanje odgovarja nova knjiga v Zbirki učbeniki, ki jo je napisal profesor ljubljanske pravne fakultete dr. Albin Igličar. Knjiga pa ni namenjena samo študentom prava, temveč tudi vladnim strokovnjakom in strokovnim sodelavcem na ministrstvih, v parlamentarnih službah in povsod tam, kjer snujejo posamezne predpise. Po eni strani namreč avtor teoretično razlaga, kako morajo nastajati splošne pravne odločitve, kakšne naj bodo usmeritve zakonodaje, kakšen naj bo cilj predhodnih analiz, kakšna struktura zakona itd. Po drugi strani pa je v knjigi tudi mnogo praktičnih napotkov, kako naj se avtorji zakonov lotijo pisanja posameznega predpisa, da jih ne bo presenetil negativen odmev v javnosti ali v poslanskih klopeh.

Cena 3150 SIT

(10263)

Naročila sprejema **ČZ URADNI LIST REPUBLIKE SLOVENIJE**, 61000 LJUBLJANA, SLOVENSKA 9, p.p. 379/VII.

Pošljete jih lahko po telefaksu 125 14 18.

Vse naše publikacije lahko kupite neposredno v prodajnem oddelku vsak dan od 7.30 do 12.30, ob sredah tudi od 15. do 17. ure.

Informacije dobite na tel. 061/125 02 94.